

Prof. S. I. Kaempfa:

Stručné modlitby

pro israelští židovské
paní a dívky.

Přeložil

I-4121

MORIC KRAUS,

kantor v synagoze spolku „Or-Tomid“ a e. k.
gymnasijsní učitel náboženství v Praze.

DAR
z pozůstatosti p. prof. Dra.

V Praze 1903.

Nakladatel Samuel W. Pascheles,
knihkupectví.

1320/525

Každý neoprávněný patisk celku i jednotlivých modliteb se stíhá se vši přísností. Veškerá práva vyhražena.

Samuel W. Pascheles,
nakladatel.

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY U
STARÝ FOND
Č. inv.: 03706

Ranní modlitba

pro všední dny v tém dni.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože můj, Jenž jsi mi dopřál probuzení ze spánku nočního! Všemohoucí Otče všech lidí! Jsouc posílněna odpočinkem, povznáším se k Tobě, bych vzdala Tobě dík a chválu za všecko dobré, jež mně i všem tvorům Svým každodenně prokazuješ. Tys byl mým ochráncem za noci minulé, Tvou přízni a milostí jsem opět se probudila. Dobrotivý Bože! buď se mnou a nikdy mne neopouštěj, spravuj kroky mé, abych kráčela po cestách Tvých, abych stále zachovávala Tvé příkazy, zákony a práva, jež udělil Jsi nám skrze Mojžíše, služebníka Svého. Hospodine! opatruj výhod i příchod můj, popřej každou mé pilnosti a činnosti, uděl mi zdraví, veselou mysl a spokojené srdce, abych řádně a zdatně vykonávala denní úkol svůj a pečlivě dbala povinností svých. Dejž, ó Bože, abych po celý den byla hříchů prosta, bych sobě získala a zachovala povždy lásku Tvou jakož i přízeň svých bližních; tak budiž i vůle Tvá, mně poskytnouti pokrm a jiné potřeby životní z ruky Své. Uchraň mne svévolnosti v dobách radosti a uděl mi síly, abych dovedla s oddaností do vůle Tvé snášeti trpělivě každé dopuštění nepřijemné. Ó Hospodine, kéž jsou k libosti Tobě slova mých úst, jakož i myšlení srdce mého. — Amen!

Večerní modlitba.

Otče nebeský! Opět minul jasný den, a temná noc se rozprostírá nad zemí. Příroda zdánlivě odpočívá, a také člověk touží po klidu nočním, aby po denní práci odpočinul a k novému snažení se posílil. Spánek jest největším dobrodiním, jímž Jsi, laskavý

stvořiteli, Své tvory oblažil. Ve sladkém spánku jest otrok volným, usouzený svých starostí zbaven, trpíel svých bolestí sprostě. Bolem sklíčenému a srdci zraněnému jest spánek lékem uzdravujícím; truchlícím jest obrazem, že i smrt není než klidným spánkem, z něhož se probudí zesnulý v říši světla, kde není noci ani hrůzy noční, nýbrž jen nebeská radost a nevýslovná blaženost.

Dříve však, než spánek mne pojme v náruč svou, povznáším myšlenku svou k Tobě, vládce světa! Tvým slovem nastává den i noc, Tvým slovem střídají se doby, světlo s temností. Sladko jest Tobě děkovati a jménu Tvému vznešenému chválu pronášeti. Četná dobrodiní přijala jsem dnes od Tebe, milostivá ruka Tvá mne chránila ode všeho zlého, v bolné chvíli potěšil Jsi mne Svou nebeskou útěchou.

Ó Pane! buď mým ochráncem a příští noc, sešli tichý a klidný spánek na lůžko mé, vzdaluj ode mne děsivé sny a předtuchy, uděl osvěžení mému tělu i duchu, bych znovu posílněna probudila se k životu zdravému a radostnému, Tobě znovu díky a chválu vzdávala a znovu své povinnosti věrně konati mohla. Amen!

Modlitba při počátku sabatu.

Dobrotivý Bože! Všední dnové uplynuli a nadešel svatý a Tebou požehnaný den, kterým Jsi tvůrčí dílo Své ukončil. V tomto slavnostním okamžení povznáším srdce svého k Tobě, Tvůrce světa, bych Tě velebila a Tobě děkovala za množství dobrodiní, jimiž Jsi mne po celý týden milostivě obdařil: Opatroval a chránil Jsi mne, udělil Jsi mi síly a zdatnosti, tak že jsem povinností svým dostáti mohla. V radostném pohnutí vítám posvátný čas, který Jsi v neskonalé lásce a milosti lidu Svému udělil, aby o něm odpočíval od námahy a práce všedních dnů, by se vybavil ode všeho světského a pomijitelného a povzněl se ku vznešenému

a trvajícím, by se občerstvil a osvěžil v prostorách Tvé svatyně, ve stínu stromu života, kterýž Jsi štěpoval. Uděl nám, ó Pane míru, posvátný klid a blažící mír! Nechat' nám nastane tímto svatým dnem počínající doba útěchy a povznesení, radosti a potěšení! Dle svatého zákona Tvého rozsvítla jsem zbožně a radostně světla sabatu, jež jsou obrazem osvětlení ducha lidského, aby poznal Tvá přikázání a je zachovával. Tak žehnej, Bože můj, této posvátné době, by přinesla zotavení a posílnění mému tělu, poznání a osvětlení mému duchu, by se mi podařilo dle vůle Tvé žíti a tím zalíbení Tvého dojíti. Amen!

Ranní modlitba o sabatu.

Bože dobrotivý a milostivý! Svatou vůli Svou ustanovil Jsi, aby sabat byl Tvému lidu Israelskému po věčné časy dnem klidu a posvěcení, jakož psáno jest ve svatém učení Tvém: „Necht' ostříhají synové Israelští sabatu, by světili sabat ve všech pokoleních svých jako smlouvu věčnou; mezi mnou a syny Israelskými budiž sabat znamením na věky, že v šesti dnech stvořil Hospodin nebe i zemi a v den sedmý odpočíval“.

Chci tedy dnes odpočinouti od práce tělesné, jakož předpisuje svatý zákon Tvůj, avšak nemíním se oddati zahálce, nýbrž v tiché radosti chci pilně přemýšleti o Tvé božské milosti a věrnosti, o Tvé všemohoucnosti a dobrotivosti. Vynasnažím se nápodobovati pokud možno Tvé vznešené vlastnosti, bych vytříbila a zušlechtila duši svou a tím ducha svého nebeskému cíli přiblížila. Otče dobrotivý! Jenž jsi tento den klidu ustanovil, měj zalíbení v těch, kteří klidu jeho požívají, a popřej i mně, abych jej v klidu a pokoji světití mohla. Vzdaluj ode mne v tento svatý den každý zármutek a každé trápení, každou nesnáz a každý smutek, by žádné vzdychání nerušilo vznešený a posvátný klid jeho. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvěcuješ sabat. Amen!

Modlitba při ohlašování novoluní.

(ראש חדש)

Všemohoucí Bože, Tvým slovem byl stvořen vesmír, slunce, měsíc a nespočet hvězd; Tvým pokynem ozařují světlem svým širý svět. V pravidelném běhu nebeských těles zračí se věčný zákon Tvůj a divuplný pořádek.

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš, aby Nový měsíc . . . , který dnes bude ohlašován, byl požehnán Tebou od počátku až do konce svého. Uděliž mně (a mé rodině) zdraví a mír duševní; zachovej nám bohabojnou mysl a mravní neporušenost; uchraň nás každého protivenství a nebezpečení, každé nemoci a nehody; poskytni nám životní potřeby naše v hojnosti, abychom sprostěni jsouce zármutku a starostí, nezanebávali svatých přikázání Tvých a s radostnou myslí a celým srdcem Tobě sloužili, až splní se zaslíbení Tvé: „Slunce tvé nezajde a měsíc tvůj neschová se; neboť Hospodin bude věčným světlem tvým“. Amen!

Modlitba o slavnosti Chanuka.

(חנוכה)

Díky a chvála Tobě, Strážce Israele, za ochranu a pomoc, kterouž Jsi poskytl otcům našim, když syrský král Antiochus Epifanes dal postavit pohanské modly do svatyně Tvé a násilím chtěl odvrátit Israele od víry v Tebe. Již se dopustil onen ukrutník zhanobení chrámu na hoře Sionské, již zdálo se, že Tvůj lid a Tvé učení zanikne v proudě pohanství — tu povstal hrdinský a zbožný rod Makkabejský a podstoupil s malým hloučkem věrných vyznavačů svatý boj pro Tebe, jediný Bože!

Vyzbrojeni silou Tvého slova a mečem Tvé moudrosti dobyli skvělého vítězství nad mocnějším nepřite-

lem. — Z radosti a vděčnosti pak rozžali naši předkové světla v předších svatyně Tvé a ve všech domech svých. — Na památku tohoto vítězství a zachování naší víry rozsvěcujeme také my po osm dní světla ve chrámech a bytech svých.

Bože dobrotivý, nech zářiti nám světlo učení Svého a dejž, aby z této země vymizely temnost bludu a nevěry: aby všichni lidé v Tebe věřili a po cestách Tvých kráčeli! Pak radostně budeme zehnatí dnům, v nichžto dle slova Tvého panovati bude světlo v době večerní. Amen.

Modlitba o svátku losů.

(פורים)

Hospodine, Bože náš! Kdyby ústa naše byla plna chvály jako moře plno vody, nemohli bychom dosti chváliti svaté jméno Tvé a děkovati Tobě za všecka dobrodíní, jež Jsi prokázal našim otcům i nám! Nebýti Tvé ochrany a pomoci, když lidé povstali proti nám a sužovali nás, dávno by nás byli pohltili a vyhubili v rozpálení hněvu svého proti nám! Po hřbetě našem orali a táhli brázdý své, Ty však, spravedlivý Bože, přetl Jsi provazy a sítě bezbožníků; jako ptáče unikli jsme osidlům lovců, silná ruka Tvá zachránila nás! To nám připomíná i dnešní svátek losů. —

Bezbožný Haman zamýšlel ve své zlomyslnosti, aby vyhlazení byli všickni Židé v království Ahasverovu; Ty však, ó Strážce Israele, zmařil Jsi úklady Hamanovy a dal Jsi mu odplatu jeho. — A pročež děkujeme Tobě, Otče nebeský, za vysvobození našich otců ze strachu a nebezpečí. A jako tehdáž, tak Jsi po všechny časy našim Strážcem a Spomocníkem, Ochráněním slabých proti mocným, Štítem ctnosti proti bezbožnosti. Dejž, ó Pane, aby vzešlo naše právo jako světlo, a naše spása jako slunce, aby všichni lidé z lásky k Tobě vzájemně se milovali a Tvé jméno posvěceno bylo! Amen.

Modlitba v pamětní den zkázy Jerusaléma.

(תשעה באב)

V hluboké vroucnosti vzpomínáme dnes, ó Bože, osudného dne, kdy nepřítel vnikl do pevnosti Sionské a svatyně Tvá stala se kořistí plamenů. Jerusalém, to lidnaté město, osamělo jako truchlé vдова, velikolepý chrám na hoře Morija lehl popelem; umkl ten líbezný zpěv Levitů a rozléhal se jen pláč a srdcelomný nářek oloupených o drahou vlast' a domov svůj. Na tisíce lidských životů bylo zmařeno, nej přednější mužové byli do vyhnanství zavlčeni, nejbožnější hlasatelé víry byli strašně umučeni, Palestina byla spustošena a lid Israelský mezi všechny národy rozptýlen. — Kruté bouře zuřili kolem otců našich, chladné záští a kletby stíhaly je, tisíce synů a dcer Israelských podstoupilo smrt pro svatou víru Tvou. —

Ty však, ó Bože dobrotivý, zachoval Jsi věrně přísahu Svou, že nás nikdy nezavrheš a nikdy nepustíš. A tato myšlénka nás povznáší a poskytuje nám útěchy a naděje, ona mění naši žalost v radost, naše bédování v plesání. — Jakkoli jsme dojati vzpomínkou na bezpříkladné strasti svých otců, poznáváme i v těchto trpkých zkouškách Tvou ruku laskavou, prostředek k oslavě Tvého jména a Tvého učení před očima všech národů. Slunce Tvé lásky nám opět svítí, milostivá ruka Tvá nám dala novou vlast. — Buď naší záštitou, ó Pane, abychom Tobě sloužili v pravdě, ochotně a radostně! Amen.

Modlitba o slavnosti pasah.

(פסח)

Ochránce a Vykupiteli můj! Slavnost nekvašeného chleba ukládá srdci mému svatou povinnost, dě-

kovati Tobě za nezměrné dobrodiní, jež prokázal Jsi našim otcům tím, že Jsi je vyvedl ze země Egyptské a je zbavil okovů otroctví! Ačkoliv od oněch dnů mnoho času uplynulo, slavíme přece tento svátek s takovou radostí, s tak nábožným posvěcením, jako kdybs ten zázrak vysvobození nám byl prokázal. Při nekvašeném chlebě, jehož dle příkazu Tvého požívati máme, chceme připomínati si strasti svých předků a Tebe, Nejsvětější! velebiti za to, že Jsi je vyvedl z poroby k volnosti, ze smutku k radosti.

Pane světa, vysvobod' i mne z otroctví hříchu a posilni mne, když kráším po dráze ctnosti, aby srdce mé zůstalo prosto všeho kvasu zlé vášně a nešlechternosti. Oblaž mne, můj Otče nebeský, v tento svátek překročení radostí a slasti v upomínku na pamětihodný východ z Egypta. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvěcuješ Israel a tuto slavnost!

Modlitba o slavnosti týdnů.

(שבועות)

Bože jediný! S radostným srdcem blížím se Tobě dnes, v tento památný den zákonodárství na hoře Sinaj, abych vzdala Tobě chválu a poctu za nesmírnou dobrotivost, kterouž Jsi nám milostivě udělil desatero příkázání, tento pevný základ víry a mravnosti. Nade všechna požehnání, jimiž Jsi oblažil Israel, vyniká požehnání plynoucí z učení Tvého, za jehož nositele Jsi nás povolal slovy: „A vy budete mi království kněžské a národ svatý!“ Naši otcové pochopili dobrodiní zjeveného náboženství a stali se dle vůle Tvé učiteli člověčenstva. Před celým světem vydávali svědectví, že Ty, Otče nebeský, Jsi jediným pravým Bohem a Tvůrcem světa, Jenž prokazuješ všem lidem dobrodiní a milosrdenství a je vedeš ku věčné blaženosti.

Nadechni mne, ó Pane! duchem Svým, abych věrně setrvala při tomto učení pravdivém a vznešeném,

jež poskytuje útěchy v tísní a soužení a vyvaruje pýchy a zpupnosti v dobách radostných. Ozáříš mne svatým slovem Svým, abych v pravdě Tobě sloužila a ochotně konala všechny povinnosti, jež Jsi uložil našim otcům na Sinaji, bych účastnou byla života věčného!
Amen.

Modlitba o svátku novoročním.

(ראש השנה)

Bože milostivý! Začátek roku nám připomíná stvoření světa. Ty řídíš osudy národů i jednotlivců; Tys bděl nade mnou i v roce minulém a prokázal Jsi mi nesčetná dobrodiní z pramene milosti Své. Zachoval Jsi mne při životě a čilosti duševní; odvrátil Jsi ode mne mnohé nebezpečí a protivenství, jež mi hrozilo; chránil Jsi mne zlých nemocí a seslal Jsi mi uzdravení, když jsem nemocna byla; uchránil Jsi mne nedostatku a bídy, popřál Jsi mi také všelikých radostí a slastí. — Jak bych se nekořila a neděkovala Tobě, Otče nebeský, za toliké důkazy Tvé lásky a dobroty! —

Avšak čím větší byla Tvá dobrotivost a milost, kterou Jsi mi projevil v roce minulém, tím více a hlouběji želim hříchů a poklesků, kterých jsem proti Tobě se dopustila. Otče dobrotivý, Jenž nežádáš smrti hříšníka, nýbrž jeho pokání a polepšení, ó nepřihlížej k mým proviněním a pomoz mi, bych od nynějška jen po cestách Tvých kráčela a v pravdě Tobě sloužila!

Kéz dojde vyslyšení u Tebe má vroucí modlitba, by tento Nový rok přinesl mně (a mé rodině) hojných darů trvalého štěstí a zdraví, radost a spokojenost!
Amen.

Modlitba v den smíření.

(יום כפור)

Otče nebeský! Dejž, abychom v pravé svatosti slavili tento veliký a vznešený den, abychom v hloubi srdce svého seznali, jak laskavě vládneš nám i všem synům lidským. Od počátku světa kráčí pokolení lidské před vševidoucím okem Tvým k onomu cíli, jež mou-drost Tvá mu naznačila. — Hlas náboženství, jímž Jsi v pravěku naše otce oblažil, ozývá se dnes i v srdci našem a praví nám: Dnes je den soudu, kdy přistupujete ke trůnu Božímu, abyste počet vydali před králem králů všech! —

Před Tebou, ó Pane světa, kořiti se musí i nejsilnější a nejmocnější na zemi, neboť vůle Tvá panuje všemu; oko Tvé vniká do hlubin srdce našeho, a nic není skryto před Tebou. Osud náš spočívá v ruce Tvé, Ty určíš, kdo má dále žíti a kdo v temno hrobu jíti, kdo má vésti život klidný, a kdo žalostný a bídný; Ty rozhodneš, kdo v chudobě má žíti, a kdo hojnost všeho míti; kdo má býti ponížen, a kdo ctěn a povýšen. — Ty však Jsi laskavý k nám, ó Bože, a proto doufáme, že nás ochrániš a nám pomůžeš, když snažiti se budeme, abychom stali se hodnými ochrany a pomoci Tvé; vždyť p o k á n í, m o d l i t b a a d o b r é č i n y vzdalují zlé dopuštění!

Dobrotivý Bože, přihlížej k naší dobré vůli a posilni nás, bychom neklesli; nech nám zářiti Svou milost, abychom v každé době Tebe poznávali a radostně velebili svaté jméno Tvé, milostivý Otče, jenž odpouštíš provinění a hříchy naše, a milost udílíš všem synům lidským! Amen.

Modlitba o slavnosti podzelené.

(פסות)

Bože dobrotivý! S pocitem radosti vzdávám Tobě díky a chválu za nesčetná dobrodíní, jež Jsi od počátku světa všem tvorům a zvláště lidem prokázal. Dnešní svátek nám připomíná ochranu, kterou Jsi poskytnul našim otcům táhnoucím strašlivou poušť do země zaslíbené. Tys je věrně provázel, ve stínu perutí Tvých bezpečně ve stanech přebývali, chlebem nebeským živil Jsi je po čtyřicet roků a vodou ze skály napájel Jsi je. —

Světíme však dnes zároveň slavnost sklizení, o nížto naši předkové přinášeli novou plodinu plnou do chrámu Tvého, by Tobě děkovali za úrodu a posvětili ku požitku daru Tvého.

Uchovej mne, ó Bože, od nemoci a choroby, abych s veselou myslí a vděčným srdcem užívala Tvých darů, a konajíc vůli Tvou mohla prokazovati chudým a nuzným skutky lásky a milosrdenství. Pochválen buď, Hospodine, Jenž jsi nám udělil svátky radostné! Amen.

Modlitba o svátku radosti ze zákona.

(שמחת תורה)

Otče nebeský! S radostí vítáme dnešní svátek, kdy pročitání svatého zákona Tvého končíme a jeho vznešený obsah znova pročitati počínáme; neboť zákon Tvůj jest stromem života, jehož ovoce ducha i srdce oblažuje; onť jest praporem zbožných a spravedlivých na pouti pozemské. Učení Tvé jest zdrojem spásy a naděje ve všech poměrech života; svaté slovo Tvé jest světlem, jež ozaruje a posvěcuje temný příbytek bídy a strastí, jakož i sídlo nádhery a slasti. — Díky a chvála Tobě, Všemohoucí Bože, za udělený zákon, bez něhož by život náš podobal se lodi bez vůdce.

Dejž, ó Pane světla, bychom ocenili pravý význam Thóry a přikázání Tvých a je ve skutek uváděli, pak stane se Tvé slovo živou duší, jež nás povznese a posilní u víře v Tebe, Otče dobrotivý! Amen.

Modlitba mladé dívky.

Tvůrce a zachovateli všech bytostí! Také já nepatrné stvoření Tvé, odvažuji se v dětinné zbožnosti Tobě se přiblížiti a svaté jméno Tvé velibiti, ačkoli nejvyšší duchové nejsou s to, chválu Tvou náležitě a důstojně vysloviti, a vše na zemi uznává, že laskavě otvíráš ruku Svou a občerstvuješ dobrodíním vše, co tu žije. Spravedlivý Jsi, Hospodine, ve všech cestách Svých, a laskavý ve všech činech Svých! Protož díky a chvála Tobě, můj Otče nebeský! že mne zasypáváš dobrodíním, ač toho nezasluhuji. Obdařil Jsi mne dobrými rodiči v letech mého mládí, kdy svedení jest mocnější než síla, odolati mu, aby dohlíželi k mému chování, by mne vedli ku ctnosti a zušlechtili srdce mé.

Uděl mi, Bože můj, povždy rozvahy a síly, abych naučení svých dobrých rádců, svých něžných rodičů, uvažovala, jen po cestách Tobě příjemných kráčela, bych jim takto splácela nezměrnou lásku, kterouž o mě vezdejší a věčné blaho tak věrně pečují. Uchraň srdce mé od mladistvé lehkomyšlnosti a pošetilé žádosti, vzdaluj ode mne myšlenky na věci marlivé a nicotné, podporuj snahu mou, osvojiti si dobrosrdečnost a smysl pro všechno dobré a šlechetné, bych nalezla přízeň a milost před Tebou i lidmi. Očisti srdce mé od bludu a nešlechetnosti a popřej mně i milým rodičům mým prodloužení věku v plné síle a blaženosti! Amen!

Modlitba osiřelé dívky.

Hospodine, Bože můj! Tys útěchou všech zarmoucených, důvěrou všech sklíčených, záštitou všech opu-

štěných; Tys Otcem sirotků, Jsi laskavý ke všem, kteří v Tebe doufají, a skytáš jim Svě ochrany a pomoci. V nevystihlé radě Svě povolal Jsi k Sobě mé drahé milované rodiče, ozdoby a podporu mého života, tak že jako sirotek tu stojím osamělá, sklíčena^a a zarmoučena u věku mladistvém! Ó Bože, Tvé vševidoucí oko proniká nitro mé, Ty znáš bolestný pocit, jenž se mne zmocňuje, když vzpomínám svých nejdražších, kterých tu na zemi na vždy postrádati mám; Ty vidíš slzy, jež kanou z očí mých, kdykoli o mém osudu přemýšlím. — Uvážím-li však, jak podivuhodně Jsi mne až dosud opatroval a chránil, pak mám v tom bezpečnou záruku, že mne i nadále neopustíš, že mně i budoucně přispěješ ve Svě milosti. I když otec a matka mne opustili, Ty, slitovný Otče, se mne ujmeš. Ty budeš mým vůdcem na dráze životní, abych nesešla na scestí, Ty zapudíš tesklivost ze srdce mého a posilíš mne, abych ve ctnosti a mravnosti, Tobě k libosti, svým ozářeným rodičům ku cti, došla cíle šťastného a spasného.

Otče nebeský, nakloň mi srdce těch, kteří na místě rodičů laskavě o mne pečují, uděl jim síly a vytrvalosti v jejich šlechetném snažení o mé blaho a spasení, odplat' jim hojně všecku dobrotivost a laskavost, jež mi prokazují, žehnej jim za to Svým nebeským, věčným požehnáním! Amen.

Modlitba nevěsty v den svatební.

Hospodine, Bože můj! Nadešla slavnostní chvíle, pro celý život rozhodující a významná! S tesklivostí obzvláštní stojím dnes před Tebou; kdežto vše vůkol mne plesá a radosti se oddává, touží sklíčene srdce mé po tiché pobožnosti, bych vyprosila u Tebe, všedobrotivý Bože, zvláštní pomoci Tvé při tom důležitém kroku, kterého se dnes odvažuji! Tvá Prozřetelnost

usoudila, abych ode dneška tomuto muži náležela a jemu věrně po boku stála, jak Jsi to ve svatém učení Svém přikázal. — Tak žehnej, ó Bože! našemu svazku Svým nebeským, věčným požehnáním! Vezmi jej pod ochranu Svou, a veď nás, velemoudrý vládce světa! cestou, jež vede ku štěstí a ku blahu! Upevni mezi námi svazek náklonnosti a lásky, věrnosti a oddanosti, abychom za všech okolností a poměrů, za všech událostí a případností věrně k sobě stáli a nikdy od sebe neupouštěli! Popřej mi síly a vytrvalosti, abych věrně konati mohla nové povinnosti, jež si ukládám; dej mi trpělivost, abych i nesnáze, jež stav manželský nevyhnutelně sebou přináší, trpělivě snášela a překonala. Dejž, ó Všemohoucí! abych vždy žila ve shodě s manželem svým a nikdy nebylo sváru mezi námi, nýbrž abychom vždy dle vůle Tvé jednali, a požehnání Tvé stále nás provázelo! Amen.

Modlitba v nemoci.

Dobrotivý Otče! Vyslyš v milosti a milosrdenství mou modlitbu, jež ze srdce hluboce sklíčeneho k Tobě vystupuje! Ty vidíš mé trápení, Ty znáš mé bolesti; já nereptám, trpělivě snáším zkoušku, kterouž nevystihlá vůle Tvá mně uložila; zajisté jest má nemoc spravedlivým trestem za mé nedostatečné zachovávání Tvých svatých předpisů. (Jsem manželkou, jsem matkou — jak snadno mohla jsem v jednom nebo druhém poměru chybiti!) Plna pokory a zkroušenosti dovolávám se, Vseslitovniče! Tvého milosrdenství a prosím Tě za odpuštění, pak-li jsem se něčím provinila. — Ty nežádáš smrti hříšníka, nýbrž aby se polepšil a dále živ byl. Vysvobod' mne, ó dárce milosti! brzy z mého trápení, sešli mi Svou pomoc a spásu, abych skutkem na jevo dala, že nejsem nehodna milosrdenství Tvého, a jak dovedu si vážiti zdraví, tohoto nejlepšího daru Tvého. Podporuj mne, Bože dobrotivý! posilni opět

zsláblé tělo mé, uzdrav brzy nemocné údy mé! (Učň tak pro mé děti nevinné!) Jen k Tobě, laskavý Otče, beru své útočiště; Ty vyslyšíš mou modlitbu, neboť Jsi na blízku všem, kteří v pravdě Tebe vzývají; když Ty mně přispěješ, nebojím se ničeho. V ruku Tvou poručím ducha svého i tělo své, Ty mne zachrániš Svou milostí neskonalou! Amen.

Modlitba po uzdravení z nemoci.

Pochválen buď, Hospodine, Bože můj, od nyní až na věky! Ty uzdravuješ nemocné a mírníš bolesti jejich, Ty sesíláš dokonalé uzdravení nemocným lidu Svého. Tys i mne vyslyšel v mé nemoci a daroval Jsi mně opět zdraví. Nemám dosti slov, bych Tebe dle hnutí svého nitra důstojně velebila! Od mého narození byl Jsi, ó všemocný Tvůrce divů! mým ochráncem a spomocníkem v protivenství a nebezpečí; i to jest dílo Tvé, ó Pane! že ústa má hlásati mohou chválu Tvou, že srdce mé ještě bije a Tobě vsříc plesati může. Velice trpěla jsem, v bolestech probdělé noci vyčerpaly mé životní síly — plna důvěry vrhla jsem se v náruč Tvou, a Tys mne přijal otcovsky; hlasitě chci zvěstovati zázračné skutky Páně! Z hloubi srdce mého vystupují k Tobě, dobrotivý Otče! nejvroucenější modlitby děkovačí. že Jsi mne vyslyšel a mne opět uzdravil. Uděl mi také síly, abych vždy věrnou zůstala předsevzetí svému, jež jsem učinila v nemoci své, že stále chci se varovati hříchu a jen skutky dobré vykonávati. Pokud možno chci chudým a sklíčeným pomáhati ve jménu Tvém a ku slávě Tvé! Budíž i nadále se mnou, ó Bože! na všech cestách mých! Opatruj mne před každým zlem a soužením, a popřej mi nyní jen radostných a blažených dnů v kruhu rodinném (po boku mého věrného chotě a našich drahých dětí)! Hospodine, v pomoc Tvou doufám na věky! Amen.

Modlitba dcery v nemoci rodičů.

Bože můj! Spoléhajíc v dobrotivost a laskavost Tvou, odvažuji se s nesmělým srdcem k Tobě, vznešený Pane! vroucně a pokorně se modlití. Zachovej mně drahocenný život mého drahého otce (mé drahé matky), jenž (jež) k mému nejhlubšímu zármutku těžce stíně. Otče milosrdenství, shlédni v milosti na mne, politování hodnou dceru, a učň konec trápení a mukám, jimž srdce mé vydáno jest! Vyslyš mou dětinnou modlitbu a sešli Svou záchranu a pomoc mému milovanému otci (mé milované matce), dej mu (jí) síly, by překonal (a) bolesti své, uděl mu (jí) opět zdraví a svěží sílu tělesní, by se brzy těšil (a) úplnému uzdravení! Nenech nadarmo téci slzi mých, a smiluj se nad mým drahým otcem (nad mou drahou matkou), občerstvi ho (ji) mírnou rosou přízně Své, zahřívej ho (ji) paprsky milosti Své, aby životní síla jeho (její) vzpřímila se v plné mohutnosti. Jestliže to neštěstí zavinil (a) snad nějakým pokleskem, tak mu (jí) odpusť, Všedobrotivý! ve Své laskavosti, a pomni za to všeho dobrého, jež konal (a); nechať orodují za něho (za ni) i jeho (její) dobročinné skutky jakož i jeho otcovská (její mateřská) láska a věrnost. Kéž by tato má vroucí prosba dospěla ku Tvému trůnu a byla Tebou milostivě vyslyšena, by nám brzy nastala hodina spásy a pomoci, by žalost naše proměnila se v radost a plesání, a já mohla velebiti Tvé milosrdenství a děkovati Tobě za divůplné uzdravení svého živitele (své nejvěrnější rádkyně)! Amen.

Modlitba matky za nemocné dítě své.

Ve strašném bolu, jímž srdce mé naplněno, povznáším slzami zarosené oko své k Tobě, milosrdný Bože! v důvěře a naději, že dojdou u Tebe vyslyšení. Z hloubi srdce mateřského vroucně se modlím k Tobě za smilování pro své drahé dítě, jež nevystihlou vůli Tvou v nevinném věku do těžké nemoci upadlo. K bo-

lesti, kterouž mi nemoc jeho působí, druží se ještě trapný nepokoj, že snad jsem to já, která svou hříšností toto dopuštění přivodila. Bože můj a skálo má, Jenž jsi spravedlivý a zároveň i laskavý, proč má tato bytost bez viny trpěti, když jsem já se provinila? Avšak nám smrtelníkům nepřisluší, Tvé cesty zpytovat; náš rozum jest příliš omezený, bychom jednání Tvé správně posouditi mohli. Nám přísluší toliko, skláněti se v pokoře před Tebou a ponížně zvolati: Co Bůh činí, dobře činí! — Ale Ty sám, dobrotivý Bože! dovolil Jsi nám, modliti se k Tobě, a zaslíbil Jsi nám, že vroucí modlitby vyslyšíš ve Svém milosrdenství hojném. Je-li vroucnější modlitba, než modlitba matky za své dítě nemocné? Ó tak vyslyš mne, Slitovnice! učiň konec mému trápení, uzdrav a zachraň mé drahé dítě, aby ústa má neustále velebila Tvou milost a dobrotivost! Ano, já chci budoucně dle svatého učení Tvého žíti a také dítě své ku ctnosti přidržovati, aby život jeho vždy byl bez pohany, aby našlo přízeň a milost před Tebou! Amen.

Modlitby pohřební.

Modlitba při vstoupení na hřbitov.

(Pro ty osoby, které průběhem třiceti dnů na hřbitově nebyly.)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil Jsi zde odpočívající dle rady Své, je živil a zaopatřoval dle rady Své a je nechal zemřít dle rady Své! Ty znáš zevrubně počet jejich a povoláš je časem opět v život. Pochválen buď, Hospodine, Jenž opět oživíš mrtvé!

Ty jsi mocný na věky, ó Pane! oživuješ mrtvé a Jsi nesmírný v pomoci. Ty zachovááš živé v milosti, oživuješ mrtvé v milosrdenství hojném, podpíráš klesající a uzdravuješ nemocné, uvolňuješ spoutané a splníš zaslíbení Své dřímajícím v hrobě. Kdo jest jako Ty, Pane mocných činů? a kdo rovná se Tobě, ó králi,

Jenž usmrcuješ a oživuješ a vzejítí dáváš spasení? A věrohodný Jsi, že oživíš mrtvé. Pochválen buď, Hospodine, Jenž oživuješ mrtvé!

Modlitba za spásu duše drahých zesnulých

v prvním roce smutečním.

(V prvním roce smutečním navštěvuje se hrob v předvečer každého sabatu a svátku, a truchlící koná při tom následující modlitbu.)

Odpočívej v pokoji, Ty drahá duše, ve světých prostorách nebeských, pod ochranou Všemohoucího, uprostřed svatých a čistých, jejichžto život na zemi tak jasně zářil jako světla na obloze. Zbavena okovů smyslnosti, zproštěna všech naruživostí povznesla se duše Tvá k životu věčnému, ryze duševnímu. Ó kéž bys, drahý otče můj! (milovaná matko má!) účasti měl (a) v nezkalené věčné blaženosti, kterouž všedobrotivý Otec nebeský Svým vyvoleným vyměřil.

Králi všech králů! Ozář v milosti a hojném milosrdenství nebeskou tvář Svou i této duši oslavené, uveď ji v blahoslavenství věčné, odvrát od ní neuprosný trestní soud, jímžto soudíš jednání a konání synů lidských po skonání jejich, a uděl jí pokoj a klid, až její tělesné pozůstatky opět k životu probudíš. Sladkým buď sen smrti schránce tělesné, zde zemi navracené, a pokoj popeli jejímu! Hospodine, pomoz nám! Králi, vyslyš nás, když se k Tobě modlíme! Amen!

Modlitba nad hrobem otce v pamětní den jeho úmrtí.

Ozářený duchu milovaného otce mého! i když po celý čas roku přede mnou se vznášíš, jest to přece zvláště dnešní den, o kterém neuprosná smrt mi Tebe vyrvala, jenž mne hlubokým hořem uchvacuje a celou bytost mou truchlivostí naplňuje. — Nemám Tebe více a nemohu tudíž žádné jiné dětiné povinnosti vůči Tobě konati, než toliko tento Tvůj hrob, v němžto klidně odpočíváš, navštívit, abych tím oslavila památku Tvou

a prosila Hospodina, Jenž mi Tebe dal a ve Svě nevy-
stihlé moudrosti opět vzal, aby smiloval se nad duší
Tvou a jí udělil věčnou blaženost. Kéž by jí přispěla
zbožná naučení a napomenutí, jež Jsi v životě mi udě-
loval! Chci je v dětinné zbožnosti v srdci svém chovati,
věrně se jich přidržovati a je přesně zachovávatí, jako
nejdražší odkaz budu je opatrovatí, aby po celý život
nevymizela z mé paměti.

Otče všech lidí! přijmi v milosti pocity mého hlu-
bokého smutku a smiluj se nade mnou, když ozářený
duch mého zde odpočívajícího otce před vznešeným
trůnem Tvým za mne orodovati bude. Popřej mu klidu
a pokoje, až dle rady Tvé ze sna smrti se probudí a
k životu Tebou pozeňnanému povstane. Amen! Amen!

Modlitba nad hrobem matky v pamětní den jejího úmrtí.

Všemohoucí Bože! Dnes je ten smutný den, kdy
pozbyla jsem toho, co mi bylo nejdražším na světě. Má
drahá, milovaná matka, jejíž láska a něžnost nade mnou
bděla, na jejímž srdci nalézala jsem útechy v nehodách,
účasti a soucitu v radostech svých, jež vedla mne ku
ctnosti a byla vzorem šlechetné ženy -- ach! příliš
záhy byla mně vyrvána! V těch letech, kde bych nej-
více jejího příkladu a její rady potřebovala, postrádám
bolestně své drahé matky, bez ní jsem tak osamělá,
opuštěna, jen na sebe odkázána. Uvážím-li, jak se o
mou zdárnou výchovu pečlivě starala, jakou lásku a
něžnost od mého dětinství mně osvědčila, nemohu bez
horkých slzí připomenouti si oněch okamžiků, kdy
jsem v dětinné lehkomyšlnosti její dobré srdce rmoutila
a často proti její vůli zpurně jednala. Kéž by tato
světiice mi prominula, čím jsem v dětské nezkušenosti
proti ní hřešila!

Za spásu její čisté duše a k uctění její památky
rozzála jsem věčné světlo a přišla jsem na posvátné
místo, kde její tělesné pozůstatky odpočívají, abych
Tebe, svatý Bože, prosila, bys popřál mé zesulé

matce blaženého klidu a věčné odplaty, kterouž slíbil
Jsi všem ctnostným a spravedlivým, abys odpustil jí,
pak-li se někdy dopustila poklesku; neboť není člověka
na zemi, jenž by stále dobře činil a nikdy nehřešil.
Dejž, aby z mrtvých vstala, až otcovská milost Tvá
probudí mrtvé k životu věčnému! Amen!

Modlitba vdovy nad hrobem chotě svého.

Ze hluku světského, z kruhu lidského prochám a
vyhledávám toto místo smrti a samoty. Neboť jak bych
mohla já, plná nářku a slzí, volnou se cítit tam, kde
z života se radují? Hospodin přísně mne navštívil,
Všemohoucí veliké neštěstí mi uložil. Běda! tento rov
pokrývá kosti chotě mého, věrného průvodce mého
života, jenž byl mou ochranou a ozdobou, mou útěchou
a nadějí. Nyní stojím opuštěna a osamělá v životě,
zkormoucena a sklíčena, nikde útechy, nikde naděje
nenalézající. Ty však, ó Pane! jsi spravedlivý, — cokoli
činíš; jakkoli nevystihlé dopuštění Tvé — člověku
vždy přísluší, skláněti se v pokorě před Tebou a bez
reptání odevzdati se do svatě vůle Tvé. A proto, vše-
šlitovný Otče, beru své útočiště k Tobě a žádám Tě za po-
moc a přispění ve svém zármutku a soužení! Ujmi se mne
a nenech mne zahynouti v truchlivosti mé. Smiluj se nad
mými dětmi, nevinně trpícími sirotky! Vezmi je do Svě
ochrany a posilni mne, slabou bezmocnou ženu, aby se
mi podařilo, vychovati je ku slávě Tvého svatého jména
a ku cti jména jejich otce v hrobě dřímajícího. —
Otče sirotek a ochránce vdov! sešli mi spasení Svě a
potěš mne milostí Svou, bych aspoň ještě na svých
dětích dožila se radosti, bych svému sklíččenému srdci
ulehčila vědomím, že můj život vezdejší není pochybeným.

Věčný mír v jasných prostorách nebeských ne-
chať oblaží duši mého drahého nezapomenutelného
chotě, jeho tělesná schránka nechť dřímá klidně v
chladném hrobě, až se zlíbí Tobě, Všemohoucí, probu-
diti obyvatele hrobů k životu novému. Pochválen bu-
diž, Hospodine, Jenž oživuješ mrtvé! Amen.

Modlitba matky nad hrobem syna nebo dcery.

Neodolatelná moc táhne mne k tomuto náhrobku, jenž pokrývá vezdejší pozůstatky mého drahého, milovaného dítěte! Kdykoliv jej zpozoruji, proudem se valí slze z očí mých a jest mi tak bolno v srdci, že div nepodléhám té nevýslovné hrozně bolesti. Ó mé drahé dítě! jež bylo mou útěchou a nadějí, mou rozkoší a radostí — jak jsi mne odchodem svým zarmoutilo! Duše má byla poutána k duši tvé, odloučení tvé ode mne způsobilo v žití mém ránu, jež nikdy se nezahojí. A kdybych i všechny síly své sebrala, bych potlačila bol, bych zahladila vzpomínku na tebe — nadarmo! tvou milou tvář stále vidím před sebou, a znovu bol mne rozrývá, a znovu kanou slzy po tváři mé!

Avšak byla to vůle Otce nebeského, že jsi ty, mé drahé dítě, ty líbezná květinolo! před časem povadla — a nám přísluší podrobiti se božskému řízení. Zajisté Vševědoucí předvídal, že by delší tvůj pobyt na zemi nebyl prospěl mému ani tvému blahu duševnímu, a proto vzal si tě tak záhy k Sobě, bys před Jeho tvář požívala věčné blaženosti. Ano, jest mi to útěchou, že duše tvá ve svatě nevinosti, čista a neposkvrněna, vrátila se k Bohu, stvořiteli svému. —

Ty však, Všeotče! smiluj se nade mnou a potěš mne Svou nebeskou útěchou! ved' mne cestou spásy, aby i duše má někdy vrátila se k Tobě čista a hříchu prosta, kdež opět spojena budu se svým drahým dítětem, spojena navždy! Amen.

Modlitba nad hrobem bratra nebo sestry.

Pokoj budiž s Tebou, duše mého drahého bratra! (mé drahé sestry!) bud' pozdraven (a) ve jménu Všemohoucího, v Jehož blízkou dlíš a blaženosti požíváš! I když nemohu tě více očima svýma spatřiti, v duchu svém tě stále ještě vidím, v srdci mém ještě dále žiješ. Stojíc na tom místě, kde pozemské tělo tvé odpočívá — připomínám sobě onu hroznou chvíli, kdys neuprosnou

smrtí z náručí mého vyrván (a) byl (a)! Však nikoliv na vždy — to jest útěcha má! neboť chovám naději, že tě někdy opět uvidím, že tě jednou opět naleznu tam ve světě věčném, kde život bez trýzně a žalosti uplývá, kde věčná radost a volnost panuje. — Bratře, drahý bratře! (Sestro, drahá sestro!) z hloubi srdce svého modlím se k Bohu, Všeslitovníku, za spásu a mír duše tvé. — Ó Bože, Jenž jsi v moudrosti Svého (ji) nazpět povolal ze života vezdejšího — rozprostři nad ním (ní) stánek míru Svého, pomni jemu (jí) všeho dobrého, jež zde na zemi vykonal (a) a popřej mu (jí) blaženosti, kterouž Jsi všem zbožným a spravedlivým vyměřil!

A mně, Bože můj a skálo má! uděl útěchy, abych trpkou bolest odloučení od svého milovaného bratra (od své milované sestry) ve zbožné trpělivosti a oddanosti snášela! Budiž svatá vůle Tvá, ó Bože, uchrániti mne (i rodinu mou) od každého žalu a zármutku, potěšiti srdce naše spasením Svým a žehnati nám Svým nebeským požehnáním! Amen.

Modlitba nad hrobem drahých příbuzných

v předvečer Nového roku a dne smíření.

(ערב ראש השנה a ערב יום הכפורים)

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, aby mně přispěla zásluha zbožných a dobré skutky praotců našich, bychom, ó Pane milosrdenství!

před Novým rokem:

v předvečer dne smíření:

zapsáni byli o tomto svátku | před svatým soudem Tvým
novoročním do knihy | došli

odpuštění všech hříchů svých.

Stojíc tu na posvátné půdě, před hrobem tak drahých zesnulých, připomínám si dosavadní život svůj, želim upřímně všech poklesků svých, ať jsou mi známy nebo neznámy, a chovám pevné předsevzetí polepšiti se. Ačkoli má člověk svobodnou vůli, konati dobré nebo zlé, přece jej chráníš Svou otcovskou milostí,

aby nesešel na scestí a nedal slechu svědcům v záloze číhajícím; neboť Ty, Vševědoucí! to víš, že člověk jen z prachu stvořen jest a v prach se navrátí. Obnov mně i všemu lidu Israelskému tento příští rok ku blahu a požehnání, odvrát od nás každé trápení a soužení. Buď pamětliv nás k dobrému pro veliké, nesmírné milosrdenství Svě a pro zásluhy všech zbožných a spravedlivých. A když shromáždí se ozářené duše mých drahých zesnulých kolem vznešeného trůnu Tvého, by za mne orodovaly, ó tak neoslyš prosby jejich! Buď po vůli i prosbám mým, neboť důvěřuji v Tebe! Amen!

מְנוּחָה לְבוֹנָה

(Tato modlitba koná se po všech modlitbách nad hroby zesnulých.)

Klidné, sladké odpočínutí v sídle nebeském, pod ochranou Boží, v řadě svatých a čistých, jako hvězdy zářících, sladké odpočínutí tělesné schránce, odpuštění hříchů, prominutí lidské slabosti a viny duševní části; laskavost a milost od Otce nebeského, a dobrý podíl v životě budoucím, takovým budiž tam pobyt mého zvěčnělého (mé zesnulé) (zde vloží se jméno toho, za něhož se modlíme)! Duch Boží vediž ho (ji) do ráje Eden; král všech králů ve Svém milosrdenství chraň ho (ji) stínem perutí Svých v sídle nebeském, aby spatřil (a) velebnost Boží a měl (a) přístup do svatyně Jeho. Král všech králů popřej mu (jí) povstati z mrtvých na konec dnů, nechť ho (ji) občerství z pramene líbezného Edenu. Jeho (její) duše budiž pojata ve svazek věčného života, pokoj budiž popeli jeho (jejímu)! Věčný mír rozprostírej se nad hrobem těch, kteří dle vůle Jeho krácejí! Tak odpočívej on (ona), a s ním (s ní) všickni, kteří v hrobech dřímají, spojeni v milosrdenství Božím. Amen.

נָדַע אֶת כָּל אֲנָשֵׁי בֵיתָא וְעַל כָּל אַחֵי
שֶׁהוּא אֶת כָּל אֲנָשֵׁי בֵיתָא וְעַל כָּל אַחֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַחְשׁוֹבָא לְהַחֲרִיב
אֶתְּפִינֵי בְּדִיל שְׂמֵךְ רַבָּא:
Své veliké!

Případá-li הַשָּׁבֵעַ na sobotu nebo neděli — ve kterémžto případě יום כפור קטן v předcházející čtvrtěk se koná — říká se zde תחנון str. 103.

Kantor říká קדיש תתקבל, pak následující žalm 20.

כָּל לְמַנְצֵחַ מְזֻמֹּר לְיָוָד: יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה. יִשְׁנֶבֶה שֵׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְיִשְׁלַח-עֲזָרָה מִקַּדְשׁ. וּמַצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל-
מִנְחֹתֶיךָ. וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה סֶלֶח: יִתְּנֶלְךָ כָּל־כֶּבֶד. וְכָל-עֲצָתֶךָ
יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל. יִמְלֵא יי כָּל-
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲמָה יְדַעְתִּי כִי הוֹשִׁיעַ יי מְשִׁיחוֹ יַעֲנֶה מְשָׁמִי
קַדְשׁוֹ. בְּנִבְרוֹת יִשַׁע יִמְיָנו: אֱלֹהֵי כָרְכַב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים.
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ נִזְבִּיר: הָמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ. וְאֲנַחְנוּ
קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְיָאנוּ:

קדיש יתום na str. 122.

Večerní modlitba (מעריב) nalézá se na str. 242, pak-li se nekoná
bezprostředně po יום כפור קטן, říká se עלינו str. 119.

nili, neboť Ty, Pane, jsi do-
brotivý a odpouštějící a hojný
v milosti ke všem, kteří Tě
vzývají.

אנחנו Hřešili jsme. ó skálo
naše! Odpust nám, ó tvůrce
náš!

(Jednou).

שמע Slys, Israeli! Hospodin
jest Bůh náš, Hospodin jest
jediný!

(Jednou).

ברוך Pochváleno budiž
jméno Jeho vznešené říše na
věky věkův!

(Třikrát).

"Hospodin" jest Bohem!²⁾

(Sedmkrát).

מלך Hospodin kraluje,

Hospodin kraloval, Hospodin
bude kralovati na věky věkův!

(Jednou).

ענו Vyslyš nás, Bože Abra-

hamův, vyslyš nás! Vyslyš nás,

Obávaný Izákův, vyslyš nás!

Vyslyš nás, Nejmočnější Jako-

bův, vyslyš nás! Vyslyš nás,

ó štíte Davidův, vyslyš nás!

Vyslyš nás. ó Bože, Jenž proji-

ždiš nebesa, vyslyš nás! Vy-

slyš nás, Jenž vyslycháš v době

souzení, vyslyš nás! Vyslyš

nás, Jenž vyslycháš v době mi-

losrdenství, vyslyš nás! Vyslyš

nás, Milosrdný a Milostivý, vy-

slyš nás! Slitovniče, vyslyš!

Slitovniče, vysvobod nás! Sli-

tovniče, nechť slituje se mi-

losrdenství Tvé nad námi a

כי אתה אדני טוב וסלה
ורב חסד לכל קראיך :

חוק תמאנו צורנו סלה לנו
ויצורנו :

חוק שמע ישראל יי אלהינו
יי אהר :

חוק (פרוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד) :

חוק יי הוא האלהים :

חוק יי מלך יי מלך יי
ימלוך לעולם ועד :

עגנו אלהי אברהם עגנו :

עגנו פחד יצחק עגנו :

עגנו יעקב עגנו :

עגנו אלהי המרפבה
עגנו :

עגנו העונה בעת רצון
עגנו :

עגנו העונה בעת רחמים
עגנו :

עגנו רחום ורחון עגנו :

רחמנא עגינן רחמנא פרוק.

רחמנא יתמלי רחמין עלן ועל

nazývají, a cestu ku pokání
ukázal. Jsi nám. U velikém
milosrdenství Svém a milo-
stech Svých pomni dnes a kaž-
dého dne na potomstvo Svých
miláčků (praotců)! Popatři
na nás v milosrdenství, neboť
Jsi Pánem milosrdenství. S
prosbou a modlitbou k Tobě
se blížíme, jak Jsi to oznámil
skromnému (Mojžíšovi) před
časy. Od rozniceného hněvu
Svého se odvrát, jakož v učení
Tvém psáno jest. Ve stínu
křídel Svých nech nás uchrá-
niti se a spočívati, jako v
den, kdy sestoupil Jsi, Hospo-
dine, v oblaku! Promiň po-
klesek a zahlad viau, jako v
den, kdy postavil Jsi se k
němu (Mojžíšovi)! Nakloň
sluchu naší modlitbě a vy-
slyš naší prosbu, jako v den,
kdy volal Jsi zejména: „Ho-
spodin!“ jak tam praveno:

I minul Hospodin
tvář jeho a volal:

„Hospodin, Hospodin

jest všemohoucí, milosrdný a
milostivý, shovívavý a plný
milosti a věrnosti, zachovává
milost do tisícého pokolení,
odpouští provinění, poklesek
a hřích a zprošťuje trestu.“

Odpust i provinění a hříchy
naše a měj nás za dědictví!
Odpust nám, Otče náš, neb
hřešili jsme; promiň nám,
králi náš, neb jsme se provi-

הרחמים נקראת. ודרך
תשובה הורית. גדלת רחמך
וחסדיך. תזכור היום וכל
יום לזרע ידריך: תפן
אלינו ברחמים. כי אתה
הוא בעל הרחמים: בתחנון
ובתפלה פניך נקדם
בהודעת לענו מקדם:

מחרון אפך שוב. כמו
בתורתך בתוב: ובעל
נפיד נחסה ונתלונן. כיום
ויד יי בענין: תעבור על-
פשע ותמחה אשם. כיום
ויתיצב עמו שם: תאזין
שועתנו ותקשיב מנו מאמר.

כיום ויקרא בשם יי ושם
נאמר: פותחין הארון
ויעבר יי על-פניו ויקרא:

יי אל רחום ורחון ארך
אפים ורב חסד ואמת: ניצר
חסד האלפים נושא עון
ופשע וחסאה ונקה: וסלהת
לעוננו ולחסאתנו ונחלתנו
סלה לנו אבינו כי תמאנו

מחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

יחל-לנו מלכנו כי פשענו:

¹⁾ Bůh Abrahamův, Izákův a Jakobův; také
Bůh Israele.

²⁾ Tvůrcem, řiditelem a zachovatelem světa, — Otcem všech
lidi.

chrám náš stal se zříceninou, krásnou zemi naši mají cizinci; jmění naše pohané. A dosud neodvrátili jsme se od svých poblouzení! Jak tedy bychom mohli býti tak drzí a zatvrzelí, bychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme! Ano, hřešili jsme!

לעייניו Před očima našima loupili statek náš, poplenili a vyrvali jej nám. Vložili své těžké jho na nás, jež nosili jsme na hřbetě svém! Služebníci panovali nad námi, nikdo nás nevyprostil z ruky jejich. Utrapy četné doléhaly na nás, vzývali jsme Tebe, Hospodine, Bože náš — avšak vzdálen byl Jsi od nás pro hříchy naše. Odvrátili jsme se od Tebe, byli jsme bludnými a hynuli jsme. A dosud neodvrátili jsme se od svých poblouzení! Jak tedy bychom mohli býti tak drzí a zatvrzelí, bychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme! Ano, hřešili jsme!

אל כל־הפא אשמוחעי! shovivavý Jsi a Pánem milosrdenství Tě

מִדְּתַנּוּ הִתְהַ לְשִׁמְהָ. יוֹפִי אֲדַמְתֵּנוּ לְזָרִים. כְּחַנּוּ לְנִכְרִים: וְעַד־יָן לֹא שָׁבְנוּ מִמַּעֲוֹתֵינוּ. הֵיאָךְ נָעִיזוּ פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ. לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אַבְרָ אָנְחָנוּ חָטָאנוּ:

אשמו בגדנו וכו'

לְעֵינֵינוּ עֵשְׂקוּ עִמָּלָנוּ. כְּמוֹשָׁד וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נִתְּנוּ עֵלָם עֲלֵינוּ. סָבְלוּ עַל־ שִׁבְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ. פּוֹרַק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרְאָנוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְּעֵינֵינוּ. שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲיִנוּ וְאַבְדָּנוּ. וְעַד־יָן לֹא שָׁבְנוּ מִמַּעֲוֹתֵינוּ. הֵיאָךְ נָעִיזוּ פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ. לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אַבְרָ אָנְחָנוּ חָטָאנוּ:

אשמו בגדנו וכו'

אל אַרְךְ אִפִּים אִתָּהּ. וְיַעַל

*) Provinili jsme se, nevěrně jednali jsme, násilně zkracovali jsme, mluvili jsme utrhačně, nepravost a bezbožnost páchali jsme, svévolnými byli jsme, utiskovali jsme, smýšleli jsme lež, radili jsme ku zlému, klamali jsme, posmívali jsme se, vzpouzeli jsme se, dráždili jsme, zprotivili jsme se, křivdili jsme, poklesli jsme, pronásledovali jsme, zatvrzelými byli jsme, bezbožně jsme činili, zvrhli jsme se, ohavně jednali jsme, bludnými byli jsme, k bludu sváděli jsme.

*) Odvrátili jsme se od přikázání Tvých a předpisů Tvých spasných a neprospělc ráám to. Ty pak jsi spravedlivý ve všem, co přišlo na nás; neboť dle pravdy Jsi jednal, ale my jsme bezbožnost páchali.

*) Provinili jsme se více než kterýkoliv národ, zahanbení jsme více než kterýkoliv pokolení, zapuzena jest od nás všeliká radost, bolí nás srdce pro hříchy naše, v cizích rukou jest místo naší touhy a zničena jest ozdoba naše! Sídlo svatyně naší jest zbořeno pro hříchy naše,

*) Následující seznam hříchů má býti zrcadlem, do něhož kajicný má hleděti, by sobě uvedl ku vědomí hřích, kteréhož snad skutečně se dopustil.

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ רוֹפִי. הֲעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חָמְסָנוּ. מַפְלָנוּ שִׁקָּר. יַעֲצֵנוּ רָע. בְּזִבְנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁינוּ. עֲרָרָה. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעָנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַפֶּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשָׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ. דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הִחֲבַל אוֹיְנוּ. וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חֲרַב בְּעֵינֵינוּ.

Pane světa! Nebýti našich hříchů a poklesků, neměli bychom přičiny stydět a rdít se, aniž bychom měli z čeho vyznávat se, ježto se nedá mysliti, aby člověk žádal za odpuštění hříchu, kdyby nehřešil. Ale mohutnost milosrdenství Tvého jeví se nejvíce v tom, že zahlazuješ hříchy bojících se Tebe. A tak nikoli za sebe samého vyznávám hříchy, nýbrž za sebe a za celou obec Tvou. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, bys odpustil a prominul nám všecka provinění a poklesky naše a očistil nás ode všech hříchů našich!

Bože náš a Bože otců našich! Nechat přijde před Tebe modlitba naše, a neodvracej se od prosby naší! Neboť nejsme tak drzí a zatvrzelí, abychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme!
— Ano, hřešili jsme!

רבונו של עולם. לולי
חטאינו ופשעינו. לא היינו
בוששים ונבזלים. ועל מה
היינו מתודים. כי אי אפשר
לו לאדם לבקש על-חטא
והוא לא חטא. ולא יודע עו
ונחמה אלו בהעברה
חטאת יראיה. ולא על
עצמי בלבד אני מתודה.
כי אם בעדי ובעד כל
קהילה. יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתסלח ותמחל לנו על
כל-עונותינו ופשעינו
ותכפר לנו על-כל-חטאתינו:
אלהינו ואלהי אבותינו
תבא לפניך תפלתנו. ואל
תתעלם מתהנתנו שאין
אנהנו עוי פנים וקשי-עורף
דומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים
אנהנו ולא חטאנו אבל
אנהנו חטאנו:

Pane světa! Nikoli za sebe samého modlím se a vyznávám hříchy, nýbrž za sebe a za obec Tvou, jež stojí před Tebou. Ačkoliv nejsem způsobilým ani důstojným vyznávat hříchy za sebe, tím méně za jiné — činím to přece vzhledem ku Tvé shovavosti, že tak často potlačuješ hněv Svůj, a že Tvým obyčejem jest, smilovat se nad Svými tvory, a tím více nad kajícími, kteří vyznávají hříchy a jich opouštějí, jenž litují poklesků svých a jich nepřikrývají, jakož psáno jest: Kdo přikrývá poklesky své, nebude šťasten, ale kdož je vyznává a opouští, dojde milosrdenství a zachráni duši svou před trestem pekelným.

Pane světa! Způsob Tvého soudního řízení není jako způsob soudního řízení synů lidských. Způsobem synů lidských jest: Když někdo žaluje bližního svého pro peníze u soudu nebo sudího, a žalovaný (pohledávku) popírá, soud ho sprostí od placení, — přizná — li se, povinen jest zaplatit. Způsob Tvého soudního řízení však není takovým, nýbrž: Když někdo popírá-běda mu! a běda duši jeho! Přizná-li se a přestane hřešiti, Ty se nad ním smiluješ.

רבונו של עולם. לא על
עצמי בלבד אני מתפלל
ומתודה. כי אם בעדי ובעד
קהילה העומדים לפניך. ואף
על פי שאני ראי ולא זכאי
להתודות על עצמי. וכל-שכן
על אחרים. אבל כי דרכך
דחאיך אפה. ומדתך להעביר
קצפה. ומנהיך לרחם על
בריותיך. ודיותר לשבים אליך
ומודים לפניך ועוזבים
ומתנחמים על פשעיהם. ולא
מכסים אותם. שכן פתוב.
מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה
ועוזב ירחם ומציל את-נפשו
מדינה של גיהנם:

רבונו של עולם. מנתג בית
דינה הצדק לא כמנהג פתי דיני
של בני אדם. שמדת בני אדם
כשהוא תובע את-הברו בממון
אל-הבית דין או אל השופט
אם יכפור יציל מן הממון.
ואם יודה מתחוב למן. ובית
דינה הצדק לא כן הוא. אלא
אם יכפור אדם אוי לו ראי
לנפשו. ואם מודה ועוזב אפה
מרחמהו:

nad marnostmi, na kteréž nic skutečného není.

במה Čím předstoupím, nebo kterého léku mám hledati? Jako syn nevázaný a zpurný byl jsem, jako služebník, který se protiví pánu svému, jako žák, jenž odporuje učiteli svému! Co Tys nazval čistým, nazval jsem nečistým, — co Tys prohlásil za nečisté, měl jsem za čisté; co Tys dovolil, zakázal jsem, — a co zakázal Jsi, dovolil jsem; co Tys miloval, nenáviděl jsem, a co Tys nenáviděl, miloval jsem; co Tys ulehčil, přitížil jsem, a co Tys přitížil, ulehčil jsem; co Tys přiblížil, vzdálil jsem, a co vzdálil Jsi, přiblížil jsem. Jen že nebylo mým úmyslem Tebe rozhněvati. Ale přece je to smělost, když nyní přicházím, vyprositi si odpustění od Tebe; neboť vydal jsem tvář svou hanbě, zatvrdil jsem čelo své a přistupuji s tváří zahanbenou k Tobě, abych žádal za milost a milosrdenství.¹⁾

¹⁾ Též u překladů platí někdy přísloví: „Summum jus, summa injuria“ — příliš doslovný překlad někdy více škodí než prospívá.

הַרְשֵׁה. הַבֵּל הַבְּלִים אֵין מִן
מִפְּשֵׁי:

בַּמָּה אֶקְדֹּם אִם מָה רְפוּאָה
אֶבְקֹשׁ. בְּכֵן סוֹרֵר וּמוֹדֵה
הָיִיתִי. בְּעֶבֶר מוֹדֵד עַל
אֲדוֹנָי. בְּתַלְמִיד הוֹלֵךְ עַל
רַבּוֹ. אֶת אֲשֶׁר סִחַרְתָּ
סִפֵּאתִי. וְאֲשֶׁר סִפֵּאתִי
סִחַרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִתְנַחֵת
לִסְרוֹתִי. וְאֲשֶׁר לִסְרוֹתִי
הִתְנַחֵתִי. אֶת אֲשֶׁר אֶהְיֶה
שְׂנֵאתִי. וְאֲשֶׁר שְׂנֵאתִי
אֶהְיֶה־נִי. אֶת אֲשֶׁר הִקְלַחְתָּ
הִחְמַרְתִּי. וְאֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ
הִקְלַחְתִּי. אֶת אֲשֶׁר קִנְיַתְתָּ
רַחַמְתִּי. וְאֲשֶׁר רַחַמְתָּ קִנְיַתְתִּי.
אֵךְ לֹא לְתַבְכֵּי־סֶךְ נִתְפַּנֵּיתִי.
וּבַעֲוֹת מַצַּח בָּאתִי לְתַבְנֹשׁ
סִלְיָה מִדְּפִנִיךָ. שְׁמַתִּי כְּנִי
בְּקֶלֶב. הַעֲוֹתִי מַצַּח בְּוִונָה.
וְנִשְׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּבִשַׁת פָּנִים.
וְכֵן כְּתוּב וּמַצַּח אִשָּׁה זוֹנָה
הָיָה לָךְ מֵאֵנֶת הַבְּלִים:

nebo jednotlivé? pro skryté nebo zjevné? pro dřívější nebo pozdější? pro nové nebo staré? pro tajné nebo známé? pro ty, na něž se pamatují, nebo pro ty, na něž jsem již zapomněl? Vím to sám, že nemám znalosti Thóry ani moudrosti, ani poznání ani rozumu, — ani ctnosti ani poctivosti, ani dobročinnosti, že spíše jsem poštilcem a nikoliv znalcem, nevědomým a nikoliv rozumným, lupičem a [nikoliv poctivcem, trestuhodným a nikoliv nevinným, bezbožným a nikoliv spravedlivým, zlým a nikoliv dobrým. Všeliké skutky špatné konal jsem, i přestupky četné spáchal jsem. Kdybys mne chtěl souditi podle skutků mých, běda mně! běda mně! běda mé duši! A kdybys mne chtěl očistiti, jako se čistí a tříbí stříbro, nic by ze mne nezbylo; neboť jsem jako sláma před ohněm, jako dříví suché před plamenem, jako stříbrné trusky na střešině, marnost

עַל הַפְּרָט. עַל הַנְּסֻתוֹת אוּ
עַל הַנְּגִלוֹת. עַל הַרְאֻשׁוֹת
אוּ עַל הָאֲחֻזוֹת. עַל
הַחֲדָשׁוֹת אוּ עַל הַיְשָׁנוֹת.
עַל הַסְּמוּנוֹת אוּ עַל
הַנוֹדְעוֹת. עַל הַנִּיבְרוֹת אוּ
עַל הַנְּשֻׁכּוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַע
אֲנִי בְּעַצְמִי שְׂאֵין בִּי לֹא
תוֹרָה וְלֹא חֻקִּים. לֹא נֵעַת
וְלֹא תְבוּנָה. לֹא עֲדָקָה וְלֹא
יִשְׁרוּת וְלֹא נְמִילוֹת חֲסִדִים.
אֲכַל אֲנִי סָקַל וְלֹא יוֹדַע.
בְּעַר וְלֹא מִכִּין. גִּזְלוֹן וְלֹא
נְאֻמָּן. תֵּבַב וְלֹא זְכַאי. רָשָׁע
וְלֹא עֲדִיק. רָע וְלֹא טוֹב.
וְכָל מַעֲשִׂים רָעִים עֲשִׂיתִי.
וְגַם עֲבֻרוֹת רְעוֹת עֲבַרְתִּי.
וְאִם אַתָּה הָן אוֹתִי בְּמַעֲשָׂי
אוֹיֵ רִי. נִי לִי. אַתָּה עָלַי.
אֵיךְ עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְנֹשׁ
לְנִקּוֹתִי. בְּמַטְהַר וּבְמַצְרֵךְ
בְּסֶקֶי. לֹא יִשְׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה.
כִּי אֲנִי בְּקֹשׁ לְפָנֶי אִשׁ
וּבַעֲצִים יְבֻשִׁים לְפָנֶי הָאוֹר.
בְּסֶקֶי סִינִים מְדֻפָּה עַל

v třesení a zděšení, v úctě a tesklivosti — vyslovuji před Tebou, Hospodine, Bože můj, jen část svých činů špatných, svého nekalého chování a svých skutků nechvalných. Všechno vypočísti nelze, k objasnění jich nemám dosti síly, k odhalení jich nemám odvahy, mluvit o nich nedovedu; kdybych oznámil je, nebyl bych hoden doprositi se za ně odpuštění, prominutí a smíření. Co jsem? Co jest život můj? Jsem pouhý dech a marnost, jsem červ a mol, jsem prach a popel! Stydím se za své hříchy a rdím se nad poklesky svými; neodvažuji se otevřítí ústa, bych vyznal hříchy před Tebou. Příliš veliké jest mé provinění a nesnesitelné, množství mých poklesků nelze vypočísti. Stydím a rdím se jako zloděj přistižený při vloupání.

יְיָ Pane světa, kdybych přistoupil pronášeti hříchy své a je rozebíral — minul by jen čas, ale ony (hříchy) by neměly konce. — Pro které z nich mám si vyprositi odpuštění, pro které z nich prominutí a ze kterých se mám vyznati? pro veškeré

בְּיָזַעַי בְּחַלְהוּלִי בִּירְאָהּ.
בְּמַוְרָא: אֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵי מִקְצַת מַעֲשֵׂי הַרְעִים +
וּמִדְּרַבִּי הַפְּכוּעֵרִים +
וּמִמַּעַלְלֵי הַמְּקוּלְקָלִים +
לְאִמְרָם אִי אֶפְשָׁר לְבַרְרָם
אִין בִּי כֹחַ לְגַדְּלָתְם לֹא אֶעְצֹר
חַיִּל לְדַבְּרָם לֹא אֲדַעַם
לְהַגִּידָם אִינִי נִדְּאִי לְתַבּוּעַ
עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמְחִילָה
וּכְפָרָה מָה אֲנִי מָה הֵי
אֲנִי הַקָּל וְרִיקָ אֲנִי רַמָּה
וְתוֹלְעָה אֲנִי עֶפֶר וְאָפֶר +
בוֹשׁ אֲנִי מִחֲטָאִי וּמוֹכְלָם
אֲנִי מִפְּשָׁעַי אִין לִי שְׂתַחוּן
שָׁה לְהַתְּנוּת לְפָנֶיךָ גְּדוּל
עוֹנֵי מַגְשׁוּאָ עֲצָמוֹ פֶּשַׁעַי
מִסְפָּרָ בּוֹשָׁתִי וְגַם נִבְלָמְתִּי +
כְּגֹבַב הַנְּמַצָּא בְּמַחְתָּרַתִּי:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִם עֲמַדְתִּי
לְפָרֵשׁ אֶת־הַטָּאִי וּלְבַאֲרָם
יִבְדָּה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִבְלֹוּ
עַל אֵיזָה מָהֶם אֶתְבַּעַ וְעַל
אֵיזָה מָהֶם אֶבְכֶּשׁ וְעַל אֵיזָה
מָהֶם אֶתְוֹדָה עַל הַגָּלָל אוֹ

Tobě, poskytni nám pomoci, když snažně prosíme! Přiveď zpět odvedené ze stanů zbožného (Jakoba); viz, jak brány jeho zpusťošeny jsou! Pomi jeho zaslibení Svého, že svědectví (Thóra) nemá vymizeti z úst potomstva jeho! Pečet svědectví Svého odstraň, tajemství Své objev učenníkům Svým! V kruhu těch, kteří učení Tvé rozšiřují, ať nevyšchá nikdy ducha Tvého proud! Ó Bože, buď přízniv těm, kteří Tebe znají, a odmítni ty, kteří Tě neznají! Uveď zase k volnosti zajaté, jež poutá naděje (na vysvobození)!

וידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל.

יְיָ Pane světa! Především nemám odvahy zodpovídati se, aniž smělosti, povznésti hlavu svou, poněvadž provinění mých vypočísti nelze, a hříchů mých jest bez počtu; — jako břímě těžké doléhají na mne. Vyznávám před Tebou, Hospodine, Bože můj, sklopenou hlavou, schýlenou šíjí, sklíčenou myslí, zesláblou silou, zkroušeným srdcem, pokorným duchem, s poklonou, klekaje a skláněje se, v bázni, strachu a hrůze,

עַוְוֹתֵינוּ בְּמַפְגִּיעַ וְתָשִׁיב
שְׁבוֹת אֶהְיֶה תָּם שְׂתַחֲוֶה
רָאָה בִּי שְׂמֵמוֹ זְכוּר נִמְתָּ
עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי יִרְעוּ
חוֹתֶם תְּעוּדָה תִּתִּיר סוּדָךְ
שִׁים בְּלִמּוּדָךְ טַבּוּר אֲנִי
הַפְּהַר נָא אֶל־יַחַסֵּר הַמְּזוּגָה
יְהִי־עִי אֶת־אֲשֶׁר יִדְעוּךָ מִגֵּר
אֶת־אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ בִּי
תָשִׁיב לְבַעֲרוֹן לְבוּדִים
אִסִּירִי הַתְּקוּהָ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם קוֹדֵם כָּל־
דְּבָר אִין לִי שָׁה לְהָשִׁיב וְלֹא
מַצַּח לְהַרִים רֹאשִׁי בִּי מִפְּנֵי
שְׁעוֹנוֹתַי רַבּוֹ מִלְּמִנּוֹת +
וּחֲטָאתִי עֲצָמוֹ מִסְפָּר +
וּכְמִשָּׂא כְּבֹד יִבְבְּדוּ מִמֶּנִּי +
מִתְּוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
בְּנִפְיִת רֹאשִׁי בְּנִפְיִת
קוֹמָה בְּכַנִּיעַת חֵי־לִי
בְּחִלְשׁוֹת כֹּחַ בְּשִׁבְרֵת
רַבּוֹ בְּנִמְיֻכּוֹת רוּחַ בְּקִדְהָ +
בְּכַרְיָעָה בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה
בְּאִימָרָה בְּבַעַת בְּרַתָּה +

Slitovníče, pomni nám zásluhy Josefa spravedlivého, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Mojžíšem pro-
rokem, pro zaslíbení;

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Aronem ve-
leknězem, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám horlivosti Finesa horlivého,
pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Davidem Po-
mazaným, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám modlitby Šalomouna krále,
pro zaslíbení!

Slitovníče, upustíš od hněvu Svého, bychom se ne-
vraceli na prázdno (nevyslyše-
ní) od Tebe, pro zaslíbení!

בְּדִיל וַיַּעֲבֹר : לכל קוראך אַל מַלְךְ יוֹשֵׁב

אלהינו Bože náš a Bože otců
našich! Neučín s námi konec;
když přikročíš k soudu a shle-
dáš nás trestuhodnými, tak
jména našeho z knihy Své
nevymaž! Když přikročíš, bys
nám určil míru trestu, nechť
milosrdenství Tvé předstihne
hněv Tvůj! Chudost dobrých
skutků když objevíš u nás-dej
přechod Své laskavosti! Nauč
nás, jak modlití se máme k

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ וְכוּתִיחַ
דְּיִסְרָף צְדִיקָא . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ קְיָמִיחַ
דְּמִשָּׁה נְבִיא . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ קְיָמִיחַ
דְּאַהֲרֹן כֹּהֵנָא . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ קְנָאוּתִיחַ
דְּבַנְהָם קְנָאוּחַ . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ קְיָמִיחַ
דְּדָוִד מְשִׁיחָא . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ אֲדַבֵּר לְךָ צְלוּתִיחַ
דְּשָׁלְמוֹהַ מְלָכָא . בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

רַחֲמֵיךָ הַיּוֹם מְרוֹיָדָא . וְלֵי-
נִהְדֵר רִיקָם מִן קְדֻמָּךְ .

בְּדִיל וַיַּעֲבֹר :

אלהינו ואלהי אבותינו.
אל תעש עִמָּנו כְּלָחַח . תֵּאחֲזוּ
יָדְךָ בְּמִשְׁפַּט בְּבוֹא תוֹכַחַח
נִגְדָד . שְׁמֵנו מִסִּפְרָךְ אַל
תִּמְחַח . וְשִׁתָּךְ לְחִקּוֹר מוֹסְרָ .
רַחֲמֵיךָ יִקְדָּמוּ רְגִלָּךְ . וְדַעוֹת
מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרָךְ . קָרַב צְדָקָךְ
מֵאַלְפֵיךָ . הוֹרְנוּ בְּזַעֲרָנוּ לְךָ .

neb obřad kněží pomnul;
jak zpívati mám v zajetí,
když Levitů sbor utichnul?
Vzdor tomu všemu Boha

ctím,
neb On jest v soudu vzne-
šeným!

Nám zahanbení tváři pří-
sluší,
však Tvá jest spravedlivost
nejvyšší!

הַחַף Za tučné oběti měj
náhradou
mou modlitbu, již konám
před Tebou;

že dosud chovám v živé
paměti

řád služebníků Tvých při
oběti,
jak do svatyně svatých
vcházeli,

kdež zaslíbení věstce za-
slechli:

„Jenz ctíte jméno Boha
věčností,

Vám vzejde slunce spra-
vedlnosti!“

לכל קוראך אַל מַלְךְ na str. 435.

Slitovníče, pomni
nám smlouvy s Abrahamem
milovaným, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám
smlouvy s Izákem, jenž na
oltáři svázán byl, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám
smlouvy s Jakobem zbožným,
pro zaslíbení!

1) Viz II. kn. Mojž. 34,6: פָּנוּ עַל פָּנָיו וַיַּעֲבֹר ה' עַל פָּנָיו; dle tradice dostalo se Mojžíšovi zaslíbení, že modlitba, v nížto zmínka jest o třinácti vlastnostech božských (שְׁלֹש עֶשְׂרֵה מִדּוֹת), nezůstane nevyslyšenou — שאין הוֹרוֹת רִיקָם .

עֲבוֹרַת פְּהִינִים . וְאִיךְ אֲשִׁיר
בְּשִׁבְיָה . וְאַסְפּוּ לִי אֲמוּנִים .

וְעַל כָּל-זֹאת אוֹדָה יְהוָה . כִּי
הוּא גִעְלָה בְּדִינִים . לָנוּ בְּשֵׁת

הַפְּהִינִים וְלֹךְ הַצְדָּקָה : לֵי

חֶלְפֵי קְרִבְנוֹת פְּדָרָה . תִּפְלְתִי
תִּרְאֶה . בְּזַכְרֵי עַל הַסְּפָרָה .

עֲבוֹרַת מְשֻׁרְתִים . בְּאֵי הַיִּכָּל
חֲדָר בְּחֵרָה . וְשָׁמְעוּ מִבֶּשֶׁר

בְּמִרְאֶה . וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי
שְׁמִי . שְׁמֵשׁ צְדָקָה : לֵי

מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצְדָקָה :

si mlčeti Můj lide, neulož a neustáň od svého modlení!

Co náhradu za obět ohnivou svou prosbu přednes upřímnou! Bůh přijme dar tvé zbožnosti co obět spravedlivosti!

נשיא Kněz Boží, vzorný lidumil,¹⁾

jenž prvním poslem víry byl, ten časně za svítání vstal a k Bohu modliti se jal, (Tak stalo se, že ranní modlení

jest náhradou zadary obětní) Že v Hospodina spoléhal, to jemu za ctnost počítal. Syn, kterýž se mu v stáří narodil,²⁾

za obět na oltáři svázán byl; ten modlil se za doby večerní, a Všemocný mu popřál slyšení.

To důvodem, že z večera se modlíme, se v uctivosti Pánu světa koříme,

tak jako kněz za doby obětní vzal do hrstí svých jemné koření.

מפלל Muž upřímný, jenž meškal v stanech svých³⁾

kdys na posvátném místě stál —

na místo četných darů obět-ních

jen vroucí prosbu věnoval. Ač zmizel oltář, svatý chrám, já přece chválu Jemu vzdám. Bůh tomu přednost dá před obětí, kdo právu, ctnosti život zasvětil.

נאלמתי Já umlknul jak podsvětí,

1) Abraham. — 2) Izák. — 3) Jakob.

Necht plyne řeč má jako olej svěcený, jimž pokropena byla mouka obětní!

Dům modlitby, kde v pravdě Tebe vzývají, měj za oltář, kde oběti se střídají, kde přinášeli kněží Tebou svěcení.

svou obět za hřích, vinu a dar večerní.

קֶזַח Kéz Hospodin nás oblaží Svou milostí a přivede nás opět v sídlo volnosti!

Kéz svatyně má stojí zas na místě svém

a zaskvěje se znova v lesku bývalém!

Necht Hospodin rod Levitů zas posvětil,

by Jemu opět přinášeli oběti!

אז אל מלך יושב na str. 435.

Dobrotivý jest Hospodin ke všem, a slitování Jeho nade všechna díla Jeho. Dobrotivý jest Hospodin k očekávajícím Jeho, k duši, kteráž Ho hledá. Dobře jest doufati trpělivě v pomoc Hospodinovu. Lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v člověka. Lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v knížata. Dobrotivý a přímý jest Hospodin, proto ukazuje bříšníkům cestu. Dobrotivý jest Hospodin; ochrannou jest v den soužení, a zná ty, kdož důvěřují v Něho. Onť zná utvoření naše, v paměti má, že prach jsme. Neb dobrotivý jest Hospodin, věčně trvá Jeho milost, a od pokolení do pokolení Jeho věrnost.

בְּשִׁמּוֹן לְרוּם: קהל אֶת־הַסֵּפֶת לַמִּנְחָה:

היו בית תפלתם מקום צקון לחשם. חשוב כבמקום אשר ישלו שם הכהנים. את ההטאת ואת האשם: קהל ואשר יאפו את המנחה:

היו יצוה יי חסדו קוממיות השני בני לגוי. לפאר מקום מקדשי לחידש הדר וניי וישב מצרפת וטהר את בני לוי: קהל והיו לוי מגישי מנחה:

טוב יי לכל ורחמי על-כל-מעשיו: טוב יי לקויו לנפש

הדרשני: טוב ויחיל ודומם

לתשועת יי: טוב לחסות בני

מבטוח באדם: טוב לחסות בני

מבטוח בנדיבים: טוב וישר יי

על כן יורה הטאים בדרך: טוב

יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי

בו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי

עפר אנחנו: כי טוב יי לעולם

חסדו ועד דוד ודר אמונתו:

ברחם אב אז ביום קראנו.

Lid Israel, jenž věří v Tebe všecken čas, když zapuzen byl Tebou, ujmi se ho zas!
Když přichází, by smířil Tebe darem svým, tak v milosti ho přijmi, nepohrdej jím!

Jen slovy nahražují byků oběti, do hlubin moře svrhni jejich neřesti!
Buď příjemno Ti jejich vroucí modlení jak obět za hřích, zápal a dar večerní!

Tak jako zevnější a vnější oběti, měj, Pane, slova naše v blahé paměti!
Ó přijmi obět naši jak sta obětí, jež dával Israel za dávných století!

Ó pohlédni, jak všecku moc nám z rukou vzali, jak ebodí sklíčení, jenž na výšinách stáli!
Pro nedostatek muže nábožného mne zvolili za přímlovčího svého, ač nejsem obeznalý v řečnění — by po mně poslali dar večerní.

Jak ranní zori učin jasným přednes můj!
Slyš prosbu mou a zbuduj opět oltář Svůj!

היו ישראל עמוך אשר בך מאמין. אם בשמאל דהיתו קננהו בימין. בא לשחר פניך: קהל ויבא מן הבא בידו מנחה:

היו עורכי שבע משלמי פרים שפתותם, רצה ותשקך במצולות ים כלהפאתם. יערב עליך שיהתם ויהתם: קהל כהפאת וכעולה ובמנחה:

היו וקר פר פנים ושעיר פנימי והיצון. יהיו נא אמרינו לפניך לרצון. ותערב מנחתנו כשה אחת מן הצאן. מן-המאתים: קהל כמשקה ישראל למנחה:

היו ראה כי אזלת ידינו ויושבני מרום שחו. פסו אמונים ובכך לקחו. כבד פה וערב שפה: קהל וישלחו בני ישראל בידו מנחה:

היו ברר נוב שפתי כשחר פרים. יעני ורפא מזבחך הקרום. תלקת לשוני תיערב

A přijmi obět jejich nyní, jak činil Jsi za doby dřívější!

Též v milosti zas pohlédni na dary naše obětní!

Ó smiluj se nad roztroušeným stádem Svým, jak pastýř věrný ved' je k nivám libezným!

Lid Israelský očisti od poklesků,

by zlatu, stříbru rovnal se co do lesku,

a každý v dobu večerní Ti přinášel dar obětní!

לכל קוראך אז אל מלך na str. 435.

ונשלמה פרים שפתינו הכון תפלתנו קמרת לפניך משאת כפנו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון דבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כרחם אב. ליי הישועה אז ביום קראנו (Str. 436)

Můj Bože, lid se chvěje strachem před Tebou, již dlouhou chvílí stojí s myslí zkroušenou a hledí s toužebností k době večerní, neb doufá, že svým darem dojde smíření!

Od žalobce se odvrát, nedej jemu slechu, když přijde jako bouře, nedej jeho vzteku: neb kdybys, Pane, k našim hříchům přihlížel, i obět naší bys pak v neřlosti měl. —

רעוצים פתח ולחפשי הוצא וערבה ליי מנחתם בימי עולם ותשוב ותרצה: קהל עוד פנות אל-המנחה:

היו ונפוצות ישראל לקבץ ידך שנית תוסף. מרועה עדרו תרעם בגוה טוב תאסף. וישב מצרף ומטהר את בני ישראל בזה ובזה: קהל והיו ליי מגישי מנחה:

קהל והיו ליי מגישי מנחה:

היו אלהי אשר עמוך מפתחה סמר. ומאז עלות השחר יעמוד על משמר. עד עת מנחת ערב: קהל כי אמר אכפרה פניו במנחה:

היו להקשיב למסטינו מאן תמאן. סאנו ברעש אל נא תדי סואן. ואם עונות תשמור הלא רבנו: קהל מאין עוד פנות אל-המנחה:

Ó Všemocný, Tys od
věkú Svou obec miloval,
zda jeden více, druhý méně
Tobě věnoval.

Ty žádáš jen, by kajicně se
k Tobě obrátil,
by obětník i srdce své od
hříchů odvrátil.

Jen oběť dobře miněná jest
Hospodinu příjemná!

Když oltář můj, a
svatyně na místě svatém
stály,

tu na smířenou hříchů mých
dva kozly v obětí dalí;
však nyní, kdyby Hospodin
pro hříchy smrtí trestal,
ni zápalu ni oběti by z ruky
naší nevzal!

Jen modlitbou Tě
může lid Tvůj nyní vyzváti,
a srdcem zkroušeným za
odpuštění žádati.

He, k Tobě vzhlíží zrakem
toužebným,

Jenž jako strážce bdíš nad
lidem Svým.

Před Tebou stojí v době
večerní,

by vyprosil od Tebe smíření.
Neb doufá, že svou obětí
Tvůj hněv od sebe odvrátí.

Ó zbuduj Jerusálém,
města vůkolní,
všem zajatým a vězňům pou-
ta uvolní!

היו שדני לא מצאנוה שגיא
בח לעדה מקדם קניית. אחר
המורגה ואחר הממעט
בשבו גפשו רצית. אף
יבון לבו לפניה במנחתו
בצעת הקריב אותה.

קהל וזאת תורת המנחה:
היו בהיות מופתי ומקדשי
על מכוננו וגבולו. היו
מכפרים עלינו שעירים
העולים לגודלו. ועתה
באשמתינו לו חפץ יי
להמיתנו.

קהל לא לקח מידנו עולה
ומנחה:

היו תחנונים ידבר עמך
יבקש סליחה בלב מר. הנו
מתעצב על מצור ועומד
על המשמר. מחלה פניה
לצעת מנחת ערב ומצפנה
כפור:

קהל כי אמר אכפרה פניו
במנחה:

היו ירושלים עירך פנה
ועריה מקצה. אסורים

a očisti jak stříbro jejich
smýšlení!

O přijmi jejich prosbu jak
sta obětí,

jež dával Israel za dávných
století!

Má modlitba bud' jako
zápal před Tebou,
mým žalobníkům uděl pří-
snou dátku Svou!

Mé právo nechat vzejde,
jasně zaplane,
než slunce zajde a než sou-
mrak nastane.

Všem rozplývalo srdce vrou-
cí modlitbou,

a každý přistoupil, dal Bohu
obět svou.

Tvůj lid Ješurun opě-
vuje zbožně milost Tvou,
ó nakloň jemu sluchu Svého
v dobu příznivou!

Svým okem pohlédni, jak
stojí polepšen
u brány slitování Tvého v
dnešní den!

A každý podle možnosti
svůj přináší dar zbožnosti!

Ó Hospodine, podle
smilování Svého

slyš slova má a povšimni si
hlasu mého!

Ó věčný Bože, kéž bych
došel přízně Tvé,

bys přijal večerní mou obět
z ruky mé,

tak jako v oné dávné době,
když Eliáš se modlil k
Tobě.

שבעתים. ורצה שיחתם
בשה אחר מן הצאן מן
המאתים.

קהל ממשקה ישראל למנחה:

היו כליל ועולה תחנתו
תחשב ומשטיני ריב תריב.

והוציא כאור צדקו מרם
יבא השמש ויעריב. שפוף
במים לבו בתפלתו כל-איש

קהל והקריב המקריב קרבנו
לוי מנחה:

היו ישרון עמך ישיר חסדך
בשוב לבת. הטה אליו אונך
ושמע ועניך פתח. וראיה

כי טוב מסתופה בשערי
רחמיך.

קהל ויקח מן-הבא בידו
מנחה:

היו ברוב רחמיך אמרי
האזינה יי חגיגי בינה. אם-

נא מצאתי חן בעיניך אלהי
קדם מעונה. ולקחת מנחתי
מידי אשר הבאתי לך

בתחנה.

קהל ויהי בעלות המנחה:

své modlitby před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé hojně. Ó Pane, slyš! ó Pane, odpusť! ó Pane, pozoruj a učiň to, neprodlevej, pro Sebe samého, Bože můj, neboť jméno Tvé vysloveno nad městem Tvým a nad lidem Tvým!

אלהינו Bože náš a Bože otců našich!

משאת Ó přijmi v milosti svých rukou zdvižení, jež přináším dnes Tobě v obět večerní!

Bud' příjemno Ti moje modlení,

tak jako druhdy vonné koření!

Když volám k Tobě, vyslyš mne,

ó skálo má! na sklonku dne, tak jako dříve syny v Israeli,

když večerní svou obět přinášeli.

ריח Za vůni obětní, ó skálo světů!

měj slova plynoucí z mých retů;

co postem ubral jsem na krvi v tváři,

to pokládej za obětní krev na oltáři,

Ó přijmi to, co modlím se po více dní,

co obět za hřích, vinu a dar večerní!

רוש Bud' na blízkou dnes těm, jenž Tebe hledají,

a v hojnosti jim uděl, čeho žádají!

Měj zřetel k tomu, jak tu stojí sklíčení,

תהנונינו לפניך על־החֲמִיץ
הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֵעָה אֲדֹנָי סְלִחָה
אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֶל־הַחֲמִיץ
לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא
עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו:

הוּן משאת נפשי מנחת

ערב רצה נא כבשרה תבון

תפלתי קטרת לפניך בתום

ובישרה בקראי ענני צורי

היום יפנה:

קחל באשר יביאו בני ישראל

את־המנחה:

הוּן ריח גיהות אמרי כִּי

לפניך צור עולמים. (*חלפי

ודמי הנמעט בצומי תמור

חלבים ודמים) קבל הניזון

לבי אשר ערכתִי זה במה

ימים

קחל בתשאת פאשם וכמנחה:

הוּן דרוש נא ביום זה

הדרשה והדרש להם בניב

שפתים. שעה למעמדם

וט־הרם בפסוק מזקן

lostivý, shovívavý a plný milostí a věrností, zachovává milost do tisícého pokolení, odpouští provinění, poklesek a hřích a zprošťuje trestu. Odpusť i provinění a hřichy naše a měj nás za dědictví! — Odpusť nám, Otče náš, neb hřešili jsme; promiň nám, králi náš, neb jsme se provinili, neboť Ty, Hospodine, jsi dobrotivý a odpouštějící a hojný v milosti ke všem, kteří Tě vzývají.

אנא יי אלהי השמים תבון תפלתנו קטרת לפניך ותוציא

באר צדקנו ומשפטינו בפחרים: אמרינו האזינה יי פינה

הנינו בקראנו ענני צדקנו:

פרחם אב על פנים פן תרחם יי עלינו: ליי הושיעה על

עמך ברכתה סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב

סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך

יענני ביום קראנו:

הוּן סלה נא לעון העם הזה

בגדל חסדך וכאשר נשאת

לעם הזה מפצרים ועד הנה

ושם נאמר:

קחל ויאמר יי סלחתִי

כדברך:

השח אלהי אונך ושמע פקח

עיניך וראה שממותינו והעיר

אשר נקרא שמך עליה. כִּי לא

על־צדקותינו אנחנו מפילים

*) Kdo se nepostí, vynechá tu větu v závorkách.

a obváže nás, Obživí nás po dvou dnech, dne třetího vzpřími nás, a budeme žít před Ním. Nebo ne pro své zásluby vlastní pronášíme modlitby své před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé hojné. Ó Pane, slyš! ó Pane, odpust! ó Pane, pozoruj a učíš tu, neprodlévej! pro Sebe samého, Bože můj, neboť jméno Tvé vysloveno nad městem Tvým a nad lidem Tvým.

בנו Navrat nás, Hospodine, k Sobě, a my se vrátíme; obnov dny naše, jako byly dříve!

אל Všemohoucí králi, Jenž sedíš na trůně milosrdenství, vládneš s blahovolností, promišíš provinění lidu Svého, zahlazuješ (hříchy) dřívější, častokrát uděluješ prominutí hříšníkům a odpuštění vinníkům, prokazuješ laskavost všelikému tělu a duchu a nesplácíš jim podle hříšnosti jejich — Všemohoucí, Jenž jsi nás naučil pronášeti Svých třináct vlastností, ó pomni nám dnes smlouvy pro těch třináct vlastností, jak Jsi to oznámil před časy muži skromnému (Mojžíšovi), jakož psáno jest: „I sestoupil Hospodin v oblaku a postavil se k němu tam a volal ze jména: Hospodin“.

I minul Hospodin tvář jeho a volal: „Hospodin, Hospodin jest všemohoucí, milosrdný a mi-

מיוזמים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני! שמעה אדני! סלחה אדני הקשיבה ועשה אלתאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על-עירך ועל-עמך:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרבם: ג פעמים

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל-בשר ורוח, לא ברעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וקר לנו היום ברית שלש עשרה פהודעת לעניו מקרבם כמו שכתוב ויירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא: יי אל רחום ותנון ארך

ואת ובן-אדם יתווק-פה שמר שבת מהללו ושמר ידו מעשות כל-רע: ואל-יאמר בן-הגבר הגלגה אל-יהודה לאמר הבהל יבדילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עין ובש: כי-כה | אמר יהוה לסרסים אשר ישמרו את-שבתותי וקברו באשר הפצתי ומחזיקים בכרית: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אמת-לו אשר לא יפרת: ובני הנפר הנלנים על-יהוה לשרתו ולא-תבה את-שם יהוה להיות לו געבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בכרית: והבאתים אל-הר קדשי ושפתתים בבית תפדתי עולותיהם וזבחתם לרצון על-מזבחי כי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים: נאם אדני יהוה מקבץ גדתי ישראל עוד אקבץ עליו לגקבציו:

Po haftóre říkají se tyto ברכות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק ככל הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר ומקום. שקל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן ככל דבריו: רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעליבת נפש תושיע במהרה בנימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בכניית: שמחנו יי אלהינו פאלהו הנביא עבדה ובמלכות בית דוד משיחה פמהרה ובא ויגד לפנינו על-בסא לא ישב זה. ולא ינחלו עוד אחרים את-פבודו. כי בשם קדשה בשבעת לו שלא יבכה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

Po haftóre postaví se Thóra do sv. schránky, kantor říká הצני וצני a koná se modlitba עשרה שמונה na str. 78. — Každý, kdo se postí, říká ענינו při שמע תפלה, kantor před רפואנו pak se zde pokračuje.

לכו ונשובה אל-יי כי הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן ככל דבריו: רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעליבת נפש תושיע במהרה בנימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בכניית: שמחנו יי אלהינו פאלהו הנביא עבדה ובמלכות בית דוד משיחה פמהרה ובא ויגד לפנינו על-בסא לא ישב זה. ולא ינחלו עוד אחרים את-פבודו. כי בשם קדשה בשבעת לו שלא יבכה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

קריאת התורה לתענית צבור.

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יהוה אפדו בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול ובקר חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם פהלים ולבלותם מעל פני האדמה שוב מתנון אפדו והנחם על-הרעה לעמך: וכו' לאברהם ליעקב ולישראל עבדך אשר נשבעת להם בך ובתנתי אדום ארבה את-זרעכם בכוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אפרתי איתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יהוה על-הרעה אשר תפר לעשות לעמו: לוי ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שפרתי ויהוה נכון לפקדן ועלית בפקדן אל-הו סיני ונעבת לי שם על-ראש ההר: ואיש לא-עלה עמך וגם-איש אל-יבא בגל-ההר וגם-הצאן והבקר אל-יבאו אל-מול ההר ההוא: מספרו ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישגם משה בפקדו ויעל אל-הו סיני באשר צוה יהוה אתו וינקה בידו שני לחת אבנים: ויבד יהוה בעצו ויתעצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל נהם ותנון ארץ אפים וכי-חסד ואמת: נעור חסד לאלפים נשא עון ופישע ותשאף ונקמה לא נקמה פקדן עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שששים ועל-רביעיים: וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר

אם-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד-נא אדני בקרב פניו כי אם-קשה-ערכך הוא וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונתתנו: ויאמר יהוה אלני פתח פתח ביד כד-עמך אעשה וסלאת אשר לא-יבואו בכל-הארץ ובבד-העולם וראוה כל-העם אשר-אתה בקרבנו את-מעשה יהוה כי-יבוא הוא אשר אני עשה עמך:

קריאת הפסרה לתענית צבור.

ברכות Pred haftórou ikají se tyto.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר גמר בנביאים טובים ורעה ברבנים הנאמרים באמת:

ברוך אתה יי תפוח פתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

(בישעה סי' מה).

דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: ועוב רשע דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל-יהוה וירחמיהו ואל-אלהינו כי-ירבה קלות: פי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דבריכם דרכי נאם יהוה: פי-גברו שמים מארץ פן גברו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם: פי באשר ירד הקשם והשלג מן-השמים ושמה לא ישוב פי אם-הרעה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: פן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריגם פי אם-עשה את-אשר תפצתי והצליח אשר שלחתי: פי-תשמהו תצאו ויבשלו תובלון התרים והנבעות יפצחו לפניכם רפה ובל-עצי השדה ימחאו-כף: פחת הנעצוץ יעלה בודש יתחת הפרשד יעלה תדם והיה גיהוה לשם לאות עולם לא יפרת: פת אמר יהוה שמרו משפט וצשו צדקה פי-קרובה שופעתי לבא וצדקתי דהגלות: אשרי אנוש יעשה

וברוי V hojné milosti Své, králi můj, povstaň a smiluj se nad Sionem, svatyní naší; sídlu trůnu Svého prokaž čest, bychom tam opět přinášeli oběti nových měsíců svých. Ó Všemohoucí, sešli nám nositele důstojnosti Své, neboť srdce naše po něm dychtí a touží.

(Žalm 8.) למנצח

Šbormistru na gittit¹⁾, žalm Davidův. Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi, Jenž trůníš u velebnosti Své na nebesích! Z úst dítek a kojenců připravil Jsi Sobě oslavu, pro odpůrce Své, abys utišil nepřítel a mstivého. Když vidím nebe Tvé, dílo prstů Tvých, měsíc a hvězdy, jež Jsi upevnil (tak si myslím.) Co jest člověk, že pamětliv Jsi jeho, a syn člověka, že Jsi ho všímáš. A přec učinil Jsi ho málo menšího než anděly; cti a důstojností korunoval Jsi ho. Učinil Jsi ho vládcem nad dílem rukou Svých, všecko Jsi podložil pod nohy jeho: braví skot vesměs, a také zvěří polní; ptačtvo nebeské i ryby mořské, cožkoli chodí stezkami mořskými. Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi!

Kantor říká אשרי na str. 49., pak קדיש ; postí-li se deset osob přítomných, čte se z Thóry odstavec יוהא.

¹⁾ Název strunového nástroje.

וּבְרוּכַתְּסֻדֵּי אִמָּה מְלִכִּי. תְּקַוֶּה
תְּרַחֵם אֶת־צִיּוֹן קְדֻשָּׁנִי. דִּירַת
מְנוּחָתְךָ שָׁיִם כְּבוֹד. כִּי כֹה
בְּעֵלְהָ עוֹלוֹת רֵאשֵׁי קְדֻשָּׁנִי. נֹא
אֵל שְׁלַח נוֹשָׂא נֹגֵר רֵאשֵׁנִי. כִּי
שָׁם לְבַבְנוּ שׂוֹאֵף זִרְחָ: יוֹם הַ
הַ לְמַנְצַח עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר
לְדָוִד: יי אֲדוּגִינֹו מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּמְנַח הַחֹדֶף עַל־
הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים
יִסְדָּתְךָ עוֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית
אוֹיֵב וּמְתַנְקֶם: כִּי אֲרֹאֵה שְׁמֶיךָ
מַעֲשֵׂה אֲמַצְעוֹתֶיךָ יִרַח וְכוּבְבָרִים
אֲשֶׁר פּוֹנְנָת: מָה אֲנוֹשׁ כִּי
תִזְכְּרֵנִי וְגַן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנִי:
נִתְפַסְּדֵרֹו מַעֲט מַאֲלֹהִים וְכְבוֹד
וְחֶדֶר תַּעֲפֹרֵדָה: תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׁי
יְדֶיךָ כֹּל שְׂמָת תַּחַת רַגְלָיו: צִלְהָ
וְאֵלֶפִים בָּלֶם וְגַם בְּהַמּוֹת שְׂדֵי:
צַפּוֹר שְׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם עוֹבֵר
אֲרַחֵת יַמִּים: יי אֲדוּגִינֹו מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

יום V tento den budiž tíže všech hříchů mých tak zmenšena jako tvar měsíce v dnešní noci, ale počet záslužných činů mých nechat jeví se větším a v rozkvetu nejkrásnějším.

Známa jest mi zpupnost srdce mého i dlouhá řada mých provinění a poklesků. Víím, že bych trest upálení zasluhoval, neboť nakupil jsem hřích na hřích, bažil jsem den co den po zisku a podobám se nyní chlapci, jenž se škole vyhýbá.

Provazem pošetilsti hřích mne táhne zpět, avšak přicházím k Tobě, Bože můj, a stojím zde, bych žádal Tebe za vyléčení z uštknutí hadem jedovatým; uchvácen bolestí a zármutkem vzývám Tě pokorně; následkem strastí jsem jako kámen nehybný, jako bych neměl ruky, úst a zraku, ani chuti a čichu.

Hle, začátek měsíců dal Jsi lidu Svému za dobu smíření všem pokolením jejich, abys odpůrci miláček Svých uložil mlčení. Proto spěchám k Tobě s prosbou, o den dříve přicházím s polepšením, abych od Tebe byl přijat jako domácí, nikoliv jako cizí host.

יום זה יהי משקל כָּל־חַטָּאתֵי. בְּמַל בְּמֵיעוֹמוֹ כְּדַמוֹת יִרַח הַיּוֹם.
לְבַד מִסִּפֵּר זְכוֹתֵי יִרְבֶּה. וְיִצִּיץ
צִיץ וְיִהְיֶה בִּזְרָח:

וְדָאֵי זְדוֹן לְבִי אֲצִלִּי קְלוּי.
חַוִּטִי עֲוֹנוֹתַי עִם דּוֹק רִשְׁעֵי.
דִּינִי אֲנִי אֹדַע בְּאֵשׁ קְלוּי.
כִּי רַע וּבִישׁ אֲרַגְמִי אֶל־
פִּשְׁעֵי. הוֹלֵךְ בַּיּוֹם וַיּוֹם אַחַר
בְּצִעֵי. מִבֵּית מְקוֹם סִפֵּר תִּינוּק
בִּזְרָח:

אֲבָן בְּחַבְלֵי שׂוֹא עוֹן מוֹשֵׁף
אֲחֹרֶי. לֵךְ אֵלַי כְּאֵתִי נִצְבִּי.
רַפְּאוֹת לְאָרֶם מִר נִחַשׁ נוֹשֵׁף.
שׂוֹאֵל וּמְתַחַנֵּן נִכְבָּב נִעְצָב.
יוֹשֵׁב בְּעַנְוֵי אֲבָן מְחַצֵּב. יֵד
פֶּה וְעֵין אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ:

הַן רֵאשׁ הַיָּדָשִׁים אֶל־עַפְרָךָ
נִתְמָה. לְזִמְן כְּפָרָה עַל־כָּל־
תּוֹלְדוֹתָם. מֵאֵת אַחֲוִיךָ שׂוֹמֵן
הַשְׁבִּתָּ. עַל בֶּן אֲקַדְמָךָ בְּתַחֲנִתָּם.
מִיּוֹם לְבַבְנוּ כָּא כִּי אֵין אֵיתָם.
אֲשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד
אִזְרָח:

do pokolení. Ty povstaneš, smiluješ se nad Sionem; nebo čas jest učiniti milost jemu, nebo přišla chvíle určitá. Nebo libost mají služebníci Tvoji v kamení jeho, a prachu jeho litují. A báti se budou národové jména Hospodinova, a všickni králové země slávy Tvé, když zbuduje Hospodin Sion, zjeví se ve slávě Své, když popatří k modlitbě opuštěných a nepohrdá modlitbou jejich. Zapsáno to bude pro pokolení budoucí, a lid znovu stvořený chváliti bude Hospodina. Neboť shlédl s výsostí Své svatě; Hospodin s nebe na zemi popatřil, aby slyšel vzdychání zajatého, by vyprostil syny smrti. Aby vypravovali na Sionu jméno Hospodinovo, a chválu Jeho v Jerusalemě, když shromáždí se národové vespolek a království, aby sloužili Hospodinu. — Ztrápil na cestě sílu mou, ukrátil dnů mých. Pravím: Bože můj, neboť mne u prostřed dnů mých; od pokolení do pokolení jsou léta Tvá. V pravěku zemi Jsi založil, a dílo rukou Tvých jsou nebesa. Onať pominou, Ty však potrváš: všechny věci jako roucho zvetšeji, jako oděv změníš je, a změněny budou. Ty pak jsi tentýž, a léta Tvá nikdy nekorčí. Synové služebníků Tvých bydliti budou (v zemi zaslíbené), a símě jejich před Tebou potrvá. —

תרחם ציון כי עת להקנה כי
 כא מועד: כי רצו עבדיך את-
 אנביה ואר-עפרה יחוננו:
 וייראו גוים את-שם יי וכל-
 מלכי הארץ את-כבודך: כי
 בנה יי ציון נראה בכבודו: פנה
 אל-תפלת הערער ולא בזה
 את-תפלתם: תכתב זאת לדור
 אחרון ועם נבוא יהל יה: כי
 השקיה ממרום קדשו יי משמים
 אל-ארץ הביט: לשמע אנקת
 אסיר לפתח בני תמותה: לספר
 בציון שם יי ותהלתו בירושלים:
 פתקבץ עמים יחדו וממלכות
 לעבד את-יי: ענה בדרך פחי
 קצר ימי: אמר אלי אל-תעלני
 בהצי ימי בדור דורים שנותיך
 לפנים הארץ יסדה ומעשה
 ידיך שמים: המה יאבדו ואמה
 תעמוד וכלם כבנך יכלו פלבוש
 תהליפם ויחלפו: ואמה הוא
 ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך
 ישכנו וירעם לפניה יפון:

תפלת יום כפור קטן.

Jom Kipur Kátan.

(Žalm 102.)

Modlitba zuboženého, jenž sklíčen jest a před Hospodinem vylévá nářek svůj.

„Hospodine, slyš modlitbu mou, a volání mé k Tobě přijdiž! Neskrývej tváří své přede mnou, v den soužení mého nakloň ke mně ucha Svého; v den, když volám, rychle vyslyš mne! Nebo mizejí jako dým dnové moji, a kosti mé jako ohniště rozpáleny jsou. Uvadlé jako tráva, a vyschlé jest mé srdce, neboť zapomínám jísti chleba svého. Od hlasitého lkání mého přilnuly kosti mé k masu mému. Počítám se pelikánu na poušti, jsem jako sova na zříceninách. Bám (v noci) a jsem jako vrabec osamělý na střeše. Celý den vysmívají se mi nepřátelé moji; stíhatelé moji při mně přísahají. Neboť popel jako chléb jídám, — a k nápoji svému slze přiměšuji — pro zlost Tvou a hněv Tvůj; nebo zdvihnuv mne pohodil Jsi mnou. Dnové moji jsou jako stín prodloužený, a já jako tráva usychám. Ty však, Hospodine, na věky trůniš, a památka Tvá jest od pokolení

(תהלים ק"ב)

תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי
 ישפוף שיחו:

יי שמענה תפילתי ושועתי
 אליך תבוא: אל-תסתר פניך
 ממני ביום צר לי הטה אלי
 אזנה ביום אקרא מהר ענני:
 כי כלו בעשן ימי ועצמותי
 כמזקד גחרו: הופה בעשב יבש
 לפי כי שכחתי מאכל לחמי:
 מקורל אנהתי דבקה עצמי
 לבשרי: דמיתי לקאת מדבר
 הייתי כנוס הרבות: שחדתי
 ואהיה כצפור בודד על נג: כל-
 היום הרפוני אויבי מהוללי כי
 נשבעו: כי אפר פלחם אכילתי
 ושקני כבני מסבתי: משגי ועמד
 וקצפה כי נשאתני ותשליכני:
 ימי כצל גמוי ואני בעשב
 איבש: ואמה יי לעולם תשב
 וזכרך לדור ודור: אמה תקום

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא
 (כַּעֲרִית וְלַעֲלֵא) מִן כָּל-בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אַמֵּן :

קהל יהי שם יי מברך מעמה ועד עולם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אַמֵּן :

קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אַמֵּן :

Koná-li se pohřeb v den, kdy se nemodlí, říká se žalm 16.
 (מכתם לדוד) na str. 130. a truchlíci říká obyčejný יתום קדיש יתום (מכתם לדוד)
 na str. 122. —

(Při loučení s truchlíci říká se:)

הַמְּקוֹם יְנַחֵם אוֹתְךָ (אַתְּכֶם) וְהַמְּקוֹם
 Tebe (Vás) i všechny, kteří tru-
 chlí pro Sion a Jerusalém! בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם :

jaké byly skutky, předse-
 vzeti jeho.

Abv zvěstovali, že Bůh náš
 jest přímý,

že při Skále naší nepravosti
 není. —

Hospodin dal, Ho-
 spodin vzal —

Hospodina jméno budiž po-
 chváleno !

Hodá Milosrdný odpouští rád
 provižení,

nezahladí pro ně lidské po-
 kolení;

častokrátě hněv Svůj od nás
 odvracuje,

veškeré Svě prehlivosti ne-
 vzbuzuje.

בְּדַרְכָּיו וּבְפִרְי מַעֲלָיו :

לְהַגִּיד כִּי יֵשׁוּר יי צוּרֵי וְלֹא

עוֹלָתָהּ בּוֹ :

יי נָתַן נְיִי לְקַח. יְהִי שֵׁם

יי מְבֹרָךְ :

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא

יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ

וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ :

בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וּמַחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעָה

מַעַל כָּל-פְּנִיִם וְחִרְפַת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ

כִּי יי דַּבֵּר :

Když byl zesnulý pochován a hrob upraven, říká se žalm 49.

(למנצח לבני-קרח שומר) na str. 130., avšak jen v takový den, kdy se
 modlí; po tomto žalmu říká truchlíci následující velký קדיש יתום.

יִתְהַלֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְהוּא עֲתִיד

לְאַתְחִדְתָּא וְלֹא-חִיָּא מְתֵיָּא : וְלֹא-סְקָא לְחַיִּי עֵלְמָא.

וְלֹא-מִבְּנֵי קְרַתָּא דִּירוּשָׁלַם. וְלֹא-שְׂכַרְלָא הִיכְלָה בְּגוֹהֵי.

וְלֹא-מֵעַבְרָא פּוֹלְחָתָא נּוֹבְרָתָא מֵאַרְעֵנָא. וְלֹא-וִתְבָּא פּוֹלְחָתָא

דְּשְׂמַיָּא לְאַתְרָהּ. וַיְמַלִּיךְ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ

וַיְקַרְהֵּ: בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעֵגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב וְאַמְרוּ אַמֵּן :

קהל יהא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֹרָךְ לְעֵלְמָא וְלַעֲלָמֵי עֵלְמַיָּא.

יִתְפָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר

אדם Člověk — kdyby jen rok jeden žil, neb tisíc roků na zemi tu byl — jaký prospěch by mu z toho plynul?

Smrti neujde, když věk ten minul.

Chvála budiž Bohu, soudci upřímnému, usmrcuje, vzbudí k životu novému!

ברוך Chvála budiž Jemu, neboť správně soudí, anot oko Jeho všecko jasné vidí!

Odmění a trestá podle zasloužení, jméno Jeho chválí každé pokolení. —

ויענו Víme, Pane, že Tvůj soud jest spravedlivý, že jest všecko pravdou, co Tvá ústa mluví; podle soudu Tvého pochybnosti není.

že jest spravedlivé Tvoje rozřešení. —

Pochválen buď soudce v právu obeznaný, Jehož soudní nález vždy jest dokonalý!

נפש Duše bytosti všech ve Svě ruce chováš, a všem dobrodini pravici Svou konáš;

tak i stádu Svému milostiv buď, Pane, zadrž ruku smrti — by nezáhla na ně!

גדל Veliký Jsi v radě, mocný v provedení, stále máš Svě oči na nás otevřeny; každému pak tvorů splatíš podle toho,

אדם אם בן שנה יהיה. או אלף שנים יהיה. מה יתרין לו כלא היה יהיה: ברוך ה' ה' האמת ממת ומתיה:

ברוך הוא כי אמת דינו. ומשפט הכל בעינו. ומשקם לאדם השפנו ודינו. והכל לשמו הודיה יתנו:

ידענו יי כי צדק משפטיה. תצדק בדברך. ותזכה בשפטיה. ואין להרהר אחר מדת שפטיה. צדיק אמה יי וישר משפטיה:

דין אמת. שופט צדק ואמת. ברוך ה' ה' האמת. שקבל משפטיו צדק ואמת. נפש כל חי בידך. צדק מלאה ימינה וידה. רחם על פליטת צאן ידה. ותאמר למלאך הרף ידה:

גדל העצה ורב העלילות. אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם. לתת לאיש

neboť cesty Jeho spravedlivé jsou;

Bůh jest věrný, při Něm nepravosti není, v přímosti a pravdě zálibu má Svou!

Jeho Dokonalé jest, co Všemohoucí koná,

Jeho vůle nikým není omezena;

vládne všemu, lidské řídí osudy,

uvodí do hrobu, mrtvé opět probudí.

Dokonalý jest Bůh ve všem působení,

kdož by kárati chtěl Jeho usnešení? On, Jenž splní, co nám přislubuje,

nezaslouženou nám milost projevuje. Vzpomeň na Izáka v obět svazaného,

pro zásluhu jeho zbav nás všeho zlého!

Spravedlivé jest i Tvaje panování, laskavý Jsi k nám a plný slitování;

rodičům i dětem budiž milostiv, pobožností otců vždy buď pamětliv!

Spravedlivý Ty jsi, Bože, bez odporu při smrti a oživení lidských tvorů:

v ruce Tvé jest život všelikého těla — nedejž, aby naše paměť vymizela! Oči Tvé jsou stále na nás otevřeny, neboť u Tebe jest milost, odpuštění. —

דרכיו משפט. אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:

הצור תמים בכל פעל. מי יאמר לו מה תפעל.

השליט במטה ובמעל. ממת ומתיה. מוריד שאול ויעל:

הצור תמים בכל מעשה. מי יאמר לו מה תעשה.

האומר ועשה. הסך הנם לנו תעשה. ובזכות הנעקד בשעה.

הקשיבה ועשה: צדיק בכל דרכיו. הצור תמים. ארך אפים ומלא

רחמים. תמול נא והיום נא על אבות ובנים. כי לך ארון

הסליחות והרחמים:

צדיק אמה יי להמית ולהחיות. אשר בידך פקדות

כל רוחות. חליקה לך וברוננו למחות. ויהיו נא

עיניך ברחמים עלינו פקוחות. כי לך ארון

הרחמים והסליחות:

Neboť nezůstavíš duše mé v hrobě, nedopustíš zbožnému Svému viděti porušení.

Známost učiníš mi cestu života;

hojná radost jest před obličejem Tvým, blaženost po pravici Tvé až na věky.

Pak se říká אב הרחמים na str. 198.

צדוק הדין

Modlitby pohřební.

Provázeje mrtvého ku hrobu říká se ישב בכתר na str. 37.

Kdo nebyl po třicet dní na hřbitově, říká při vstoupení tam následující modlitbu:

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil Jsi zde odpočívající dle rady Své, je živil a zaopatřoval dle rady Své, je nechal zemřít dle rady Své a — znaje každého jednotlivého z nich — časem povoláš je zase v život dle rady Své. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž oživi mrtvé!

(Pak se říká אהב אתה גבור na str. 79.)

הצור תמים

Když přinešena byla mrtvola na hřbitov, říká se תמים תמים; je-li však pohřeb v den, kdy se nemodlí říkají, aneb v šabat v den, a ערב שבת a ערב שבת odpoledne, vynechá se תמים תמים.

הצור Dokonalé jest, co Všemohoucí činí,

כי לא תעזב נפשי לשואל
לא תמן חסידך לראות שחת.

תדיעני ארח חיים

שבע שמהות את-פניך

נעימות בימינה נצח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם אשר יצר אתכם בדין

והוא יצור אתכם בדין. והמית

אתכם בדין. ויודע מספר

בדכם בדין. ועתיד להחזיר

והחיות אתכם בדין. ברוך אתה

יי מתייה תמים:

הצור תמים פעלו. כי כל

נגע ומחלה. (כיום ספור ויכתבהו ויחמהו לחיים טובים בזה
היום) וישלח ברכה והצקחה בברך מעשה ידיו עם כל-ישראל
אחיו ונאמר אמן:

Žalm 16.

(Říká se hebrejsky.)

Klenot Davidův,

Opatruj mne, Bože, neboť v Tebe spoléhám.

Pravím k Hospodinu: Ty jsi Pán můj,

nemám blaženosti mimo Tebe.

Svatým, kteří na zemi jsou, a šlechtným naklonil jsem všecku libost svou.

Rozmnožují bolesti své ti, kteří k cizím bohům chvátají; neokusím obětí jejich z krve, aniž vezmu jména jejich ve rty své.

Hospodin jest mým údělem a mým kalichem;

Tys mi určil osud můj.

Dědictví mi připadlo v kraji líbezném;

a držebnost se mně líbí.

Velebím Hospodina, Jenž mi dobře radil;

i v noci mne upomínají ledví má.

Představuji si Hospodina stále;

neboť jest mi po pravici, nepohnu se.

Protož raduje se srdce mé a plesá duše má,

i tělo mé odpočine v bezpečnosti. —

מכתם לדוד.

שמרני אל כי חסיתי בך.

אמרתי ליי אדוני אלה

טובתי כל עליך.

לקדושים אשר בארץ החיה

ואדירי כל-הפציי-בם.

ירבו עצבותם אחר מהרו.

כל אפק נסיהם מדם

ובל אשא את-שמותם

על שפתי.

יי מנת חלקי וכוס

אתה תומך גורלי.

חבלים נפלו-לי בנעימים.

אף נחלת שפרה עלי.

אברך את-יי אשר יעצני

אף-לילות יסרוני כליותי.

שוייתי יי לגודי תמיד

כי מימיני כל אמונת

לבן שמה רפי ויגל כבודי

אף בשרי ישפן לקבטת.

věčné radosti a blaženosti; slibuji milodar za spásu její duše, aby došla milosti před obličejem Tvým, aby účastna byla požehnání, jež Jsi přislíbil všem spravedlivým v lepším světě s pramatkami našimi a se všemi zbožnými, jež před Tebou kráčeji v poctivosti a nevinnosti. Amen.

Za dědečka a babičku.

יְזוּר אֱלֹהִים גִּשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי וְזִקְנֹתַי דְּוִדִי וְדוֹדַתִּי
אֲחֵי וְאֲחֵיוֹתַי בֵּין מֵצַד אָבִי בֵּין מֵצַד אִמִּי שֶׁהָלַכְנוּ לְעוֹלָמָם
בְּעִבּוּר שְׂאֵנִי נוֹדֵר בְּעִדָּה בְּשִׁבְרֵךְ זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם גִּשְׁמַת אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה
רַבְקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם-שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׂבָגָן עֲדָן
וְנֹאמֵר אָמֵן :

Za mučedníky.

יְזוּר אֱלֹהִים גִּשְׁמַת (פְּנִים) וְגִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקָרוֹבוֹתַי
הֵן מֵצַד אָבִי הֵן מֵצַד אִמִּי שֶׁהוֹמְתוּ הֵן שֶׁנִּהְרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחָטוּ
וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּמְצָעוּ וְשֶׁנִּחְנָקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעִבּוּר שְׂאֵמֵן
צְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרַת גִּשְׁמַתֵּיהֶם וּבְשִׁבְרֵךְ זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים עִם גִּשְׁמַתֵּיהֶם שֶׁל אֲבֹרָהּם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת
שְׂבָגָן עֲדָן וְנֹאמֵר אָמֵן :

Kantor.

מִי שֶׁפָּרַךְ אֲבוֹתַינִי אֲבֹרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת
יְרֵבֵי פְנִים) בְּעִבּוּר שֶׁנִּדְרַת צְדָקָה בְּעֵד הַגִּשְׁמַת שֶׁהַזְּכִיר הַיּוֹם
לְכָבוֹד הַמְּקוֹם וְלְכָבוֹד הַתּוֹרָה וְלְכָבוֹד הַיּוֹם. וּבְשִׁבְרֵךְ זֶה
תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְיַצִּיקֵהוּ וּמִכָּל

O tom jsme ujištěni, tato blažící víra jest našemu duchu vrozena; Ty béřeš, ó Pane, duše služebníků Svých ve Svou ochranu, vedeš je do jasných prostorů nebeských ku věčné radosti a nekonečné blaženosti.

A tak modlíme se k Tobě, Pane života a dárce milosti! Otče světla a Bože pravdy! Buď Ty naším vůdcem na pozemské naší pouti, bychom nezbloudili a neminuli se cíle, jehož dosáhnouti jest nám uloženo, a bychom na konci dnů svých bez bázně vejíti mohli v onen svět, v říši pravdy a věčnosti, a spojení byli se svými milými a drabými, se všemi, kteří kráčeli zde po cestách Tvých a dle svaté vůle Tvé živi byli. Tak budiž vůle Tvá! Amen.

(י ז כ ר.)

(Obec modlí se tiše).

Za otce.

יְזוּר אֱלֹהִים גִּשְׁמַת אָבִי
מִזְרִי (פלני בר פלני) שֶׁהָלַכְךָ
לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוּר שְׂאֵנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בְּעִדָּה בְּשִׁבְרֵךְ זֶה תְּהִי
נִפְשׁוֹ צְרוּרוֹהָ בְּצִרוֹר הַחַיִּים
עִם-גִּשְׁמַת אֲבֹרָהּם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב וְעַם-שְׂאֵר צְדִיקִים
שְׂבָגָן עֲדָן וְנֹאמֵר אָמֵן :

Pomni dnes, ó Bože, mého zesnulého otce (jméno), jenž k Tobě odešel v lepší svět ku věčné radosti a blaženosti; slibuji milodar za spásu jeho duše, aby došla milosti před obličejem Tvým, aby účastna byla požehnání, jež Jsi přislíbil všem spravedlivým v lepším světě s praotci našimi a se všemi zbožnými, kteří před Tebou kráčeji v poctivosti a nevinnosti. Amen.

Za matku.

יְזוּר אֱלֹהִים גִּשְׁמַת אִמִּי
מִזְרֵתִי (פלנית בת פלנית) שֶׁהָלַכְךָ

Pomni dnes, ó Bože, mé zesnulé matky (jméno), jež k Tobě odešla v lepší svět ku

Ty daš skanouti rose nebeské na obyvatele hrobův a probudíš je k novému životu, k radosti před tváří Svou, ku blaženosti po pravici Své na věky.

Modlitba,

promluvená rabínem nebo kantorem.

(Obec povstane a modlí se tiše s sebou).

A tak vzpomínáme před Tebou, ó Pane — יְיָ אֱלֹהֵינוּ Bože veškerého ducha i těla, svých zesnulých, kteří odešli na věčnost dle nevystihlé rady Tvé. — Vzpomínáme jich s pocitem vroucí lásky a vděčnosti. Byli našimi vůdci, našimi ochránci a dobrodinci, byli prostředníky požehnání a spásy, dobroty a milosti, kterouž Jsi nás oblažil v neskolaném milosrdenství Svém. — Jakkoliv jich bolestně postrádáme, ač hluboká žalost nás jímá, když vidíme prázdné to místo, kde kráčeli, kde žili a působili, kde byli naši radostí a rozkoší; jakkoliv citelna jest mezera, kterou mezi námi zůstavili, — my hledáme a nalézáme útěchy ve svatém slovu Tvém: — „בְּנֵי אָמָם לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ „Vy jste dítky Hospodina, Boha svého!“ Nad vámi bdí Otec nebeský, vás miluje laskavý Všeotec; cokoli vás potká v životě, jest vám přisouzeno Otcem dobrotivým, Otcem milujícím, Jenž chce zkoušeti, trestati, ale nechce ublížiti; „בְּנֵי הוּא יִקְרָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ“ neb On sesílá bolesti a mírní je, „יִמְחַץ וְיִרְפֵּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ“ On raní, ale Jeho ruka také léčí. „מִוִּירָד שָׁאֵל“ Hospodin usmrcuje i obživuje, „וְיַעֲלֵם“ uvedí do hrobu i vyvedí z něho. —

1) Num. 27, 16. — 2) Deut, 14, 1. — 3) Job 5, 18. —

4) Tamtéž. — 5) I. Sam. 2, 6. — 6) Tamtéž.

On zanechá tu všeho
svým dechem posledním. —

Co plyne jemu z touhy
tou poutí pozemskou?
Jen hrob — a spánek dlouhý
ho pojme v náručí svou. —

II.

(Job 19, 25.) : וְאָנִי יָדַעְתִּי בְּנַפְשִׁי חַיִּי :

1. Víím, komu víru dání,
můj Bůh mne vykoupí;
když tělo v prach se vrátí —
duch k nebi vystoupí. —

גַּם כִּי-אֵלֶּךְ בְּנֵיאָה צְלָמוֹת לֹא-אֵירָא רַע כִּי אֶמְתָּה עִמָּדִי :
(Žalm 23, 4.)

2. U Boha spásu hledám,
mne chrání Jeho moc;
jen k Němu ruce zvedám,
když hrozí dě-ná noc.

כִּי לֹא-תֵעָזֵב נַפְשִׁי לְשָׂאֵל : (Žalm 16, 10.)

3. Mně netřeba se báti,
mně září nebes jas;
Bůh tělu život vrátí,
já z hrobu vstanu zas. —

Rabín nebo kantor.

(Hebrejsky a česky.)

Oživnou mrtví tvoji!
Mé tělo z mrtvých vstane!
Procitněte a plesejte, dřív
mající v hrobě,
nebot rosou bylin jest rosa
Tvá!

יְחִי מֵתֵינוּ
בְּבִלְתֵּי יְקוּמוּן.
הַקִּינֵנוּ וְהִנֵּנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפָר.
כִּי טַל אֹרֶת מִקֶּדֶה :

Ou z rána ještě kvete jak
růže stolistá,
a z večera již bledne a vadne
dočista.

Kde člověk, jenž by živ byl
a smrti odolal,
jenž neklesnul by ve hrob,
když věk svůj dokonal?

Ty vedeš smrtelníka až ve
stav zkroušení,
a praviš: „Navratte se, vy
z prachu stvoření!“

Duň našich počítati nás
nauč, Bože sám,
a srdce rozvázného rač udě-
liti nám!

Ó kéž by moudrost měli a
brali na to vzhled,
že nastane jim chvíle, kdy
vzdechnou naposled!

Neb umírá-li člověk, nic
nemá ze všeho,
an poklad ani sláva v hrob
nesleduje ho. —

Jen nevinností dbejme a
zvolme upřímnost,
neb cílem zeměsyna jest
mír a blaženost.

Bůh vykoupí mou duši i z
moci temnoty,
a do nebe ji vezme ku věčné
radosti. —

Kdož Boha milovali, ti bu-
dou spaseni;
kdož v Něho spoléhali, ti
nejsou ztraceni.

בבקר יצוץ וחקלה.
קָרַב יְמוּלֵל וְיָבֵשׁ׃
מִי נָבַר יְחִיה וְלֹא-יִרְאֶה מוֹת.
יִמְלֵט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוּל.
תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד-הֶבֶא.
וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
לְמַנּוֹת יְמִינוּ בֵּן הַדּוֹעַ.
וְנָבֵא לִבְבִּי חֲכָמָה׃
לְדוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל וְזֹאת
יְבִינֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם׃
כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכּוֹל׃
לְאֶיֶרֶד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
שְׁמֵר-תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל׃
כִּי-אַחֲרֵית לְאִישׁ שְׁלוֹם׃
אֵךְ אֵלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד
שְׂאוּל כִּי יִקְחֵנִי׃
יִפְדֶּה יְיָ נַפְשׁ עַבְדּוֹ׃
וְלֹא-יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחַיִּים בּוֹ׃

Sbor.

Co člověk na tom světě?
Jen marnost, pouhý stín;
jak polní kvítí kvete
a klesá v hrobu klín, —

Co platna snaha jeho
a honba za jméním?

הזכרת נשמות.

Modlitby zádušní.

Konají se v poslední den pasah (פסח), v druhý den svátku týdnů
(שבועות), v den smíření (יום כיפור) a v den závěrečného svátku
(שמיני עצרת).

Úvod.

Ó povznes, duše! perutí svých
a zalét v onen tichý svět,
kde po přestálých protiventstvích
spí klidně jinoch jako kmet.

Zda skvělý trůn zde zaujali
a plynul jim vždy blaha zdroj,
zda v chýši nuzné přebývali
a s osudem zlým vedli boj —

Teď musí oba v zemi spáti:
kdo chýši měl, kdo palác svůj. —
„Co prach jest, opět v prach se vrátí!
Ó člověče, to uvažuj!“

Rabín nebo kantor.

(Hebrejsky a česky.)

Ó Pane! co jest člověk, že
jeho vzpomínáš?

Co smrtelný syn lidský, že
Ty o něho dbáš?

Jak pouhý dech a marnost
se jeví zeměsyn,
a jeho dlaně minou tak
rychle jako stín.

יְיָ מַה-אָדָם וְתִדְעֵהוּ׃
בֶּן-אָנוּשׁ וְתַחֲשִׁבֵהוּ׃
אָדָם לְהַקְלֵ דָמָה׃
יְמִיו כְּצֶלַע עוֹבֵר׃

— šedesát reků stálo kolem něho, z reků Israelských; všickni vládnuli mečem, byli zkušeni v boji. Každý měl svůj meč po boku svém z příčiny strachu nočního.

— Žehnejž tobě Hospodin a opatruj tebe; ozáříž Hospodin tvář Svou tobě a buď milostiv tobě; obratiž Hospodin tvář Svou k tobě a dejž tobě pokoj!

הנה Hle, nedříme ani nespí strážce Israele!

לישועתך Pomoci Tvé očekávám, Hospodine! Očekávám, Hospodine, pomoci Tvé očekávám!

בשם Ve jménu Hospodina, Boha Israelského! Po pravici mé — Michael, po levici mé — Gabriel, přede mnou — Uriel, za mnou — Rafael, a nad hlavou mou — Velebnost Boží.

קנה שירה המעלות אשרי כל־ירא יי ההלך בדרךיו; יגיע בפניה בי תאבל אשריך וטוב לך: אשתך נגנזן פוריה בירפתי ביתה בניה בפשתולי זיתים סביב לשדחנה; הנה פי כן יברך נבר ירא יי: יברכה יי מעיזין וראה במוט ירושלם פד ימי היתה: וראה בגנים לבניה שלום על ישראל:

רגזו ואל־תהטאו אמרו בלבבכם על־מטפבכם ודמו כלה: Zachvějte se a nehrěšte, uvažujte to v srdci svém na loži svém a buďte klidni! Séla.

אשמים גבורים סביב לך מגברי ישראל הקים אלהי קרב מלפני מלחמה איש תרבו על־ירכו מספרד בלילות:

יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך וירחם: ישא יי קניו אליך וישם לך שלום: גים הנה לא־נעום ולא־ישן שומר ישראל: גים

לישועתך קניתי יי: קניתי יי לישועתך: יי לישועתך קניתי: גים

בשם יי אלהי ישראל מימיני מיבאלי ומשמאלי בבריאלי ומלפני אוריאל ומאחורי רפאלי ועל ראשי שבנית אלי:

רגזו ואל־תהטאו אמרו בלבבכם על־מטפבכם ודמו כלה: str. 4.

ברוך יי ביום, ברוך יי בלילה, ברוך יי בשכבני. ברוך יי בקומני: פי ברוך נפשות החיים ודמותים אשר בידו נקש כד־חי, ורוח כל־בשר איש: ברוך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקנים מלכותך תמיד ומלוד עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל בפשנו בישועתך באמת. באמור לציזין מלך אלהיך. יי מלך יי מלך יי ומלוד לעולם ועד. פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוד בקבוד פי אין לנו מלך אלא אמת:

Anděl, kterýž mne vykoupil ze všeho zlého, žehnejž hochům tómto a vysloveno budíž nad nimi jméno mé a jméno otců mých Abrahama a Izáka, a necht se rozmnoží četně uprostřed země.

המלך הגאל אתי מקל־ יע יברך את־הנערים ונקרא בהם שמם ושם אבתי אברהם ויזחק וידגו לרג בברכה הארץ:

I řekl: Když poslouchati budeš hlasu Hospodina, Boha svého, a co správného jest před očima Jeho činiti budeš, a nakloníš sluchu k příkázáním Jeho, a ostříhati budeš všech ustanovení Jeho: žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; neboť Já Hospodin jsem lékařem tvým.

ויאמר אם ישמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמתך כל חקו כד־הפחלה אשר שגתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יי רפאך:

I řekl Hospodin odpůrci: Brání Hospodin tobě, odpůrce, i zabrání tobě. Hospodin, Jenž má zalíbení v Jerusalému. Není-liž to sloup zachráněný z ohně?

ויאמר יי אל־השטן וגער יי בך השטן וגער יי בך הפחר בירושלים הלא זה איד מעל מאש:

Hle, lože Šalomounovo!

הנה מטתו שלשלמה

לְשׁוֹמְרֵי כְּבֹל־הַדְּבָרִים: עַל-פְּנֵימֵי יִשְׁאוּנֶךָ סִיחַ-תְּנוּף
 בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל שֶׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר
 וְתַנִּין: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאִפְלִטָהוּ. אֲשׁוּבָהוּ כִי יָדַע שְׁמִי:
 יִקְרָאֵנִי וְיִעֲנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִי בְעֵרָה. אֲחַלְצֵהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ:
 אֲדַבֵּר יָמִים אֲשֶׁר-בִּיעַדוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים

” (Zalm 3.) Hospodine, jak
 četni jsou nepřátelé moji,
 mnozí povstávají proti mně!
 Mnozí mluví o duši mé: „Není
 pomoci pro něho u Boha!“
 Sěla. Ale Ty, Hospodine, jsi
 štítem vůkol mne, slávou mou
 a povyšuješ hlavu mou. Hla-
 sem svým k Hospodinu volám,
 a On mi odpovídá s hory Svě-
 svaté. Sěla. Já jsem lehl a
 usnul; procitnul jsem, neboť
 Hospodín mne podpírá. Nebo-
 jím se mnoha tisíců lidí, kteří
 se vůkol kladou proti mně.
 Povstaniž, Hospodine, pomoz
 mi, Bože můj! Neboť Ty roz-
 bijíš šem nepřátelům svým
 líce; zuby bezbožníků vyražíš.
 U Hospodina jest spasení;
 nad lidem Tvým buď pože-
 hnání Tvé! Sěla.

חֲשִׁבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים.
 וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתֵי שְׁלוֹמֶךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׂמְחָה. וְהִגֵּן בְּעַדֵנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיְבֵי דָבָר
 וְהִרְבֵּ וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׁמֶן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
 כְּנֻפֶיךָ תִּסְמְיֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלַךְ |
 חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 מִצַּתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַמּוֹת: כְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְאִיר לְעוֹלָם כָּל־
 בְּכֹבוֹדוֹ:
 אֵל מְלַךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאֶחָדְךָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּבֹל־לְבָבְךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכֹל־מַאֲדֶךָ: וְהוּא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲבֹד
 הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָבֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְדַבְרֵיךָ בְּהַרְוֶךָ וּבְשִׁבְתְּךָ וּבְקוּמֶיךָ: וּקְשַׁרְתָּם
 דָּאוֹת עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְטַת בֵּין עֵינֶיךָ: וְהִתְבַּרְתָּם
 עַל־טוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהוּא נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עֲלֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

עַא יֵשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי וְתִלְוֵנוּ: אֲמַר לִי
 מַחְסִי וּמְצַנְדֵּתִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילֶךָ מִפֶּה
 יְקוּשׁ מִדְּבַר חַיּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ וְתַתַּח כְּנָפָיו
 תִּחְסֶה. צַנָּה וּסְחָרָה אַמְתוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּהד לְיָדֶךָ
 מִחַיִן יַעֲוֶה יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלִי יַחֲלוּךָ. מִקָּטָב יִשׁוּד
 צְהָרִים: יִפּוֹל מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וּרְבִבָה מִיַּמִּינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא
 יָגֹשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁלַּמְתָּ רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
 אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֲלִיוֹן שִׁמְתָּ מֵעֵינֶיךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה וְגַע לֹא יִכְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲבָיו יִצְוֶה־לְךָ

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil výkup syna prvorozeného.

פְּרוּךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם וְקִיְמוֹנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְיָמֵן הַזֶּה׃

(Kóhen udílí dítěti požehnání וכו' ירכיך.)

Modlitba noční.

(V oba večery séderové říká se pouze שמע a המפיל.)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž uvádí tvrdý spánek na oči mé a dřimotu na víčka má. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, abych odpočínul v míru a vstal v míru, aby neděsily mne představy mé nebo sny špatné nebo myšlénky špatné, i budiž lože mé bez pohany před Tebou! Osvětli opět oči mé, bych neusnul

פְּרוּךְ אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל
חֲבָלֵי שְׁנָה עַל עֵינַי
וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפֵי
וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי לְשָׁלוֹם
וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם
וְאַל יִבְהַלּוּנִי רְעִיּוֹנֵי
זַחֲלוֹ מוֹת רְעִים
וְהַרְהוּרִים רְעִים וְתִהְיֶה
מִשְׁתֵּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישָׁן

סדר פדיון הבן.

Při výkupu syna prvorozeného.

Otec přinese prvorozence, s ním zároveň pět šekelů, t. j. peněz stříbrných v hodnotě 14 korun, před Kóhena a praví:

Tento jest můj syn prvorozený, jenž nejdříve přišel z lůna matky své. Nejsvětější, pochválen budiž! přikázal, abych ho vykoupil, jakož praveno: A výkup jeho staniž se, když mu bude měsíc (třicet dní), dle odhadu tvého pěti šekely stříbra, dle šekelu svatyně; dvacet gerů obnáší. A jakož dále praveno: Posvěť mi každého prvorozence. Každý, kdo nejdříve vyjde z lůna matky své mezi syny Israel-skými, jak z lidí tak i z dobytka, mně náleží.

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פְּטוּר
רַחֵם לְאִמּוֹ. וְהִקְדִּישׁ פְּרוּךְ
הוּא צִוָּה לְפָדוֹתוֹ. שְׁנַיִם אֶמְר
וּפְדוּיוֹ מִכֶּן־חֲדָשׁ תִּפְדֶּה
בְּעֶרְבֶךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה־
הוּא׃ וְנֹאמַר. בְּדֵש־לִי כֹל־
בְּכוֹר פְּטוּר כִּדְרָחֵם בְּבִנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי
הוּא׃

(Kóhen:)

Co raději chceš učiniti: dáti syna svého prvorozeného, jenž nejdříve přišel z lůna matky své (Hospodinu ku službě kněžské), aneb vykoupiti ho pěti selaimy, jež povinen jsi platiti dle předpisu Thóry?

מֵאֵי בְּעִית טָבִי לְתַן בְּנֶךָ
בְּכוֹרֶךָ שֶׁהוּא פְּטוּר אֶרְחֵם
לְאִמּוֹ אוֹ בְּעִית לְפָדוֹתוֹ בְּעֶד
חֲמִשׁ סֵלַעִים כְּדַמְחֻיבְתָּ
מִדְּאוּרֵיתָא׃

(Otec):

Chci vykoupiti syna svého, a zde jest výkupné za něho, jež povinen jsem platiti dle předpisu Thóry.

חָפֵן אֲנִי לְפָדוֹת אֶת־בְּנִי
וְהִילָךְ דֵּמִי פְּדִיוֹנוֹ
כְּדַמְחֻיבְתִּי מִדְּאוּרֵיתָא׃

Ve jménu mistrů v naší
společnosti
a přítomných zde učenců a
hostů

já k písni díky vyzvu rety své,
a nechť pronesou i kosti mé:
Buď požehán, jenž nyní
vehází,
jejž Hospodin sem doprovází!

(Pak *המון* na str. 388 až *בעני אלהים ואדם* str. 395, na to
kantor říká zde:)

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ אֲבֵי תֵילֵד וְאִמּוֹ. וְיִזְכְּנוּ לְגִדְלוֹ וְלַחֲבֻמוֹ
וְלַחֲכָמוֹ. מֵיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלֵּאָה יִרְצֶה דָמוֹ. וַיְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמַּיְלָה. אֲשֶׁר-שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת
צֶדֶק בְּגִילָה. וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁבְּרָתוֹ בְּפוּלָה. וַיְהַגְהוּ לְמַעַלָּה
לְמַעַרְבָּה:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ בְּךָ הַגְּמוּל לְשִׁמּוּנָה. וַיְהִי יָדָיו וְלִבּוֹ
לְאֵל אֱמוּנָה. וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
בְּשָׁנָה:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ הַמֶּלֶךְ בְּשֵׁר הָעֲרֵלָה. וַיַּרְע וַיִּמְצֵן דְּמֵי
הַמַּיְלָה. אִישׁ הִירָא וְכֵף הַלֶּבֶב עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלֹשׁ
אֱלֹהֵי לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּמִים. בְּזִכּוֹת חַתָּנֵי
מִוְלֹת דְּמִים. לְבָשָׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִיחוּמִים. לְעַם אֶחָד
מְפֹדֵד וּמְפֹרֵד בֵּין הָעַמִּים:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֶּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לָקַח לְעֹלָם. עַד
הַיּוֹם בְּכֹאֵן פְּשָׁמֶשׁ וַיְהֵלֹם. וַיִּלְטֵם פְּגִיּוֹ בְּאֲדָרְתוֹ נִיגְלוֹם.
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִכְנֹס
בְּרִיתֵי הַיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם:

בְּרִישׁוֹת מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי.

אֶפְתָּח בְּשִׁיר שְׁפָתַי.

וְתִאמְרָנָה עֲצֻמוֹתַי.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי:

svého, když byl v osmi
dnech, tak jakž mu byl při-
kázal Bůh.“ Děkujte Hospo-
dinu, neb dobrotivý jest, nebo
věčně trvá milost Jeho. Tento
malý (N. N.) staň se velikým!
Jako nyní dospěl ku smlouvě,
tak ať dospěje ku znalosti
Thóry, ku šťastnému sňatku a
k vykonávání skutků dobrých!

(Kantor před modlitbou po jídle.)

Tak chvalme jméno Nej-
vyššího
zde prostřed lidu věřícího!
Bůh vyplniž Vám každé přání
a uděl Vám Své požehnání!

Ve jménu Boha, jenž tak
vznešený,
Jenž záštitou nám v době
souzení!
Jenž Pánem síly, moci ne-
smírné,
Jenž v nebesích má sídlo
slávy Své!

Ve jménu Thóry posvátné
a spasné,
v níž slovo každé ryzí jest
a jasné,
již Hospodin sám v dědictví
nám dal
skrz Mojžíše, jenž v službě
Jeho stál!

Ve jménu Áronidů, Le-
vitů
já vzývám Boha Israelitů!
Na každém místě vzdávám
Jemu chválu,
vždy velebiti budu naši
Skálu!

בֵּין-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
אֱתוֹ אֱלֹהִים: הַדּוֹדוֹ לֵי כִי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם תִּסְדֹּד: פְּלוּנֵי יָהּ
הַקָּטָן גָּדוֹל וַיְהִי כְּשֵׁם
שְׁנַנְגָּם לְבְרִית בֵּן וְכִסֵּם
לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלִמְעֻשֵׁים
טוֹבִים:

נִזְכֶּה לְשִׁמּוּךָ בְּתוֹךְ אֱמוּנֵי
בְּרוּכִים אַתָּם לֵי:

בְּרִישׁוֹת אִיּוֹם וְנִזְכֶּה
מִשְׁנֵב לְעֵתוֹת בְּעֲרָה.
אֵל נִאֲדָר בְּגִבּוֹרָה.
אֲדִיר בְּפָרוֹם יי:

בְּרִישׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
מְהֻרָּה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה.
צִוָּה לָנוּ מוֹרְשָׁה.
מִשָּׁה עֶבֶד יי:

בְּרִישׁוֹת הַכְּהֻנִּים הַלְלוּם.
אֶבְרָא לְאֱלֹהֵי הָעֲבָרִים.
אֲהַדְּנֵנוּ בְּכַל-אִיּוֹם.
אֶבְרָכָה אֶת-יְי:

tomky jeho poznamenal znamením smlouvy svaté. Za to, Bože živý, Jenž jsi naším údělem, naší ochranou, račič uchrániti milovaného příslušníka našeho od záhuby pro smlouvu, kterou Jsi označil na těle našem! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž jsi učinil smlouvu.

Bože náš a Bože otců našich, zachovej toto dítě otci a matce jeho, a budiž nazváno jeho jméno v Izraeli: (N. N. . .). Necht se raduje otec z potomka svého, a necht plesá jeho matka nad plodem života svého! (Je-li otec sám vykonavatelem obřizky, tak říká: „Budiž to vůle Boží, abych se radoval z potomka svého!“ — Nemá-li dítě již otce na živě, pak říká Mohel: „Necht raduje se otec v ráji z potomka svého!“ — Nemá-li dítě již matky na živě, říká Mohel: „Necht plesá jeho matka v ráji nad plodem života svého!“) Jakož psáno jest: „Necht radují se otec tvůj i matka tvá, necht plesají rodiče tvoji!“ A dále: „I šel jsem mimo tebe a viděl jsem tě ležeti v krvi tvé — i řekl jsem tobě: „V krvi své živ buď! Ano, řekl jsem tobě: V krvi své živ buď!“ — A dále: „On (Bůh) pamatuje ustanověně na smlouvu Svou, na slovo, jež přikázal až do tisícího pokolení.“ A dále: I obřezal Abraham Izáka, syna

וְצִאֵנָּנוּ חַתֵּם בְּאֵיִת בְּרִית
קִדְשִׁי עַל כֵּן בְּשִׁבְרֵי זֶאֱת
אֵל הִי חֲלַקְנוּ עֵינֵינוּ צִוֵּה
לְהַצִּיל יְרֵדוֹת שְׂאֵרְנוּ
מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר
שָׂם בְּבִשְׂרָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
בֹרֵאת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
בָּרַם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאַבְנֵי
וְלְאֵמוֹ וְיִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
(כִּכֵּס) יִשְׁמַח הָאָב בְּיוֹצֵא
חֲלָצָיו וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בְּתוּמָה
(אִם הָאָב הַמּוּדָל אֵמַר: יְהִי רָצוֹן
שְׂאֵשְׁמַח בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו. אִם הַיֶּלֶד
יָתוּם מֵאָב, אֵמַר הַמּוּדָל: יִשְׁמַח הָאָב
בְּבֶן עַדֵּן וְכוּ'. בֵּיתוֹם מֵאָם אֵמַר:
וְתִגַּל אִמּוֹ בְּבֶן עַדֵּן וְכוּ'. בְּבִתּוֹת
יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתִגַּל
יֹלְדֶיךָ: וְנֹאמַר וְאֵעֲבֹר
עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבַסְּסִית
כְּדָמֶיךָ. וְנֹאמַר לֵךְ כְּדָמֶיךָ
חַיִּי. וְנֹאמַר לֵךְ כְּדָמֶיךָ חַיִּי:
וְנֹאמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דְּבָר עֵזֶה לְאַלְפֵי הָדוֹר: וְנֹאמַר
נִימַל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי

z Jehož věci jsme poživali a וְשִׂאֲבָלְנוּ מִשְׁפָּלוֹ
Jehož dobrotivostí žijeme! וְבִטְוֵנוֹ חַיֵּינוּ:

(Kantor opakuje tuto větu, pak koná modlitbu po jídle na str. 388.)

סדר ברית מילה

Požehnání při obřizkách.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil obřizku.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

(Otec dítěte:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil, uvéstí ho (chlapce) ve smlouvu Abrahama, praotce našeho.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיֵסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אֲבוֹתֵנוּ:

(Přítomní:)

Jako nyní dospěl ku smlouvě, tak ať dospěje ku znalosti Thóry, ku šťastnému sňatku a k vykonávání skutků dobrých!

בְּשֵׁם שְׂנַבְנִים לְבְרִית בֵּן
יָבִיגִם לְתוֹרָה וְלִלְחָפָה
וְלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

(Po obřezání.)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž posvětil milovaný lid od počátku jeho a zákon o posvěcení jeho těla dal a po-

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשׁ יִרֵד
מִמֶּטֶן וְחוֹק בְּשִׂאֲרוֹ שָׂם

těšil první stvoření Svě v ráji v pravěku. Pochválen budiž, Hospodine, Jež potěšuje ženicha a nevěstu!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil slast a radost pro ženicha a nevěstu, radování a plesání, jásot a veselost, lásku a svornost, mir a družnost. Brzy, Hospodine, Bože náš, nechat slyšeti jest ve městech Jerusalemských hlas slasti a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas jásajících ženichů z baldachýnu svého a jinochů při hostině veselého zpěvu svého. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž potěšuje ženicha s nevěstou!

Při svatební hostině před modlitbou po jídle.

(Kantor.)

Bol od nás odvrát, Pane, a též hněv, pak z hrdla němého Ti zavzní zpěv. Veď nás po dráze ctnosti do skonání a přijmi od Ješurun požehnání!

S dovolením našich zde přítomných mistrů a učitelu a ostatních pánů —

Chvalme Boha svého, na Jehož místě radost panuje a z Jehož věci jsme požívali!

Přítomní odpovídají :

Pochválen budiž Bůh náš, na Jehož místě radost panuje,

בְּשִׂמְחָה יִצְרָה בְּנֵן עֲדָן מִקֶּדֶם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח הָתָן וּבְדָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה
 הָתָן וּבְדָה גִּילָה רִנָּה וְיִצְרָה
 וְהִדְרָה. אַתָּה וְאַהֲרֹה וְשָׁלוֹם
 וְרַעִית: מְהֵרָה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע
 בְּעַרְי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם.
 קוֹל שָׁשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל
 הָתָן וְקוֹל בְּדָה. קוֹל מִצְחָלוֹת
 חַתְּנִים | מִחֻצוֹתָם. וּנְעָרִים
 מִמִּשְׁמַח נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִשְׁמַח הָתָן עִם הַכֶּלֶה:

הַיְנו הָסֵר וְגַם חֲרוֹן. וְאֵין
 אֵלִים בְּשִׁיר יְרוּן. נְהַנּוּ
 בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק שְׁעָה בְּרַבַּת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וּרְבִנָּן וּרְבוֹתֵינוּ:
 נְבָרְךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׂמִיחָה
 בְּמַעֲוֵנו וְשֶׁאֵבְלָנוּ מִשְׁלָנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׂמִיחָה

kázal nám, pokládati snoubenku za manželku, a dovolil nám manželskou pospolitost jen s tou, jež s námi oddána byla chuppou a kiddušin (pod nebesy a posvěcením sňatku). Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvěcuje lid Svůj Israelský chuppou a kiddušin.

Když dává ženich snubný prsten na ukazováček pravé ruky své nevěsty, praví k ní:

Budiž mi posvěcena tímto prstenem dle zákona Mojžišova a Israelského.

(Následujících se e d m požehnání pronáší se i při svatební hostině.)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž všecko stvořil ku cti Svě!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, tvůrce člověka!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil člověka k obrazu Svému, a podle obrazu a podoby Jeho (člověka) učinil z něho samého ustrojnost na věky. Pochválen budiž, Hospodine, tvůrce člověka!

Necht jásá a plesá osamělá (Sion), neb shromáždíš její děti uprostřed ní v radosti. Pochválen Budiž, Hospodine, Jenž potěšuje Sion dětmi jeho!

Potěš soudruhy v lásee spojené, jako Jsi kdys po-

את האירוסות והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חֻפָּה וְקִדּוּשֵׁין. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקֶּדֶם עֲדָן יִצְרָה עִם יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשֵׁין:

הַיְנו אֶת מִקֶּדֶם שֶׁתְּלִי בְּשִׂבְעַת זוּ בְרַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּקֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שֶׁהִכֵּל בְּרָא לְבָבוֹד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצַלְמֵךְ דְּמוּת תְּבַנְתּוֹ.

וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי עַדֵי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ מְשִׁישׁ וְתִגַּל הַעֲקָרָה בְּקִבּוּץ נְגִידָה לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח | צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שְׂמַח מִשְׂמַח רַעִים הָאֲהוּבִים

(Při spatření mudrace světského:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z moudrosti Své
lidem smrtelným!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שנתן מַחְמָתוֹ
לְבָשָׁר נָדָם:

(Při spatření vladaře:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z velebnosti Své
lidem smrtelným.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שנתן מַגְבוּרוֹ לְבָשָׁר
נָדָם:

(Při spatření místa, kde jsme z nebezpečí zachráněni byli:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž prokázal mně div na
tomto místě!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שפעשה לי גם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה:

(Při spatření moře:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, Jenž stvořil
moře veliké.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם עשה את הַיָּם הַגְּדוֹלִים:

ברכות אירוסין ונשואין

Požehnání při oddavkách.

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám udělil zákony
o manželství; Jenž za-

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוותיו
ואמר לנו

(Při prvním oblékání nového roucha:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž odívá nahé!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מלביש ערומים:

(Při upevnění mezuzy:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám nařídil upevnití
mezuzu.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוותיו
ואמר לנו לקבוע מזוזה:

(Při šťastné události:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
dobrotivý adobročinný!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הטוב והמטיב:

(Při neštěstí:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
soudce spravedlivý!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם דיין האמת:

(Při spatření přítele z těžké nemoci uzdraveného:)

Pochválen budiž Všeslitov-
ný, král světa, Jenž zacho-
val tě nám a nepopřál tě
prachu!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
דין יתבין לנו ולא יתבין
לעברא:

(Při spatření přítele, kteréhož jsme celý rok neviděli:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž oživuje mrtvé!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מחיה המתים:

(Při spatření učence v Thóře obeznaného:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z moudrosti Své
bojícím se Jeho!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שחלק מחכמתו
ליראיו:

(Při hromu a zemětřesení :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jehož silou a mocí plný jest svět!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁכָּחוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ מְלֵא
עוֹלָם :

(Při spatření duhy :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž pamětliv jest smlouvy, věrným jest Svě smlouvě a splní slovo Svě!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם וְזִכְרֵ הַבְּרִית וְנִאֱמָר
בְּבְרִיתוֹ וְקִיָּם בְּמֵאֲמָרוֹ :

(Při spatření kvetoucích stromů ovocných :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nedává ničeho postrádati ve světě Svém a stvořil v něm tvory krásné a stromy (ovocné) dobré, aby se potěšili jimi synové lidští.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ
דָּבָר וְיִבְרָא בּוֹ בְרִיּוֹת טוֹבוֹת
וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת לְהֵנֹת בָּהֶם
בְּנֵי אָדָם :

(Při spatření překrásných stromů a spanilých tvorů :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž něco takového má ve světě Svém!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁבָּקָה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ :

(Při spatření nestvůry :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž různotvárně uzpůsobil tvory!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מִשְׁנֵה הַבְּרִיּוֹת :

(Při koupi nového domu, nového náradí nebo roucha :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nám popřál dožiti se a dočkati se a dosáhnouti doby této!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁהֵינּוּ וְרַחֲמֵנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

stvořil bytosti četné a potřeby jejich; za všechno, co stvořil Jsi, by zachován byl tím život všeho, co žije, buď pochválen, žijící na věky!

הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשוֹת רְבוֹת
וְחִסְרוֹנָם עַל כָּל-מִדָּה
שֶׁבְּרֵאתָ לְהַחְיֹת בָּהֶם נִפְשׁ
כָּרְ-הִי בָרוּךְ הִי הָעוֹלָמִים :

(Nad chlebem :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vyrůstí dává chlebu ze země!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן
הָאָרֶץ :

(Nad libovonnými květinami a bylinami :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil byliny libovonné!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲשָׂבוֹת
בְּשָׂמִים :

(Nad libovonnými plody :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž udělil vůni libou plodům!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן רִיחַ טוֹב
בְּפִרְוֹת :

(Nad kořením :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil různé druhy koření!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְנֵי בְּשָׂמִים :

(Při blesku :)

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vykonal dílo prapočátku!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

O svátcích:

A potěš nás v tento den :
svátku!

O Novém roce:

A bud' pamětliv nás ku
blahu v tento den památky!

Neboť Ty, Hospodine, jsi
dobrotivý a činíš dobře všemu,
i děkujeme Tobě za zemi —

(Po víně:)

a za plod révy! Pochválen
budiž, Hospodine, za zemi a
za plod révy —

(Po ovoci:)

a za ovoce stromů! Pochvá-
len budiž, Hospodine, za zemi
a za ovoce! —

(Po moučném jídle:)

a za výživu! Pochválen bu-
diž, Hospodine, za zemi a za
výživu a zaopatření!

Před požíváním vody, mléka, piva i jiných nápojů (mimo víno),
jakož i masa, ryb, vajec, hub a pod.

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jehož
slovem všecko povstalo!

(Nad plody zemskými:)

Pochválen, budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž
stvořil plod země!

Po požití uvedených zde nápojů a plodů zemských:

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž

Bože náš, králi světa, za stromy
a za ovoce stromů!

(Po moučném jídle:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, za vý-
živu a zaopatření —

a za plod polní a za zemi
líbeznou, dobrou a prostornou,
kterou Jsi blahovonně popřál
otečům našim, by požívali z
plodu jejího a nasýtli se z
dobra jejího. Smiluj se, Ho-
spodine, Bože náš, nad námi,
nad Israelem, lidem Svým, a
nad Jerusalemem, městem
Svým, a nad Sionem, sídlem
velebnosti Své, a nad oltářem
Svým a nad chrámem Svým!
A zbuduj Jerusalemm, město
svaté, brzy za našich dnů, a
uved' nás v jeho střed a po-
těš nás v něm, bychom Tě
velebili za to v posvátnosti a
čistotě!

O sabatu:

A měj zalíbení posilniti nás
v tento den sabatu!

O novém měsíci:

A bud' pamětliv nás ku
blahu v tento den nového
měsíce!

řuje v Hospodina, že jest Hospodin důvěrou jeho. Chlape-
cem byl jsem a sestárnul jsem,
ale neviděl jsem spravedlivého
opuštěna a potomstvo jeho
hledati chleba. Hospodin sílu
lidu Svému dá, Hospodin po-
žehná lidu Svému mírem!

וְהָיָה יי מְבַטְחֵנוּ: נַעֲר הָיִיתִי
גַם וְזָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק
נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם: יי
עָז לְעַמּוֹ יִתֵּן: יי יְבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

Různá požehnání.

Před požíváním.

(Nad vínem:)

Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

(Nad moučným jídlem:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž
stvořil různé pokrmy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מִזֻּנוֹת:

(Nad ovocem se stromů:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž
stvořil ovoce stromů!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:

Požehnání po požívání vína, hroznů, datlí, fiků, granátových jablek,
olív, pečiva jemného a vařených jídel moučných.

(Po víně:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, za révu
a za plod révy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגֶּפֶן: (*):

(Po ovoci:)

Pochválen budiž, Hospodine,

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

O svátých:

Všeslitovný popřej nám den,
jenž zcela jest blahem!

O Novém roce:

Všeslitovný necht' obnoví
nám tento rok ku blahu a
požehnání!

O polovičních svátých podzelení:

Všeslitovný necht' postaví
nám stan Davidův za-
padlý!

Všeslitovný učin nás
hodnými dnů Mesiáše a
života ve světě budoucím! On
zvětšuje spásu králi Svému a
činí milost Pomazanému Svému,
Davidovi a potomstvu jeho
na věky. Jenž činí mir na
výsostech Svých, On uděl mir
nám a všemu Israeli! Na to
reče: Amen!

Bojtež se Hospodina,
vy svatí Jeho, neboť nemají
nedostatku bojíci se Jeho.
Lvíčata strádají a trpí hlad,
ale těm, kteří hledají Hospo-
dina, nebude se nedostávati
všeho dobrého. Děkujte Ho-
spodinu, neb dobrotivý jest,
nebo věčně trvá milost Jeho.
Otvíráš ruka Svou a nasycu-
ješ vše, co žije, milostí. Po-
žehnan jest muž, jenž důvě-

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת
הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא
מִגְּדִיל (בְּרִיחַ וּבְשֶׁבֶת וּבִ"ט וּבַח"ה
מִגְּדִיל) יִשְׁעוֹת מַלְכוּ וְעִשָּׂה
הַסֵּד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרְעוֹ
עַד עוֹלָם: עִשָּׂה שָׁלוֹם
בְּמִטּוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ
אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יי קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין
מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רְשׁוּ
וְרָעְבוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא־יַחְסְרוּ
כָּל־טוֹב: הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: פּוֹתַח אֶת־
יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכַלְחֵי רְצוֹן:
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי

sitelné a potěšitelné! Všeslitovný necht' žehná (mému otci a vychovateli,) pánu tohoto domu, a (mé matce a vychovatelce,) paní tohoto domu, jim a jejich domu a jejich potomstvu a všemu, co jim náleží, nám a všemu, co nám náleží. Jako požehnal otcům našim, Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi při všem a ve všem, tak necht' žehná nám všem vespolek požehláním úplným! Na to rceme: Amen!

Na výsosti necht' uvažují o jejich a naší zásluze, bychom došli trvalého míru a přijali požehnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení svého, a našli přízeň a zalíbení před Bohem i lidmi.

O sabatu:

Všeslitovný popřej nám den, jenž zcela jest sabatem a klidem v životě věčném!

O novém měsíci:

Všeslitovný necht' obnoví nám tento měsíc ku blahu a požehnání!

וְנַחֲמֹת: הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעַלֶּת הַבַּיִת הַזֶּה אֹתָם וְאֶת-בֵּיתָם וְאֶת-יְרֵעָם וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ וְכִמוֹ שֶׁיְבָרֵךְ אֶתְּיָנוּ אֲבֹהֵינוּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מְכַל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אֶתְנוּ בְּכָל יוֹם בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲדִינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהִי לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלֹום וְנִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֵהִי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חַן וְשֶׁכֶר טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יְנַחֵלְנוּ לְיוֹם שְׂבָלוֹ שְׂבַת וּמְנוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

vždy přízní, milostí a milosrdenstvím, svobodou, ochranou a štěstím, požehnaním a spásou, útechou, výživou a zaopatřením, milosrdenstvím, životem a mírem a vším dobrým; ničeho dobrého nedá nám postrádati,

Všeslitovný bude kralovati nad námi na věky věkův! Všeslitovný budiž pochválen na nebi i na zemi! Všeslitovný budiž veleben od pokolení do pokolení, budiž oslaven námi po věčné časy a ctěn budiž námi povždy a na věky věkův! Všeslitovný zaopatřuj nás v počestnosti! Všeslitovný kéž svalí těžké jho se šíje naší a uvede nás vzpřímené do země naší! Všeslitovný necht' sešle nám požehnání hojné v tento dům a na tento stůl, u něhož jsme jedli! Všeslitovný necht' pošle nám Eliáše proroka, paměti blahé, by zvěstoval nám zprávy dobré, spa-

יְגַמְלֵנוּ לְעַד לְחַן וְלִחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְוַח הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה נְחֻמָּה פְּרוּסָה וְכִלְכִּילָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹום וְכָל-טוֹב וּמְכַל טוֹב אֶל-יְהִסְרָנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלֹּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְּבָרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר הַדּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֹצֵה נְצֻחִים וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ קָעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכַבוֹד: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַד צִנְאוֹרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה מִרְבָּה בְּבַיִת הַזֶּה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלָיו: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֵיָהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֹׂר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת

(O pasah:) svátku nekvašených chlebův.

(O svátku týdňů:) svátku týdňů.

Bud' pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a bud' nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

A zbuduj Jerusaleém, město svaté, brzy za našich dnů! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž zbuduje v milosrdenství Svém Jerusaleém! Amen!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Všemohoucí, oče náš, králi náš, Nejmočnější náš, stvořiteli náš, vykupiteli náš, tvůrce náš, Svatý náš, Svatý Jakobův, pastýři náš, pastýři Israele, králi, Jenž jest dobrotivý a činí dobře všemu každého dne; On činil dobře, On činí dobře, On bude dobře činiti nám. On oblažil nás, On oblažuje nás, On oblaží nás po-

לפסח חג המצות
לשבועות חג השבועות
הוה וקרנו יי אלהינו בו.
למנוחה ופקדנו בו. לברכה.
והושיענו בו. לחיים. וקדבר
ישועה ורחמים. חיים וקננו.
ורחם עלינו והושיענו. כי
אלוהינו עינינו כי אל מלך
חנו ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר
הקדש במהרה
בימינו. ברוך אתה
יי בנה ברחמים
ירושלים. אמן:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם האל אבינו
מלכנו אדירנו בוראנו נאלנו
יוצרנו קדושנו קדוש יעקב
רוענו רועה ישראל המלך
בטוב והמטיב לכל שבכל
יום ויום הוא הטיב הוא
מטיב הוא יטיב לנו הוא
גמלנו הוא גמלנו הוא

svatého; neb tento den — velikým a svatým jest před Tebou, by se odpočívalo o něm v lásce dle příkazu vůle Tvé. Dle vůle Své popřej nám klidu, Hospodine, Bože náš, by nebylo soužení, zármutku a vzdychání v den odpočinku našeho! A dej nám spátriti, Hospodine, Bože náš, útěchu Siona, města Svého, a stavbu Jerusaleéma, města Svého svatého; neb Ty jsi Pánem spásy a dárcem útěchy.

יעלה ויבא יום טוב המועד חול המועד a ראש חדש

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וקרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למנוחה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לראש חדש ראש החדש

(O novém měsíci:) novoluní.

(O Novém roce:) památky.

(O podzelené:) svátku podzelené.

(O závěrečném svátku:) svátku závěrečného.

והקרנך הוה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה במצות רצונך ברצונך הגים לנו יי אלהינו שלא תהי צרה וקוץ ואנחה ביום מנוחתנו ותראנו יי אלהינו בנחמות ציון עירך וקבננו וירושלם עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

יעלה ויבא יום טוב המועד חול המועד a ראש חדש

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וקרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה למנוחה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לראש חדש ראש החדש

לראש חדש ראש החדש

לזכות חג הסוכות

לשעולשית השמיני חג העצרת

sídlem velebnosti Své, i nad královstvím domu Davida, Pomazaného Svého, i nad domem velikým a svatým, nad nímž vysloveno jméno Tvé. Bože náš, Otče náš! ved' nás, živ nás, zopatruj nás a zachovej nás a uvolni nám, zbav nás, Hospodine, Bože náš, brzy všech útrap našich! Ó, nedejž, bychom potřebovali daru z rukou lidských, ani půjčky jejich, nýbrž jen ruky Tvé plné, otevřené, svaté a štědré, bychom nebyli zahanbeni a potupeni na věky věkův.

O sabatu vkládá se רצה.

רצה Měj zalíbení, posilnití nás v příkazech Svých a v příkazu dne sedmého, tohoto sabatu velikého a

ועל־מלכות בית דוד
משִׁיחֵךְ וְעַל־הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו׃
אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעֲנוּ
זִנְנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכִלְכַּלְנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוִיחֵ־לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
מִכֹּל־עֲרוּתֵינוּ. וְנִלֵּא
אֱלֹהֵינוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לֹא לִדְרֵי
מַתַּנֵּת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא
לִדְרֵי הַלְוָאתָם כִּי
אִם־לִדְרֵךְ הַמִּלְאָה
הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְחֵבָה שְׁלֹא נִבְוֶשׂ
וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם
וְעַד׃

רצה והחליצנו יי אלהינו
במצותיך ובמצות יום
השביעי השבת הגדול

Jsi nás oblažil, a za požívání potravy, kterouž živiš a zopatrúješ nás stále, v každý den, v každou dobu a v každou hodinu.

O Chanuka a Purim vkládá se zde על הנסים על na str. 88.

A za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě; pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, jakož psáno jest (V. kn. Mojž. 8, 10.): Když se najíš a nasytíš, velebiti budeš Hospodina, Boha svého, za zemi dobrou, kterouž dal tobě. Pochválen budiž, Hospodine, za zemi a za potravu!

Smiluj se, Hospodine, Bože náš, nad Israelem, lidem Svým, a nad Jerusalémem, městem Svým, a nad Sionem,

וְעַל אֲכִילַת מִזוֹן
שָׂאתָה זֶן וּמְפָרְנָם
אוֹתָנוּ תָמִיד בְּכָל־
יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה׃

וְעַל־הַכֹּל יי אלהינו
אֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
יְתַבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד׃ כִּכְתוּב וְאֵכֵלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת־
יי אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן־
לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל־
הָאָרֶץ וְעַל־הַמִּזוֹן׃

רחם יי אלהינו על־
ישראל עמך ועל־
ירושלים עירך ועל־
ציון משכן כבודך

nám a nebude scházeti nám potrava na věky věkův, pro jméno Jeho veliké; neboť On žíví a zapopatřuje vše a činí dobře všemu a připravuje potravu všem tvorům Svým, jež stvořil. Pochválen buď, Hospodine, Jenž žíví vše.

נודה Děkujeme Tobě, Hospodine, Bože náš, že Jsi udělil otcům našim zemi líbeznou, dobrou a prostornou, že Jsi nás vyvedl, Hospodine, Bože náš, ze země Egyptské a vysvobodil nás z domu otroctví, a za smlouvu Tvou, kterou Jsi zpečetil na těle našem, a za učení Tvé, jemuž Jsi nás naučil, a za Tvé zákony, jež Jsi nám oznámil, za život, přízeň a milost, jimiž

ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא זון ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי הון אתה הכל: נודה לך יי אלהינו על שהנהלת לאבותינו אתן המדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקוקיך שהודעתנו ועל חיים הן וחסד שהוננתנו

ברכת המזון

Modlitba po jídle.

Když tři osoby mužské, přes 13 roků staré, u stolu sedí, koná se společná modlitba po jídle, při níž jeden modlí se hlasitě. To nazývá se מזומן.

Předříkávající praví:

רבותי, Modleme se!

Přítomní odpovídají:

יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

Předříkávající:

ברשות - נברך (אלהינו) שאכלנו משלו:

Přítomní odpovídají:

ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

Předříkávající opakuje ברוך וכי.

Pochválen buď a pochváleno bud' jméno Jeho!

Bez מזומן vkládá se:

ברוך הוא וברוך שמו: Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž žíví svět celý v dobrotivosti Své; v přízni, milosti a milosrdenství On dává chléb všemu tělu, nebo věčně trvá milost Jeho. A pro dobrotivost Jeho velikou nikdy nescházela

ברוך הוא וברוך שמו: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הון את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים הוא נותן להם לכל בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא יחסר לנו

svá otevřeli všickni obyvatelé světa, že los Hamanův obrátil se v náš svátek losů. Spravedlivý byl zachráněn z ruky bezbožného, nepřítel vydán za život jeho. Ustanovili proto slaviti Purim a radovati se každého roku. Hleděl Jsik modlitbě Mardocheje a Estery — Haman a synové jeho na šibenici skončili.

Lilie Jakobova plesala a radovala se, když spatřila v nachu Mardocheje. Spásou jejich byl Jsi povždy a naději jejich po všecka pokolení, aby oznameno bylo, že doufající v Tebe nebudou zaháněni, a nebudou potupeni nikdy, kdož důvěrují v Tebe. Zlořečen budiž Haman, jenž smýšlel zahubiti mne! Požehán Mardochej Jehudský! Zlořečena budiž Zereš, žena odpůrce mého! Požehnána budiž Ester, ochrani telka má! I Charbony budiž vzpomenu k dobrému!

פָּתְחוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל תְּבַל, כִּי
פֹּר הַמֶּן נִהְפָּךְ לְפָנֵינוּ:
צַדִּיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע. אֵיב
נִתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ; קִיְמוּ עֲלֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת פִּוְרִים, וְלִשְׁמֹחַ
בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה; רְאִיתְּ אֶת-
תְּפִלַּת מָרְדֳּכָי וְאֶסְתֵּר, הַמֶּן
וּבְנָיו עַל-הָעֵץ תְּלִיתָ:

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צִהְלָה
וְשָׂמְחָה, בְּרֵאתָם יְחַד |
תְּבַלֵּת מָרְדֳּכָי; תְּשׁוּעַתָּם
הָיְתָה לְנִצְחָה, וְתַקְנוֹתָם בְּכָל-
דּוֹר וָדוֹר; לְהוֹדִיעַ שְׂשֻׁלָּה
כִּי יוֹד לא יבוֹשׁוּ, וְלֹא יִגְלִמוּ
לְנִצְחָה כָּל-הַחוּסִים בָּךְ; אֲרוּר
הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי.
בְּרוּךְ מָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי, אֲרוּרָה
יְרֵשׁ אִשֶׁת מִפְּחָדָי, בְּרוּרָה
אֶסְתֵּר בְּעַדִּי, וְגַם חַרְבוֹנָה
זְכוּר לְטוֹב:

zahuben brzy. Haman obnovil nenávisť otců svých a probudil nepřátelství bratří¹⁾ u dětí, a nebyl pamětliv milosrdenství Saulova, jehož slitování nad Agagem zrodilo nepřítele. Zamýšlel bezbožný vyhladiti spravedlivého, však upadnul nečistý v ruku čistého. Milost (Boží) setřela poblouzení otcovy, bezbožný však množil hřích ke hříchům svým. Choval v srdci svém úklady lstivé a zaprodal se skutku zlému. Ruku svou vztáhl na posvěcené Bohem, peníze své dal, aby vyhladil památku jejich. Když spatřil Mardochej, že vzplanul hněv a rozkazy Hamanovy že ohlášeny byly v Susan: oděl se v pytel, počal bédovati, ustanovil půst a usednul v popel. Kdo tu povstane, aby smířeno bylo poblouzení, a prominut byl hřích provinění otců našich? Prut vypučel z palmy, hle! Myrta²⁾ povstala, by probudila spící³⁾. Komorníci její spěchali k Hamanovi, by ho napojili vínem z jedu draků. Povyšil se svým bohatstvím a klesnul svou bezbožností; postavil jemu (Mardocheovi) šibenici — a byl sám pověšen na ní. Ústa

הַמֶּן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו;
וְעוֹרֵר שְׂנֵאת אֲחִים לְבָנִים;
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל, כִּי
בְחַמְלָתוֹ עַל אֲגָג נוֹלַד אוֹיֵב;
זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק,
וְנִלְבַּד טָמֵא בְיַדִּי טְהוֹר;
חָסַד גָּבַר עַל שְׂנֵאת אָב,
וְרָשָׁע הוֹסִיף הִטָּא עַל-
הַטָּאִיו; טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת
עֲרוּמוֹ, וַיַּחְמִכֵּר לַעֲשׂוֹת
רָעָה; יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוֹשֵׁי אֵל,
בְּסִפּוֹ נִתַּן לְהַכְרִית זְכָרָם;
בְּרֵאתָ מָרְדֳּכָי כִּי יָצָא קִנְיָתִי
וְדַתִּי הַמֶּן נִתְּנוּ בְּשׂוֹשָׁן;
לְבַשׁ שָׂק וְקִשֵׁר מִסְפָּד,
וְגוֹר צִוִּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר;
מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׁגִיגָה,
וְלַמְחוֹל חַטָּאת עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ;
גֵּץ פָּרַח מִלוּלָב, הֵן הִדְרָה
עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׂרָאֵל; סְרִיסָה
הִבְהִילוּ לְהַמֶּן, לְהַשְׁקוֹתוֹ
יַיִן חֶמֶת תְּגִינִים; עֲמַד
בְּעֶשְׂרוֹ וְנִפְלַ בְּרָשָׁעוֹ, עֲשָׂה
לִי עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו; פִּיהֶם

¹⁾ Jakoba a Ezaua. — ²⁾ Ester, jež také hříka slula. — ³⁾ by zásluhu praotců osvěžila.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž konal divy za otce naše
za oněch dnů v této době.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nám popřál dožítí se a
dočkati se a dosáhnouti doby
této.

Po přečtení Megily

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž vedl spor náš a hájil
právo naše a vykonal pomstu
naši a dal odplatu všem ne-
přátelům života našeho a
ztratal za nás odpůrce naše.
Pochválen budiž, Hospodine,
Jenž ztratal za lid Svůj Is-
raelský všechny odpůrce jeho,
všemohoucí ochránce!

Purim ráno neříká se **אשר הניא**, nýbrž po **המושיע** hned
kde však neříkají se **פיוטים**, říká se i ráno **אשר הניא יעקב**.

Jenž zmařil radu po-
hanů a zrušil úklady lstivé —
když povstal proti nám člověk
bezbožný, potomek zpupný z
potomstva Amalek, jenž byl
pyšný na své bohatství a
sám si vykopal jámu, neb
velikost jeho nastrojila mu
léčku. Domníval se, že chytí
(jiného), a byl chycen sám,
smýšlel zahubiti — a byl

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בימן
הזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחננו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

říká obec i kantor toto :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הרב את-ריבנו ותדן
את-דיננו והנזקם את-נקמתנו
והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו והנפדע לנו מצדינו ;
ברוך אתה יי הנפדע לעמו
ישׂראל מכל-צריהם האל
המושיע :

אשר הניא עצת גוים .
ויפך מהשבות ערומים :
בקום עלינו אדם רשע . נצור
ידון מזרע עמלק : גארה
בעשרו וברה לו בור . ונדלתו
יקשה לו קרד : דמה בנפשו
ללפור ונקלדו . בקיש
להשמיר ונשמד מהרה :

By vrchol cedry¹⁾ pode-
tal,

zlý Haman napjal síly ;
síť záhuby však sobě tkal
a pokořen byl v chvili ;
neb Mardochej v nach ob-
lečen,

a Haman sám pak oběšen.
Tak skončil rob —
a k němu v hrob
mu syny uložili.

Rek²⁾ na mne krutě dorá-
žel

za Hasmonejských³⁾ věku ;
mé silné věže porážel
a zmařil olej v vzteku ;
však, ejhle ! džbánek jeden

zbyl,
ten na osm dní vystačil ;
a zázrak ten
po dnešní den
lid slavi písní vděků.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שפך את-דם
אנני בן המדתא . ונהייתה לו
רפח ולמוקש . ונאותו
נשפתה . ראש ימיני נשאת .
ואויב שמו מחיתה . רוב בני
וקנינו . על העין תלית :

יונים נקבצו עלי . אזי בימי
חשמנים . ופרצו חומות
מגדלי . וטמאו כל-השמים .
ומנותר בקבנים . נעשה גם
לשוישנים . בני בינה . ימי
שמונה . קבעו שיר ורנגים :

(חשוף ורוע קדשה . וקרב קן הישועה . נקום נקמת דם
עבדי . מאמה הרשעה . כי ארכה לנו הישועה . ואין קץ לימי
הרעה . וחה אדמון בצל צלמו . והגם לנו רועה שבגעה .)

סדר פורים .

V předvečer פורים a ráno říká kantor před předčítáním Megily
(מגלה) následující tři **ברכות** (מגלה).

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám nařídil čtení
Megily (knihy Ester).

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על-מקרא
מגלה :

¹⁾ Mardochej, dle talmudického výkladu Izaiáš 55, 13. —
²⁾ Antiochus Epifanes, král Sýrský, jenž byl původu řeckého a zaváděl řecký jazyk a mrav. — ³⁾ To bylo původní příjmení **Makabejských**.

světla tato jsou posvátná, a není nám dovoleno používatí jich, leč dívati se na ně pouze, abychom děkovali a chválu pěli jménu Tvému velikému za divy a zázraky Tvé a za pomoc Tvou.

זמר לחנוכה.

מען Tys, Bože, hradem spásy nám,

Tvou slávu opěváme;
ó zbuduj opět svatý chrám,
tam díky Tobě vzdáme.
Až nepřítele pokoříš,
jenž zhubil naše drahou říši:
pak v nadšení
při svěcení
svou píseň zazpíváme.

רעות Má duše strastí zažila,
můj duch se hořem soužil;
mou sílu práce znavila,
když Egyptu jsem sloužil.
Tvá ruka plna dobroty
nás vyprostila z roboty;
a Faraon
měl strašný skon —
do moře se pohroužil.

דביר Zem svatou dal mi za podíl,
však klidu jsem tam neměl;
neb nepřítel¹⁾ mně vypudil,
že modlám jsem se klaněl.
Ze nicotné jsem bohy ctíl,
do zajetí jsem veden byl;
však koncem let
do vlasti zpět
mne přived' Zorobabel.

¹⁾ Nebukadnezar.

הנרות הללו קדש הן. ואין לנו
רשות להשתמש בהן אלא
לראותן בלבד. כדי להודות
ולהלל לשמך הגדול על נסיה
ועל נפלאותיה ועל ישועתה:

מעוז צור ישועתי. לה
נאה לשבת. תבון בית
תפלת. ושם תודה נזבח.
לעת תבון מטבת. מצור
המנצח. אז אנמור. בפשיר
הנצח. תנצח המנצח:

רעות | שבעה נפשי. בגון
בוחי בלה. חני מררו בקושי.
בשעבוד מלכות עגלה.
ובירו הגדלה. הוציא את
הסגלה. חיל פדעה. וכל-
זרעו. ידרו כאבן במצוליה:

דביר קדשו הביאני וגם
שם לא שקטתי. ובא נגש
והגלני. כי זרים עבדתי. ויין
רעל מסבת. במעט
שעברתי. קץ בכל. זרבל.
לבן שבעים נושעתי:

סדר חנוכה.

Modlitby při rozsvěcování světél chanukových.

Pravý čas k rozsvěcování světél chanukových jest, když nastává noc; jestliže chvíle ta již minula, rozsvěcuje se za noci.

V pátek rozsvěcují se dříve světla chanuková a pak sobotní.
Před rozsvěcováním světél chanukových říkají se tyto ברכות.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám nařídil rozsvě-
covati světlo chanukové.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž konal divy za otce naše
za oněch dnů v této době.

V první předvečer říká se také שהיהנו; kdo toho však opominul,
říká to v onen večer, kdy si na to vzpomene.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nám popřál dožítí se a
dočkatí se a dosáhnouti doby
této.

V první předvečer rozsvěcuje se jedno světlo na pravé straně
svícnu osmiramenného (מנורה); v druhý předvečer a v každý ná-
sledující rozsvěcuje se vždy nejdřív ono světlo, jež v ten večer
přibýlo.

(Po rozsvícení prvního světla říká se toto:)

הנרות הללו אנו מדליקין על
הנסים. ועל הנפלאות. ועל
התשועות. ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה. על-ידי בנהיך
הקדושים. וכל שמנת ימי חגכה.

אֲנִי בְּחַיֵּי קָל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי הָרִי אֲנִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה: יְהִי
 רְצוֹן מִקְּדֹשְׁךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂדֵא אַחֲטָא עוֹד. וּמָה שְׁחַטְּאֲתִי לְפָנֶיךָ
 מְרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. אֲכַל לֹא עָלִי
 יְדֵי יְסוּרִים וְחֲלֹם רְעִים:

אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מְרַע וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי פְּעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ.
 וּבְמַצּוֹתֶיךָ תְּרַדְדוּף נַפְשֵׁי. וְכָל-חַחוּשָׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרָה הִפֵּר
 עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעַגְגֵּי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִקְּדֹשְׁךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּעְבָּדְךָ
 בְּיַרְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת:

k Hospodinu, i smiluje se nad
 ním, — a k Bohu našemu,
 neboť častokrát odpouští. A
 Ty, ó Bože odpouštějící, jsi
 milostivý a milosrdný, sho-
 vivavý a plný milosti a věr-
 nosti a velmi dobročinný! Ty
 máš zalíbení v pokání bez-
 božných a nežádáš smrti jejich,
 jakož praveno: Rej jim: Živ
 jsem Já! dí Pán Bůh, že nežá-
 dám smrti bezbožného, nýbrž
 aby se odvrátil bezbožný od
 cestí své a živ byl! — Od-
 vratte se, odvratte se od cest
 svých špatných! proč pak
 chcete zemřít, dome Israe-
 lský? A dále: Což pak žádám
 smrti bezbožného, dí Pán
 Bůh — a ne raději, aby se
 odvrátil od cest svých a živ
 byl? A dále: Neboť nežádám,
 aby zemřel, kdo smrti vinen
 jest, dí Pán Bůh — navratte
 se tedy a živi buďte! Neboť
 Ty odpouštíš Israeli a pro-
 míšíš kmenům Ješurun po
 všecka pokolení, a kromě Tebe
 nemáme krále, jenž (hříchy)
 promíší a odpouští,

וְיָשָׁב אֱלֹהֵי וִירְחַמְהוּ וְאֵל-
 אֱלֹהֵינוּ פִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת:
 וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן
 וְרַחוּם אָרְךָ אַפְּסִים וְרַב-חֶסֶד
 וְנֶאֱמַת וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב וְרוּעָה
 אֲתָה בְּתַשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין
 אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָם. שְׂנֵאֲמַר
 אָמַר אֱלֹהִים חֵי-אֲנִי נָא
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם-אֶחְפֵּץ
 בְּמוֹת הַרְשָׁע פִּי-אִם-בְּשׁוּב
 רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה שׁוּבוֹ
 שׁוּבוֹ מִדְּרָכֶיכֶם דְּרָעִים וְלִמָּה
 תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאֲמַר
 הַחֲפֵץ אֶחְפֵּץ מוֹת רָשָׁע
 נָא אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחִיָּה. וְנֵאֲמַר
 כִּי לֹא אֶחְפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת
 נָא אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ
 וְחִי. כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלִן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-
 דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין
 לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

אֱלֹהֵי עַד שְׂלֵא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּרָאִי.
 וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹו לֹא נּוֹצַרְתִּי. עֲפֹר

Co máme říci před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich? Nejsou-li všichni rekové jako nic před Tebou? a mužové slavní jako by tu nebyli, a moudří jako bez vědění, a rozumní jako bez rozumu? Nebo četné činy jejich jsou nicotné, dnové jejich života jako marnost před Tebou, a přednost, kterou má člověk před zvířetem, není ničím, nebo všecko jest marnost.

אתה Ty však jsi významenal člověka od prapočátku a za hodna ho uznal, státi před Tebou; neboť kdo smí říci Tobě: „Co činíš?“ A je-li kdo zbožným-co tím dává Tobě? I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce tento den smíření jako lhůtu prominutí a odpuštění všech provinění našich, abychom vzdalovali od křivdy ruce své a navrátili se k Tobě, vykonávati ustanovení vůle Tvé srdcem celým. Ty pak v milosrdenství Svém hojném smiluj se nad námi, neboť nemáš zalíbení ve zkáze světa, jakož praveno: Hledejte Hospodina, ježto dá se nálezt; vzývejte Ho, ježto blízkým jest! A dále: Opustíť bezbožný cestu svou a muž nepravosti myšlenky své, a navratíť se

בְּבוֹרַתְנוּ מִהֵנָּה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא
כָּל־הַגִּבּוֹרִים בְּאֵין לְפָנֶיךָ
וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ וְחַכְמַיִם
כְּבָדָי מִדָּע וְנִבְוִנִים כְּבָדָי
הַשָּׁגֵל בִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ
וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֲבָל לְפָנֶיךָ
וּמֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה
אֵין בִּי־הֲבָל הֲבָל:

אתה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ
וְתַבְּרָהּוּ לְעַמּוֹד לְפָנֶיךָ: בִּי
מִי יֹאמֵר־לְךָ מִהֵנָּה תַפְעַר־
וְאִם יִצְדַק מִהֵנָּה יִתֵּן לְךָ: וְתַתֵּן
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־
יּוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קָדֵן וּמְחִילָה
וּסְלִיחָה עַד כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֹׂק יְדֵינוּ
וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חַסְדֵּי
רַחֲמֶיךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֹם: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּהַשְׁחָתֵת
עוֹלָם. שְׁנֵאמַר דְּרָשׁוּ יי
בְּהַמְצֵאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִזְוֹתוֹ
קְרוֹב: וְנֹאמֵר יַעֲזֹב רָשָׁע
דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחְשַׁבְתּוֹ

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ:
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. בִּי
אַמֵּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
מִהֵנָּה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִהֵנָּה
נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

אתה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים
וַיְמִינָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים
וְתַלְמִידֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְנִידוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֹׂק יְדֵינוּ.
וְתַכְבְּלָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֹמָה
לְפָנֶיךָ בְּאֲשִׁים וּבְנִיחוּחִים
לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
אֵין בֵּין לְאֲשֵׁי חֻבוֹתֵינוּ וְאֵין
מִסְפָּר לְנִיחוּחֵי אֲשִׁמְתֵינוּ
וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחֵרִיתָנוּ רַמָּה
וְתוֹלְעָה לְפִיכֶךָ הִרְבִּיתָ
סְלִיחָתָנוּ. מִה אָנוּ מִה חַיֵּינוּ
מִה חֲסִדָּנוּ מִה־צְדָקוֹתֵינוּ
מִה־יְשׁוּעָתָנוּ מִה־כַּחַתָּה מִה־

Ty podáváš ruky vinníkům, a pravice Tvá jest vztažena, by přijala kajené. I naučil Jsi nás, Hospodine, Bože náš, vyznávati před Tebou všechna provinění naše, bychom vzdalovali od křivdy ruce své, a Ty nás přijmeš pro pokání úplné před Tebou jako oběti ohnivé a libovonné, podle slov Svých, jež Jsi pronesl. Nekonečné byly by oběti ohnivé za provinění naše, a nescetné byly by oběti libovonné za viny naše. Ty však víš, že konec náš jest červ i mol, protož tak často nám odpouštíš. Co jsme my? co jest život náš? co pobožnost naše? co zásluhy naše, co jest pomoc naše? co naše síla i zdatnost?

וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה.
 מִלֶּךְ עַל-כָּדֵהָ אֶרֶץ מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבִיט ו') יִשְׂרָאֵל
 וְיוֹם הַכַּפָּרִים :

רַצְוָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבֵת כְּפֻלָּתָם. וְהִשָּׁב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בִּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם. כְּאֲנֻכָּה
 תִּקְבַּל בְּרַצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. עֲזֵר חַיֵּינוּ מִיָּד
 יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא כְּדוֹר וְדוֹר
 נִדְּחָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל-
 גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּוֹת לָךְ.
 וְעַל-גִּסְיֶיךָ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל-גְּפֻלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל-עֵת עֲנֵב וּבִקְרֹן
 וְצַחְחִים. הַטּוֹב. כִּי לֹא-כָלֹן
 רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם. כִּי לֹא תִמּוּ
 חֲסִדֶיךָ. מֵעוֹלָם כִּינֵינוּ לָךְ :

וְעַל גְּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְחַתּוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְּרִיתְךָ :

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְיֶה לָּךְ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַבְּנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים.
 וְאֶהְבֵת חֶסֶד. וְאֶדְרָגָה וּבְרָכָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת
 וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ :

בְּסִפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקָּה טוֹבָה
 נִזְכָּר וְנִחַתָּם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתָּנוּ. וְאֵל
 תִּתְעַדֵם מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָלִים וְקִשִׁי-עֲרָף
 לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטְאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזֵלְנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפִי
 הֵעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְזָדְנוּ. חָמְסְנוּ. שִׁפְלָנוּ
 שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע. כּוֹזְבֵנוּ. לְצָנוּ. מְרַדְנוּ.
 נֹאצְנוּ. סָרְדְנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ.
 קִשִּׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.
 תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתָעֵנוּ :

תפלת נעילה

שננה עשרה str. 221, pak následující ;
Modli se se neříká, i když יום כסור na sabat připadá.
כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. הלא הגדול הגבור והנורא
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל אל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וחתמנו
בספר החיים. למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים. אתה רב דהושיע :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נוֹפלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים :

אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה :

ובכן תן פתחך יי אלהינו על כל

מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת.
וייראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך
כל הברואים. ויעשו כדם אגדה אחת.
לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו
יי אלהינו. שהשלטן לפניך. עז בידך.
וגבורה בימינך. ושמו נורא על כל
מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה
ליראיך ותקנה לדרשיך. ופתחון פה
למיוחדים לך. שמחה לארצה. וששון
לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.
ועריכת נר לבני ישי משיחך. במהרה
בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים
יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה
תקפץ פיה. וכל הרשעה בקה פעשן
תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן
הארץ :

ותמלוד אתה יי לבדך. על כל
מעשיך. בהור ציון משכן כבודך.
ובירושלים אעיר קדשך. ככתוב בדברי

מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (לשבת
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו
 משובך ושמחנו בישועתך. (לשבת והנהילנו
 יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו ישראל
 מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי
 ישראל בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו
 מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך
 אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו
 ולעונות עמו בית ישראל. ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על-
 כלי הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום
 הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה
 תקבל פריצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
 ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדור ודור נוודה לך וגם ספר תהלתך. על חיינו המסורים

בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפישך שבכל-
 יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל ית ערב
 וברך וצדקים. הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי
 לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כדם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם
 ועד:

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
 שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה הן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
 פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים.
 ואהבת חסד. וצדקה וברכה. ורחמים וחיים ושלום.
 וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל ית ובכל-
 שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
 נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך. Str. 356.

skopce jednoho, beránků ročních sedm, bezvadnými at' jsou vám.

A oběť suchou i mokrou k tomu, jak udáno: Tři desetiny při býku, dvě desetiny při skopci, desetinu při beránku, a víno k oběti mokré příslušné, a kozla ku smíření, a dvě ustavičné oběti dle předpisu jejich.

לשבת וביום השבת המלכותי שומרי שבת וקראי ענגי. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. המדת ימים | אותו קראת. וגר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת הזה וביום) הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. כאמור אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא-אזכור: ונאמר. מהיתי בעב פשעיך וכענן חטאתיך. שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר. כי ביום הזה יכפר עליכם. קטהר אתכם

אחד. כבשים בני שנה שבעה. תמימם יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאילועשרון לכבש. ויין בנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

עלינו. לעיני כלהי. וקרוב פזורנו מפינו הגוים. ונפוצותינו פנים מירבתי-ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה. ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את-קרבת חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת-מוסף (לשבת מוספי יום השבת הזה) יום הכפרים הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שפתכת עלינו בתורתך. עלי ידי משה עבדך. מפי כבודך כאמור:

לשבת וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת מגדה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

ובעשור להך ש A v desátý den téhož měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete a půst uložíte sobě; žádné práce nekonejte. Obětovati budete v oběť zápalnou Hospodinu k libé vůni býka mladého jednoho,

אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
ך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללהו סלה.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך. ואימתך
על כל מלמה שבראת. ויראוך כל המעשים וישתחוו
לפניך כל הברואים. ויעשו כדם אגדה אחת. לעשות
רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשולטן
לפניך. עז בידך. וגבורה בימינך. ושמך נורא על
כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה
לדורשיך. ושתחזן פה למיחלים לך. שמחה לארצך
וששון לעירך. וצמיחת כרן לדוד עבדך. וצריבת
נר לבן ישי משיחך. במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלו. וחסידים
ברנה יגילו. ועולתה תקפיץ פיה. וכד הרשעה בלה
פעשן תבלה. כי תעביר ממשלת אדון מן הארץ:

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך. בחר
ציון משכן כבודך. ובירושלים אעיר קדשך. בכתוב
בדברי קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור
ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך.
בכתוב וינבא יי אבאות במשפט. והאל הקדוש
נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אתה בחרתנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל העליונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלפניו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום

השבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום
למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחילה
את כל עונותינו. מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו. ואין אנהנו יכולים לעשות
חובותינו בבית בחרתך. בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו. מפני הוד
שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך.

יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן.
שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
ברחמך הרבים. ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו: אבינו מלפניו. גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה. והופע והנשא

יְהַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי יְהוָה-רָצוּן
אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם גִּבּוֹרֶךָ
בְּיַרְאֵה פִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׂגִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׂגִים קְדֻמוֹנוֹת:

תפלת מוסף ליום כפור.

כִּי שֵׁם יי אִקְרָא הַבּוֹ גָּדֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדַבְּרֵי שִׁפְתֵי תַפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמִבְּיֵא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְתָּה:
וְכַרְנֵנוּ לְחַיִּים. מִלֶּךְ חַפְּצֵי בְחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֶּךְ עֲזוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֹן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַבְּרֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |

zjevné pak věci jsou naše a děti našich na věky, abyehom vykonávali všechna slova zákona tohoto. —

Neboť Ty odpouštíš Izraeli a promíjíš kmenům Ješurun po všechna pokolení, a kromě Tebe nemáme krále, jenž (hříchy) promíjí a odpouští jako Ty.

Bože můj! Dokud nebyl jsem stvořen, nebyl jsem ničím, a nyní, kdy stvořen jsem, jsem tolik, jako bych nebyl stvořen; prach jsem za života svého, tím více pak po smrti své. Hle, stojím zde před Tebou jako nádoba plná hanby a potupy. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, abych nikdy již nehřešil, a co zhřešil jsem před Tebou, vyhlad' milosrdenstvím Svým hojným, avšak nikoliv bolestmi a nemocemi zlými.

אֲרַחֵי | נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מַרְמֶה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהוֹרָה.
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדְּדוּךָ נַפְשֵׁי. וְכָל-
הַחוֹשְׁבִים | עָלַי רָעָה. מַהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן

וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-
עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה
סַלַחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלַן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר
וְדוֹר. וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֲדָא
אַתָּה:

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֵא נוצַרְתִּי
אֵינִי כְדָאִי. וְעַכְשָׁיו שִׁנּוּצַרְתִּי
בְּאֵלוֹ לֹא נוצַרְתִּי. עַפְרָ אֵינִי
בְּחַיִּי. כָּל וְחַמְרָ בְּמִיתָתִי.
הֲרֵי אֵינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא
בוֹשָׁה וּבְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׁלֵא אַחַטָּא עוֹד.
וּמַה שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִרְקָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא
עַל-יְדֵי יְסוּרִים וְחִלּוֹם רְעִים:

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí za vinu zjevnou nebo pochybnou.

I hříchy, pro které bychom byli zavinili trest mrskáni.

I hříchy, pro které bychom byli zavinili čtyřicet ran.

I hříchy, pro které bychom byli zavinili smrt rukou Boží (t. j. předčasnou).

I hříchy, pro které bychom byli zavinili vyhlazení a bezdětnost.

I hříchy, pro které bychom byli zavinili čtvero trestů smrti, soudem uložených :

Ukamenování, upálení, stětí nebo zardousení; pro příkazy kladné nebo pro příkazy záporné, buď si, že spojeno s tím nařízením konati je, aneb není spojeno s tím nařízením konati je, — jež jsou nám známy, a jež nejsou nám známy; známé nám (hříchy) již jsme vyslovili před Tebou a vyznali se Tobě z nich; a ty, jež nejsou nám známy, Tobě jsou známy a zjevné, jakož psáno jest: Skryté věci jsou Hospodina, Boha našeho;

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :

סקילה. שריפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה רקום | עשה. ובין שאין

בה קום עשה. את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו.

את שגלויים לנו. בפר אמרנום לפניך. והודינו לך

עליהם. ואת שאינם גלויים לנו. לפניך הם גלויים

וידועים. בך בך שאמר. הנסתרות ליי אלהינו.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou lehkomyslností.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou tvrdošíjností.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou kvapností ku zlému.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou pomluvou.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou přísahou křivou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou nenávisť bezdůvodnou.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou zpronevěrou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou v zachvatu myslí.

ועל ואלה כל החרטאות אשר חטאתנו לפניך. ואלה כל החטאים אשר חטאתנו לפניך. ואלה כל החטאים אשר חטאתנו לפניך. ואלה כל החטאים אשר חטאתנו לפניך.

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí zápalnou.

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí za hřích.

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí větší nebo menší.

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בקלות ראש :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בקשיניות ערה :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בריצת רגלים להרע :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך ברבילות :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בשבועת שוא :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בשנאת הנם :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בתשומת יד :

ועל חטאתי אשר חטאתי לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם | אלוה סליחות. כרחל לנו. מחל לנו. כפר לנו.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עלה :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם תפאת :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה וזרד :

I hřích, který spáchali jsme před Tebou jídlem a pitím.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou úroky a lichvou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vypínavostí.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou žvástem retů svých.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou záletným okem.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou pohledem pyšným.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou drzým čelem.

ועל Všecky ty hříchy, Bože odpouštějící, odpusť nám, promiň nám, očisti nás!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou svržením povinností (náboženských).

I hřích, který spáchali jsme před Tebou odsuzováním (nespravedlivým).

Hřích, který spáchali jsme před Tebou pronásledováním bližního.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou závistí.

ועל-חטא שחטאנו לפניך
במאכל ובמשקה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בנשך ובמרבית:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בנטיית גרון:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בשיח שפתותינו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בסקור עין:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בעינים רמות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בעיוות מצח:

ועל-בלם אלוה סליחות.
סלח-לנו. מחל-לנו. פסר-לנו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בפריקת על:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בפלילות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בגדית רע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בצרות עין:

Hřích, který spáchali jsme před Tebou násilím ruky.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou znesvěcením jména Božího.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou znečištěním retů.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou pošletilou řečí.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou nárůživostí hříšnou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vědomě i nevědomě.

ועל Všecky ty hříchy, Bože odpouštějící, odpusť nám, promiň nám, očisti nás!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou lži a klamem.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou úplatností.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou posměchem.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou jazykem zlým.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou při koupi a prodeji.

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בחזק יד:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בחלול השם:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בטמאת שפתים:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בטפשות פה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
ביצר הרע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
ביודעים ובלא יודעים:

ועל-בלם אלוה סליחות.
סלח-לנו. מחל-לנו. פסר-לנו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בבזש ובכזב:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בנפשת שחר:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בציון:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בגשון הרע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
במשא ובמתן:

Hřích, který spáchali jsme před Tebou z nevědomosti.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou hovorem retů.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou nemravností.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou veřejně nebo tajně.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou vědomě a listivě.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou výrokem úst.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou podváděním bližního.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou hříšným smýšlením.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou porušením cudnosti.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vyznáním úst.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou zneuctěním rodičů neb učitelů.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou svévolně neb z nedopatření.

על-הטא שחטאנו לפניך
בבלי דעת:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בבטוי שפתים:

על-הטא שחטאנו לפניך
בגלוי עריות:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בגלוי ובסתרי:

על-הטא שחטאנו לפניך
בדעת ובמרמה:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בדבור פה:

על-הטא שחטאנו לפניך
בהזנאת רע:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בהרהור הלב:

על-הטא שחטאנו לפניך
בועדת זנות:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בזדוני פה:

על-הטא שחטאנו לפניך
בזלזול הורים ומורים:

ועל-הטא שחטאנו לפניך
בזדון ובשגגה:

neboť dle pravdy Jsi jednal, ale my jsme bezbožnost páchali.

מה-נאמר לפניך יושב מרום ומה-נפטר לפניך שוכן שחקים הלא כל-הנסתרות והנגלות אמת יודע.

Ty znáš tajemství světa a nejhlubší skrytosti všeho života; Ty prozkoumáš všechny útroby těla a zpytuješ ledví i srdce. Žádná věc není skryta před Tebou, a nic není zastřeno před očima Tvýma.

A tak budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, bys očistil nás ode všech hříchů našich a prominul nám všechna provinění naše a odpustil nám všechny poklesky naše!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou z donucení nebo z libovůle.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou zatvřelostí srdce.

אמת עשית ואנחנו
הרשענו:

מה-נאמר לפניך יושב מרום ומה-נפטר לפניך שוכן שחקים הלא כל-הנסתרות והנגלות אמת יודע:

אמת יודע רזי עולם ותעלמות | סתרי כל-חי: אמת חופש כל-חדרי בטן ובזון כליות ולב: אין דבר נעלם מפה ואין נסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתכפר לנו על כל-חטאתינו. ותמחל לנו על כל-עונותינו. ותסלח לנו על כל-פשעינו:

על-הטא שחטאנו לפניך באונס ובכרצון:

ועל-הטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:

neodvracej se od prosby naší! Neboť nejsme tak drzí a zatvrzelí, abychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nebhřešili jsme! — Ano, hřešili jsme!

Provinili jsme se, nevěrně jednali jsme, násilně zkracovali jsme, mluvili jsme utrhačně, nepravost a bezbožnost páchali jsme, svévolnými byli jsme, utiskovali jsme, smýšleli jsme lež, radili jsme ku zlému, klamali jsme, posmívali jsme se, vzpouzeli jsme se, dráždili jsme, zprotivili jsme se, křivdili jsme, poklesli jsme, pronásledovali jsme, zatvrzelými byli jsme, bezbožně jsme činili, zvrhli jsme se, ohavně jednali jsme, bludnými byli jsme, k bludu sváděli jsme.

Odvrátili jsme se od příkázání Tvých a předpisů Tvých spasných a neprospělo nám to. Ty však jsi spravedlivý ve všem, co přišlo na nás;

תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו עני פנים וקשי-ערה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא הטאנו אנחנו הטאנו:

אשמנו. בנרנו. גזלנו. דברנו דופי. העיינו. והרשענו. זדנו. המסנו. טפלנו. שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עיינו. פשענו. צררנו. קשינו. ערה. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעטענו.

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו; ואתה צדיק על כלהבא עלינו. כי

המסורים בידך. ועל-נשמותינו תקודות לך. ועל נפישך שבכל-יום עמנו. ועל-נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא ברו בחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך; ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד;

ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך; וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות;

מערוב. מנחה a שחרית. שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך. תשים לעולם ברכנו אבינו בלנו באחד באור כי אתה הוי' מלך פניך. כי באור פניך נתת לנו יי ארון לבל-השלום. אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וטוב בעיניך לברך וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. את עמך ישראל וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בכל-שעה.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום;

אלהינו ואלהי אבותינו Bože náš a Bože otců našich! Nechat přijde před Tebe modlitba naše, a

Tobě v pravdě; neboť Ty odpouštíš Israeli a promíjíš kmenům Ješurun po všechna pokolení, a kromě Tebe nemáme krále, jenž (hříchy promíjí a odpouští jako Ty. Pochválen budiž, Hospodine, králi, Jenž promíjí a odpouští provinění naše a provinění lidu Svého, domu Israelského, a zahlužuje viny naše rok co rok, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den smíření!

כִּי אַתָּה סִלַּחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל
וּמִחֲלֹן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־דֹּר וְדֹר
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ מִוִּחַל וְסוֹלֵחַ
אֲדָא אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ מִוִּחַל
וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ
וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל
הָאָרֶץ מְקַדְּשׁ (הַשַּׁבָּת)
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשַּׁב אֶת־
הַעֲבוּרָה לְדָבָר בֵּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְסָתָם. בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ;
וְתַחֲיִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְחַזֵּר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ

od očí Svých, jakož praveno: Já, Já sám stírám poklesky tvé pro Sebe, a na hříchy tvé nevzpomínám. A dále: Setřel jsem jako mlhu poklesky tvé, a jako mračno hříchy tvé; navrať se ke mně, neboť jsem tě vykoupil. A dále: Nebo v ten den smíří vás, aby očistil vás; ode všech hříchů svých před Hospodinem očištění budete. (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvěť nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobrotvosti Své a potěš nás pomocí Svou! (O sabatu: A popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, - jenž světí jméno Tvé.) Očisti srdce naše, bychom sloužili

עֵינֶיךָ. כְּאָמַר אֲנִי
לְאֲנִי הוּא מַחַר
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֲזַכֵּר:
וְנִאֶמַר. מַחֲיִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנָן
חַטָּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי
כִּי נִאֶלְתִּיךָ: וְנִאֶמַר.
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר
עֲלֵיכֶם. לְמַחַר אֲתַכֶּם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי
יי תִּמְחָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ)
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ.
שְׂבַענוּ מִטּוֹבֶיךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעֶתְךָ.
(לשבת וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שְׂבַת קִדְשָׁךָ וְנִנוּחֵנוּ כּו
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶיךָ) וְטַהַר
לְבָבֵנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.

Bože náš a Bože otců našich! Nechat vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusaléma, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den smíření! Buď pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku pozhnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a buď nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Bože náš a Bože otců našich! Promiň nám provinění naše v tento den (sabatu a v tento den) smíření, setři a zahlaď poklesky a hříchy naše

אלהינו ואלהי אבותינו
יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר
וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון
אבותינו וזכרון משית בן-
דוד עבדך. וזכרון ירושלים
עיר קדשך. וזכרון כר-
עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה לטובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים ולשלום
ביום הכפרים הזה. זכרנו
" אלהינו בו. לטובה.
ופקדנו בו. לברכה.
והושיענו בו. לחיים. ובדבר
ישועה ורחמים. חוס וחנו.
ורחם עלינו והושיענו. כי
אלריך עינינו. כי אל מלך
חנו ורחום. אתה.
אלהינו ואלהי אבותינו
מחל לעונותינו
ביום (לשבת השבת הזה
וביום) הכפרים הזה.
מחה והעבר פשענו
וחטאתנו מנגד

ובירושלים עיר קדשך. כפתוב בדברי
קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה.

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה
מבלעדך. כפתוב ויגבה יי צבאות
במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי המלך הקדוש.
אתה בחרתנו מפל העמים. אהבת
אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מפל-
הלשונות. וקדשתנו במצותך. וקרבתנו
מלפניו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת.

ותתן לנו יי אלהינו
באהבה אתיום ולשבת
השבת הזה לקדשה ולמנוחה
ואתיום הכפרים הזה.
למחילה ולסליחה
ולכפרה ודמחלבו
אתיפל עונותינו.
מקרא קדש וזכר
ליציאת מצרים.

I dal Jsi nám,
Hospodine, Bože náš, v
lásce tento den (sabatu ku
posvěcení a klidu a den)
smíření ku prominutí,
k odpuštění a smíření,
abys prominul o něm
všecka provinění naše,
shromáždění svaté, upo-
mínku na východ z Egypta.

סדר ערב יום כפור.

תפלת שחרית.

neřikají šir mómur lašef a mómur lašef, ašinu mlknu, taħnū, laḡnā se o ערב יום כפור; připadá-li však כפור na pátek, říká se při ranní modlitbě אבינו מלכנו.

תפלת מנחה.

Modlí se אשרי str. 49. a שמונה עשרה str. 78. až עושה השלום str. 91., na to vyznávání hříchů (דודי), jež nalezá se v následujícím אלהינו ואלהי אבותינו תבא: יום כפור pro שמונה עשרה לפניך תפלתנו na str. 356., všechny až na konec; kantor opakuje עושה השלום ze dnů všedních až שמונה עשרה, pak říká קדיש יתום a עלינו a קדיש תתקבל.

Připadá-li כפור na pátek, neříká se לכו נרננה ani לכה כל נדרי, nýbrž hned po כפור, dříve než kantor začíná שיר ליום השבת, říká se מזור שיר ליום השבת str. 145.

סדר תפלות יום כפור.

ערבית ליום כפור.

Modlí se מעריב str. 146., pak následující שמונה עשרה (o sabatu říká se po שמונה עשרה také ויכלו אבות a ויכלו שמונה עשרה); po שמונה עשרה modlí se אבינו מלכנו (o sabatu neříká se אבינו מלכנו, na to קדיש a תתקבל).

שחרית ליום כפור.

Modlí se jako ve svátek až do שמונה עשרה, pak následující שמונה עשרה a (vyjímaje שבת) také אבינו מלכנו, následuje קריאת התורה. O sabatu říká se před tím יקום פורקן נשמות.

מוסף.

Modlí se אשרי a שמונה עשרה str. 365.

מנחה.

neříká se אשרי; שמונה עשרה a קריאת התורה, na to פרשת התמיד před מנחה.

סדר מנחה לראש השנה.

o sabatu ובא לציון אשרי a אשרי se říká při מנחה ריש ראש השנה שמונה עשרה (קריאת התורה a pak ויאני תפלתי); potom se modlí אשרי str. 221. a אבינו מלכנו str. 92. Po אבינו מלכנו str. 315. a עלינו str. 119. na to se říká תתקבל.

O מנחה a o sabatu neříká se אבינו מלכנו.

סדר תשליך.

V první den Nového roku (ראש השנה) po מנחה jde se k potoku nebo rybníku a modlí se následující במי אל כמון; připadá-li však první den Nového roku na sabat, učiní se tak v den druhý.

מי Kdo, Všemohoucí, jest jako Ty, Jenž odpouští provinění a promíjí poklesek zbytku dědictví Svého? Nechová navždy hněvu Svého, neboť má zalíbení v milosti. Opět smiluje se nad námi, zahladí provinění naše; a uvrhneš do hlubinmořských všechny hříchy jejich. (A všechny hříchy lidu Svého, domu Israelského, uvrhneš v místo, kde se v paměti nechovají a nepřipominají a nevynoří v srdci na věky.) Prokazuješ věrnost Jakobovi, milost Abrahamovi, jakož Jsi zaslíbil otcům našim za dnů pravěku.

Modlí se מעריב jako v den všední (str. 242.), říká se však הוננתנו אתה, אתה הוננתנו jako v jiný konec svátku (str. 314.); připadá-li druhý den ראש השנה na pátek, modlí se מעריב jako v každý sabat, jen že neříká se מרליקין. O sabatu říká se קריאת התורה a אשרי ובא לציון po מנחה při שבת שובה צדקתך צדק.

וְצַדִּיקִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא-כָלוּ וְלֹעֲבָדָה בְּלִבָּב שְׁלָם עַל-
 רַחֲמֵיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ שְׂאֵנֵהֶנּוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ
 חֲסִדֵיךָ, מֵעוֹלָם כִּינֵנו לָךְ; אֵל הַחַוְדָאוֹת;

וְעַל-כֵּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָמוּד
 לְעוֹלָם וָעַד;

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ;
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִתְלַלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת,
 הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה, בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה לְחַוְדוֹת;

Kantor.

חזן אלהינו ואלהי אבותינו בברכה תמשלשת בתורה
 הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו פהגים
 עם קדושתך באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פגיו אליך
 ויחנה: ישא יי פגיו אליך וישם לך שלום:

שִׁים שְׁלֹום טוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
 פְּנִיָּךְ, כִּי בְאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים,
 וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְיִצְדָקָה וּבְרָכָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹום,
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת
 וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלֹמֶךָ;

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹום וּפְרֻנָּסָה טוֹבָה
 נִזְכָּר וְנִכְתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹום, בְּרוּךְ
 אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלֹום;

אֲרָחֵי | נִצְוֹר לְשׁוֹנֵי מְרָע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲיָה,
 פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי, וְכָל-
 הַחַוְשָׁבִים | עָלַי רַעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
 מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתְּךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ; לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי-לְרִצּוֹן
 אֲמָרֵי כִי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
 שְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן;

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
 המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם בעבדך
 ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
 יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

קידוש ליום ראש השנה.

Připadá-li na sabat, říká se dříve v Israel az
 ויקדשהו, na to následující.

תִּקְעוּ בַּהַדְּשׁ | שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֻנּוּ: כִּי
 חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

Nad jinými nápoji:

Nad vínem.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ | בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן: | הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ:

budou vám na památku před Bohem vašim. Já jsem Hospodin, Bůh váš! — Nebot' Ty slyšíš zvuk pozounu a nasloucháš hlaholu jeho, a nikdo nerovná se Tobě. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž slyší zvuk hlaholu lidu Svého Israelského v milosrdenství!

זָכְרוּן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם.
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל
שׁוֹפָר. וּמֵאֲזִיז תְּרוּעָה.
וְאִיזֵן הַיּוֹמָה לָךְ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי. שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשֵׁב אֶת-
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר פִּיתְךָ וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם. כַּאֲהָבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְחִיזֵר שְׂכִינְתּוֹ לְרָצוֹן:

מודים דרבנן.

מודים אָנְחֵנו לָךְ שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעֵלְיָם וְעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנו. אַתָּה הוא לְדוֹר וָדוֹר
נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפַר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל-
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָוֹת לָךְ.
וְעַל-נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ.
וְעַל-נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבְקָר

מודים אָנְחֵנו לָךְ. שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ תְּגַדּוּל וְתִקְדּוֹשׁ עַל
שְׁחֵחֵי-יָנוּ וְקִמְּנוּנוּ כִּן
תְּחַיֵּנוּ וְתִקְוֵנוּ וְתַאֲסוּם
גְּלוֹתֵינוּ לְחַסְרוֹת קִדְשֶׁךָ.
לְשִׁמְרֵי חֲקִיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ

zavzněti pozounu velikému k osvobození našemu, a pozdvihni prapor ku shromáždění vyhnanců našich, a přived' zpět naše roztroušené ze středu národů, a naše rozptýlené shromáždi od končin země! Uved' nás v Sion, město Své, s plesáním, a v Jerusalém, svatyni Svou, v radosti věčné! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, jakož přikázáno nám v učení Tvém rukou Mojžiše, služebníka Tvého, z úst velebnosti Tvé, řka: A v den radosti své a ve svátky své a v nové měsíce své zatrubte troubami při svých obětech zápalných a při svých obětech pokojných; i

בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
לְחַרוֹתֵנוּ. וְשָׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלוֹתֵנוּ. וְקָרַב
פְּאוֹרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפִי צוֹתֵינוּ כִּנְס
מִיַּר כְּתִי-אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְרָצוֹן עִירְךָ
בְּרַחֲמֵיךָ וְלִירוּשָׁלַיִם בְּיַת
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עֵלְיָם. וְשָׂם גַּעֲשֵׂה
לִפְנֵיךָ אֶת-קַרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ. כַּמְצוּרָה
עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל-
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כַּבּוֹדְךָ כַּאֲמוּר:
וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם. וְתִקְעֶתֶם
בְּחַצְצֹת עַל
עֲלוֹתֵיכֶם. וְעַל זְבָחֵי
שְׁלָמֵיכֶם. וְהָיוּ לָכֶם

dle nesmírné velikosti Jeho! Chvalte Ho zvukem pozounu, chvalte Ho žal-tářem a citerou! Chvalte Ho bubnem a rejem, chvalte Ho strunami a flétnou! Chvalte Ho cymbály hlasitými, chvalte Ho cym-bály zvučnými! Vše, co dech má, chval Hospodina! Halelujah! A rukou služebníků Tvých, proro-ků, psáno jest takto: Všickni obyvatelé světa a bydlitelé země! když pozdvihne se prapor na horách, tak popatřte, a když zavzní pozoun, tak slyšte! A dále: I stane se v ten den, že troubeno bude pozounem velikým, i přijdou bloudící v zemi Assyrské a rozptýlení v zemi Egyptské, a klaněti se budou Hospodinu na hoře svaté v Jerusalemě. A dále: A Hospodin jim se zjeví, proletí jako blesk střela Jeho, a Pán, Bůh, pozounu dá zavzněti a přijde za bouří jižních. Hospodin zástupův ochrání je; tak ochrání lid Svůj Israelský mírem Svým!

Bože náš a Bože otců našich! Dej

גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בַתְּקֵעַ שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנִבְלֹתַי וּבְנֹרָה: הַלְלוּהוּ
בַתֶּף וּבַחֲלוּל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעִנְבִי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִהְיֶה
יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדָי
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כָּרֶ-
יִשְׁבִי תִבְרָל וְשִׁבְנִי אֶרֶץ
בְּנִשְׁאָה נִם הָרִים תִּרְאוּ
וּכְתֹבֵת שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ:
וְנֹאמְרָה וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ
הָאֲנָדִים בְּאֶרֶץ מִשׁוֹר
וְהִנְדִּיחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם: וְנֹאמְרָה וְיִי עֲלֵהֶם
יִרְאָה וְיִצָּא כְּפָרֶק הַצֹּר וְאֲדָנִי
אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְדָּה
בְּסַעֲרוֹת תִּימָן יִי צְבָאוֹת יְיָ
עֲלֵיהֶם: בְּנִתְּנֵן עַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. תִּתְקַע

se zjevil a za zvuku pozounů nad nimi se zaskvěl, jakož psáno v učení Tvém: I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blyškáním a oblak těžký nad horou a zvuk pozounu velmi silný, i zachvěl se všecken lid, jenž byl v ležení. A dále: A zvuk pozounu se rozléhal a rozmáhal velice, Mojžíš mluvil, a Bůh odpovídal mu hlasitě. A dále: A všecken lid pozoroval hřímání a plameny a zvuk pozounu a horu kouřící, i viděl to lid a chvěl se a postavil se opodál. A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto: Vystupuje Bůh za hlaholu trub, Hospodin za zvuku pozounu. A dále: Troubami a zvukem pozounu jásejte před králem Hospodinem! A dále: Zatrubte v nový měsíc pozounem, v novoluní, v den svátku našeho; neboť zákonem Is-raeli to jest, právem od Boha Jakobova. A dále: Halelujah! Chvalte Boha ve svatyni Jeho, chvalte Ho v nebi moci Jeho! Chvalte Ho pro mocné skutky Jeho, chvalte Ho

שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵת:
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בְהִיֵּת הַבְּבָרָה. וַיְהִי
קִלְתַּת וּבְרָקִים וְעָנָן כְּגַד עַל-
הָהָר. וְקוֹל שׁוֹפָר חָזֵק מְאֹד
וַיַּחֲרַד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה:
וְנֹאמְרָה וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר
הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד. מִשְׁחָה יִדְבַּר-
וְהִיאֵהִים יַעֲנֵנּוּ בְּקוֹל: וְנֹאמְרָה
וְכִדְ-הָעָם רָאִים אֵת הַקִּלְתַּת
וְאֵת-הַלְּפִידִים וְאֵת קוֹל
הַשׁוֹפָר. וְאֵת-הָהָר עֲשֵׂנוּ. וַיִּרְא
הָעָם וַיִּנְעֻזוּ וַיַּעֲמֵדוּ בְּרַחֲק:
וּבְדַבְרֵי קְדֹשׁ כָּתוּב לֵאמֹר.
עֲדָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה. יי
בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֹאמְרָה
בְּהַצְצֹרֶת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: וְנֹאמְרָה. תִּתְקַעוּ
בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם
הַזֶּה: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמְרָה.
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ.
הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּנִבְוִיתָיו. הַלְלוּהוּ כְּכֹחַ

jsem vyvedl ze země Egyptské před očima národů, abych byl jim Bohem, Já, Hospodin! Neboť pamětliv všeho zapomenutého Ty jsi od věčnosti, a nic není zapomenuto před trůnem velebnosti Tvé. A svázání Izáka potomstvu jeho dnes v milosrdenství buď pamětliv! Pochválen buď, Hospodine, Jenž pamětliv jest smlouvy!

Ty jsi zjevil se v oblaku velebnosti Své před lidem Svým svatým, bys mluvil s nimi. S nebe dal Jsi zaslechnouti jim Svůj hlas a zjevil Jsi se jim ve mračnu zářícím. Také svět celý zachvěl se před Tebou, a tvorové prapočátku zatřásli se před Tebou, když Jsi zjevil se, ó králi náš, na hoře Sinaj, bys učil lid Svůj zákonu a příkázáním, když dal Jsi jim zaslechnouti vznešenost hlasu Svého a slova Svá svatá z plamenů ohně. Za hřímání a blýskání jim Jsi

הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי זכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם. ואין שכחה לפני כסא כבודך. ועקדת יצחק לזרעו היום פרחמים תזכור. ברוך אתה יי זכר הבריות:

אתה נגלית בענן כבודך. על עם קדשך לדרב עמם. מן השמים השמעם קולך. ונגלית עליהם בערפלי טהרה. גם העולם כלו חל מפניך. ובריות בראשית הדרו מפניך. בהגלותך מלכנו על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצות. ותשמיעם את-הוד קולך. ודברות קדשך מלחבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית. ובקול

vy a milosti a přísahy, kterouž Jsi přísahal Abrahamovi, praotci našemu, na hoře Morija, a budiž zjevno Tobě ono svázání — jak totiž svázal Abraham, praotec náš, Izáka, syna svého, na oltáři a potlačil slitování své, aby vykonal vůli Tvou srdcem celým — tak kéž potlačí slitování Tvé hněv Tvůj proti nám, a pro dobrotivost Tvou velikou nechť odvrátí se roznicený hněv Tvůj od lidu Tvého a od dědictví Tvého! A splni nám, Hospodine, Bože náš, slovo, kterým Jsi nás ujistil v učení Svém rukou Mojžiše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka: A vzpomenu jim smlouvy s předky jejich, kteréž

ואת-החסד ואת-השבעה. אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה. ותראה לפניך עקדה שעקר אברהם אבינו את-יצחק בנו על-גב המזבח. וכבשר חמיו לעשות רצונה כל-לב שלם. כן יכבשו רחמיה את-כעסה מעלינו. ובשוב הרון הגדול ישוב הרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו את-הדבר שהבטחתנו בתורתך. עד ידי משה עבדך מפי כבודך באמור וזכרתני להם ברית ראשנים. אשר

I byl pamětliv jim smlouvy Své a slitoval se dle hojnosti milosrdenství Svých. A rukou služebníků Tvých, proroků, psáno jest takto: Jdi a zvolej v uši Jerusaléma takto: Tak praví Hospodin: Jsem pamětliv tobě náklonnosti mládí tvého, lásky snubní doby tvé, když jsi kráčela za mnou v poušti, v zemi neoseté. A dále: I rozpomenu se na smlouvu Svou s tebou za dnů mladosti tvé a učiním s tebou smlouvu věčnou. A dále: Což jest synem drahým Mně Efraim, nebo dítětem nejmilejším, že kdykoliv jen mluvím o něm, nebo jen se rozpominám na něho, mé nitro ihned touží po něm? Zajisté že smiluji se nad ním! dí Hospodin.

Bože náš a Bože otců našich! Pomni na nás památkou dobrou před Sebou, a vzpomeň na nás vzpomínkou spásy a milosrdenství z nebes pranebes Svých! A buď pamětliv nám, Hospodine, Bože náš, smlou-

וְנִאֲמַר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
וַיִּנְחֵםם כָּל־כַּסְדָּיו: וְעַל־
יְדֵי עֲבָדָיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
לֵאמֹר. הֲלֹךְ וְקָנֵאתָ בְּאֹזְנֵי
יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יי
זְכוֹרְתִי לָךְ | חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
אֲהַבֵת בְּלִילוֹתֶיךָ. לְבִתְךָ
אֲחֵרִי בַמִּדְבָּר. בְּאַרְצֵן לֹא
זְרוּעָה: וְנִאֲמַר. וְזְכוֹרְתִי אֲנִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמַי
נְעוּרֶיךָ. וְהִקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית
עוֹלָם: וְנִאֲמַר. הַבֵּן יִקְרֶה לִי
אֶפְרַיִם | אִם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים.
כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְרֶנּוּ
עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא
רַחֵם אֶרְחַמְנּוּ נְאֻם־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. זְכוֹרְנוּ
בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
וּפְקִדְנוּ בַּפְּקִדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
שָׁמַי קָדְם. וְזְכוֹרְלָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית

I Noema byl Jsi v lásce pamětliv a vzpomněl Jsi na něho slovem spásy a milosrdenství, když přivedl Jsi vody potopy, by zkazily všeliké tělo pro špatnost činů jejich. Protož vzpomínka jeho přišla před Tebe, Hospodine, Bože náš, abys rozmnožil potomstvo jeho jako prach země a ratolestí jeho jako písek v moři. Jakož psáno v učení Tvém: I rozpomenul se Bůh na Noé a veškerou zvěř a všechnen dobytek, jenž byl s ním v korábu, i přivedl Bůh vítr na zemi a ztišily se vody. A dále: I uslyšel Bůh nářek jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu Svou s Abrahamem, Izákem a Jakobem. A dále: I rozpomenu se na smlouvu Svou s Jakobem a na smlouvu Svou s Izákem, i na smlouvu Svou s Abrahamem rozpomenu se, a na tu zemi rozpomenu se. A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto: Památku způsobil zázrakům Svým, milostivý a milosrdný jest Hospodin. A dále: Pokrm dává bojícím se Jeho, pamětliv jest na věky smlouvy Své. A dále:

אֶת־נֶחַם בְּאַהֲבָה וְזָכַרְתָּ
נִתְפַקְדָּהוּ בְּדַבְרֵי יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים. בַּחֲבִיאֵךְ אֶת־מֵי
הַמַּבּוּל | קִשַׁחַת בְּלִי־בֶשֶׁר
מִכִּפְנֵי רוּחַ מַעֲלָלֵיהֶם. עַל־
כֵּן וְזָכְרוּנוּ כָּאֵל לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת וְרַעַי
בְּעַפְרוֹת תַּבְּלָא. וְנִאֲמַרְנֵאִי
כַחַל הַיָּם: כַּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ
נִזְכֹּר אֱלֹהִים | אֶת־נֶחַם וְאֶת
כָּל־חַחֲחֵה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ.
וַיִּשְׁמַע הַיָּם: וְנִאֲמַר וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים | אֶת־נְאֻקָתָם. וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים | אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־
אַבְרָהָם | אֶת־יִצְחָק. וְאֶת־
יַעֲקֹב: וְנִאֲמַר. וְזְכוֹרְתִי אֶת־
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי
אַבְרָהָם | אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:
וְזָכַרְתִּי קִדְשֶׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלֵאוֹתָיו חֲנוּן
וְרַחֵם יי: וְנִאֲמַר. טָרַף נֶחַם
לִירֵאָיו: יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

ducha a každé duše, by pamatováno bylo na skutky četné a na množství tvorů v nepřehledném počtu jejich. Od počátku Jsi to oznámil a v pravěku Jsi to zjevil. Tento den, počátek díla Tvého, jest památkou na den první. Neboť zákonem Israeli to jest, právem od Boha Jakobova. A nad zeměmi o něm se vyřkne: kde meč a kde mír, — kde hlad a kde sytost panovati bude. A tvorů o něm vzpomíná se, by pamatováno bylo na ně životem nebo smrtí. Na koho nevzpomíná se v tento den? Neboť vzpomínka každého stvoření před Tebe přichází, jednání člověka a jeho určení a snahy při každém kroku muže, myšlenky člověka a záměry jeho, jakož i pohnutky k činům jeho. Blaze mužů, jenž na Tebe nezapomíná, a synu člověka, jenž se přidržuje Tebe! Neboť hledající Tebe na věky nepoklesnou, a potupeni nebudou nikdy, kteří důvěřují v Tebe. Neboť vzpomínka všech stvoření před Tebe přichází, a Ty zkoumáš jednání všech.

בְּלִירוֹת וְנִפְשׁוֹ. לְהַזְכִּיר
מַעֲשֵׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת
לְאִין תִּכְדְּרִית. מְרֵאשִׁית כְּזֹאת
הוֹדַעְתָּ. וּמִלְפָּנַי | אֹתָהּ
נְדִיתָ. וְהֵן הַיּוֹם תְּהִלַּת
מַעֲשֵׂיךָ וְזִכְרוֹן לְיוֹם רֵאשִׁוֹן
בִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְעַל הַמְּדִינֹת
בּוֹ יֵאמַר. אֵיזוֹ לַחֲרֹב וְאֵיזוֹ
לְשָׁלוֹם. אֵיזוֹ לְרָעַב. וְאֵיזוֹ
לְשִׂבְעַ. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ
לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וּלְמוֹת. מִי
לֹא יִפְקֹד בְּהַיּוֹם הַזֶּה. בִּי
זָכַר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא.
מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָתוֹ.
וְעַל לֵוִי תִּמְצַעְדֵי-נֶגְבֵר.
מִחֲשַׁבֵּת אָדָם וְתַהַבּוּלוֹתָיו
וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אֲשֶׁר־
אִישׁ | שָׁלֹא יִשְׁכַּחְךָ וּבֶן-
אָדָם | תֵּת אֶפְיֹן-כָּהֵן. בִּי
דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִקְשְׁלוּ
וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִעַח כָּל-
הַחוֹסִים בְּךָ: בִּי זָכַר כָּל-
הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא. וְאַתָּה
דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָּלֶם: וְגַם |

potěš nás pomocí Svou! (O sabatu: A popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světi jméno Tvé.) Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě; neboť Ty, ó Bože, jsi pravdivý, a slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen buď, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat. a) Israel a den památky!

Ty jsi pamětliv, co stalo se od věčnosti, a máš přehled všech stvoření od pravěku; před Tebou jsou odhalena všechna tajemství a množství skrytých věcí od prapočátku. Nic není zapomenuto před trůnem velebnosti Tvé, a nižádné stvoření neujde Tobě. Vše jest zjevno a známo Tobě, Hospodine, Bože náš, Jenž hledíš a prozíráš až na konec všech věků! Neboť přivádíš určenou dobu památky, by vzpomenu bylo každého

וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעַתְךָ
(לשבת ותגהילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשה
ונודה בו ישראל מקדשי שמה).
וְשִׁהַר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ
בְּאֵמֶת. בִּי אַתָּה
אֱלֹהִים אֱמֶת. וְדַבַּרְךָ
אֱמֶת וְקוֹיִם לְעַד: בְּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל-
הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ (השבת)
יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוֹרוֹן:

אתה זוכר מעשה עולם.
ופוקד כל יצורי קדם. לפניה
נגלו כל תעלמות והמון
נסתרות שמבטאשית בי אין
שכחה לפני כסא כבודך.
ואין גסתר מנגד עיניך.
אתה זוכר את כל המפעל
וגם כל היצור לא נכחד
מפניך. הכל נלוי וידוע לפניך
יי אלהינו. צופה ומביט
עד סוף כל הדורות. בי
תביא חק וזרון להפקד

psáno takto: Slys, Israeli, Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný!

Bože náš a Bože otců našich! Kraluj nad celým světem u velebnosti Své a povznes se nad celou zemi v nádheře Své, a zjev se v lesku vznešené moci Své všem obyvatelům světa Svého pozemského, aby zvědělo každé dílo, že Tys je vykonal, a poznalo každé stvoření, že Tys je stvořil, aby pravilo vše, co má dech v nosu svém: „Hospodin, Bůh Israelský, jest králem, a říše Jeho nade vším panuje.“ (O sabbatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvět' nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobrotivosti Své a

לאמר שמע ישראל
אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי
אבותינו מלך על
כל העולם כלו
בכבודך והנשא על
כל הארץ ביקרך
והופע בדרך גאון
עזך על כל יושבי
תבל ארצה וידע כל
פעול ביאתה הפעלתו
ובין כל יצור כי אתה
יצרתו ויאמר כל
אשר נשמה באפו יי
אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל
משלה לישבת אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו
בך שנו במצורתך
ותן חלקנו בתורתך
שבענו משובך

jest takto: Neboť Hospodinovo jest království, a On panuje nad národy. A dále: Hospodin jest králem, důstojností se oděl; oděl se Hospodin, moci se opásal, a pevným jest svět, aby se nepohnul. A dále: Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin, rek válečný! Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest to ten král slávy? Hospodin zástupův, Ont jest král slávy! Séla. A rukou služebníků Tvých, proroků, psáno jest takto: Tak praví Hospodin, král Israele a vykupitel jeho, Hospodin zástupův: Já jsem první a Já poslední, a kromě mne není žádného Boha! A dále: A vstoupí vysvoboditelé na horu Sionskou, aby soudili horu Ezau, a bude Hospodinovo království. A dále: I bude Hospodin králem nade vši zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné. A v učení Tvém jest

כתוב לאמר. כי ליי המלוכה.
ומושל בגוים: ונאמר.
מלך גאות לבש. לבש יי
עו התאמר. אה תבון תכל
בל תמוט: ונאמר. שאו
שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם. ונבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד.
יי עזו ונפור יי גבור מלחמה:
שאו שערים! ראשיכם.
ושאו פתחי עולם. ונבא
מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד. יי עבאות הוא
מלך הכבוד סלה: ועל ידי
עבדיך הנביאים כתוב
לאמר: בה אמר יי מלך
ישראל ונאלו יי עבאות.
אני ראשון ואני אחרון.
ומבל עדי אין אלהים: ונאמר.
ועדו מושיעים בחר ציון
לשפט אתיהר עשו והיתה
ליי המלוכה: ונאמר והיה
יי למלך על כל הארץ.
ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד: ובתורתך כתוב

zvěděli všickni obyvatelé světa, že Tobě má se kořiti každé koleno, přísahati každý jazyk. Před Tebou, Hospodine, Bože náš, budou se kořiti a v prach klesati, a velebnosti jména Tvého úctu vzdají a vezmou ochotně na sebe všickni jho panování Tvého, a kralovati budeš nad nimi brzy na věky věkův. Neboť kralovství jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě, jakož psáno v učení Tvém: Hospodin kralovati bude na věky věkův!

וְנֹאמַר. A praveno: Nespatřuje se nic marnivého v Jakobovi, a nevidí se nic nepravého v Israeli; Hospodin, Bůh jeho, jest s ním, a hlahol krále u něho. A dále: On byl v Ješurun králem, když shromáždili se náčelníci lidu, vesměs pokolení Israelská. A ve slovech Tvých svatých psáno

וּבִירוֹדְדֵינוּ כְּלִי־וְשִׁבִי
תָּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל
לְשׁוֹן: ? פְּנִיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר
וְיִתְנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם
אֶת־עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ.
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִהַרָּה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמַּלְכוּת שִׁדְךָ הִיא.
וְדַעוּלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכִבוֹד. כִּכְתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר. לֹא־הֵיטֵ אֲנִי
בִּיעֲקֹב. וְלֹא־רָאָה עֲמֵר
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ.
וְהִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמַר.
יְהִי בִּישְׁרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵפֶס
וְאֲשֵׁי עִם. יחד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: וְגִדְבְּרֵי קִדְשֶׁךָ

v nebesích nahoře a sídlo všemocnosti Jeho na výsostech nejvyšších. Onť jest Bůh náš, žádný jiný; opravdu jest král náš, nikdo mimo Něho, jakož psáno v učení Jeho: Tedy poznej dnes a uveď si to k srdci, že Hospodin sám jest Bůh v nebi nahoře i na zemi dole, žádný jiný!

ly Proto doufáme v Tebe, Hospodine, Bože náš, že spatříme brzy nádheru všemocnosti Tvé, že sprovodíš ohavnosti se země a vsecky modly úplně vyhubíš; že upevněn bude svět panováním Všemohoucího. A všickni zeměsynové budou vzývati jméno Tvé; obrátíš k Sobě vsecky bezbožníky země, aby poznali a

יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְשִׁבִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ
אֵין עוֹד. אִמֶּת מַלְכֵנוּ
אִפְס זִוְלָתוֹ כִּכְתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעַת הַיּוֹם
וְהַשָּׁבֹת אֶל־לִבְבְךָ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִבְּנֶה לָךְ יי
אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת
מִהַרָּה בְּתַפְאֵרַת עֲזֶךָ
לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים מִן
הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים
כָּרוֹת יִכְרַתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי
וְכָל פְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְשִׁמְךָ. לְהַפְּנוֹת
אֱלֹהֵי כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.

a oběťmi jejich mokrymi dle předpisu jejich, k libé vůni, v obět ohnivou Hospodinu.

O sabatu :

ישמחו Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světi sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

עלינו Nám přísluší vy-chvalovati Pána vše-kenstva, vzdáti úctu Stvo-řiteli počátku, že neučinil nás jako pohany zemí a nepostavil nás na roveň s kastovními kmeny země, že neurčil nám podíl jako jim a osud náš jako všemu množství jejich. My pak se koříme a kla-níme a s díky vyznáváme před králem všech králů, Nejsvětějším, pochválen budiž, že On rozestřel nebesa a založil zemi, a trůn Jeho velebnosti jest

ומנחתה. ונספיהם כמשפטים
לריח ניחח אשה לוי :

ישמחו במו לכוותה שומרי שבת
וקראי ענג. עם מקדשי שבועי.
בלם ישבעו ויתענגו מטובה.
ובשבועי רצית בו וקדשתו.
הקדחת ימים אותו קראת. וקר
למעשה בראשית :

עלינו לשבת לארון
הכל קתת גדולה
ליוצר בראשית שדא
עשנו כגויי הארצות
ולא שמנו כמשפחות
הארמה שלא שם
הלקנו כהם וגורלנו
ככלל המונם : ואנחנו
בורעים ומשתתחים
ומודים לפני מלך
מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא
שהוא נוטה שמם
ויוסר ארץ ומושב

Mojžiše, služebníka
Svého, z úst veleb-
nosti Svě, řka :

O sabatu říká se :

A v den sabatu (obě-
tujte) dva beránky roční bez-
vadné, a dvě desetiny bílé
mouky, v obět suchou, zadě-
lané olejem s obětí její mok-
rou. Ta bude zápalná obět o
každém sabatu, mimo zápalnou
obět ustavičnou a mokrou obět
její. To jest obět sobotní; a
obět dnešní, jak dále praveno :

A v měsíci se-
dmém v první den mě-
síce, shromáždění svaté
míti budete; žádné práce
služební nekonejte, den
hlaholu mítí budete. Při-
pravíte v zápalnou obět
k libé vůni Hospodinu:
býka mladého jednoho,
skopce jednoho, berán-
ků ročních sedm bezvad-
ných. A obět suchou i
mokrú k tomu, jak udáno :
Tři desetiny při býku,
dvě desetiny při skopci,
desetinu při beránku, a
víno k oběti mokré pří-
slušné, a dva kozly ku
smíření a dvě ustavičné
oběti dle předpisu jejich.
Mimo zápalnou obět mě-
síční s obětí její suchou
a mimo zápalnou obět usta-
vičnou s obětí její suchou

ירי משה עבדך מפי
כבודך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני-
שנה תמימים ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונספו: עלת
שבת בשבתו על-עלת התמיד
ונספה: זה קרבן שבת וקרבת
היום באמור :

ובהדש השבועי באחד
לחדש מקרבא קדש יהיה
לכם. כל-מלאכת עבודה לא
תעשו. יום תרועה יהיה
לכם: ועשייתם עולה לריח
ניחח לוי פדן בקר אחד.
איל אחד. כבשים בני-שנה
שבועה תמימים: ומנחתם
ונספיהם כמדבר. שלשה
עשרנים לפד. ושני עשרנים
לאיל. ועשרון לכבש. ויין
כנספו. ושני שעירים לכפר.
ושני תמידים כהלכתם:
מלבד עלת החדש
ומנחתה. ועלת התמיד

zjevnou velebnost vlády Své nad námi brzy, zjev se a povznes se nad námi před očima všech živých; přived' zpět naše roztroušené ze středu národů, a naše rozptýlené shromáždí od končin země! Uved' nás v Sion, město Své, s plesáním, a v Jerusalém, svatyni Svou, v radosti věčné! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečné oběti tohoto dne (sabaty a dne) památky připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé, jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou

כבוד מלכותך עלינו
מהרה. והופע והנשא
עלינו. לעיני כל־חי.
וקרב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
בְּיָם מִיַּרְכְּתֵי־אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחָה
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת
חַוּבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּמִדְרָם וּמוֹסָפִים
בְּהִלְכָתָם: וְאֵת־
מוֹסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וַיּוֹם)
הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁפָּתַבְתָּ
עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל

נתת־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. יוֹם (זְכוּרֹן)
תְּרוּעָה מִקְרָא קָדְשׁ. וְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְגַלְיָנוּ Pro hříchy
své jsme vyhostěni
ze země své a vzdá-
leni od půdy své,
tak že nemůžeme
konati povinností
svých v domě volby
Tvé, v tom domě
velikém a svatém,
nad nímž vysloveno
jméno Tvé, pro ruku,
jež byla vložena na
svatyni Tvou.

Budiž vůle Tvá,
Hospodine, Bože náš
a Bože otců našich,
králi milosrdný! abys
opět smiloval se nad
námi a nad svatyní
Svou v milosrdenství
Svém hojném a zbu-
doval ji brzy a zvele-
bil slávu její! — Otče
náš, králi náš! Učin
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
רַחֵם וְתַרְחֵם עֲלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּיַרְחֵי
הַרְבִּים. וְתַבְנֶהוּ
מַהֲרָה וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ:
אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ. גְּלוּהָ

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ וְעֲשֵׂה־לָּנוּ
 כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי־יָצְאָה אֲנִי מִן־מִצְרָיִם
 מִמִּצְרָיִם וְעַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ
 וְעֲשֵׂה־לָּנוּ כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי־יָצְאָה אֲנִי
 מִן־מִצְרָיִם מִמִּצְרָיִם וְעַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ
 וְעֲשֵׂה־לָּנוּ כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ וְעֲשֵׂה־לָּנוּ
 כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 כִּי־יָצְאָה אֲנִי מִן־מִצְרָיִם
 מִמִּצְרָיִם וְעַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ
 וְעֲשֵׂה־לָּנוּ כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי־יָצְאָה אֲנִי
 מִן־מִצְרָיִם מִמִּצְרָיִם וְעַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵנוּ
 וְעֲשֵׂה־לָּנוּ כְּכָל־הַיְשׁוּבֹתֶיךָ

יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְשָׁתָּהּ. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְשָׁתָּ אֶת־עַמּוֹךְ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַמַּבְדִּיל בֵּין קִדְשׁ
לְקִדְשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַיּוֹם:

V první předvečer Nového roku jídává se po kousek jablka
v medu namočeného a pak říká se následující:

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו
ואלהי אבותינו שְׁתַּחַדֵּשׁ
עלינו שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:
יהי רצון מלפניך יי' אלהינו
ואלהי אבותינו שְׁתַּחַדֵּשׁ
עלינו שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה:

תפלת מוסף לראש השנה.

כי שם יי' אֶקְרָא כְבוֹד גָּדוֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדַבֵּר שְׁפִתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמַבְיֵא גּוֹאֵל א לְבַנָּי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְצֵי חַיִּים. וְכָתַבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עִזּוֹר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְגַן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַבֵּר מְחִיָּה מֵחַיִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

volil ze všech národů a
povýšil nás nad všechny
jazyky a posvětil nás pří-
kazy Svými! I dal Jsi
nám, Hospodine, Bože náš,
v lásce tento den (sabatu
a den) památky, den hla-
holu (vzpomínky na hlaloh)
jakožto shromáždění svaté,
upomínku na východ z
Egypta; neboť nás vyvolil
Jsi a nás posvětil Jsi ze
všech národů, a slovo
Tvé jest pravdivé a trvá
povždy. Pochválen budiž,
Hospodine, králi nad veš-
kerou zemí, Jenž posvětil
(sabat a) Israel a den pa-
mátky!

בְּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם.
וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן
וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְתַתֵּן לָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
הַזְּכָרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה (וְזִכְרוֹן
תְּרוּעָה) מִקְרָא קִדְשׁ.
זְכַר לִיציאת מִצְרַיִם.
כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאֶתְנוּ
קִדְשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים
וְדָבַרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם
לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי'
מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקְרָשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
יוֹם הַזְּכָרוֹן:

Připadá-li svátek na konec sabatu, říká se i toto.

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין
קִדְשׁ לְחוֹל. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְשָׁתָּ שְׁבִעַת
לְקִדְשָׁתָּ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשְׁשֵׁת

Vzájemné blahopřání v předvečer Nového roku.

Mužskému přeje se:

לשנה טובה תפתח ותתקם: Ku šťastnému roku
bud' zaznamenán!

Ženské přeje se:

לשנה טובה תפתחי ותתקמי: Ku šťastnému roku
bud' zaznamenána!

Několika mužským přeje se:

לשנה טובה תפתחו ותתקמו: Ku šťastnému roku
bud' te zaznamenáni!

Několika ženským přeje se:

לשנה טובה תפתחנה ותתקמנה: Ku šťastnému roku
bud' te zaznamenány!

קידוש ליל ראש השנה.

V druhý předvečer Nového roku klade se před קידוש na stůl druh ovoce, jehož se ještě nepoživalo v tom roce, aneb oblékne se v nové, dotud nenošené roucho. Avšak i když obou těch věcí není, říká se שהיינו.

Připadá-li Nový rok na sabat, říká se dřívé הששי יום až לעשות str. 160, a pak toto.

ברוך Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž stvořil
העולם פורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם פורא פרי הגפן!
ברוך Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nás vy-

*) Nad pivem říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בך ברוך:

Nad chlebem říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

מעריב מנחה Pro

שהחיה Pro

שלוש רב על-ישראל
עמך תשים לעולם
ברכנו אבינו בלנו בראש
שנה. כי באור פניך נתת לנו
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
את עמך ישראל
בכל-עמך ובכל-שעה
בשלושה.

שנים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו בראש
שנה. כי באור פניך נתת לנו
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
את עמך ישראל
בכל-עמך ובכל-שעה בשלושה.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך
בית ישראל לחיים טובים ושלום.
ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל-החושבים עלי רעה. מהרה
תפס עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחלצון
ידידי. הושיעה ימינה וענגי: יהי-לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו. ומן חלקנו בתורתך: ושם געבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě; neboť Ty, ó Bože, jsi pravdivý, a slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה
תקבל ברכאון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך;
ותחינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא
לדור ודור נודה לך וגם ספר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל-נשמותינו הסקודות לך. ועל
נפוך שבכל-יום עמנו. ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא ברו
רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קיינו לך;
ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:
וכל החיים יודוך סלה. ויתללו את-שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

meň na nás o něm ku pože-
hnutí a pomoz nám o něm k
životu! A pro slovo spásy a
milosrdenství ustrni se a buď
nám milostiv, a smiluj se nad
námi a pomoz nám; nebo k
Tobě oči naše pohlížejí, ježto,
Všemohoucí králi, milostivý a
milosrdný Jsi.

Bože náš a Bože
otců našich! Kraluj nad
celým světem u veleb-
nosti Své a povznes se
nad celou zemí v nád-
heře Své, a zjev se v
lesku vznešené moci Své
všem obyvatelům světa
Svého pozemského, aby
zvědělo každé dílo, že
Tys je vykonal, a poznalo
každé stvoření, že Tys je
stvořil, aby pravilo vše,
co má dech v nosu svém:
„Hospodin, Bůh Israelský,
jest králem, a říše Jeho
nade vším panuje!“ (O
sabat: Bože náš a Bože
otců našich! Měj zalíbení v
odpočinku našem!) Posvět
nás příkazy Svými a dej
nám účast v učení Svém;
nasyť nás z dobrotivosti
Své a potěš nás pomocí
Svou! (O sabatu: A popřej
nám, Hospodine, Bože náš, v
láске a libosti sabatu Svého
svatého, aby odpočinul o něm
Israel, jenž světi jméno Tvé.)

ופקדנו בו. לברכה והושיענו
בו. לחיים. ובדבר ישועה
ורחמים. חוס וחנו. ורחם |
עלינו והושיענו. כי אליך
עינינו. כי אל מלך חנון
ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו
מלך על-כל-העולם כלו
בבכורך. והנשא על-כל-
הארץ ביקרך. והופע בחרר
נאון עזך. על-כל-יושבי
תבל ארצה. וידע כל-פעול
כי אתה פועלתו. ויבין כל
יצור כי אתה יצרתו. ויאמר
כל אשר נשמה באפו. יי
אלהי ישראל מלך. ומלכותו
בכל משלה. (לשבת אלהינו
ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
קדשנו במצותיך. ותן חלקנו
בתורתך. שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך ולשבת
ותחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך ויגדו בו
ישראל מקדשי שמך. וטרה

ותתן I dal Jsi nám Hospodine, Bože náš, v lásce tento den (sabatu a den) památky, den hlaholu (° sabatu: vzpomínky na hlazol) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Bože náš a Bože otců našich! Nechť vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusaléma, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den památky! Bud' pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpo-

všedním, mezi světem a temnotou, mezi Izraelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. I mezi svatostí sabatu a svatostí svátku učinil Jsi rozdíl, a den sedmý nad šest dní práce Jsi posvětil. Tak oddělil a posvětil Jsi také lid Svůj Israelský posvěcením Svým.

ותתן לנו יי אלהינו בראש השנה את יום (השבת הנה ואת יום) הזכרון הנה ^{mimo sabat} וזכרון (o sabatu) תרועה מקרא-קדש. וקר ליעיאת מצרים;

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הנה. וזכרנו יי אלהינו בו. לטובה.

בין אור להשך בין ישראל ללעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבלתי. ואת יום השביעי משרת ימי המעשה קדש. הבלתי וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך:

ותתן

hrozné jméno Tvé, a není Boha kromě Tebe, jakož psáno: „Vyvýšen bude Hospodin zástupů v soudu, a Bůh svatý posvěcen bude spravedlností.“ Pochválen budiž, Hospodine, králi svatý!

Ty jsi nás vyvolil ze všech národů, miloval Jsi nás a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil.

Na konci sabatu při modlitbě večerní.

Oznámil Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy spravedlivosti Své a učil Jsi nás, vykonávati ustanovení vůle Své. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy přímé a učení pravdivé, ustanovení a příkázání dobrá, a popřál Jsi nám dob slasti a svátků svatých a slavností povznášejících; udělil Jsi nám svatost sabatu a velebnost svátku a náladu slavnostní. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a

שמך. ואין אלוה ממלעדיך. בכתוב ויגבה יי עבאות במשפט. והאלה הקדוש נקדש בצדקה. פרוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקר שנתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראתך!*

והודיענו יי אלהינו את

משפטי צדקה ותלמודנו לעשות חקי רצונך. ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישירים ותורת אמת חקים ומצות טובים ותנהיגנו זמני ששון. ומועדי קדש. וחגי גדגה. ותורישנו קדשת שבת וקבוד מועד והגינת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול

žebníku Svému, a zářící světlo synu Isaiovu, Pomazanému Svému, brzy za našich dnů!

Pak spravedliví to spatří a budou se radovati, poctiví budou jásatí a zbožní v radosti plešatí, a nepravost zavře ústa svá a všechna bezbožnost úplně jako dým pomine, když sprovedíš panování svévolnosti se země.

A kralovati budeš Ty, Hospodine, sám jediný nade všemi tvory Svými na hoře Sionské, v sídle velebnosti Své, a v Jerusalemě, v městě Svém svatém, jakož psáno jest ve slovech Tvých svatých: „Kralovati bude Hospodin na věky; Bůh tvůj, Si-one, od pokolení do pokolení. Halelujah!“

Svatý Jsi a

לְדוֹר עֲבֹדָה. וְעַרִיבֵת
נֹר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָה.
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ
וְיִשְׂמְחוּ. וְיִשְׁרִים
וְעֲלוֹזוּ. וְחַסִּידִים
בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלֵתָה
תִּקְפֹץ פִּיהָ. וְכָל־
הַרְשָׁעָה כִּלְהָ כַּעֲשׂוֹן
תִּכְלֶה. כִּי תֵעָבִיר
מִמְשַׁלֵּת יְדוֹן מִן־
הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי
לְבַדְּךָ עַד כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
כְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדְשֶׁךָ. כִּפְתּוֹב
כְּדַבְּרֵי קֹדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא

A tak dejž, aby přišla hrůza Tvá, Hospodine, Bože náš, na všechny tvory Tvé, a strach z Tebe na všechno, co Jsi stворil; aby se Tě báli všickni tvorové a skláněly se před Tebou všechny bytosti; aby spojili se všickni ve svazek jeden, vykonávati vůli Tvou srdcem celým, jakož my poznáváme, Hospodine, Bože náš, že panování Tobě přísluší, že síla v ruce Tvé a moc v pravici Tvé, a že jméno Tvé jest hrozné nade vším, co Jsi stvoril.

A tak dej čest, Hospodine, lidu Svému, slávu bojcím se Tebe, naději hledajícím Tebe a volnost slova doufajícím v Tebe, radost zemi Své a slast městu Svému a vzrůst rohu spásy Davidovi, slu-

וּבְכֵן תִּזְכָּר
אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל־
כָּל־מַה־שֶׁ־שִׁבַּרְתָּ
וְיִירְאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־
הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כָל־
אֲגַדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם שְׁלֵם.
כִּמוֹ שִׁירְעֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ.
שְׁהַשְׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ. עֵז
בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה
בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נֹרָא
עַל־כָּל־מַה־שֶׁ־שִׁבַּרְתָּ:

וּבְכֵן תִּזְכָּר כְּבוֹד יי
לְעַמְּךָ. תְּהִי קָדְשָׁה
לִירְאִיךָ. וְתִקְוָה
לְהַרְשִׁיךָ. וּפְתַחוּן פִּיהָ
לְמִיחָלִים לָךְ. שְׂמַחָה
לְאֵרֶצְךָ. וְשִׂשׂוֹן
לְעִירְךָ. וְצִמְיַחַת קִרְוֵן

תפלת ראש השנה.

ערב יום večer modlí se Mincha jako v každý jiuý שמונה עשרה טוב

לערבית לשחרית ולמנחה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא
אל עדיון. גומל תסדום טובים. וקונה הכל וזוכר תסדי
אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים | אתה רב דהושיע :
מכלל חיים בפתח מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים :
אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללך סלה :

החתימה ותזכני לישב ימים רבים על האדמה אדמת קדש
בעבודתך וביראתך : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

Šemini Azéret po obědě, dříve než se opouští sukhá, říká se tento
יהי רצון

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי קשם שקנמתי
וישבתו בקרבן זו בן אופה לשנה הבאה לישב פספת של |
לויחן :

תפלת מנחה לשלש רגלים.

Modlí se jači Kriš sabat, říká se také ואני
קריאת התורה — pak říká kantor קריאת התורה a modlí
se שמונה עשרה str. 288.

תפלת מעריב למוצאי יום טוב.

Na konci svátku modlí se מעריב jako ve dny všední str. 242 a
řiká se שתקבל שמונה עשרה אתה הונתנו אתה הונתנו
to קריש תתקבל שמונה עשרה — pak říká kantor קריש תתקבל שמונה עשרה a modlí se jako vůbec
na konci sabatu str. 239.

הברלה למוצאי יום טוב.

Nad jinými nápoji :

ברוך אתה יי אלהינו מלך | ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן | העולם שתכל גהיה בדרך :

Nad vínem :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש
לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים בין יום השביעי
לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול :

Je-li konec sabatu, dělá se הברלה jako vůbec na konci sabatu

קידוש לשלש רגלים ביום.

O sabatu říká se dříve ושמרו בני ישראל str. 151.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Nad vínem říká se:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַכֶּסֶף:

Nad jinými nápoji říká se:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֶּל נִתְּנָה בְּדַבְּרֶךָ:

יהי רצון כשנכנס לסוכה.

V první předvečer podzelené, když se jde do סוכה, říká se tento יהי רצון

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתִּשְׁרַח שְׂכִינְתְּךָ בְּיָמֵינוּ וְתַפְרוֹס עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת מִצְוֹת סֶפֶה שְׂאֲנַחֲנוּ מִקְּמִינֵי לִיחָדָא שְׂמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵי לִיחָדָא שֵׁם (יְיָ בּוֹדֵה) בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם בְּשֵׁם גֹּל יִשְׂרָאֵל וְלַהֲקִיף אוֹתָם מֵזִין בְּבוּדֶךָ תְּקוּדוֹשׁ וְהַטְּהוֹר נְטוּי עַל רֵאשֵׁיהֶם מְלִמְעַלָּה בְּגֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשָּׁם יוֹשְׁפֵעַ שְׁפֵעַ הַחַיִּים לְעַבְדֶּךָ (פִּכֵּס אֲמִתְךָ) וּבְזִכּוֹת צִאֲתֵי מִבֵּיתִי הַחוּצָה וְדָרְךָ מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּצָה יִחְשַׁב לִי בְּזֹאת בְּאֵלוֹ הַרְחַמְתִּי גְדוּד וְהִרְבַּ בְּפִסְגֵי מַעוֹנֵי וּמַחְטָאֵי טַהֲרָנִי וּמֵאוֹשְׁפִינָן עֲדָאִין וְאוֹשְׁפִינָן דְּמַחְמָנוּתָא תְּהִינָה אֲנִי קְשׁוּבוֹת רַב־בְּרָכוֹת וְלִרְעֵבִים גַּם צִמְאִים מִן לַחֲמָם וּמִים נְאֻמָּנִים וְתַמְנָן לִי זְכוֹת לְשִׁבְתָּ וְלַחֲסוֹת בְּסִתְרָא צִל בְּנִפְסִיךָ בְּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסָנִי מִזָּרֵם וּמִמָּטָר כִּי תִמְטַר עַל רְשָׁעִים פְּחִים וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת סֶפֶה זֶה שְׂאֲנֵי מְקַנְסֵם בְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטִייהָ וְדַמְדוּקִייהָ וְתַנְאִייהָ וְכָל מִצְוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהּ וְתַטִּיב לִנְוִי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גַּעְבְּדֶךָ בְּיִרְאָה פִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרָכָה לִי מִנְחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

Uděl srdci mému rozum, aby porozumělo a pochopilo a zachovávalo všechna slova učení zákona Tvého i skrytý smysl jeho; uchaň mne poklesků a očisti myšlenky mé a srdce mé, by Tobě sloužily, a prodluž dny moje (adny otce mého a matky mé, manželky mé a synů a deer mých) v hojnosti síly a míru! Amen. Séla.

אדיר Nejmocnější na výsosti, Jenž trůníš v moci, Ty jsi mírem a jméno Tvé jest mírem. Budiž vůle Tvá, uděliti nám a všemu lidu Svému, domu Israelskému, život a požehnání k zachování míru!

רבוין, říkají kněží po tichu tento שים שלום, přednáší

Když kantor přednáší רבוין Pane světa! vykonali jsme, co uložil Jsi nám; také Ty učíš s námi, jak Jsi nás ujistil! Shledni s příbytku Svého svatého, s nebe, a požehnej lidu Svému Israelskému a zemi, kterouž Jsi dal nám, jakož Jsi s přísahou zaslíbil otcům našim: zemi oplývající mlékem a medem.

בִּינָה לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל וְלַקְנִים אֶת־גְּלִדְךָ תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיהָ וְתַצִּילֵנִי מִשְׁנֵי אוֹת וְתַטְהַר רַעֲיוֹנֵי וְלִבִּי לְעַבְדוֹתֶיךָ וְתֹאדִיר יָמֵי (וּיְמֵי אָבִי וְאִמִּי אֲשֶׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) כָּרַב עֵז וְשָׁלוֹם אָמֵן סְלָה:

אדיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן שְׂתִשְׁמֵם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

רבוין הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה שְׂגוֹרְתָּ עֲלֵינוּ אַתָּה אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּאִשְׁרֵי הַבְּטָחָתֵנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן וְקַדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאִשְׁרֵי נְשַׁבְעָתָא לְאַבְתֵּינוּ אֲרִיִן וְכַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

ימינה. עשה למען קדושתה. עשה למען תורתה. למען
 יחזקצון ידידה. הושיעה ימינה נעגני: יהיו לרצון אמרי פי
 והקניזין לפי לפניה יי ציורי וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא
 ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

Po ukončeném požeňnaní kněžském modlí se obec toto:

Budiž vůle Tvá, Hospo-
 dine, Bože můj a Bože otců
 mých, pro svatost milostí
 Svých a velikost milosrdenství
 Svého — abys byl na blízku
 mně, když volám k Tobě, a
 vyslyšel modlitbu mou, vzdychá-
 ní a volání mé povždy,
 jako Jsi vyslyšel volání Ja-
 koba, Svého zbožného, jenž
 nazván jest mužem upřímným.
 Uděl mně a všem osobám do-
 mu mého potravu a výživu
 naši v hojnosti a nikoliv ve
 skrovnosti, způsobem dovole-
 ným a nikoliv zakázaným, v
 radosti a nikoliv v zármutku,
 z ruky. Svě štědré, jako Jsi
 dal chléb ku pokrmu a roucho
 k oděvu Jakobovi, praotci
 našemu, jenž nazván jest mu-
 žem upřímným. Dejž, abychom
 našli lásku, přízeň a milost
 před očima Tvýma a před
 očima všech, kteří nás vidí,
 aby byla slova má vyslyšena,
 když Tobě sloužíme, jako Jsi
 dal naléztí Josefovi, Svému
 spravedlivému, ve chvíli, kdy
 oděl ho otec jeho kabátem
 pestrým, přízeň, milost a mi-
 losrdenství před očima Tvýma
 a před očima všech, kteří ho
 viděli! Učiň i se mnou divy
 a zázraky a šťastné znamení a
 dej mi štěstí na cestách mých!

יהי רצון לפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שמעשה למען
 קדשת חסדך וגדל רחמך
 שתהיה קרוב לי בקראי לך
 ותשמע תפילתי באקבתי ואנקתי
 תמיד בשם ששמעת אנקת
 יעקב רחמיך הנקרא איש תם:
 ותמן לי ולקל נפשות ביתי
 מזונותינו ופרנסותינו ברנח ולא
 בצמצום כהתך ולא באיסור
 בנחת ולא בצער ממת ידך
 הרחבה בשם שנתת פסת לחם
 לאכור ובנד דלבוש ליעקב
 אבינו הנקרא איש תם: ותתנונו
 לאהבה לחן ולחסד בעיניך
 ובעיני כל רואינו והיו דברי
 גשמים לעבודתך בשם שנתת
 ארנו יוסף צדיקה בשערי
 שהלבישו אביו פתנת פסים
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך
 ובעיני כל רואיו ותעשה עמי
 נפלאות ונסים ולמוכה אות
 ותצליחני בדרך: ותן בלפי

אלהי ויצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקל לי
 נפשי תדום. ונפשי בעפר לפל תהיה. פתח לפי בתורתך.
 ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה
 הבר עצתם ומקלל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען

svého. (A nalezne přízeň a
 zalíbení před Bohem i lidmi.

„Hospodin“ — Hospodine,
 buď nám milostiv, v Tebe dou-
 fáme; budiž ramenem jejich
 každého jitra, i spásou naší v
 době soužení!

„Tvář Svou“ — Neskrývej
 tváři své přede mnou v den
 soužení mého; nakloň ke mně
 ucha Svého v den, když vo-
 lám; rychle vyslyš mne!

„K tobě“ — K Tobě pozdví-
 huji oči svých, Jenž trníš
 v nebesích,

„A dejž“ — I vyřknou jmé-
 no mé nad syny Israelskými, a
 Já jim žehnatí budu.

„Tobě“ — Tobě Hospodine,
 náleží velikost a síla a sláva
 a vítězství a velebnost, jakož
 i všecko na nebi a na zemi;
 Tvá jest, Hospodine, vláda,
 a Ty jsi povýšen nade všecko
 jako hlava.

„Pokoj!“ — Pokoj, pokoj
 vzdálenému i blízkému —
 praví Hospodin — a Já u-
 zdravím ho!

ומוצא הן ושכל טוב
 בעיני אלהים ואדם:

יי יי חננו לך קנינו הרה
 ורועם לבקרים אף
 ישועתנו בעת צרה:

פניו. אל תסתור פניך ממני
 ביום צר לי הטה אלי
 אנה ביום אקרא מהר
 עני:

אלהי. אלהי נשאתי אתי
 עיני הישבי בשמים:

וישם. ושמו את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם:

לה. לה יי הגדלה והגבורה
 והתפארת והנצה וההוד
 כי כל בשמים ובארץ לה
 יי הממלכה והמתנשא
 כלל. ראש:

שלום. שלום שלום לרחוק
 ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

ואבבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום.
 וטוב בעיניך לברך את-עמו ישראל בכל-ערת
 ובכל-שעה בשלום.
 ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

obrátil kletb = Bilám a bez-
 božného v požeňání, tak
 obrať všechny moje sny mně i
 všemu Israeli ku blahu! Opa-
 truj mne, buď mně milostiv a
 přízniv! Amen. —

„Ozáríš“ — Bůh nám buď
 milostiv a žehnej nám, ozáríš
 tvář Svou nám! Séla.

„Hospodin“ — Hospodin, Ho-
 spodin jest všemohoucí, mi-
 losrdný a milostivý, shovívavý
 a plný milosti a věrnosti.

„Tvář Svou“ — Obrat se ke
 mně a buď milostiv mně, ne-
 boť osamocen a zubožen jsem.

„Tobě“ — K Tobě, Hospo-
 dine, duše své pozdvihuji.

„A buď milostiv tobě!“ —
 He, jako oči služebníků k
 ruce pána svého, — jako oči
 služky k ruce velitelky své,
 tak vzhlížejí oči naše k Hospo-
 dinu, Bohu našemu, až nám
 jest milostiv.

„Obratíš“ — Ten přijme
 požeňání od Hospodina a
 laskavost od Boha spasení

שהפכת את קללת בלעם
 הדשע מקללה לברכה כן
 תהפוך כל חלומותי עלי ועל
 כל ישראל לטובה ותשמרני
 ותחנני ותרגני: אמן

יאר. אלהים יחננו ויברכנו
 יאר פניו אתנו סלה:

י. י. י. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי וחנני כי
 יחיד ועני אני:

אליה. אליה יי נפשי אשא:
 ויחנה. הנה בעיני עבדים

אליה אדונייהם בעיני
 שפחה אליה לברכה כן
 עינינו אל יי אלהינו עד
 שיחננו: רבשע. אמן.

ישראל. ישא ברכה מאת יי
 וצדקה מאלהי ישעו:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
 ועל-כל-ישראל עמך. ברננו אבינו כלנו באחד באור
 פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים

וישמרך. שמרני אל כי
 חסיתי בך:
 „A opatruj tebe!“ — Opa-
 truj mne, ó Bože! neboť dů-
 věruji v Tebe.

(Kdo měl zlý sen a cítí se znepokojeným, má dle Talmudu, traktát
 Berachot fol. 55, pag. B. — když kněží požeňání udělejí —
 následující se modlití:)

Pane světa, jsem v
 moci Tvé a sny moje jsou
 Tobě zůstaveny! Měl jsem
 sen a nevím, co znamená.
 Budiž vůle Tvá, Hospodine,
 Bože můj a Bože otců mých,
 aby byly všechny moje sny mně
 a všemu Israeli ku blahu!
 Bud' si, že snil jsem o sobě
 samém, bud' si, že snil jsem
 o jiných, anebo že snili jiní o
 mně jsou-li to sny dobré, po-
 tvrď a upevní je, nechať se
 vyplní mně i jim jako sny
 Josefa spravedlivého! Po-
 třebují-li však napravení — ó
 tak naprav je, jako Jsi uzdra-
 vil Ezechiáše, krále Jud-
 ského, z nemoci jeho, a jako
 Míriam, prorokyni, z malo-
 mocenství jejího a Námána
 z malomocenství jeho! A jako
 (Jsi osladil) vody hořké skrze
 Mojžíše, učitele našeho, a
 (pitnou učinil) vodu Jericha
 skrze Elizea; a jako Jsi

ברננו של עולם אני שמך
 בחלומותי שמך חלום חלמתי
 ואני יודע מה הוא יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שיהיו כל חלומותי
 עלי ועל כל ישראל לטובה
 בין שחלמתי על עצמי ובין
 שחלמתי על אחרים ובין
 שחלמו אחרים עלי אם
 טובים הם חזקם ואמצם
 ותקומו כי ובהם בחלומות
 (שר) יוסף הצדיק, ואם
 צריכים רפואה רפאם
 כחזקתו מלך יהודה כחליו
 וכמרים הנביאה מצרעתה
 וכנעמן מצרעתו וכמי מרה
 על ידי משה רבינו וכמי
 וריחו על ידי אלישע, וכשם

וְצִוְתֶנּוּ אֶת-יְהוָה בְּעֵמֶד יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהָשִׁיב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדָבָר בְּיַתְדָהּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּכְבְּלָם בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּדָה:
 וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמְחִיזֵר שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן:

וְעַל-כָּלֵם יִתְפַּכֵּךְ וְיִתְרוֹכַם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תְּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֶלָה. וְיִתְחַלְּלוּ אֶת-שְׁמֶךָ
 בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱמָה לְהַדְרֹת:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה ברכה
 הזאת שצויתנו לברך את עמך ישראל. ברכה שלמה. ולא
 יהיה פה מכשול ועון מעתה ועד-עולם:

חיו אלהינו ואלהי אבותינו בברכה המושלשת
 בתורה הבתורה עד ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
 ובניו כהנים עם קדושה פאמור: *

***) Požehnání kněží.**

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו
 בקדשותו של אהרן וצונו
 לברך את-עמו ישראל
 באהבה:

Kantor předříkává následující požehnání slovo za slovem, a kněží
 to po něm opakují.

„Zehnejž tobě“ — Zehnejž
 tobě Hospodin ze Siona,
 stvořitel nebes a země!

„Hospodin“ — Hospodine,
 Pane náš, jak mocné jest
 jméno Tvé po veškeré zemi!

הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צור חיינו מן
 ישיענו. אתה הוא רדור ודור
 נודה לך וגם פרח תהלתך. על-
 חיינו המסורים פיך. ועל-
 נשמותינו הפקודות לך.
 ועל-נפישך שבכר-יום עמנו.
 ועל-נפלאותיך וטובותיך
 שבכר-עת ערב ובקר

מודים רבבן.

מודים אנחנו לך. שאמה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל-בשר ויצרנו ויצר
 פראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייטנו וקיימתנו בן
 תחיינו ותקיימנו ותאסוף
 בלידתנו להצרות קדשה.
 לשמר תקיף ולעשות רצונך

מודים אנחנו לך שאמה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צור חיינו מן
 ישיענו. אתה הוא רדור ודור
 נודה לך וגם פרח תהלתך. על-
 חיינו המסורים פיך. ועל-
 נשמותינו הפקודות לך.
 ועל-נפישך שבכר-יום עמנו.
 ועל-נפלאותיך וטובותיך
 שבכר-עת ערב ובקר

dný! v milosrdenství Svém
 hojném dejž, aby se vrátila
 velebnost Tvá na Sion, město
 Tvé, a pořad bohoslužby
 do Jerusálema! Kéž spatří
 oči naše, jak vrátíš se na
 Sion v milosrdenství! Tam
 pak sloužití budeme Tobě v
 uctivosti jako za dnů dávných
 a za let dřívějších.

(Kantor:) Pochválen
 budiž, Hospodine, Jemuž sa-
 mojedinému v uctivosti slou-
 žiti budeme!

ברחמים הרבים השב
 שכינתך לצייון עירך וסדר
 העבודה לירושלים ותחייתה
 עינינו בשובך לצייון
 ברחמים. ושם נעבדך
 ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות:

חיו ברוך אתה יי שאותך
 לברך ביראה נעבוד:

učení Tvém: Třikrát v roce ukáže se každý mužský tvůj před tváří Hospodina, Boha tvého, na místě, jež zvolí, o svátku nekvašených chlebův a o svátku týdnů a o svátku podzelené, a neukážeť se před tváří Hospodinovou — prázdný; každý s darem ruky své, dle požehnání Hospodina, Boha tvého, jehož udělil tobě.

וְהִשְׂיֵאֲנֹו יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרִית מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
 (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) כִּדְשֵׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂבָעֵנוּ מִמְּנוּחָךָ וּשְׂמִיחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. וְסַהַר לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ כְּאֶמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשְׂשׂוֹן (שְׁבַת ו)
 מוֹעֲדֵי קֳדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְּדָשֵׁי שְׂמֶךָ.
 בְּיָד אֶתָּה יְיָ מִקְּדָשׁ (הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:*)

*). תערב - ותחונה. Kéz zalíbí se Tobě modlitba naše jako oběti zápalné a pokojné! Ó Milosr-

rozkoší-lid, jenž světi sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

ינוּ Bože náš a Bože otců našich, králi milosrdný, smiluj se nad námi! Dobrotivý a dobrodinče, dej se uprositi námi! Navrať se k nám v hojnosti milosrdenství Svého; pro otce, kteří konali vůli Tvou, zbuduj dům Svůj, jako z počátku, a uprav svatyni Svou na místě bývalém a dej nám spatřiti stavbu její a potěš nás dokončením jejím a uveď opět kněží ke službě jejich a Levity k písni a zpěvu jejich, a uveď opět Israel v příbytky jeho! A tam půjdeme a ukážeme se a skláněti se budeme před Tebou o třech svátcích svých, jakož psáno jest v

כָּלֵם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַבְּנוּ מִמְּנוּחָךָ
 וּבְשְׂבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדַשְׁתָּנוּ.
 חֶמְדַּת יָמִים אֶתָּה קָרָאתָ. וְכָר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עֲלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב
 הַדְּרֹשׁ לָנוּ שׂוֹבֵה
 אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
 בְּגַלְלֵי אֲבוֹת שְׂעִשׂוּ
 רָצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ
 כְּבֵית הַלְוָה וְכוֹנֵן
 מִקְּדָשֶׁךָ עַל מְכוֹנוֹ
 וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
 וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוֹנוֹ
 וְהָשִׁב כְּהַנִּים
 לְעַבְדֹתָם וְלוֹיִם
 לְשִׁירָם וְלוֹמְרָם
 וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם
 וְשֵׁם נַעֲדָה וְנִרְאָה
 וְנִשְׂתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
 בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ

A v den pátý: býků devět, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

V den čtvrtý polovičních svátků:

A v den pátý: býků devět, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

A v den šestý: býků osm, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

הושענא רבה:

A v den šestý: býků osm, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

A v den sedmý: býků sedm, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

O Šemini Azéret a Simchas Thóra:

V den osmý závěrečný svátek mítí budete; žádné práce služební nekonejte. Obětovati budete v zápalnou oběť ohnivou k libé vůni Hospodinu: býka jednoho, skopce jednoho, beránků ročních sedm bezvadných.

וביום החמישי. פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום החמישי. פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום הששי. פרים שמונה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום הששי. פרים שמונה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום השביעי. פרים שבועה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת-עבודה לא תעשו: והקרבנתם עלה אשה ריח ניחח ליי פה אחד איל אחד. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

O sabatu:

Radovati se budou z panování Tvého tí, kteří zachovávají sabat a nazývají jej

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג. עם מקדשי שביעי.

slavnost Hospodinu po sedm dní. Obětovati budete v zápalnou oběť ohnivou k libé vůni Hospodinu: býků mladých — třináct, skopce dva, beránků ročních čtrnáct, bezvadnými at' jsou.

V první den polovičních svátků podzelené:

A v den druhý: býků mladých dvanáct, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

A v den třetí: býků jedenáct, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

V druhý den polovičních svátků:

A v den třetí: býků jedenáct, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

A v den čtvrtý: býků deset, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

V třetí den polovičních svátků:

A v den čtvrtý: býků deset, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d.

תעשו והקנתם חג ליי שבועת ימים: והקרבנתם עלה אשה ריח ניחח ליי פרים בגי-בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם

וביום השני. פרים בגי-בקר שנים עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום השלישי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום הרביעי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום הרביעי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

וביום הרביעי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

svaté, žádné práce služební nekonejte.

V ostatní dny pasah:

Obětovati budete v ohnivou oběť zápalnou Hospodinu: býky mladé — dva, skopee jednoho a sedm beránků ročních, bezvadnými ať jsou vám.

A oběť suchou i mokrou k tomu, jak udáno: Tři desetiny při býku, dvě desetiny při skopei, desetinu při beránku, a víno k oběti mokré příslušné, a kozla ku smírné, a dvě ustavičné oběti dle předpisu jejich.

O svátku týdnu:

A v den prvotín, když obětujete suchou oběť novou Hospodinu o svém svátku týdnu, shromáždění svaté mítí budete; žádné práce služební nekonejte. Obětovati budete v oběť zápalnou k libé vůni Hospodinu: býky mladé — dva, skopee jednoho a sedm beránků ročních.

V první a druhý den podzelené:

A v patnáctý den měsíce sedmého shromáždění svaté mítí budete; žádné práce služební nekonejte, ale slavte

קָדַשׁ כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה
בְּיָמֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׂים בְּגִי־
שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם:
וּמִנְחָתָם וּנְסִיכָהֶם כַּמִּדְבָּר.
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לַפָּר. וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרֹן
לְכִבְשֵׁי. וְיַיִן כְּנֶסֶפוֹ. וְשַׁעִיר
לְכִפּוּר. וְשְׁנֵי תְּמִידִים
כַּהֲלֹכְתֶם:

וּבְיָמֵי הַכִּפּוּרִים כַּהֲקָרִיבְכֶם
מִגְּדָה תִּדְשֶׁה לַיהוָה
בְּשִׁבְעֵיתֵיכֶם מִקְרֵא־קָדַשׁ
יְהִי־לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה שְׁנַיִם בְּגִי
בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה
כִבְשִׂים בְּגִי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קָדַשׁ יְהִי
לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא

(o svátku týdnu:) svátku
týdnů

(o podzelené:) svátku pod-
zelené

(o závěrečném svátku:) svátků
závěrečného

připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé, jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou Mojžíše služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka:

O sabatu říká se:

A v den sabatu (obětujte) dva beránky roční bezvadné, a dvě desetiny bělné mouky, v oběť suchou, zadělané olejem s obětí její mokrou. Ta bude zápalnou oběť o každém sabatu, mimo zápalnou oběť ustavičnou a mokrou oběť její. To jest oběť sobotní; a oběť dnešní, jak dále praveno:

V první a druhý den pasah:

A v měsíci prvním, čtrnáctého dne měsíce bude pasah Hospodinu. A v patnáctý den měsíce toho bude slavnost; po sedm dní nekvašené chleby mají se jísti. V den první jest shromáždění

חַג הַשְּׁבָעוֹת

לַשְּׁבִיעִית חַג הַפְּסָחִים

לַשְּׁעִי וְלַשְּׁמִי חַג הָעֲצֵרֹת

הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב

לְפָנֶיךָ בְּאֵהָבָה

כַּמִּצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ

שְׁכַת בֵּית עֲלִינוֹ

בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי

מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי

כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבְיָמֵי הַשְּׁבָת שְׁנֵי כִבְשִׂים בְּגִי־
שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוֹיֵלָה בְּשֶׁמֶן וְנֶסֶפוֹ: עֹלֹת
שֶׁפֶת בְּשֶׁפֶתוֹ. עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד
וְנֶסֶפָה: זֶה קָרְבַּן שְׁבַת וְקָרְבַּן
הַיּוֹם כְּאָמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה

עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה:

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ

הַזֶּה חַג שִׁבְעַת יָמִים מִצְוֹת

יֵאָכֵל: בְּיָמֵי הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא

Svou v milosrdenství Svém hojném a zbudoval ji brzy a zvelebil slávu její! —

Otče náš, králi náš! Učiň zjevnou velebnost vlády Své nad námi brzy, zjev se a povznes se nad námi před očima všech živých; přiveď zpět naše roztroušené ze středu národů, a naše rozptýlené shromáždí od končin země! Uveď nás v Sion, město Své, s plesáním, a v Jerusalém, svatyni Svou, v radosti věčné! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečnou oběť dne (o sabatu: A také dodatečné oběti dne sabatu toho a)

(o pasah: svátku nekvašených chlebbů

מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. וְתַבְנֶהוּ
מְהֵרָה וְתַגְדִּל כְּבוֹדוֹ;
אֲבִינוּ מִדְּבַנּוּ. וְנִלְה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ
מְהֵרָה. וְהוֹפַע עוֹהֵב נְשֵׂא
עֲלֵינוּ. לְעֵינֵינוּ כָּל־הוּ.
וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
בְּנֵם מִירְבַּת־יֶאֱרֹץ.
וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשָׂם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדְרָם וּמוֹסְפִים
בְּהַלְכָתָם; וְאֵת־
מוֹסֵף יוֹם (לשבת וְאֵת־

מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)

לפכה חג המצות

(o podzelené: tento svátek podzelené, dobu radosti naší,

(o závěrečném svátku: tento svátek závěrečný, dobu radosti naší,

(o sabatu: v lásce) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Pro hříchy své jsme vyhostěni ze země své a vzdáleni od půdy své, tak že nemůžeme přijíti a ukázati se a skláněti se před Tebou a konati povinnosti svých v domě volby Tvé, v tom domě velikém a svatém, nad nímž vysloveno jméno Tvé, pro ruku, jež byla vložena na svatyni Tvou.

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, králi milosrdný! abys opět smiloval se nad námi a nad svatyní

לְסוֹכּוֹת חַג הַפְּסוּחֹת הַזֶּה. וְזִמן
שְׂמֵחָתְנוּ.

לְשִׁמְנֵי עֶצְרַת וְדִשַׁת הַשְּׂמִינֵי חַג
הַעֲצָרַת הַזֶּה. וְזִמן שְׂמֵחָתְנוּ.

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ יָקָר
לְיִצְיָאת מִצְרָיִם;

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְנִלְנֵינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתְנוּ. וְאִין
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וְלִרְאוֹת וְלַהֲשִׁיחֹת
לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ. בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ |
שֶׁנִּקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵינוּ.
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה
בְּמִקְדָּשְׁךָ; יְהִי רַצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ. יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּךָ
רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב
וְתַרְחֵם עֲלֵינוּ וְעַל

אתה גבור לעולם ארני מתיח מתים אתה רב להושיע:
 Od Musaf prvního dne פסח říká se:
 משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מתיח מתים ברחמים רבים.
 סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים |
 אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך. מלך למית ומתיח ומצמיח ישועה:
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיח המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

Ty jsi nás vyvolil ze všech národů. miloval Jsi nás a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil.

I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce (o sabatu: sabaty k odpočinku a) svátky k radosti, slavnosti a doby ku slasti, (o sabatu: tento sabat a)

(o pasah): tento svátek nekvašených chlebův, dobu našeho vysvobození,

(o svátku týdnu): tento svátek týdnů, dobu udělení zákona,

אתה בחרתנו מכל העמים
 אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל העליונות.
 וקדשתנו במצותיך.
 וקרבתנו מלפני לעבודתך.
 ושמך הגדול והקדוש עלינו
 קראת:

נתת לנו יי אלהינו באהבה
 (לשבת שפנות למנוחה) (א)
 מועדים לשמחה חגים
 וזמנים לששון. אתי'ום
 (לשבת השבת הנה ואת יום)

לפסח חג המצות הנה. זמן
 חרותנו.

לשבועות חג השבועות הנה. זמן
 מתן התורה.

nám popřál dožítí se a dočkati se a do-
 sáhnouti doby této!

ש החינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה:

Jenž učinil rozdíl mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. I mezi svatostí sabatu a svatostí svátku učinil Jsi rozdíl, a den sedmý nad šest dní práce Jsi posvětil. Tak oddělil a posvětil Jsi také lid Svůj Israelský posvěcením Svým. Pochválen buď, Hospodine, Jenž učinil rozdíl mezi svatým a svatým!

העולם. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת. וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
 שהחינו

מוסף לשלש רגלים.

כי שם יי אקרא דבו נדל לאחינו:

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:
 מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

O podzelené :

tento svátek podzelené, dobu radosti naší, חג הספות הזה. זמן שמחתנו.

O závěrečném svátku :

tento svátek závěrečný, dobu radosti naší, השמיני חג העצרת הזה. זמן שמחתנו.

(v lásce) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta; neboť nás vyvolil Jsi a nás posvětil Jsi ze všech národů, (a sabatu) a svátků Svých svatých (v lásce a libosti,) v radosti a slasti popřál Jsi nám. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil (sabat a) Israel a doby sváteční!

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ בְּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְלֶכֶת הָעוֹלָם וְבִשְׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

*) O svátku na konec sabatu připadajícím říkají se před tyto dvě brכות.

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

קידוש לשלש רגלים.

O sabatu לעשות אף ויכלו str. 160. a pak toto.

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás vyvolil ze všech národů a povýšil nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými! I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce (sabaty k odpočinku a) svátky k radosti, slavnosti a doby ku slasti, (o sabatu : tento sabat a)

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחִלָּתֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנוּ

O pasah :

tento svátek nekvašených chlebův, dobu našeho vysvobození,

חג המצות הזה. זמן חרותנו.

O svátku týdnu :

tento svátek týdnů, dobu udělení zákona našeho,

חג השבעות הזה. זמן מתן תורתנו.

Kantor.

חון אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה
הכתובה עלינו משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
בתינים עם קדושה באמור: בברכה יי וישמרה: יאר יי פניו
אדיר ויחנה: וישא יי אפניו אליה וישם לה שלום:

Pro מעריב a מנחה.

שלום רב על-ישראל
עמך תשים לעולם
כי אמה הוא מלך
אדון לכל-השלום
וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל
ובכל-שעה בשלוםך.

Pro שחרית.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו בלאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
ויצדקה וברכה ורחמים וחסדים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל
ובכל-שעה ובכל-שעה בשלוםך.

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי גצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל-החושבים אלי רעה. מתרה
הפר עצתם וקלקל מהשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
מינך. עשה למען קדושתך. עשה למען תורתך: למען יחלצון
ידיך. הושיעה מינך וענני: יהי-לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך יי צורי ובאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

ברוך אתה יי מקדש (לשבת, Pochválen budiž, Hospodine,
Jenž posvětil (sabat a) Israel
a doby sváteční!
השבת ו) ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה
תקבל בראון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשוכך לציון ברתמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכנתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמרה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר ויצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שחיינו וקיימנו פן
תחיינו ותקיימנו ותאסוף
גלויותינו לחצרות קדושה.
לשמר חקיך. ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על-
שאנחנו מודים לך. ברוך
אל החודאות:

מודים אנחנו לך שאמרה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא צור וצור
נודה לך וגם פרתה לך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
נשמותינו הסקודות לך.
ועל-נפשי שבעל-יום עמנו.
ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבעל-עמך ערב ובקר
וצהרים. הטוב. כי לא-כחו
רתמיך. ותמרחם. כי לא תמו
חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד
לעולם ועד: וכל התיים יודוך סלה. ויהללו את-
שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך
אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:

(O pasah:) svátku nekvašených chlebův!

(O svátku týdnu:) svátku týdnu!

(O podzelené:) svátku podzelené!

(O závěrečném svátku:) svátku závěrečného!

Buď pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a buď nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Nechat dostane se nám, Hospodine, Bože náš, požehnání svátku Tvých k životu a míru, k radosti a ku slasti, jakož Jsi měl zalíbení a připověděl, že nám požehnáš. (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvěť nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobrotivosti Své a potěš nás pomocí Svou! Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě, a popřej nám, Hospodine, Bože náš, (o sabatu: v lásce a libosti,) v radosti a slasti (sabatu a) svátků Svých svatých, aby radoval se v Tobě Israel, jenž světi jméno Tvé.

לפסח חג המצות

לשבועות חג השבועות

לסוכות חג הסוכות

לש"ע ולש"ת השמיני חג העצרת

היה זכרנו יי אלהינו בו.

למוכה ופקדנו בו. לברכה.

והושיענו בו. לחיים. וברכה.

ישועה ורחמים. חום וחסד.

ורחם עלינו והושיענו. כי

אדיף עינינו. כי אל מלך

חנון ורחום. אאתה:

והשיאנו יי אלהינו את-

ברכת מועדיך לחיים

ולשלום לשמחה ולששון

באשר רצית ואמרת לברכנו:

(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו

רצה במנוחתנו) בקדשנו

במצותיך ויתקלנו בתורתך

שבוענו משובך ושמחנו

בישועתך. וטהר לבנו

לעבדך באמת והנחילנו יי

אלהינו (לשבת באהבה וברצון)

בשמחה ובששון (לשבת שבת)

מועדי קדשך. וישמחו

בך ישראל מקדשי שמה.

ותן I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce (o sabatu: sabaty k odpočinku a) svátky k radosti, slavnosti a doby ku slasti, (o sabatu: tento sabat a)

(o pasah:) tento svátek nekvašených chlebův, dobu našeho vysvobození,

(o svátku týdnu:) tento svátek týdnu, dobu udělení zákona našeho,

(o podzelené:) tento svátek podzelené, dobu radosti naší,

(o závěrečném svátku:) tento svátek závěrečný, dobu radosti naší,

(o sabatu: v lásce) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Bože náš a Bože otců našich! Nechat vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zalibou slyšena, připomenuta a v paměti uchovávána památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusálema, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den

נתת לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתורת למנוחה)

מועדים לשמחה חיים

וזמנים לששון. את יום

(לשבת השבת הזה ואת יום)

לפסח חג המצות הזה. ומן

חרותנו.

לשבועות חג השבועות הזה. ומן

ממן תורתנו.

לסוכות חג הסוכות הזה. ומן

שמחתנו.

לשמיני עצרת ולש"ת השמיני חג

העצרת הזה. ומן שמחתנו.

(באהבה) מקרב קדש זכר

לציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו.

יעלה ויבא ויגיע ויראה

וירצה וישמע ויפקד ויזכר

וזכרנו ופקדוננו. וזכרון

אבותינו וזכרון משיח בן-

דוד עבדך. וזכרון ירושלים

עיר קדשך. וזכרון קרב-

עמך בית ישראל לפניך.

לפלטת למוכה לחן ולחסד

ולרחמים לחיים ולשלום

ביום

a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil.

וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ.
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ.
לְעִבּוּדֶיךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ. *

Na konci sabatu při modlitbě večerní.

Ozámil Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy spravedlivosti Své a učil Jsi nás, vykonávat ustanovení vůle Své. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy přímé a učení pravdivé, ustanovení a příkázání dobrá, a popřál Jsi nám dob slasti a svátků svatých a slavností povznášejících; udělil Jsi nám svatost sabatu a velebnost svátku a náladu slavnostní. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce, I mezi svatostí sabatu a svatostí svátku učinil Jsi rozdíl, a den sedmý nad šest dní práce Jsi posvětil. Tak oddělil a posvětil Jsi také lid Svůj Israelský posvěcením Svým.

* ותודיענו יי אלהינו את-משפטי צדקה ותלמדנו לעשות חקי רצונך. ותמן-קנו יי אלהינו משפטים ישירים ותורת אמת חקים ומצוות טובים ותגדילנו זמני ששון. ומועדי קדש. וחגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. ותגדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין-יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הגדולך. ואת-יום השביעי מששרת ימי המעשה קדשת. הגדלת וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך:

תפלה לשלוש רגלים.

V předvečer modlí se Mincha אשרי str. 49 až הללiah, a שמונה שמונה עשרה str. 78, pak מעריב str. 146 a následující עשרה עשרה.

שמונה עשרה.

Pro פסח, שבועות, סוכות, שמיני עצרת o מנחה a מעריב, שחרית a שמחת תורה.

כי שם יי אקרא דבו גדל לאלהינו: * ויקרא יי אלהינו

אדני שפתי תפסח ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל תסדים טובים וקונה הכל ויוצר תסדי אבות ומביא גואל. לבני בנייהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: *
Od Musaf až včetně do Musaf prvního de פסח říká se: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בקהר מתייה מתים ברכתים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקום אמנותו לישגי עפר. מי כמותך בעל גבורות ומי הופך קד. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל-יום יהלליך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. אתה Ty jsi nás vyvolil ze všech národů, miloval Jsi nás

סדר ערוב תבשילין.

Připadá-li יום טוב na pátek, vezme se v předvečer svátku vařený pokrm a chléb a říká se באי אשׁ ביעיר הזאת אשׁ כבאי יום טוב. Tento pokrm i chléb uschovávají se až do sabatu. Je-li také čtvrtek v יום טוב, připravují se pokrmy sobotní teprvé v pátek.

רוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil příkaz Erubu!

Timto Erubem budiž nám dovoleno péci a vařiti, ohřívati pokrmy a smažiti, světla rozsvěcovati a vůbec vše potřebné konati o dni svátečním na sabat — nám i všem Israelitům přebývajícím v tomto městě.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהי שרא לנא למיפא ולתשילי ולאטמנא ולאדלקא שרא ולמעבד כל צורכנא מיומא טבא לשבתא: לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת:

ערובי הצרות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב: הדין ערובא יהא שרא קנא לאפוקי ולעילי מבית לבית. ומחצר להצר. מפנה לפנה. ומזוית לזוית. מנג לנג. מבתים להצר. מחצר לבתים. כל מאי דצריך לן בכל שבתות השנה. וימים טובים. לנו ולכל בני ישראל הדרים בהצר הזאת:

ערובי תחומין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב: הנה הערוב יהי מתר לי לילך ממוחם (סלוי) אלפים אמה לכל רוח:

ועל פלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סכה. ברוך אתה יי המושב שמך ולי נאה להודות:

Kantor.

חון אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו פתנים עם קדושה באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אקיה ויחנה: ישא יי אפניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה הן והסדר ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים. ואהבת הסדר. וצדקה וברכה. ורחמים וחסדים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום: אלהי גצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען מינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחלצון ידיך. הושיעה מינה ונגני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניה יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וקשנים קדמוניות: וערכה לי מבנת יהודה וירושלם בימי עולם וקשנים קדמוניות:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמרה
 הוא ייאללהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על
 שהחיינונו וקיימנונו פן
 תחיינו ותקיימנו ותאסור
 גלייתנו לחצרות קדושה.
 לשמר חקיה ולעשות רצונה
 ולעבדה בלבב שלם על-
 שאנחנו מודים לך. ברוך
 אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאמרה
 הוא ייאללהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. עוד חיינו מן
 ישענו. אמרה הוא לרור ורור
 נודה לך ונספרתה הקלה. על-
 חיינו המסורים בידך. ועל-
 נשמותינו הסקודות לך.
 ועל-נסיה שפכר-יום עמנו.
 ועל-גפלאותיה וטובותיה
 שפכר-ערת ערב ובקר
 וצהרונים. הטוב. כי לא-כחו
 רחמיך. ותמרתם. כי לא תמו
 חסדיך. מעולם קיינו לך:*)

*) Pro Chanuka.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
 המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
 בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול תשמונו י ויבנו.
 בפשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם
 תורתך. ולהעבירם מחקי רצונך. ואמרה פרחמיה הרבים
 עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. ונתת את-דינם.
 נקמת את-נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
 מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים
 ביד עוסקי תורתך. וקך עשית שם גדול וקדוש בעולמך.
 ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בתוים הזה.
 ואחר פן באו בניך לדביר ביתך. ופנו את-היכלך וטהרו
 את-מקדשה. והדליקו נרות פחצרות קדושה. וקבעו שמונת
 ימי חגכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

desetiny při býku, dvě dese-
 tины při skopci, desetinu při
 beránku, a víno k oběti
 mokré příslušné, a kozla ku
 smíření, a dvě ustavičné oběti
 dle předpisu jejich.

Bože náš a Bože
 otců našich! Obnov nám
 měsíc tento ku blahu a
 požehnání, ku slasti a ra-
 dosti, ku spáse a k útěše,
 k obživě a zaopatření, k
 životu a míru, k prominutí
 hříchu a k odpuštění viny
 (v roce přestupném připojuje
 se od Róš Chódeš Chešvan až
 včetně do Róš Chódeš Ve-
 dar: i ku smíření poklesku);
 neboť lid Svůj Israel vy-
 volil Jsi ze všech národů
 a zákony o nových mě-
 sících jim ustanovil. Po-
 chválen budiž, Hospodine,
 Jenž posvětil Israel a nové
 měsíce!

שלשה עשרנים לפר ושני
 עשרנים לאיל ועשרון
 לבגש ויון בגסכו ושעיר
 לבפר ושני תמידים
 בהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו
 חדש עלינו את-החדש
 הזה. לטובה ולברכה
 לששון ולשמחה. לישועה
 ולנחמה. לפרנסה ולבלבכה.
 לתיים ולשלום. למחילת
 חטא ולסליחת עון וכשת
 העבור ולכפרת פשע) כי בעמך
 ישראל בחרת מכל האמות.
 וחקי ראשי הדשים להם
 קבעת: ברוך אתה יי מקדש
 ישראל וראשי הדשים:

רצה ייאללהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באחכה
 תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
 ותחזנה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון:

pamětliv buď! Uveď nás
 v Sion, město Své, s ple-
 sáním, a v Jerusalém,
 svatyni Svou, v radosti
 věčné! A tam připravíme
 Tobě oběti své povinnosti,
 ustavičné dle pořadu
 jejich a dodatečné dle
 předpisu jejich. A také
 dodatečnou oběť dne no-
 vého měsíce toho přípra-
 víme a budeme obětovati
 Tobě v lásce dle příkazu
 vůle Tvé, jakož Jsi pře-
 depsal nám v učení Svém
 rukou Mojžíše, služebníka
 Svého, z úst velebnosti
 Své, řka :

אֲשִׁי A v nové měsíce
 své obětovati budete zápalnou
 oběť Hospodinu: býky mladé
 — dva, skopce — jednoho,
 beránků ročních — sedm,
 bezvadných.

וּמִנְחָתָם A oběť suchou i mo-
 krou k tomu, jak udáno: Tři

אבות לפנים תזכור :
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ
 בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם. וְשָׂם נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבָּנוֹת
 חֹבֹתֵינוּ תְּמִידִים
 כְּסִדְרָם וּמוֹסְפֵים
 כִּהְלַכְתֶּם : וְאֵת מוֹסֵף
 יוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה. כַּמִּצְוֹת
 רָצוֹנָךְ. כִּמּוֹ שְׂפָתַי
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל־
 יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ בְּאַמּוֹר :

וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ
 עֲלֶה לְיָ פָרִים בְּגִי־בָקָר
 שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד בְּבָשִׂים
 בְּגִי־שָׁנָה שְׁבַע־תַּמִּימִם :
 וּמִנְחָתָם וְנִסְגִּיהֶם כְּמִדְּבַר

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יִתְלַלְלוּ
 פְּלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

רֵאשֵׁי חֹדְשֵׁים לְעַמִּי
 Svému dal Jsi za dobu
 smíření všem pokolením
 jejich, když obětovali Tobě
 oběti dle vůle Tvé a ko-
 zly za hřích ku smíření
 za sebe. Vzpomínkou všem
 byly a (přivodily) zá-
 chranu života jejich z
 ruky nepřítele. Oltář nový
 na Sionu rač upravit, a
 zápalnou oběť nového
 měsíce my položíme naň,
 a kozly připravíme dle
 vůle Tvé, a ze služby
 obětní ve svatyni radovati
 se budeme všickni, a z
 písní Davida, služebníka
 Tvého, jež zaznívaly ve
 městě Tvém a pronášeny
 byly před oltářem Tvým.
 Lásku věčnou nakloň jim
 a smlouvy otcův dětem

וְאֲשִׁי חֹדְשֵׁים לְעַמִּי
 נָתַתָּה. זְמַן בְּפָרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֶם. בַּהֲיוֹתֶם
 מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי
 רָצוֹן וְשְׂעִירֵי חַטָּאת
 לְכַפֵּר בְּעַדָם. זָכְרוּן
 לְבָדְכֶם יְהוּ. וְתִשׁוּעַת
 נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵי :
 מִזְבַּח הַחֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן
 תִּכּוֹן וְעוֹלַת רֵאשִׁי
 חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלָיו.
 וְשְׂעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה
 בְּרָצוֹן. וּבַעֲבֹדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח בְּלִנּוּ.
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ.
 הַנְּשַׁמְעִים בְּעִירָךְ.
 הָאֲמּוֹרִים לְפָנֵי
 מִזְבְּחֶךָ. אֲהַבַת עוֹלָם
 תִּבְיֵא לָהֶם. וּבְרִית

Musaf pro nový měsíc v den všední.

כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא בְּבוֹי תָּבֵל לְאַלְהֵינוּ :
אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן. וְגַמְלַל חֲסִדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְתָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
מִלֶּדֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אֲבֹתֶיךָ:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(V zimě se doloží):

מְשִׁיב הַרִיחַ וּמוֹרִיד הַתֶּשֶׁבֶת :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נִפְלָאִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה
לְךָ. מִלֶּדֶד מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
וְנִצְמַח אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים*:

* Keduša při opakování modlitby Šemone-Esre kantorem.

חֲזוֹ נִקְדַּשׁ אֵת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם שְׁמֶךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי
מְרוֹם. כְּפָתוּחַ עַל-יַד גְּבוּיָךְ. וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר:
קִיָּה קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ עֲבָאֹת מְלֵא כְּרִי-תְּאֲרִין כְּבוֹדוֹ:
חֲזוֹ לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ:

קִיָּה בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

חֲזוֹ וּבְדַבְרֵי קְדוֹשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר:

קִיָּה יְמַלִּיךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ עֲלִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תְּהִלָּתְךָ:
חֲזוֹ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ. וְלִנְצִיחַ נִצְחִים קְדוֹשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ.
וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ מְסִינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מִלֶּדֶד גְּדוֹל
וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

Ó Hospodine, pomoz ! יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא :
Ó Hospodine, pomoz ! יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא :
Ó Hospodine, uděl štěstí ! יְיָ תַעֲלִיחָה נָא :
Ó Hospodine, uděl štěstí ! יְיָ תַעֲלִיחָה נָא :

Požehnán buď, jenž přichází ve jménu Hospodino-
vé; zěhnáme vám z domu Ho-
spodinova! Bůh jest Hospodin,
On zřídil nám. Přivažte obět
provazy k rohům oltáře! Bůh
můj Jsi, děkovat Ti budu! Bůh
můj, vyvyšovat Tě budu! Dě-
kujte Hospodinu, neb dobro-
tívý jest, nebo věčně trvá mi-
lost Jeho!

Velebí Tě, Hospodine,
Bože náš, (pro) všechna díla Tvá ;
a zbožní Tvoji, spravedliví,
jenž konají vůli Tvou, jakož i
všechn lid Tvůj, dům Israele,
s plesáním děkují a chválí a
velebí a blahoslaví a vyvyšují
a oslavují a světi a holdující
opěvují jméno Tvé, ó králi
náš! Neboť příjemno jest,
Tobě děkovati, a libezno jest,
jménu Tvému zpívati, neboť
od věčnosti do věčnosti Ty
jsi Všemohoucí. Pochválen
budiž Hospodine, králi, Jenž
veleben jest chvalo zpěvy :

בְּרוּךְ הַפֶּאֱשֵׁם יְיָ
בְּרַחֲמֶיךָ מֵפִית יְיָ :
אֵל אֱלֹהֵינוּ אֲסוּרֵי-חַג
בְּעַבְתֵּימָם עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֵל אֱלֹהֵי אַתָּה וְאוֹדֶה אֱלֹהֵי
אֲרוֹמְמֶךָ : אֵל הוֹדוֹ לִי בִי-
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : הוֹדוּ
יְהִלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִדֶיךָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רִצְוֹנְךָ וְכָל-עֲמֻלָּה בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּרַגְמָה יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ
וְיִשְׁבַּחוּ וְיִפְאָרוּ וְיִרְוַמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ
אֶת-שְׁמֶךָ מִלְּגַנְנֵי בִי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא
לֵאמֹר כִּי מֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם
אַתָּה אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִלֶּדֶד מְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת :

Když se modlí, říká kantor po Halel
nemodlí, říká jen polovičný.

licí národové obklíčili mne — ve jménu Hospodinové! vyhladím je. Obklíčili, ano obklíčili mne — ve jménu Hospodinové vyhladím je. Obklípili mne jako včely; pohasli jak oheň v trní — ve jménu Hospodinové! vyhladím je. Strkal jsi mne, abych upadl — ale Hospodin mi pomohl. Mé vítězství a oslava jest Hospodin, On byl mé spasení. Hlas plesání a vítězství (zaznívá) ve stanech spravedlivých: Právce Hospodinova koná rekovné skutky, právě Hospodinova jest vyvýšena — právě Hospodinova koná rekovné skutky! Nezemru, nýbrž budu žítí a vypravovati skutky Boží. Ztrestal mne sice Bůh, avšak smrti nevydal mne. Otevřete mi brány spravedlnosti, bych vejda do nich děkoval Bohu. Tať jest brána Hospodinova; spravedliví vcházejí do ní. Děkuji Tobě, že Jsi mne vyslyšel a byl mé spasení. Kámen, kterýž odhodili stavitelé, stal se úhelným kamenem. Od Hospodina stalo se to, jest to divné před očima našima. Tento den učinil Hospodin, plesejme a radujme se v něm!

גוים סבבני בשם יי כי
 אמילם: סבבני גם סבבבני
 בשם יי כי אמילם: סבבני
 כדברים יעכו באש קוצים
 בשם יי כי אמילם: דחה
 דחיתני לנפל ויי עזרני: עוי
 וזמרת יה ויהי לי לישועה:
 קול רנה וישועה באהל
 צדיקים: ימין יי עשה חיל:
 ימין יי רוממה: ימין יי
 עשה חיל: לא-אמות כי
 אחיה ואספר מעשי יה:
 יסר יסרני יה ולמות לא
 נתנני: פתח לי שערי-
 צדק אבא-בם אודה יה:
 זה השער לי צדיקים יבאו
 בו: אודה כי עניתני ותהי
 לי לישועה: אוד אכן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה:
 אב מאת יי היתה זאת היא
 נפלאת בעינינו: מאת זה
 היום עשה יי גילה ונשמחה
 בו: זה

v přítomnosti všeho lidu Jeho. v nádvořích domu Hospodinova, uprostřed tebe, Jerusaléme. Halelujah!

ללו (Žalm 117.) Chvalte Hospodina, všickni národové! velebte Ho, všickni kmenové! Neboť panuje nad námi milost Jeho, a věrnost Hospodinova trvá věčně. Halelujah!

ודו (Žalm 118.) Děkujte Hospodinu, neb do- brotitivý jest, nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řekne Israel: Nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řekne dům Aronův: Nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řeknou bojící se Hospodina: Nebo věčně trvá milost Jeho!

V úzkosti vzýval jsem Boha; vyslyšel mne, uvolniv mi, Bůh. Hospodin jest se mnou, nebojím se; co mi může učiniti člověk? Hospodin jest se mnou mezi spomocníky mými, a já shlížeti budu na své nepřátele. Lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v člověka; lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v knížata. Vše-

לכל עמו: בחרות |
 בית יי בתוכי |
 ירושלים הללויה:

קיו הללו את-יי כל-גוים |
 שבחיהו כל-האמים: ביי- |
 נבר עלינו חסדו ואמת-יי |
 לעולם הללויה:

קיו הודו ליי כיי-שוב |
 כי לעולם חסדו: |
 יאמר-נא ישראל |
 כי לעולם חסדו: |
 יאמרו נא בית-אחרון |
 כי לעולם חסדו: |
 יאמרו נא יראי יי |
 כי לעולם חסדו:

מן-המצר קראתי יה |
 ענני במרחב יה: יי לי לא |
 אירא מה יעשה לי אדם: |
 יי לי בעזרי ואתי אראה |
 בשנאי: טוב לחסות ביי |
 מבטח באדם: טוב לחסות |
 ביי מבטח בגדיבים: כל-

myslné Hospodin, zubožený byl jsem — a mně pomohl. Navrát se, duše má ku svému klidu, neboť Hospodin dobře učinil tobě. Neboť vyprostil Jsi duši mou od smrti, oko mé od slzí, nohu mou od pádu. Kráčetí budu před Hospodinem v zemích života. Důvěřoval jsem, i když jsem mluvil: Já ztrápen jsem velice! Pravil jsem ve svém zděšení: Každý člověk klame!

הַמַּהַל Jak odplatím Hospodinu všechna Jeho dobrodini ke mně? Kalich spásy pozdvihnu a jméno Hospodinovo vzývati budu. Sliby své Hospodinu splním v přítomnosti všeho lidu Jeho. Drahá jest před očima Hospodinovými smrt zbožných Jeho. Ó Hospodine, že já jsem služebníkem Tvým, já služebníkem Tvým, synem služebnice Tvé, rozvázal Jsi pouta má. Tobě obětovati budu oběti díky, a jméno Hospodinovo vzývati budu. Sliby své Hospodinu splním

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
נַפְשִׁי לַמְנוּחָיִי בַיְיָ גָמַל
עָלָיִךְ כִּי הִלַצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת-עֵינַי מִן-דְּמָעָה
אֶת רַגְלִי מִדָּחַי: אֶת-הַלֵּךְ
לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
הָאֵמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי
מֵאֵד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַסְדִּי
כֹּל-הָאָדָם כֹּזֵב:

מַה-אֲשִׁיב לַיְיָ כָּל-
תַּנְמוּלוֹתָי עָלָיִךְ כֹּסֵף
יְשׁוּעוֹת אִשְׁאֹב בְּשֵׁם יְיָ
אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ
אֲשַׁלֵּם נְגִדָה-הֵנָּה
לְכָל-עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי
יְהוָה לְחַסְדֵּיךְ:
אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ
אֲנִי עַבְדְּךָ כִּן-אֲמַתְךָ
בַּתְּחִלָּה לְמוֹסְרָיִךְ: לָךְ
אֹזֶבַח זָבַח תְּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי
לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נְגִדָה כָּל-

Aronovu, požehná bo-
jícím se Hospodina,
malým i velikým. Roz-
množí Hospodin vás,
vás i děti vaše. Pože-
hnání jste od Hospo-
dina, stvořitele nebes
a země. Nebesa jsou
nebesa Hospodinova,
zemi pak dal synům
lidským. Nikoliv mrtví
velebí Boha, aniž ti,
kteří sestupují v místo
mlčení. My pak chváliti
budeme Boha od ny-
nějška až na věky.
Halelujah!

אֶת-בֵּית אֱהֲרֹן: וְיִכְרַךְ
יְרֵאֵי יְיָ הַקְּטָנִים עִם
הַגְּדֹלִים: וְיִסַּף יְיָ
עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-
בְּנֵיכֶם: כִּדְרוֹכִים אֲתֶם
לַיְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ
וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי
אָדָם: לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּהָ וְלֹא כָל-
יְרֵדֵי דוֹמָה: וְאֲנַחְנוּ
נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּהָ:

אֲדַבְתִּי se neříká se אֲדַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת-
קוֹלִי תְהַנְנִי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ
לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנֵי
תְהַלְלֵי-מֹת וּמַעֲרֵי עֲאוּר
מֵצְאוּנֵי עֲרָה וְיִגוֹן אֶמְצֵא:
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ
מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְיַדְיִיךְ
וְאֵהֲנוּ מֵרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְאִים

0 אֲדַבְתִּי se neříká se אֲדַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת-
קוֹלִי תְהַנְנִי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ
לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנֵי
תְהַלְלֵי-מֹת וּמַעֲרֵי עֲאוּר
מֵצְאוּנֵי עֲרָה וְיִגוֹן אֶמְצֵא:
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ
מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְיַדְיִיךְ
וְאֵהֲנוּ מֵרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְאִים

0 אֲדַבְתִּי se neříká se אֲדַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת-
קוֹלִי תְהַנְנִי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ
לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנֵי
תְהַלְלֵי-מֹת וּמַעֲרֵי עֲאוּר
מֵצְאוּנֵי עֲרָה וְיִגוֹן אֶמְצֵא:
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ
מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְיַדְיִיךְ
וְאֵהֲנוּ מֵרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְאִים

v jezero vody, křemen
v prameny vody !

מים הלמיש למעינו
מים :

O ראו שאלו a posledních šest dní nemá se לא לנו (Žalm 115.) Nikoliv nám, Hospodine, nikoliv nám, nýbrž jménu Svému dej čest, pro Svou milost a pro Svou věrnost ! Proč mají říkati národové: Kde jest nyní Bůh jejich? A Bůh náš jest na nebi, vše, co chce, činí. Modly jejich jsou stříbro a zlato, dílo rukou lidských. Ústa mají a nemluví, oči mají a nevidí; uši mají a neslyší, nos mají a nečijí; ruce mají a nehmatají, nohy mají a nechodí, nemluví hrdlem svým. Jako ony budou ti, kteří je dělají, každý, kdo důvěřuje v ně. Israeli, důvěřuj v Hospodina! — jejich pomocí a jejich štítem jest. Dome Aronův, důvěřujte v Hospodina! — jejich pomocí a jejich štítem jest. Bojte se Hospodina, důvěřujte v Hospodina! — jejich pomocí a jejich štítem jest.

” Hospodin jest pameřliv nás, On požeřhná, požeřhná domu Israele, požeřhná domu

ho posadil vedle knížat, vedle knížat lidu Svého. Jenž dává přebývati neplodné v domě jakožto matce z dětek se radující. Halelujah!

בצאת (Žalm 114.) Když vycházel Israel z Egypta, dům Jakobův z národu jazyka cizího — stal se Juda posvěceným (lidem) Jeho, Israel říšemi Jeho. Moře vidělo to a přchalo, Jordán obrátil se zpět, hory poskakovaly jako skopci, pahorky jako jehňata. Co jest ti, moře, že přcháš, — Jordáne, že obracíš se zpět? Vy hory, že poskakujete jako skopci, vy pahorky, jako jehňata? Před Pánem chvěj se, země, před Bohem Jakobovým, Jenž obrací skálu

להשיבי עם יריבים
עם יריבי עמו מושיבו
עקרת הבית אם
הבנים שמה
הללויה :

בצאת ישראל
ממצרים בית יעקב
מעם לעז : היתה
יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו : הים
ראה וינס הירדן וסב
לאחור : ההרים קדו
באילים ובעצות בבני
צאן : מהלך הים כי
תנוס הירדן תסב
לאחור : ההרים
תקדו באילים
ובעצות בבני צאן :
מלפני ארון הולי ארץ
מלפני אלוה יעקב :
ההפכי הצור אנם

לא לנו יי לא לנו כי
לשמך הן כבוד על המדף
על המטה : למה יאמרו
הגוים אלהינו אלהיהם
ואלהינו בשמים כל אשר
הפין עשה : עצביהם כסוד
וזה מעשה ידי אדם : סוד
להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו : אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחו :
ידיהם ולא ימישון בגליהם
ולא יחלכו לא יהנו בגרונם
בטודם יהיו עשיהם כל
אשר בטה בהם : ישראל
בטה בני עינים ומגנם הוא :
בית ארון בטה בני עינים
ומגנם הוא : יראי יי בטה
בני עינים ומגנם הוא :

יי זכרנו יברך יברך
את בית ישראל יברך

Modlitba Halel.

V první dva dny פסח, o שמני עצרת, סכות, שבועות a תורה, שמתח תורה, סכות, שבועות, שמני עצרת, פסח, o pak o הלל הנכה modlí se celý הלל.

U truchličieho (אבל) neříká se v sedm dní smutku הלל.

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו
 וצונו לקרוא את-
 ההלל :

הללויה (Žalm 113.) Hal-
 lelujah ! Chvalte, slu-
 žebníci Hospodinovi,
 chvalte jméno Hospo-
 dinovo ! Budiž jméno
 Hospodinovo pochvá-
 leno od nynějška až
 na věky ! Od východu
 slunce až do západu
 jeho bud' velebeno
 jméno Hospodinovo !
 Vyvýšen jest nade
 všechny národy Hospo-
 din, nad nebesa sláva
 Jeho. Kdo jest jako
 Hospodin, Bůh náš,
 Jenž tak vysoko trůní,
 Jenž tak hluboko hledí
 — na nebi i na zemi ?
 Pozdvihuje z prachu
 chudého, z bláta po-
 vznáší nuzného, aby

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו
 וצונו לקרוא את-
 ההלל :
 ה ל ל ו י ה ה ה ל ל ו
 עבד יי ה ל ל ו את-
 שם יי : יהי שם יי
 מברך מעתה ועד-
 עולם : ממזרה שמש
 עד-מבוא מהלל שם
 יי : רם על כל-גוים
 יי על השמים כבודו :
 מי כיי אל הינו
 המגביהי לשבת :
 המשפילי לראות
 בשמים ובארץ :
 מקימי מעפר דל
 מאשפות ירים אביון :

סדר נשילת לולב.

Tento řádek před ברכה nad lulabem. 1)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדד
 ובפירות המרים וענף עץ עבות וערבי גחל אותיות שמך
 המיוחדת הקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בגדי ולידע איד
 שמך נקרא עלי ויראו מנשאת אלי ובגנענוצי אותם תשפיע
 שפע ברכות מדעת עליון לגוה אפריון למכון בית אלהינו.
 ותהא חשוכה לפניך מצות ארבעה מינים גאלו קימתיה
 פרימיתיה ושרשיה ומתויג מצות התלויות בה. פי פונתי
 ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימא
 ליחד שם יי ביה פיוחדא שלים בשם כל ישראל אמן :
 ברוך יי לעולם אמן ואמן :

לולב vezme se do pravé ruky a říká sa tato ברכה, a hned po
 ברכה vezme se אתרוג do levé ruky.

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו
 על נשילת לולב :

Prvního dne סכות říká se שדהינו ; připadá-li však první den סכות
 na sabat, říká se שדהינו druhého dne.

ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם שהחנינו
 וקיימנו והגיענו לזמן
 הזה :

1) O sabatu nepoužívá se lulabu a esrogu.

K okolostojícím :

שְׁלוֹם Pokoj budiž s Vámi!
(Třikrát.)

Okolostojící odpovídají :

עֲלֵיכֶם S vámi budiž pokoj!
(Třikrát.)

זִמְנֵן Znamením dobrým a
šťastím dobrým budiž to nám
a veškerému Israeli! Amen!
(Třikrát.)

קוֹל דוֹדֵי הַגָּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל הַדָּרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת:
דוֹמָה דוֹדֵי לְצַבִּי. אִי לְעַפְרַי הָאֲגִלִּים: הַגָּה זֶה עוֹמֵד אַחֲרַי
בְּתַלְנֵי. מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים:

קִבֵּא שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַדָּרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרֵי:
עֲזָרֵי מֵעַם יִי עֲשֵׂה שְׂמִימִם וְאֶרֶץ: אֵל יִתֵּן לְפוֹט רַגְלֶךָ. אֵל
יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יִי
שְׁמֶרְךָ יִי צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם חֲשָׁמְשׁ לֹא יִכְבֹּה
וַיְרַח בְּלִילֶךָ: יִי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יִי יִשְׁמֹר
צִאתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

סִי לְמַנְצֵחַ בְּגִינַת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ
יָאֵר פְּנֵי אֲתָנּוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה. בְּבֵל־גּוֹיִם
יִשׁוּעַתֶּךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלָם: יִשְׁמְחוּ
וּיְרַנְּנוּ לְאֲמִים בֵּית־שֹׁפֵט עַמִּים | מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים | בְּאֶרֶץ
מִנְחָם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלָם: אֶרֶץ
נְתַנָּה וּבּוֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וַיִּרְאוּ
אוֹתוֹ בְּל־אֶפְסֵי אֶרֶץ:

כֵּשֶׁם Tak jako já vzhlížím k
tobě a nemohu se dotknouti
tebe, tak ať nemohou nepřá-
telé moji dotknouti se mne ku
zlému!

(Třikrát.)

אֵת Ať připadne na ně
strach a hrůza; pro velikost
ramene Tvého ať umlknou
jako kámen! Jako kámen ať
umlknou pro velikost ramene
Tvého; ať hrůza a strach na
ně připadne!

(Třikrát.)

David, král Israele, žije
a trvá!¹⁾

(Třikrát.)

כֵּשֶׁם שְׂאֵנִי רוֹקֵד בְּגִנְדֶּךָ.
וְאֵינִי יֹכֵד לְגִנוּעַ בָּךְ. כִּד לֹא
יֹכְרוּ בָּל אֵינִי לְגִנוּעַ בִּי
לְרָעָה: גִּם

תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וַפְחַד
בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן וְכֶאֱבֶן
יִדְמוּ זְרוּעֶיךָ בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיךָ
אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְלַע: גִּם
דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:
גִּם

¹⁾ V Talmudu traktát Roš-Hasána fol. 25, pag. A se vypravuje, že R. Jehuda Hanasi poslal kdys R. Chiju do Ain Tab, aby tam nový měsíc posvětil (ohlásil), umluviv s ním, aby mu na znamení podařeného úkonu zpět ohlásil: David král . . . — K tomu podotýká Raši, že R. Jehuda Hanasi následkem nepřátelských opatření (se strany Římanů) nebyl s to, dotyčný úkon osobně předsevzítí a proto R. Chijovi jej svěřil. Tím se také vysvětluje, proč R. Chija. R. Jehudovi provedení úkonu s obalem ohlásiti měl. Výrok: „David žije a trvá“, znamená v užším smyslu, že patriarcha, jenž byl z rodu Davidova a jako tento první autoritou v Israeli, ještě svůj úřad vykonává a dovede zmařiti nepřátelská opatření Římanů. V širším smyslu značí onen výrok: David, nejmocnější, nejznamenitější a nejslavnější král Israele žije a trvá, židovstvo žije a trvá dosud vzdor osočování a pronásledování. Ježto výrok onen byl R. Jehudovi dobrým znamením, říká se při modlitbě nad novým měsícem také „Simen טוב וכו'“. Slovy שלום עליכם uvítal snad R. Jehuda posla, kterýž mu onen výrok od R. Chijy přinášel, načež posel — jak obvykle — odpověděl: עליכם שלום. Všecko to ponecháno na památku onoho příběhu. Také modlitby בשם a תפול nacházejí tím svého vysvětlení. Všecky odstavce tvoří tudíž souvislý celek.

Modlitba nad novým měsícem.

Před brčka říká se tento žalm.

הללויה הללו את יי מן השמים. הללויה במרומים: הללויה כל מלאכיו. הללויה כל צבאיו: הללויה שמש וירח. הללויה כל כוכבי אור: הללויה שמי השמים. והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יי. כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם. חק נתן ולא יעבור:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž výrokem Svým stvořil nebesa a dechem úst Svých všechn zástup jejich! Zákon a dobu dal jim, by neměnily určení svého. Vesele a radostně vykonávají vůli stvořitele svého, tvůrce pravdivého, Jehož dílo jest pravdivé, Jenž k měsíci pravil, by se obnovoval a byl korunou skvostnou (povznášejším znakem) těm, kteří pěstování byli od počátku svého, by také oni časem obnovili se jako on (měsíc) a oslavovali tvůrce svého pro jméno vznešené říše Jeho. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž obnovuje měsíce!

Pochválen buď (ó měsíci!) tvůrce tvůj! pochválen buď učitel tvůj! pochválen buď majitel tvůj! pochválen buď stvořitel tvůj!

(Třikrát.)

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם, אשר במאמרו
ברא שחקים. וברוח פיו
כל צבאם. חק וזמן נתן
להם שלא ישנו את-
מפקדם: ששים ושמים
לעשות רצון קונם פועל
אמת שפועלתו אמת.
וללבנה אמר שבתחדש
עמרת תפארת לעמוסי
בטו: שהם עתידים
להתחדש במותה. ולפאר
קיוצרים על-שם כבוד
מלכותו: ברוך אתה יי
מחדש חדשים:

ברוך יוצרך. ברוך עושך.
ברוך קונך. ברוך בוראך:

ג"פ

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil různé druhy koření!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil světlo ohně!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž učinil rozdíl mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž učinil rozdíl mezi svatým a všedním!

*) Nad jinými nápoji:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jehož slovem všecko povstalo!

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מיני בשמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם המבדיל
בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישרי
לעמים. בין יום
השביעי לששת ימי
המעשה. ברוך אתה
יי המבדיל בין קדש
לחול:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהכל נתנה בך ברוך:

Habdála na konci sabatu.

Připadá-li **באב תשעה באב** na konec sabatu, nedělá se **הבדלה**, říká se pouze **תשעה באב**; v neděli večer, na konci **באב מאורי האש** dělá se habdála jako na konci svátku.

אונן (viz str. 21.) nesmí na konci sabatu nebo svátku **הבדלה** dělati, teprve po pohřbu dělá habdálu jako na konci svátku.

הנה Hle, Bůh jest spasení mé, v Něho důvěřuji a nestrachuji se, neboť mé vítězství a oslava jest Bůh, Hospodin, On byl mé spasení. A budete čerpati vodu ve slasti z pramenů spásy. U Hospodina jest spasení; nad lidem Tvým bud' požehnání Tvé! Sěla. Hospodin zástupů jest s námi, záštitou jest nám Bůh Jakobův! Sěla. U židů bylo světlo a radost, slast a sláva; tak budiž u nás! Kalich spásy pozdvihuji a jméno Hospodinovo vzývám:

הנה אל ישועתי.
אבטח ולא אפחד: כי
עזי וזמרת יהי יי ויהי-
לי לישועה: ושאבתם
מים בששון: ממעיני
הישועה: ליי הישועה
על-עמך ברבך:
סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו ואלהי יעקב
סלה: ליהודים היתה
אורה ושמחה וששון
ויקר פן תהיה לנו.
בום ישועות אשא
ובשם יי אקרא:

nížených, a také oživil srdce zkroutěných! — Po třetí se to nachází ve svatých Spisech, kdež psáno jest: Zpívejte Bohu, hrajte jménu Jeho, upravte cestu Tomu, Jenž se vznáší na oblacích; Hospodin jest jméno Jeho, a plesejte před Ním! A psáno jest dále: Otcem sirotků a soudcem vdov jest Bůh v příbytku Svém svatém. — Budiž Hospodin, Bůh náš, s námi, jako byl s otcí našimi! Kož neopustí nás a nezapudí nás! — Vy pak, kteří se přidružujete Hospodina, Boha svého, živi jste všickni po dnes. Neboť potěší Hospodin Sion, potěší všechny zříceniny jeho, a učiní poušť jeho rájem, a pustinu jeho jako zahradu Hospodinovu; slast a radost naleznou v ni, díky a hlasitý zpěv. Hospodin žádá pro spravedlnost Svou, aby zveleběna byla Thóra a proslavena.

שפלים ולהחיות לבנדבאים:
משלש בכתובים דבתיב
שירו לאלהים וזמרו שמו
סלו לרוב בערבות פיה שמו
ועלו לזמנו: ודבתיב בתרה
אבי יתומים ודון אלקמות
אלהים במעון קדשו: יהי
יי אלהינו עמנו. באשר הנה
עם-אבותינו. אל-יעזבנו
ואל-יפשונו: ואתם הדבקים
ביי אלהים תהיו כלכם היום:
כי-גחם יי ציון גחם כל-
הרבתי: וישם מדה כרה בערן
וערבתי גנוי. ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה:
יי חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ונאדיר:

קח שיר המעלות אשרי כל-ירא יי החלף בדרביו: יגיע
 בפיה כי תאכל אשריה וטוב לך: אשתך כגפן פורייה.
 בירבתי ביתך. כגיה בשתילי זיתים. סביב לשלחנה: הנה
 כירב ירדה נבר ירא יי: יברכה יי מציון וראה פטוב ורושלים.
 כל ימי חיה: וראה-בנים לבנה. שלום על-ישראל:

עלינו ק"י.

A rcete takto: Zdráv bud'! a tobě pokoj a domu tvému pokoj, a všemu, což máš, pokoj! Hospodin silu lidu Svému dá, Hospodin požehná lidu Svému mírem.

אמר Pravit rabí Jochanan: Všude ve svatém Písmě, kde mluví se o velikosti Nejsvětějšího, pochválen budiž! tam shledáš i laskavost Jeho. Doklad toho napsán jest v Thóre, opětován v Prorocích a po třetí ve svatých Spisech. Psáno jest v Thóre: Neboť Hospodin, Bůh váš, jest Bohem bohů a Pánem pánů, Bůh veliký, mocný a hrozný, Jenž nehledí k osobě, aniž béré podplacení. A psáno jest dále: Jenž zjednává právo sirotku a vdově a miluje cizince, dávaje mu chléb a oděv. Opětuje se to v Prorocích, kdež psáno jest: Nebo takto praví Svrchovaný a Vznesený, Jenž trůní na věky, Svatý jest jméno Jeho: Vysoko a svatě trůním, avšak i u toho, kdož jest zkroušeného a poníženého ducha, bych oživil ducha po-

ואמרתם פה לחי.
ואתה שלום וביתך
שלום. וכל אשר-לך
שלום: "עו לעמו
יתן." ייברך את-עמו
בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל-מקום
שאמה מוציא גדלתו של-
הקדוש ברוך הוא שם אמה
מוצא ענותנותו: דבר זה
בתיב בתורה. ושני
בגביאים. ומשלש בגביותים:
בתיב בתורה כי "אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים. האל הגדול הגבור
והנורא. אשר לא ישא פנים.
ודא יקה שחד: ובתיב בתורה
עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו לחם
ושמלה: שני בגביאים
בתיב כי כה אמר דם ונשא
שכן עד וקדוש שמו. מרום
וקדוש אשכנז. ואת-דני
ושפל-רוח להחיות רוח

věčná bude, na hlavě jejich, slasti a radosti dojdou, a přehnou zármutek a vzdycháni. I obrátil Jsi mi nátek můj v rej, odstranil Jsi smutek můj a přepásal mne radostí. I nechtěl Hospodin, Bůh tvůj, slyšeti Biláma, i obrátil Hospodin, Bůh tvůj, tobě kletbu v požehnání; protože tě miloval Hospodin, Bůh tvůj. Tehdáz radovati se bude panna v reji, a jinoši a starci vespolek, a Já obrátím smutek jejich ve slast a potěším je a obveselím je po zármutku jejich.

Jenž stvořil plod retů — hlásá pokoj! Pokoj vzdálenému i blízkému — praví Hospodin — a Já uzdravím ho. A duch naplnil Amásu, předního mezi náčelníky: „Tvoji jsme, Davide, a s tebou, synu Isaie, budiž pokoj! Pokoj tobě, a pokoj pomocníkům tvým; nebo tobě pomáhá Bůh tvůj!“ I přijal je David a postavil je v čelo voje.

ושמחת עולם על-ראשם.
ששון ושמחה ישגיגו. וגם
יגון ואנחה: הפכת מספדי
למחול לי פנתת שקי.
ותאזני שמחה: ולא-אבה
"אלהיך לשמוע אל-בלעם
ונחפוך." "אלהיך לך את-
המלה לברכה. כי אהבך יי
אלהיך: אז תשמח בתולה
במחול ובהורים וינקים יחדו.
והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מגונם:
בורא נוב שפתים
שלום. שלום לרחוק
ולקרוב אמר " ורפאתיו ורוח לבשה
את-עמי שי ראש
השלישים. לך דויד
ועמה בקישי שלום.
שלום לך. ושלום
לעזרה. כי עזרך
אלהיך. ויקבלם דויד
ויתנם בראשי הגורד:

Jásej a plesej, obyvatelkyně Sionská, neboť veliký jest uprostřed tebe Svatý Israelský! A řekne se v ten den: Hle, Bůh náš to jest, v Něhož jsme doufali, aby nám pomohl! Jest to Hospodin, v Něhož doufáme! Plesejme a radujme se z pomoci Jeho!

בית Dome Jakobův, pojďtež a krácejme ve světle Hospodinově! I bude bezpečnost časů tvých pokladem spásy, moudrosti a poznání; bázeň Hospodinova, ta jest pokladem jeho. I byl David na všech cestách svých šťastným, a Hospodin byl s ním. Vysvobodil v míru duši mou z boje proti mně; neboť u velikém počtu byli proti mně. — I řekl lid Saulovi: Jonatan že by měl zemřítí, kterýž způsobil vítězství to veliké v Israeli? Nikoliv! — Živ jest Hospodin, že nespadne vlasu z hlavy jeho na zem, neboť s pomocí Boží způsobil tento den (vítězství)! I vysvobodil lid Jonatana, že nezemřel. A vysvobození Hospodinovi navrátí se a přijdou na Sion s plesáním, a radost

צְהִי וְרַנֵּי יוֹשְׁבֵי־
צִיּוֹן. כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר
בַּיּוֹם הַהוּא. הִגֵּד
אֱלֹהֵינוּ זֶה. כִּי־נִינוּ לֹ
וַיִּשְׁעֵנוּ. זֶה יי קִוִּינוּ
לֹ. נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לְכֹוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר
יי: וְהָיָה אֱמוּנַת עַמְּךָ. חֶסֶן
יִשׁוּעַת חֲכָמַת וְרַעַת יִרְאָת
יי הִיא אֱמוּנָה: וַיְהִי דוֹד כָּל־
דְּרָכָיו מִשְׁבִּיל. וַיִּי עִמּוֹ: פָּדָה
בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקִּרְבֵּי כִי־
בְרָבִים הָיָה עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר
הָעָם אֵל שְׂאוּל הֲיִנָּתֵן יְמוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל. חֲלִילָה הִי־
יי אִם יִפֹּל מִשְׁעַרַת רֹאשׁוֹ
אֶרְצָה. כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה
הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־
יִנָּתֵן וְלֹא־מָת: וַפְּדִיִי יי
יִשְׁבֹּן. וְכָאֵז צִיּוֹן בְּרִנָּה

a nebude zahanben lid můj na věky. Neboť v radosti vyjdete a v míru budete vedeni; hory a pahorky dají se před vámi do plesání, a všechny stromy polní ztleškají rukama. Hle, Bůh jest spasení mé, v Něho důvěřuji a nestrachuji se, neboť mé vítězství a oslava jest Bůh, Hospodin, On byl mé spasení. A budete čerpati vodu ve slasti z pramenů spásy. A řeknete v ten den: Děkujte Hospodinu, vzývejte jméno Jeho, oznamujte mezi národy skutky Jeho, připomínejte, že vznešeno jest jméno Jeho! Opěvujte Hospodina, neboť veliké věci učinil; známo to buď po celé zemi!

וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי
לְעוֹלָם: כִּי־בִשְׂמֵחָה
תֵּצְאוּ. וּבְשָׁלוֹם
תִּבְלִיזוּ. הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רִנָּה. וְכָל־
עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ
כָף: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי.
לֹא־אֶפְחָד.
כִּי עֵזִי וְזִמְרַת יְהוָה יי
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
וְשָׂא בֵּת בְּיָמֵי
בְּשִׂשׁוֹן. מִמַּעֲיָנֵי
הַיְשׁוּעָה. וְאָמַרְתֶּם
בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לַיי
כָּרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו
הַזְּכוּרֵי כִי נִשְׁבָּב
שְׁמוֹ: זָמְרוּ יי. כִּי
גָאוֹת עָשָׂה. מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ:

telé tvoji tobě; ty však po výšinách jejich kráčetí budeš.

Setřel jsem jako mlhu poklesky tvé, a jako mračno hříchy tvé; návrat se ke mně, neboť jsem tě vykoupil. Plesejte, nebesa, nebo to učinil Hospodin, jásejte, hlubiny země, lese i všeliký strom v něm! nebo vykoupil Hospodin Jakoba, a v Israeli se proslavil, Vykupitel náš — Hospodin zástupův jest jméno Jeho, Svatý Israelský.

Israeli pomáhá Hospodin pomocí věčnou; nebudete zahanbeni, ani potupeni na věky věkův. I budete jísti, požívati a nasytíte se a chválíte budete jméno Hospodina, Boha svého, Jenž učinil s vámi divné věci, a nebude zahanben lid můj na věky. A poznáte, že uprostřed Israele Já jsem, a že Já, Hospodin, jsem Bůh váš, a nikdo jiný,

אֵיבִיד לְךָ. וְאַתָּה
עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מִחֵיתִי כְעַבְדִּי וְכַעֲבָד
הַטְּאֵתִיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי
נִאֲלַתִּיךָ: רְנֵנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה
יְיָ הִרְיֵעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֲרֶץ פְּצֵחוּ
הַרִים רְנֵה יַעַר וּבְלִיעַן בּוֹ
כִּי־נֶאֱלַל יְיָ יַעֲלֶב וּבִישְׂרָאֵל
יִתְפָּאֵר: גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ עֲבָדוֹת
שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בֵּינִי
תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא
תִבְשׂוּ וְלֹא־תִכְלָמוּ.
עַד עוֹלָמֵי עַד:
וְאַתָּה לָתֵם אֲכוּל
וְשׁוֹעֵי וְהִלַּלְתֶּם אֶת־
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיאַ:
וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם:
וְיִדְעֶתֶם כִּי בִקְרֹב
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי וְאַנִּי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד:

tvých a v každém podniku ruky tvé, a požehná tobě v zemi, kterouž Hospodin, Bůh tvůj, dává tobě. Otevře Hospodin tobě poklad Svůj, dobrý, nebesa, aby dal déšť zemi tvé časem svým a požehnal všelikému diluruky tvé, a půjčovati budeš národům mnohým, ale ty si nevypůjčíš. Neboť Hospodin, Bůh tvůj, požehnal tobě, jakož připověděl tobě, tak že půjčíš národům mnohým, ale ty si nevypůjčíš; i budeš panovati nad národy mnohými, ale oni nad tebou panovati nebudou. Blaze tobě, Israeli! kdo jest jako ty? lide, jemuž pomáhá Hospodin, štít pomoci tvé, jakož i meč důstojnosti tvé! Lichotiti budou nepřá-

וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדְךָ.
וְיִבְרַכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־
יְיָ אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ:
יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־
אִצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־
הַשָּׁמַיִם. לְתֵת מִמֶּנּוּ
אֲרֻצֶּךָ בְּעֵתוֹ. וְלִבְרַךְ
אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ.
וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים.
וְאַתָּה לֹא תִלְוָה: כִּי־
יְיָ אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָךָ.
כַּאֲשֶׁר דִּבְרַי לְךָ.
וְהִעֲבַמְתָּ גּוֹיִם רַבִּים.
וְאַתָּה לֹא תִעְבוֹט.
וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים.
וְבָדָד לֹא יִמְשְׁלוּ:
אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי
כַּמוֹךָ. עִם נוֹשֵׁעַ בֵּינִי
מִגִּזְעִירְךָ וְאֲשֶׁר־חָרַב
נִאֲוַתְךָ. וְיִכְהַשׁוּ

obilí a vína. Necht' slouží ti národové a sklánějí se před tebou kmenové; budiž pánem bratří svých, a necht' sklánějí se před tebou synové matky tvé; kdožby zlořečili tobě, necht' jsou zlořečení, a kdožby žehnali tobě — požehnání! A Bůh všemohoucí žehnej tobě, učiň tě plodným a rozmnožž tě, abys byl shromážděním národů. Dejž tobě požehnání Abrahamovo, tobě i potomstvu tvému s tebou, abys zaujal zemi pobytu svého, kterouž dal Bůh Abrahamovi. Od Boha otce tvého, Jenž spomáhej tobě; od Všemohoucího, Jenž tobě žehnej požehnáním nebeským shůry, požehnáním hlubiny ležící dole, požehnáním prsů a lůna! Požehnání otce

ה' ארץ ורוב דגן
 ותירש: ועבדוה
 עמים וישתחוו לה
 לאמים יהוה גביר
 לאהיה. וישתחוו לה
 בני אמה. ארריה
 ארור. ומברכייה
 ברנה: ואל שדי יברך
 אתה. ויפרך ויברך
 והיית לקהל עמים
 ויהן לה את ברכת
 אברהם. לה ולזרעה
 אתה. לרשתה את
 ארץ מגדוה. אשר
 נתן אלהים לאברהם
 מאל אביה ויעזרה
 ואת שדי ויברכה
 ברכת שמים מעל
 ברכת תהום רבצת
 תחת. ברכת שדים
 ורחם: ברכת אביה

וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם. ליצר מחשבות
 לבב עמה. והגן לבכם אליה: והוא רחום יכפר עון
 ולא ישחית. והרבה להשיב אפסו. ולא יעיר כל חמת:
 כי אתה אדני טוב וסלה. ונתן חסד לכל קרואיך:
 צדקתך צדק לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:
 ברוך אדני יום | יום יצמס-לנו. האל ישועתנו סלה: י
 צבאות עמנו. משנב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות
 אשרי אדם בוטח בה: י הושיעה המלך. יעננו ביום
 קראנו: ברוך אלהינו שגראנו לכבודו. והבדילנו מן
 התועים. ונתן לנו תורת אמת. וחי עולם נטע פתוכנו.
 הוא יפתח לפנינו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו ויראתו.
 ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא יגיע
 לריק. ולא ילד לבחלה: יהי רצון מלפניך י אלהינו
 ואלהי אבותינו שגשמו חקיקה בעולם הזה. ונזכה
 ונזכה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשחת
 ולחיי העולם הבא: למען ימרה כבוד ולא ידום. י
 אלהי לעולם אודה: ברוך הנבר אשר יבטח ביה. והיה
 י מבטחו: בטחו בני עדי עד. כי ביה י צור עולמים:
 ויבטחו בה ידעי שמך. כי לא עזבת דורשיך י: י
 תפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר: קדיש תתקבל

Pripadá-li na konec sabatu, neříká se
 ויהן לה האלהים
 z rosy nebeské a z tuč-
 nosti zemské, i hojnost
 מטל השמים ומשמני

בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תַּפְלֵתְנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת וְתַחֲנוּנִים אֲתָהּ. וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיבְנוּ אֶל־תִּשְׁבְּנוּ. כִּי אֲתָהּ שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלֹתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־הַעֲבוּדָה לְדַבֵּר בִּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֹתָם בְּאֵהָבָה תִּכְבֵּל בְּרַצוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

(יעלה ויבא a ריש חדש O)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מִשִּׁים בְּנֵי דָוִד עַבְדְּךָ. וְזָכְרוֹן רְיוּשָׁלַם עִיר קִדְשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה וְלַטּוּבָה לְחַן וְלִחֶסֶד וְלִרְחַמִים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיָוִם (לִיחַ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ כַּחַמַּס פֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת כַּחַמַּס סִבּוֹת חַג הַסֻּפּוֹת) הַזֶּה : זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כּוּ לַטּוּבָה. וּפְקֻדְנוּ כּוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו כּוּ רַחֲמִים : וּבְדַבְרֵךְ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּהוּ. וְרַחֵם | עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְרַצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכֵנֵתוֹ לְרַצוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְעוּלָם וְעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא קְדוֹר וְדוֹר. נֹדֶדָה לְךָ וְנִסְפַר תְּהַלְתָּךְ עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נַשְׁמָה שְׂבָבָל־יּוֹם עַמָּנוּ. וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָל־עַת עַרְב

וּבְקָר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תִמּוּן תִּסְדִּיד. מְעוֹלָם קָוִינוּ לְךָ : *) וְעַל־כָּל־מַלְכֵנוּ יִתְבַּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד :

(V deset dni pokání vkládá se.)

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנֵי כְרִיתְךָ :

(Pro Chanuka a Purim.)

עַל הַנְּסִים וְעַל הַסְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֲשִׂיתָ לְאַבְתֵּינוּ בְּיָמִים הַהֵם בְּזִמְן הַזֶּה :

Pro Chanuka.

בְּיָמֵי מַתְתִּיהוּ בְּנֵי־יִחְזָקָן כְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנ־י וּבְנָיו. בְּשַׁעֲמֻדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרְתְךָ. וְלַהַעֲבִירֵם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְאֲתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם. רַבָּת אֵת רִיבָם. וְגַת אֶת־דִּינָם. גִּקְמַת אֶת־גִּקְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַשִׂים. וְטָמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְיָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. וְלֹא עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוּשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּיָוִם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבְרֵי בִיתְךָ. וּפְנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ וְיַחֲרִוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצֵרוֹת קִדְשְׁךָ. וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְחֻדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

Pro Purim.

בְּיָמֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֵד עֲלִיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁעִי. בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־תִּיהוּדִים. מִנְעַר וְעַד זֶמֶן טַף וְגַשִּׁים בְּיָוִם אַחַד. בְּשַׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ שְׁנָיִם־עֶשְׂרֵי. הוּא הַחֹדֶשׁ אֲדָר. וּשְׁלָלָם לְבוֹי. וְאֲתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת־עַצְמוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ :

חננו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן
הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלכנו לעבודתך.
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי
הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי
פשענו. כי מחל וסלח אתה. ברוך אתה יי חונן
המרבה לסלוח :

ראה נא בעינינו. וריבה ריבנו. וגאלנו מהרה למען
שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל :

רפאנו יי וגרפא. הושיענו וגושעה. כי תחלתנו
אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מבותינו. כי אל
מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא
חולי עמו ישראל :

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל
מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה ^{v zimě} ותן טל ומטר
לברכה. על פני האדמה ושבוענו מטובה. ובכר שנתנו
בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים :

תקע בשופר גדול. לחרותנו. ושא גם לקבץ

ומנקים מכלל-עון ומדבקים ביראתך.
čisty ode všeho provinění a spojeny s úctou před Tebou !

גלוייתנו. וקבצנו יחד מארבע כנסות הארץ. ברוך
אתה יי מקבץ גדחי עמו ישראל :

השיבה שפטינו כבראשנה. ויועצנו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוד עלינו אתה יי לבדך
בחסד וברחמים וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי
מלך אוהב צדקה ומשפט : (בעיית המלך המשפט) :

ולמלשינים אל-תהי תקנה. וכל-עושי רשעה כרגע
יאבדו. וכלם מהרה יכרתו. והיודים מהרה תעקר
ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה
יי שובר אויבים ומכניע ידים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית
ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי הצדק ועל ינו.
יהמו רחמים יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הפושחים
בשמך באמת. ושים חלקנו עמם לעולם. ולא נבוש
כי-בך בטחנו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים :

ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכון בתוכה
כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם.
וכסא דוד מהרה לתובה תכין. ברוך אתה יי בונה
ירושלים :

את-צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך קוינו כל-היום. ברוך אתה
יי מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם. עלינו. וקבל

(V deset dní pokání:)

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיח המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יתללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(V deset dní pokání: (המלך הקדוש:)

אתה חונן לאדם בעת. ומלמד לאנוש בינה.*

*) Na konci sabatu a svátků říká se zde אתה חוננתו.

Ty jsi nás oblažil znalostí zákona Svého a učil Jsi nás, vykonávati ustanovení vůle Své. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. Otče náš, králi náš, dejž, aby započaly nám dny přicházející nám vsříc k míru, prosty všeho hříchu a

אתה חוננתנו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות בך חקי וצונך. ותבדיל יי אלהינו בין קדוש להול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין ימי השביעי לששת ימי המעשה: אבינו מלכנו החר עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים | מפליחטא

naše a plesala duše naše nad pomocí Tvou v pravdě, když řekne se k Sionu: „Králem jest Bůh tvůj!“ Hospodin kraluje, Hospodin kraloval, Hospodin bude kralovati na věky věků! Neboť království jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě; neboť nemáme krále kromě Tebe. Pochválen budiž, Hospodine, králi, Jenž ve slávě Své stále kralovati bude nad námi na věky věkův a nade všemi tvory Svými!

ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלהיך. מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כי אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יי המלך בכבודו תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו: חצי קדיש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

(V deset dní pokání:)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר חיים.

למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מתיח מתים אתה רב להושיע:

(V zimě se doloží:)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מתיח מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים | אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך טמית ומתיח ומצמיח ישועה:

zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné. Budiž milost Tvá, Hospodine, nad námi, jakož doufáme v Tebe! Pomoz nám, Hospodine, Bože náš, a shromáždí nás z národů, abychom děkovali jménu Tvému svatému a chlubil se chválou Tvou! Všichni národové, kteréž Jsi učinil, necht přijdou a klaní se před Tebou, ó Pane, a ctí jméno Tvé! Nebo veliký Jsi a činíš divy, Ty Bože sám! My pak, lid Tvůj a stádo pastvy Tvé, děkujeme Tobě na věky, od pokolení do pokolení hlásáme chválu Tvou. — Pochválen budiž Hospodin ve dne, pochválen budiž Hospodin v noci; pochválen budiž Hospodin, když leháme, pochválen budiž Hospodin, když vstáváme! Neboť v ruce Tvé jsou duše živých a mrtvých. V Jehož ruce jest duše všeho života a duch každého těla lidského. V ruku Tvou poroučím ducha svého; vysvobodil Jsi mne, Hospodine, Bože pravdy! Bože náš v nebesích, učni, aby vyznávali jedinou jména Tvého, a upevní království Svě stále a kraluj nad námi na věky věkův!

יְיָ קֵזַבְתָּ עֵינֵינוּ
נָא, אֲבֵנוּ לְרַצֵּנוּ
כִּי יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמְחוּ
לְבָבוֹנוּ

הָאֲרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וְיִהְיֶה תְהִלָּתוֹ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחְלְנוּ לְךָ:
הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם הַהוֹדוֹת לְשֵׁם
כְּדָשְׁךָ. לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶיךָ:
כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ
לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה
גְבוּרָתְךָ. אַתָּה אֱלֹהִים
לְבָדָּךָ: וְאֵנָחְנוּ עִמָּךָ וְצֵאן
מִרְעִיתְךָ. גִּדְדָה לָּךְ לְעוֹלָם
לְדוֹר וָדוֹר גִּסְסֵךָ תִּהְלֹתֶיךָ:
כְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. כְּרוּךְ יְיָ
בְלִילָה: כְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבָּנוּ.
כְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בְיָדְךָ
נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמְתִּים אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נַפְשׁ כָּל-חַי. וְרוּחַ כָּל-
בֶּשֶׂר-אִישׁ: בְּיָדְךָ אֲנִי
וְרוּחַ פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל
אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
יְחַד שִׁמְךָ וְקִים מַלְכוּתְךָ
תָּמִיד. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

יְיָ רֵא וְעֵינֵינוּ וְיִשְׂמְחוּ לְבָבוֹנוּ

הַשְׁבִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְנֵנוּ בְּעֲצֵה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ. וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ.
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחַרְבַּ וְרֶעִב וְגִזְוֹן. וְהַסֵּר שָׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שְׁמֵרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלֹךְ א חַנוּן וְרַחוּם |
אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צְאֵתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם. כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

Pochválen budiž
Hospodin na věky! Amen i
Amen. Pochválen budiž Ho-
spodin ze Siona, Jenž sídlí v
Jerusalémě! Halelujah!

Pochválen budiž Hospodin
Bůh, Bůh Israele, Jenž činí
divy sám, a pochváleno budiž
jméno Jeho slavné na věky;
a naplněna budiž slávou Jeho
všecka země! Amen i Amen.
Budiž sláva Hospodinova na
věky, necht se raduje Hospo-
din ze skutků Svých! Budiž
jméno Hospodinovo pochvá-
leno od nynějška až na věky!
Neboť nezapudí Hospodin lidu
Svého pro jméno Svě veliké;
nebo zalíbilo se Hospodinu,
učiniti vás Svým národem.
Když spatřil to všecken lid
(že k modlitbě proroka Eliáše
spadl oheň s nebe na oltář),
padli na tvář svou a řekli:
„Hospodin jest Bohem! Ho-
spodin jest Bohem!“ I bude
Hospodin králem nade vši

כְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:
כְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שִׁבְנוּ יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ: כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִסְתָּאוֹת
לְבָדָּךָ: וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-
כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי
כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם וָשֶׁמַח יְיָ
בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: כִּי לֹא-
יִשׁוּב יְיָ אֶת-עַמּוֹ בְּעֵבֶר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוֹאִיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת אֲתָנֶם לֹא לְעַם:
נִרְא כָּל-הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל-
פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוֹאֵל
הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:
וְהָרָה יְיָ לְמֹלֹךְ עַל-כָּל-

את הזמנים ומסדר את הפוכבים
 במשמרותיהם בקניע פרצונו כורא יום
 ולילה נולל אור מפני השך והשך מפני
 אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל
 בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל
 חי וקים תמיד ימלוד עדינו לעולם ועד.
 ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.
 תורה ומצות הקים ומשפטים אותנו
 למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו
 ובקומנו נשים בחקיה. ונשמח בדברי
 תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם
 חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה.
 ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך
 אתה יי אהב עמו ישראל:

(אל מלך נאמן : (Kdo se modlí bez Minjan, říká také :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
 בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם

svatyni a chvalte Hospodina!
 Zehnejž tobě Hospodin ze
 Siona, stvořitel nebes a země!
 Hospodin zástupů jest s
 námi, zástítou jest nám Bůh
 Jakobův! Séla.
 Hospodine zástupův! Blaze
 člověku, jenž důvěruje v Tebe!
 Hospodine, pomoz! král at
 vyslyší nás v den, když
 voláme!

וּבְרַכּוּ אֶת־יְיָ : יְבָרְכֵךָ יי מִצִּיּוֹן
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבָּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדָם בּוֹטֵם
 תְּרִיכָרַת :
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגַנּוּ בְיוֹם
 קְרָאֵנוּ :
 תְּרִיכָרַת :

הצי קדיש
 והוא רחום יבפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל-חמתו :
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגַנּוּ
 בְיוֹם קְרָאֵנוּ :

(Když kantor zpívá ברכו רבנו, říká obec :

*) חזן ברכו את-יי המברך :

קהל ברוך יי המברך לעולם ועד :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בדרך מעריב ערבים בחכמה פותח
 שערים ובתבונה משנה עתים. ומחליף

*) ותברך וישמחה ותפאר ויתרומם ויתנשא שמו של-
 מלך מלכי המלכים תקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
 אחרון ומבדיל בין אלהים : סלו לרכב בערבנות ביה
 שמו ועלזו לפניו : ושמו מרומם על-כל-ברכה ותהלה :
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : יהי שם יי מברך
 מעתה ועד-עולם :

ani nářku na ulicích našich! Blaze lidu, jemuž tak se děje; blaze lidu, jemuž Hospodin jest Bohem!

(Žalm 67.) למוצאי שבת Sbornistru na strunové nástroje. Žalm k zpívání. Bůh nám buď milostiv a žehnej nám, ozáříš tvář Svou nám! Sela. Aby poznali na zemi cestu Tvou, mezi všemi národy pomoc Tvou. Oslavují Tě národové, Bože, oslavují Tě národové všickni. Radují se a plesají národové; nebo Ty soudíš národy po právu, a národy na zemi spravuješ. Sela. Oslavují Tě národové, Bože, oslavují Tě národové všickni. Země dává úrodu svou; nám žehná Bůh, Bůh náš. Nám žehná Bůh, a bojí se Ho všechny končiny země.

Večerní modlitba pro všední dny.

Na konec sabatu začíná se יהוה רחום se.

שיר (Žalm 134.) Píseň stupňů. Nuže, chvalte Hospodina, vy všickni služebníci Hospodinovi, kteříž stojíte v domě Hospodinově v nocech! Podvihněte rukou svých ku

פְּרִיזוּ וְאִיזוּ יוֹצֵאת וְאִיזוּ
עֲנִיָּה בְּרַחֲמֵינוּ
אֲשֶׁר־הָעַם שָׁפְכָה לוֹ
אֲשֶׁר־הָעַם שָׁיִי אֲהִיוּ

סו למוצאי שבת בנגינות מזמור
שיר: אלהים יתקנו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה: לדעת
בארץ ירושלים
ישועתך: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ישמחו
ורננו לאמים כי תשפט
עמים מי שור ולאמים בארץ
תגהם סלה: יודוך עמים
אלהים: יודוך עמים כלם:
אין נתנה בוליה: יברכנו
אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים: ויראו אותנו כל-
אדם ארץ:

ošemetnost, a jichž pravice jest pravice lživá. Ó Bože, píseň novou zpívati budu Tobě, na žaltáři o desíti strunách hráti budu Tobě! Jenž dává vítězství králům, Jenž vysvobodil Davida, služebníka Svého, od meče zhoubného! Vysvobod a zachraň mne z ruky synů, ciziny, jichž ústa mluví ošemetnost, a jichž pravice jest pravice lživá. Aby synové naši byli jako štěpy, vypěstované v mladosti své, — dcery naše (krásné) jako sochy, tesané dle vzoru paláce. Obilnice naše at' jsou plny, poskytující zá-sobu všelikého druhu; ovce naše at' se množí na nivách našich! Skot náš at' jest plodný; at' není vpádu ani zajatých,

פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר:
אלהים שיר חדש
אשירה לך. בנגבל
עשור אומרה יך:
הנותן תשועה
למלכים הפוצה את-
יוד עבדו מחרב
רעה: פצני והצילני
מיד בני-יכר אשר
פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר:
אשר בנינו בנמעים
מגדלים בנעוריהם.
בנותינו כזויות
מחטבות תבנית
היכל: מזוינו מלאים
מפיקים מזן אל-זן.
צאננו מאליפות
מרבבות בחוצותינו:
אלופינו מסבלים אין

Modlitba na konci sabatu.

Připadá-li תשעה באב na konec sabatu, neříkají se tyto žalmy.

(Žalm 144.) **לְדָוִד** Od Davida. Pochválen buď Hospodin, skála má, Jenž učí ruce moje bitvě, prsty moje válce. (On jest) milost má a hrad můj, záštita má a vysvoboditel můj, štít můj a ochrana má, — Jenž podmanil mi lid můj. Hospodine, co jest člověk, že se k němu znáš, syn lidský, že si ho všímáš? Člověk marnosti podoben jest, dnové jeho jako stín pomíjejí se. Hospodine, nakloň Svých nebes a sestup; dotkni se hor, aby se kouřilo z nich. Zableskni bleskem a rozptyl je (nepřátele), sešli střely Své a pomat' je! Vztáhni ruku Svou s výsostí, vysvobod' a zachraň mne z vod mocných, z ruky synů ciziny, jichž ústa mluví

קַטָּוֶה לְדָוִד בְּרוּךְ יְיָ
צוּרֵי הַמַּלְמַד יְיָ
לְקָרֵב אֶצְבְּעוֹתַי
לְמַלְחָמָה; חֲסָדַי
וּמַצּוּדוֹתַי מִשָּׁגְבֵי
וּמִפְדָּטַי לִי מִגְּנֵי וּבוֹ
חֲסוֹתַי הֲרִידֵר עַמִּי
תַּחְתָּי: יְיָ מִה־אָדָם
וּתְדַעְהוּ. בֵּין־אָנוּשׁ
וּתְחַשְׁבֵהוּ: אָדָם
לְהַבֵּל דָּמָה. יָמָיו
כְּצֶל עוֹבֵר: יְיָ הִטָּ
שְׁמִידָה וְתִרְדָה גַּע
בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ
בְּרָק וּתְפִיצֵם. שְׁלַח
חֲצִיָּה וּתְהַמֵּם: שְׁלַח
יָדְךָ מִמְרוֹם. פְּצַנֵי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
מִיַּד בְּנֵי נֶבֶר: אֲשֶׁר

ve spásu; a zbožní jeho nechť plesají. Tam vyrůstí dám rohu Davidovu, připravím svíci Pomazanému Svému. Nepřátele jeho obléknu v hanbu, ale nad ním se zaleskne koruna jeho.

שיר (Žalm 133.)

Píseň stupňů Davidova. Hle, jak krásné a jak libezné to jest, když přebývají bratří popolu! Jako olej vzácný na hlavě, splývající na bradu, bradu Aronovu, splývající na lem roucha jeho; jako rosa Hermon, jež splývá na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání, života až na věky.

שיר (Žalm 134.)

Píseň stupňů. Nuže, chvalte Hospodina, vy všickni služebníci Hospodinovi, kteříž stojíte v domě Hospodinově v nocech! Pozdvihněte rukou svých ku svatyni a chvalte Hospodina! Žehnejž tobě Hospodin ze Siona. stvořitel nebes a země!

וּלְהַנִּיחַ אֶלְבֵּישׁ יְשׁוּעוֹתֶיךָ יְיָ
רֶגֶל וְרִגְלוֹ: שֵׁם אֶצְמִיחַ קָרְן
לְדָוִד. עֲרַבְתִּי נֵר לְמַשְׁחֵי:
אֹזְבֵיבֵי אֶלְבֵּישׁ בִּשְׂת וְעָלְיוֹ
יִצְיִן נִדְרוֹ:

קַלֵּל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
הִנֵּה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים
שֵׁבֶת אַחִים גַּם יַחַד: בְּשִׁמּוֹן
הַטּוֹב | עַל הָרֹאשׁ יִרַד עַל־
הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶחָד שִׁירָד עַל־
פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל הֶרְמוֹן
שִׁירָד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן. כִּי שֵׁם
צִוְהָ יְיָ אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים |
עַד־הָעוֹלָם:

קַלֵּל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה |
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ.
הָעוֹמְדִים בְּבַיִת יְיָ בַּלַּיְלוֹת:
שֹׁאוֹי יְדֵיכֶם קִדְשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
יְיָ: וּבָרְכֵהוּ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

spodinu, slib učinil Nejmocnějšimu Jakobovu: Nevejdu do stánku domu svého, nevstoupím na lože postele své, aniž dám usnouti očím svým. ani víčkám svým zdřímati — až najdu místo Hospodinu, příbytek Nejmocnějšimu Jakobovu. Hle, slyšeli jsme o ní v Efratě, našli jsme ji na polích Jaharských. Vejděme do příbytku Jeho, sklánějme se u podnože nohou Jeho! Povstaň, Hospodine, k odpočínutí Svému, Ty a schránka slávy Tvé! Kněží Tvoji oblékají se ve spravedlnost, a zbožní Tvoji plesají. Pro Davida, služebníka Svého, nezamítej tváří Pomazaného Svého! Přísahal Hospodin Davidovi pravdu, neupustí od toho: „Z plodu života tvého posadím na trůn tobě. Budou-li ostríhati synové tvoji smlouvy mé a svědectví mých, kterýmž je vyučuji — také i synové jejich na věky seděti budou na trůnu tvém.“ Nebo vyvolil Hospodin Sion, žádal si ho za sídlo Své. To budíž odpočínutí mé na věky; zde budu přebývat, nebo žádal jsem si toho. Pokrmu jeho požehnám, nuzné jeho nasytím chlebem. A kněží jeho obléknou

נִשְׁפַע לִי. נָדַר לְאָבִיר יַעֲקֹב:
אִם-אָבָא בְּאֵהָל בֵּיתִי. אִם-
אֵעֲלֶה עַל-עַרְשׂ יְצוּעָי: אִם-
אֶתֵּן שְׁנַת לַעֲיִנִי. לַעֲפַעֲפֵי
תְנוּמָה: עַד אֲמַצֵּא מְקוֹם
לִי מִשְׁכְּנֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב:
הִנֵּה שָׁמְעוּנָה בְּאֶפְרַתָּה
מִצְאֲנֹנָה בְּשָׂדֵי יַעֲר: נְבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדּוּם
בְּגִלּוֹ: קוֹמָה יְיָ לְמִנוּחֶתָּךְ
אֶתָּה וְאֲרוֹן עֲדָתְךָ: כְּתִיבָה
וּלְבָשׁוּ צִדִּק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ:
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל-תֵּשֵׁב
פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ: נִשְׁפַע-יְיָ לְדָוִד.
אֶמֶת לֹא-יָשׁוּב מִפְּנֵיהָ. מִפְּרִי
כִּטְנֶךָ אִשִּׁית לְכִסֵּא-לְךָ:
אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֶיךָ אֶבְרִיתִי
וְעַדְתִּי זוֹ אֶלְמָדָם גַּם-בְּנֵיהֶם
עַד-יַעַד יִשְׁבוּ לְכִסֵּא-לְךָ: כִּי
בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב
לָו: זֹאת-מְנוּחָתִי עַד-יַעַד פֶּה
אֵשֵׁב כִּי אֹיְבֵיתִי: צִיְדֶה בְּרֶךְ
אֲבִירָה אֲבִינִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לְחֶם:

שיר (Žalm 130.)

Píseň stupňů. Z hlubokosti volám k Tobě, Hospodine! Pane! vyslyš hlas můj; kéž ucho Tvé naslouchá hlasu prosby mé! Budeš-li ku proviněním přihlížeti, ó Bože. — Pane, kdož by obstál? Ale u Tebe jest odpuštění, aby se báli Tebe. Doufám v Hospodina, doufá duše má, a na slovo Jeho čekám. Duše má (čeká) na Pána, více než strážcové na jitro, strážcové na jitro. Doufej, Israeli, v Hospodina! neboť u Hospodina jest milost, a hojně jest u Ného vysvobození; Onť vysvobodí Israele ze všech provinění jeho.

שיר (Žalm 131.)

Píseň stupňů Davidova. Hospodine, nepozdvihlo se srdce mé, ani se povýšily oči mé, aniž jsem se zabýval věcmi velikými, aneb vyššími, než mi náleží. Věru, upokojil a utišil jsem duši svou jako odstavené dítě u matky své; jako odstavené dítě jest u mne duše má. Doufej, Israeli, v Hospodina od nynějška až na věky!

שיר (Žalm 132.)

Píseň stupňů. Pamětliv bud', Hospodine, Davidovi veškeré námahy jeho, jak přísahal Ho-

קַל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים
קָרָאתִיךָ יְיָ: אֲדַנִּי שָׁמְעָה
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹיךָ בְּשִׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם-עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמַר-יְיָ. אֲדַנִּי מִי יַעֲמוּד:
כִּי עֲמֹד הַסְּפִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא:
קוֹיִתִי יְיָ קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבַר
הַזְכָּרְתִּי: נַפְשִׁי רָאדְנִי
מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר. שׁוֹמְרִים
לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְיָ:
כִּי עִם-אֲדֹנָי הַחֶסֶד. וְהִרְפָּה
עַמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קַל־שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
יְיָ לֹא-רָגַבָה לִּבִּי וְלֹא-רָמוּ
עֵינָי וְלֹא-הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת
וּבְנִסְפָּאוֹת מִמֶּנִּי: אִם-לֹא
שׁוֹיִתִּי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּנִמְל
עָלַי אִמּוֹ כְּנִמְל עָלַי נַפְשִׁי:
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם:

קַל־שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. וְזָכוֹר יְיָ
לְדָוִד אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר

שיר (Žalm 128.)

Píseň stupňů. Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po cestách Jeho! Výdělkem rukou svých když se živíš — blaze tobě! pak se dobře daří tobě! Manželka tvá jest jako réva plodná uvnitř domu tvého, dítky tvé jako štěpy olivové kolem stolu tvého. Hle, takto jest požehnan muž, jenž se bojí Hospodina. Žehnejž tobě Hospodin ze Siona! a spatřuj štěstí Jerusaléma po všecky dny života svého, a spatřuj dítky dětí svých! Pokoj nad Israelem!

שיר (Žalm 129.)

Píseň stupňů. Velice mne sužovali od mladosti mé, ať řekne Israel; velice mně sužovali od mladosti mé; avšak nepřemohli mne. Po hřbetě mém orali oráči, dlouhé táhli brázdy své. Hospodin jest spravedliv, On přetal provazy bezbožných. Zahanbeni jsou a ustupují zpět všickni nepřátelé Siona, budou jako tráva na střeších, kteráž — prve než se vytrhá, již usychá, kterouž nenaplní hrsti své žnec, ani náručí svého ten, kdo váže snopy; aniž feknou mimojdoucí: „Požehnáni Hospodinovo nad vámi; žehnáme vám ve jménu Hospodinovu!“

קַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל־
וְרָא ייִ הַהֲלֹךְ בְּדַרְכֵי־יוֹי יִגִּיעַ
בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב
לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ אֶבְנֶיךָ פֹּרְיָהּ
בְּנֵי־רַגְלֵי בִיתְךָ בְּנֵיךָ בְּשֵׂתֵי־לֵי
וַיִּתִּים סָבִיב לְשֵׁלֶחֶנְךָ: הִנֵּה
כִּי־בָן יִבְרָךְ נָבֵר יִרְאֵ ייִ:
יִבְרָכְךָ ייִ מִצִּיּוֹן וְרָאָה כְּטוֹב
יְרוּשָׁלַם. כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
וְרָאָה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם
עַל־יִשְׂרָאֵל:

קַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. רַבַּת
צָרָוֹנִי מִנְעוּרַי. יֹאמְרֵ־נָא
יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרָוֹנִי מִנְעוּרַי.
גַּם לֹא יָכֹלוּ לִי: עַל־נַפְשִׁי
חָרְשׁוּ הָרָשִׁים הָאֵרִיכּוּ
לְמַעַנְיָתָם: ייִ צַדִּיק קָנִיעַן
עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבוֹשׁוּ וַיִּפְגְּנוּ
אֲדוּר כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: יִדְוֶי
בְּחַצֵּיר גִּזְוֹת שֶׁקֶדְרַת שָׁלַף
יִבֹשׁ: שָׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר
וְהִצְנֹו מַעֲמֹר: וְלֹא אָמְרוּ
הַעֹזְבֵרִים בְּרַבַּת ייִ אֲלֵיכֶם
כִּרְבָּנֹו אֶתְכֶם בְּשֵׁם ייִ:

שיר (Žalm 126.)

Píseň stupňů. Když zpět přivedl Hospodin zajaté Sionské, byli jsme jako ve snách, tehdáž byla plna smíchu ústa naše, a jazyk náš pln plesání; tehdáž pravili mezi národy: „Veliké věci Hospodin učinil s těmito!“ Veliké věci Hospodin učinil s námi, byli jsme potěšeni. Přiveď zpět, Hospodine, zajaté naše, jako potoky na jihu. Ti, kteří rozsévají se slzami, s plesáním budou sklízeti. Sem tam chodí a pláče, jenž nese hrst semene, ale přijde s plesáním snášet snopy své.

שיר (Žalm 127.)

Píseň stupňů Šalomounova. Když Hospodin nestaví domu — nadarmo namáhají se stavitelé jeho s tím; když Hospodin neopatruje města — nadarmo bří strážce. Nadarmo, že časné vstáváte, pozdě sedíte, kteří pojídáte chléb námahy; ten dává miláčku Svému ve snách. Hle, dar od Hospodina jsou dítky, odměnou jest plod života. Jako střely v ruce hrdiny, tak dítky mladosti. Blaze mužů, kterýž naplnil toul svůj jimi! Nebudou zahanbeni, když mluvíti budou s nepřáteli v bráně.

כִּנּוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ייִ
אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחֻלְמוֹם: אִזּוּ יִמְלֵא שִׁחֻק
פִּינוּ וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה: אִזּוּ יֹאמְרוּ
בְּגוֹיִם. הַגִּדִּיל ייִ לַעֲשׂוֹת עִם־
אֱלֹהִ: הַגִּדִּיל ייִ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה ייִ אֶת־
שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִבְנֵי־
הַחַיִּים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה
יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבְכַהֲנֵשׁ
מִשָּׁךְ הַדֹּעַ כֹּא יָבֹא בְרִנָּה
נִשְׂא אֶלְפָתָיו:

כִּנּוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה
אִם ייִ אִלֵּא יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא
עֲמָרוּ בּוֹנֵי בּוֹ. אִם־ייִ לֹא־
יִשְׁמַר־עִיר שׁוֹא שֶׁקֶד שׁוֹמְרֵ:
שׁוֹא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם
מֵאַחֲרֵי־שִׁבַת אֲכֹל־לֶחֶם
הַעֲצָבִים בָּן יִתֵּן לְיָדֵי־שִׁנְאֵ:
הִנֵּה נַחֲלַת ייִ בָּנִים שֶׁכֶר פְּרִי
הַבְּטָן: בְּהַצִּים בְּיַד נְבוּר בָּן
בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־י הַנְּבֵר
אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשֶׁפְתּוֹ מִהֶם
לֹא יִבוֹשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת־
אוֹיְבִים בְּשָׁעַר:

שיר (Žalm 124.)

Píseň stupňů Davidova. Nebýtí Hospodina, Jenž byl s námi — at řekne Israel — nebýtí Hospodina, Jenž byl s námi, když povstal proti nám člověk — tehďáz za živa by nás byli pohltili, když rozpálen byl hněv jejich proti nám; tehďáz vody by nás byly zaplavily, proud by byl zachvátíl duši naši, tehďáz byly by zachvátily duši naší vody zpupné. Pochválen buďž Hospodin, Jenž nás nevydal v kořist zubům jejich! Duše naše jako ptáče unikla osidlu ptáčnicků; osidlo se roztrhlo, a my jsme unikli. Pomoc naše jest ve jménu Hospodina, stvořitele nebes a země.

שיר (Žalm 125.)

Píseň stupňů. Ti, jenž důvěřují v Hospodina, jsou jako hora Sion, kteráž se nepohne, na věky trvá. Jerusalém — hory kolem sebe má: tak Hospodin jest kolem lidu Svého od nynějška až na věky; neboť nebude spočívati žezlo bezbožnosti nad údělem spravedlivých, aby nevztáhli spravedliví k nepravosti rukou svých. Dobře čin, Hospodine, dobrým a těm, kteří jsou upřímného srdce! Avšak ty, kteří se uchylují k cestám svým krivým, ty nechť zapudí Hospodin s pachatelí nepravosti! Pokoj nad Israellem!

כְּכֹד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
לֹאֵלֹהִים יְיָ שִׁיחֵיהָ לָנוּ. יֵאמְרוּ-נָא
יִשְׂרָאֵל: לֹאֵלֹהִים יְיָ שִׁיחֵיהָ לָנוּ
בְּקִוּיִם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי תִיִּים
בְּלָעֵינוּ. בְּחַרֹּת אַפָּס בָּנוּ:
אֲזִי תַמִּים שִׁטְפוּנוּ וְנִדְלָה עֵבֶר
עַל-נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֵבֶר עַל-
נַפְשֵׁנוּ תַמִּים הַיְדוּנִים: בְּרוּךְ
יְיָ שֶׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם:
נַפְשֵׁנוּ כַּצֹּפֵר נִמְלְטָה מִפֶּה
יֹדְקִים. הִפְחָ נֶשְׁבֵּר וְאֵנְחָנוּ
נִמְלְטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

כְּכֹד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים
בְּיַי בְּהַר צִיּוֹן רֵא יִמוּט לְעוֹלָם
יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סְבִיב
לָהּ וְיְיָ סְבִיב לְעַמּוֹ. מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִנוּחַ שִׁבְט
הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים
לְמַעַן לֹא-יִשְׁלַחוּ הַצְּדִיקִים
בְּעוֹלְתָהּ יְדֵיהֶם: הַטִּיבָה יְיָ
לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם:
וְהַטִּיבִים אֶעֱרֹקְלָתָם יוֹדְכֵם
יְיָ אֵת פְּעָלֵי הָאֵוִן. שְׁלוֹם
עַל-יִשְׂרָאֵל:

שיר (Žalm 122.)

Píseň stupňů Davidova. Raduji se, když mi říkají: „Do domu Hospodinova půjdeme!“ Již stojí nohy naše v branách tvých, Jerusaléme! Jerusaléme, zbudovaný, jako město připojené k sobě vespolek. Tam putují pokolení, pokolení Hospodinova, ku svědectví Israeli, děkovati jménu Hospodinovu. Nebo tam zasedají na trůnech k soudu, na trůnech domu Davidova. Přejtež pokoje Jerusalému! Nechť se dobře daří přátelům tvým! Budiž pokoj v hradu tvém, bezpečnost v palácích tvých! Pro bratry a přátele své vyřknu pokoj nad tebou, pro dům Hospodina, Boha našeho, vyprosím blaho tobě.

שיר (Žalm 123.)

Píseň stupňů. K Tobě pozdvihují oči svých, Jenž trůníš v nebesích. Hle, jako oči služebníků k ruce pána svého, — jako oči sluzky k ruce velitelky své, tak vzhlížejí oči naše k Hospodinu, Bohu našemu, až nám jest milostiv. Buď nám milostiv, Hospodine, buď nám milostiv, neboť už dosti jsme nasyceeni potupou! Dlouho již nasyceena jest duše naše posměchem bezstarostných, potupou pyšných.

כְּכֹד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד
שָׂמַחְתִּי בְּאִמְרֵים לִי בֵּית יְיָ
נִלְךְ: עֲמֻדֹתָ הֵיוּ רַגְלֵינוּ
בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם
הַבְנוּיָהּ בְּעִיר שֶׁחִבְרָה-לָהּ
יַחְדוּ: שָׁשֵׂם עָלֵינוּ שְׂבָטִים
שְׂבָטֵי-יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל.
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמַח
יֵשֵׁב. כְּסֵאוֹת לְבַיִת דָּוִד: שְׁאֵלוּ
שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם. יִשְׁכְּרוּ
אֶהְיֶךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ
שְׁלוֹה בְּאַרְמוֹתֶיךָ: לְמַעַן
אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם
בְּךָ: לְמַעַן בֵּית-יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

כְּכֹד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ
נִשְׂאֲתִי אֶת-עֵינֵי הַיֹּשְׁבִי
בְּשָׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים
אֶלֶיךָ אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה
אֶל-יָד גְּבוּרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל-
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחֵנָנוּ: הִנֵּנוּ
יְיָ הִנֵּנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ כּוֹז:
רַב־תְּשַׁבְּעָה-לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג
הַשְׂאֲנָנִים הַכּוֹז לְגֵאוּנִים:

se země, a bezbožných aby již nebylo! — Chval, duše má, Hospodina! Halelujah!

שיר (Žalm 120.)

Píseň stupňů, K Hospodinu v souzení svém volal jsem, a On vyslyšel mne, Hospodine, zachraň duši mou od retu lživého, od jazyka lstivého! Co dá Tobě a co rozmnoží Tobě jazyk lstivý? — Jako střely hrdiny, přestroje, i s uhlím jalovecovým. Běda mně, že meškal jsem v Mesech, přebýval u stanů Kedarských, že dlouho bydlela duše má u nepřítele míru. Já jsem pro mír, ale když mluvím, oni chtějí válku.

שיר (Žalm 121.)

Píseň stupňů. Pozdvihují oči svých k horám — odkud přijde má pomoc? Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Nepřipustí, aby klesla noha tvá, nedřímá strážce tvůj. Hle, nedřímá, ani nespí strážce Israele. Hospodin jest strážce tvůj, Hospodin jest ochrana tvá po pravici tvé. Ve dne slunce neuškodí tobě, ani měsíc v noci. Hospodin tě bude opatrovatí ode všeho zlého, bude opatrovatí duši tvou. Hospodin bude opatrovatí východ tvůj a příchod tvůj od nynějšíka až na věky.

וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַבִּי
נִפְשֵׁי אֶת־יְיָ הִלְלוּהָ:

קַבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ
בַּצִּדְקָתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי יְיָ
הִצִּילָה נִפְשֵׁי מִשְׁפַּת־שִׁקָּר
מִלְשׁוֹן רַמְיָהּ: מַה־יִּתֵּן דָּךְ
וּמַה־יִּסְפֶּה לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ:
הִצִּי גְבוּר שְׁנוֹנִים עִם גַּחְלֵי
רִתְּמִים: אוֹיְהָ לִי כִי־גִרְתִּי
מִשָּׂד שְׁכַנְתִּי עִם־אֹהֲלֵי קָדְרָ:
רַבַּת שְׁכַנְהָ־לָהּ נִפְשֵׁי עִם
שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה:

קַבֵּי שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי
אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רַגְלִיךָ
אֶל־יִנּוּם שׁוֹמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְיָ שֹׁמֵר יְיָ צִדְקָה עַל־יְדֶךָ
וּמִנְיָךְ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־
יִקְבֶּה וְרַחַב בְּלִילָהּ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ
מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת נִפְשֶׁךָ:
יְיָ יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

řvou po loupeži, a žádají od Boha pokrmu svého. Vychází slunce — zalézají, a v doupatech svých ulehají. Vychází pak člověk k dílu svému, a ku práci své až do večera. Jak četná jsou díla Tvá, Hospodine, všechna v moudrosti učinil Jsi; plna jest země statků Tvých! Tu jest moře, veliké, rozsáhlé; tam jest hmyzu bez počtu, zvířat malých i velikých; tam koráby plují, velryby, jež stvořil Jsi, by rejdlily v něm. Všickni na Tebe čekají, abys jim dával pokrm jejich časem svým. Když jim dávaš, sbírají, když otvíráš ruku Svou, nasycují se dobrým. Když skříváš tvář Svou — polekají se; když odjímáš dech jejich, hynou a v prach svůj se navracejí. Vysíláš dech Svůj, opět stvoření bývají, a tak obnovuješ tvář země. Budiž sláva Hospodinova na věky; nechť se raduje Hospodin ze skutků Svých! Jenž pohlédne na zemi, anež se chvěje, dotkne se hor, a kouří se z nich. Zpívati budu Hospodinu, dokud jsem živ, kráti budu Bohu svému, dokud jsem tu. Kéž zalíbí se Jemu má řeč, já se radovati budu v Hospodinu! Kéžby vyhynuli hříšníci

הַבְּפִירִים שְׂאֵי־יִם לַטָּרֶף
וְלִבְקֵשׁ מֵאֵל אֲבָלָם: תִּזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ וַיֹּאסְפוּ וְאֶל־מַעֲוֹנָתָם
יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְעֻלוֹ
וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרֶב: מַה־רַבּוּ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ! גְּדֹל בְּהַכְמָה
עֲשֵׂית מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיֹנֶיךָ:
זֶה הֵיּם גְּדוֹל וְרַחֵב יְדָיִם.
שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר. הֵיזֵת
קַטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיֹּת
יִחַלְכוּן לִוְיָתָן זֶה | יַעֲרֶךְ
לְשִׁחַק־בוּ: כָּל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לָתֵת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן
לָהֶם וְלִקְטוֹן. תִּפְתַּח יְדֶךָ
יִשְׁפְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
יִבְהִלּוּן תִּסַּף רוּחָם יִגְעוּן
וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח
רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם.
יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט
לְאָרֶץ וַתִּרְעַד. יַגַּע בְּהָרִים
וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בְהֵי
אֲוִמְרָה לֹא־לֵהִי בְּעוֹדִי: יַעֲרַב
עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי:
יִתְמוּ הַטָּאִים | מִן־הָאָרֶץ

běhly se, před hlasem hromu Tvého pospíšily. Vystoupily hory, snížila se údolí — na místo, kteréž Jsi založil jim. Meze Jsi položil, aby nepřestupovaly, ani se navracovaly pokrývati zemi. On dává vtékati pramenům v potoky, mezi horami plynou. Nápoj dávají všem zvířatům polním, uhašují tu mezkové žízeň svou. Při nich ptactvo nebeské hnízdí, z prostřed ratolestí vydává svůj hlas. On napájí hory z paláců Svých, ovocem činů Tvých sytí se země. Dává růsti trávě pro dobytek, a bylině ku potřebě člověku, aby vyvodil chléb ze země, a víno, jež obveseluje srdce člověka, aby skvěla se tvář jeho nad olej, a chléb, jenž srdce lidské občerstvuje. Nasycují se stromy Hospodinovy, cedry Libánské, jež štěpoval, kdež ptáci hnízdí, čáp, jemuž cypřiše jsou domovem. Hory vysoké jsou kamzíkům, skály — útočiště králíkům, Učinil měsíc k určování dob, slunce zná západ svůj. Privodíš tmou — a nastane noc, v níž hýbe se všecka zvíř lesní. Lvičata

רָעַמָּךְ יִתְפַּזְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים
 יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶל־מְקוֹם זָה
 יִסְדַּתְךָ לָהֶם: גְּבוּל שְׂמֹת
 בְּלֹא־יַעֲבֹרוּן בְּלֹא־יִשְׁבֹּנוּ לְכַסּוֹת
 הָאָרֶץ: הַמְשִׁלַּח מִמַּעֲיָנִים
 בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן:
 יִשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדֵי יִשְׁפְּרוּ
 סְרָאִים צְמָאִם: עַל־יָהֶם עוֹף־
 הַשָּׁמַיִם יִשְׁבֹּנוּ מִבֵּין עֲפָאִים
 יִתְנוּ־קוֹל: מִשְׁקַה הָרִים
 מִעֲלֵיתוֹ. מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ
 תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ הַחַיִּר
 לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעֹבְדֹת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לָהֶם מִן
 הָאָרֶץ: וַיִּין יִשְׁמַח לִלְבַב אָנוּשׁ.
 לְהַצְהִיל פְּגִימִים מִשָּׁמַן. וְלָהֶם
 לִלְבַב־אָנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁפְּעוּ
 עֵצֵי יְיָ אֲרוֹן לְבָנוֹן אֲשֶׁר
 נָטַע: אֲשֶׁר־שָׁם צַפְרִים
 יִקְנְנוּ. חֲסִידֵה בְרוּשִׁים בֵּיתֵהּ:
 הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סֹלְעִים
 מִחֶסֶד לְשִׁפְּנִים: עֲשֵׂה יְרַח
 לְמוֹעֲדִים. שְׁמֵשׁ יִדַּע מְבוֹאוֹ:
 תִּשְׁתַּחֲשֹׁד וְיִהְיֶה לְיִלְדָה. בּוֹ
 תִרְמַשׁ בְּרַחֲמֵי תוֹרַת־עֶר:

zastupuje תהנון; připadá-li tedy sabat na některý z těch dnů, jež jsou na stránce 103. před תהנון vyznačeny, vynechává se o sabatu צדק צדקתך.

צדקתך Spravedlnost Tvá jest spravedlnost věčná, a zákon Tvůj jest pravdivý. A spravedlnost Tvá, ó Bože, sahá až k výsosti; Jenž vykonal Jsi věci veliké, ó Bože, kdo jest jako Ty? Spravedlnost Tvá rovná se horám nejvyšším, soudové Tvoji hlubinně nesmírné! Člověku i zvířeti pomáháš, Hospodine!

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך אלהים עד־מרום אשר־עשית גדלות אלהים | מי כמוך: צדקתך בהרי־אל משפטיו תהום רבה. אדם ובהמה תושיע יי:

קדיש שלם, עלינו, קדיש יתום.

Od מנחה před פסח čtou se po sabat následující žalmy.

O עבדים דיינו לפרעה říká se místo nich שבת הגדול.

ברכי (Zalm 104.)

Chval, duše má, Hospodina! Hospodine, Bože můj, jak Jsi veliký! v lesk a důstojnost oblékáš se. On halí se ve světlo jako v roucho, rozestírá nebesa jako koberec, sklenul na vodách paláce Své, užívá oblaků místo vozu, vznáší se na perutích větru. Činí Svými posly větry, Svými služebníky oheň plápolající. Založil zemi na základech jejích, aby se nepohnula na věky věkův. Propast jako rouchem Jsi pokryl; na horách stály vody. Před močným výrokem Tvým roz-

קד ברכי נפשי את־יי | אלהי גדלת מאד. הוד והדר לבשת: עטה אור כשלקמה נוטה שמים ביריעה: המקרה במים עליותיו. השם־עבים רכובו. המהלך על־פנפי רוח: עשה מלאכותיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על־מכוניה בל־תמוט עולם ועד: תהום פלבוש כפיתו על הרים יעמדו מים: מן־גערתך יגוסון. מן־קול

וְכָל הַחַיִּים יִרְדּוּ סָלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סָלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׁמֵךְ וְלֵךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
 הוּא מְלִיךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמָה.

(O sabatu pokání vkládá se:)

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשִׁלוֹם וּפְרֻקָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח
 לְפָנֶיךָ אֱנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשִׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי. וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מַרְמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם, וְנַפְשֵׁי בְּעֶפְרַיִם לִפְלֹ תִהְיֶה פִתְחָה
 לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּה נַפְשִׁי, וְכָל־הַחוֹשְׁבִים
 עָלַי רָעָה. מִתְּהִי הַפֶּר עֲצָתָם, וּבְלִקְלֹ מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
 יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהוִי־לְרִצּוֹן אִמְרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׂרוֹם בְּמַרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְחַן חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת: וְעֲרַבְהָ לִּי מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת:

וְזָכְרוֹן מְשִׁים בְּזִדּוֹד עֲבֹדָה. וְזָכְרוֹן יִרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה.
 וְזָכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וְלִחְסֵד וְלִרְחַמִּים לְחַיִּים וְלְשִׁלוֹם בְּיוֹם (נְרִיחַ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
 כַּהֲהֵמ סֶסֶה הַגַּב הַמִּצְוֹת כַּהֲהֵמ סִכּוֹת חַג הַסְּבֻוֹת) הַזֶּה: וְזָכְרָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפְקַדְנֵנוּ בּוֹ. לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים:
 וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחֲנּוּנִים וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֲנִינֵנוּ. כִּי אֵל מְלִיךְ | חַנּוּן וְרַחֵם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֲנִינֵנוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּחַיֵּר שְׁכִינְתֵנוּ לְצִיּוֹן:

מודים רבבנו:

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׁאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּינוּ מִנּוֹן
 יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא רֹדֵר וְדוֹר
 גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ. עַל־
 חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל־
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
 וְעַל־נִסְיֶיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ.
 וְעַל־נִסְפְּלוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבְקָר
 וּצְהָרִים. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם. כִּי לֹא תָמוּ
 חַסְדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(O na str. 88.) על הנסים שבת חנכה (O

וְעַל־כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

(O sabatu pokání vkládá se:)

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

אתה Ty jsi jediný a jméno Tvé jest jediné, a kdo, jako lid Tvůj Israelský, jest národ jediný na zemi? Ozdobu čestnou, vínek spásy, den klidu a svěcení lidu Svému Jsi udělil. Abraham těšil se, Izák plesal, Jakob a synové jeho požívali klidu o něm. Jest to klid lásky a přízně, klid pravdy a věrnosti, klid miru a spokojenosti, bezpečnosti a důvěry, klid úplný, v němžto zalíbení máš. Poznávají děti Tvé a vědí, že od Tebe pochází klid jejich, a pro klid svůj posvěcují jméno Tvé.

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו ממוצותיך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברחון שבת קדשך. ונניחו בם ישראל מקדשי שמהך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדבר ביהוה ואשי ישראל ותפדתם. באהבה תקבל ברחון. ותהי לרחון תמיד. עבודת ישראל עמך:

(O sabatu pokání: a ראש חדש חדש)

אלהינו ואלהי אבותינו. געלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו:

אתה אחד ושמהך אחד. ומי בעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת גדלך. ועטרת ישועה. יום מנוחה וקדשה לעמך נתת: אברהם יצחק ויעקב ירגו. יעקב ויגו ונחו בו: מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלחה. והשקט ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יפירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם. ועל מנוחתם יקדישו את שמהך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו ממוצותיך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברחון שבת קדשך. ונניחו בם ישראל מקדשי שמהך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדבר ביהוה ואשי ישראל ותפדתם. באהבה תקבל ברחון. ותהי לרחון תמיד. עבודת ישראל עמך:

(O sabatu pokání: a ראש חדש חדש)

אלהינו ואלהי אבותינו. געלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

(V zimě se doloží:)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מבלבל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך מלכות ומחיה ומצמיח ישועה:

(O sabatu pokání:)

מי כמוך אב תרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים: *

אתה קדוש ושמהך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(המלך הקדוש: O sabatu pokání:)

*) Keduša při opakování modlitby Šemóne-Esre kantorem.

חזן קדוש את שמהך בעולם. בשם שמקדושים אותו בשמי מרום. ככתוב על-יד נביאה. וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח קדוש קדוש קדוש יי עבאזת מלא כל הארץ כבודו:

חזן לעמתם ברוך יאמרו:

קו"ח ברוך כבוד יי במקומו:

חזן ובדברי קדשה כתוב לאמר:

קו"ח ומלוך יי לעולם אלתהו ציון לדר ודר הללויה:

חזן לדר ודר בגיד גדלה. וילצח נצחים קדשתה נקדיש. ושבחה אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם געה. כי אל מלך גדול וקדוש אמת. ברוך אמת יי האל הקדוש: (כע"פ המלך הקדוש)

וְבֹא לְעִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִּשְׁעֵי בְּיַעֲקֹב. נֶאֱמַר יי:
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי. רוּחִי אֲשֶׁר עָלְךָ
 וְדַבְרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ. לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 וְרֵעַךְ וּמִפִּי זֶרַע וְרֵעַךְ אָמַר יי. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא יְהוָה אֱלֹהֵיהָ
 וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי. צְבָאוֹת. מִלֵּא כָּל-הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִן מִזֶּדֶן וְאֶמְרֵן קְדִישׁ בְּשֵׁמִי
 מְרוֹמָא עֲלֵיכֶם בֵּית-שְׁכִינְתֵיכֶם. קְדִישׁ עַל-אַרְעָא עֵיבֵד
 גְּבוּרְתֵיכֶם. קְדִישׁ בְּעֵלְמָא. יי. צְבָאוֹת מְדַבֵּר כָּל-
 אַרְעָא זִו יְקָרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ. וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רֵעִשׁ
 גְּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְקוֹמוֹ: וְנִמְלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעַת
 בְּתַרִי כָּל-זֵינֵע סִגְיָא דְמִשְׁבַּחֵינוּ וְאֶמְרֵן. בְּרִיךְ יְקָרָא דְיי
 מֵאַתְרֵי בֵּית שְׁכִינְתֵיכֶם: יי. יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי. מִקְבוּלֵי
 קָאָם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עַלְמֵינָא: יי. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֹרָה זֹאת לְעוֹלָם. לְיַצֵּר מַחְשַׁבוֹת
 לְרַב עֲמֻדָּא. וְהָבֵן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם | בְּכֹפֵר עֵינֵן
 וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִדְבָּה לְרֵשָׁיִב אִפְסֵי. וְלֹא יִעִיר כָּל-חַמְתוֹ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלַח. וְרַב חֶסֶד לְכָל-קְרָאִיךָ:
 עַד-קִתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם. וְתוֹרְתֵךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאֲבוֹתֵינוּ מִמֵּי קֶדֶם:
 בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ. הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סֶלָה: יי
 צְבָאוֹת עֲמַנּוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי. צְבָאוֹת
 אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ: יי. הוֹשִׁיעַת הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם
 קָרָאנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאנוּ לְכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילְנוּ מִן-
 הַתּוֹעִים. וְנִתְּנָן-לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַי עוֹלָם נְטִיעַ בְּתוֹכֵנוּ

הוא וְפָתַח לָבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּשְׂם בְּלִבְנוּ אֶת-הַבְּתוּרָאָתוֹ.
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. לְמַעַן לֹא גִינַע
 לְרִיקָא. וְלֹא יִגְלַד לְבַבְךָ לָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי. אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִקְבָּה
 וְנִתְּחִי וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וְנִקְרָבָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשְׁמִיחַ
 וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם. יי
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵדָה: בְּרוּךְ הַנִּבְרָא אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי. וְהִקְבָּה
 יי. מִבְּטַחוֹ: בְּטַחוֹ בְּיָי עַד. כִּי בָּיָה יי. מִן עֵלְמֵינָם:
 וְיִבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֻךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹר שִׁיךָ יי: יי
 חֶסֶן לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר: חַי קְדִישׁ

וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לָךְ יי. עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

קְרִיאַת הַתּוֹרָה

str. 112. וּבְנִחָה יֵאמַר, לְדוֹד מוֹמֵר. str. 107. בְּרוּךְ שְׁמִי, וְהִי בְּנִסְעָה
 כִּי שָׁם יי. אֶקְרָא בְּבוֹ גְּדֵל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
 אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

(O sabatu pokáni)

וְכִרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ הַפִּזָּן בְּחַיִּים. וְנִתְבַּנְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֲזִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מְגִן אַבְרָהָם:

תפלת מנחה לשבת.

Mincha pro sabat.

אשרי ישבי ביתך עיר והללוך פלה:

אשרי העם שבתך לו אשרי העם שני אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיו ונבולתיו יגידו: הדר כבוד הודך ודברי גפלאותיך אשריחה: ועזו נראותיך יאמרו ונגדלתך אספרנה: ובר אב טובך יגיעו וגדלתך ירננו: תנו ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיו וחסדיך וברכותך: כבוד מלכותך יאמרו ונגדלתך ידברו: להודיע לגני האדם נבחותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואמה נותן להם את אבנם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חיי רצון: צדיקי בכל הדבר וחסיד בכד מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו ועשה ואת שועתם ישמע וישועם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר לשם קדשו לעולם ועד: ואנחנו וברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר ביקור חולים וניחום אבלים בשבת.

Kdo v sobotu navštěvuje nemocného, říká při odchodu:

Jest sabat — nesmí se nařikati, ale tím spíše lze doufat v uzdraveni. Odpočívajte v míru!
 שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא ושבתו בשלום:

Kdo v sobotu navštěvuje truchličiho (אבל), říká při odchodu:

Jest sabat — nesmí se připomínati případ smutku, ale tím spíše lze doufati v útěchu (od Boha). Odpočívajte v míru!
 שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבא ושבתו בשלום:

סדר קידוש ליום השבת.

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים מעבוד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אמה ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמותך ונדה אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ ואת כל אשר בם ונח ביום השביעי על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו:

Nad vínem:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הנפון:

Nad jinými nápoji:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחבל גהיה בדברו:

Kéž naleznou mé písně sličhu
příznivého,
a dostoupí až k Tobě hlahol
zpěvu mého!

Má chvála budiž holdem ve-
lebností Tvé,
a kadidlu se rovněj vroucnost
prosby mé!

Buď milá Tobě, Bože, píseň
chudobného,
jak píseň, kterouž pěli u
oltáře Tvého.

* * *

ברכתי Tak vystup, chválo moje,
Tomu na počest,

Jenž žíví vše a tvoří, spraved-
livým jest!

A k libosti buď Tobě mé dí-
kúčnění,

tak ochotně je přijmi jak
vůni z křeňní!

Kéž příjemno jest Tobě, co
zpívám ku Tvé chvále,
neb duše má, ó Pane, po
Tobě touží stále.

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובאריץ לך יי הממלכה והמתנשא
לכל לראש: קדיש יתום

היום יום שבת קדש שבו היו תלויים אומרים בבית המקדש:

ארון עולם str. 46, potom מומור שיר ליום השבת na
str. 4.

שית המון שיירי נא עליך.
ורנתי תקרב אליך:

תהלתי תהי לראשה עמרת.
ותפלתי תבון קמרת:

תיקר שירת רש בעיניך.
בשיר יושר על קרבניך:

* * *

ברכתי תעלה לראש משביר.
מחולל ומוליד צדיק בביר:

ובברכתי תנענע לי ראש.
ואותה קח לך כבשמים
ראש:

יערב נא שיחי עליך.
בי נפשי תערוג אליך:

A město spásy Své, to sídlo
svatosti,
kéž opět povznese na výši
radosti.¹⁾

Lid Jemu milý bude Jeho
korunou,
i znakem vlády Jeho, skvost-
nou ozdobou.

On nosil je a choval, korunou
je zdobil,
že hodni toho byli, přízní
Svou je poctil.

On zdobí mne, já ozdo-
bou jsem Jemu,
On jest mi na blízku, když
volám k Němu.

Zrak Jeho jasně zářil, rudé
roucho měl,
jak tlačil hrozny v lisu, z
Edomu když šel.²⁾

Tvar uzlu při Tefilin zjevil
sluhu Svému,
i podobu Svou Božskou spa-
třiti dal jemu.³⁾

Má zalíbení v lidu Svém a
pokornosti přeje,
rád slyší zbožný chvalozpěv,
jenž k Jeho trůnu spěje.

Již první výron vůle Tvé byl
vzorem ryzí pravdy,
kéž hledající Tebe lid jest
chráněn Tebou na vždy!

נה הצדק צבי תפארתו.
יעלה נא על ראש שמחתו:

סגלתי תהי כידו עמרת.
וצניף מלכה צבי תפארת:

עמוסים נשאם עמרת ענדם.
מאשר יקרו בעיניו כבדם:

פארו עלי ופארי עליו.
וקרוב אלי בקראי אליו:

צח ואדום ללבשו אדום.
פורה בדרכו בבואו מאדום:

קשר תפלין הראה לעניו.
תמונת יי לגד עיניו:

רוצה בעמו עניים יפארו.
יושב תהלות בם להתפארו:

ראש דברה אמת קורא מראש.
דור דור עם דרשיה דרוש:

1) Žalm 137, 6.

2) Izaiáš 63, 1—4.

3) Talmud Berach, fol. 7, pag. a) praví se v příčné místo
Exod. 33, 23: Bůh ukázal Mojžíšovi uzel při Tefilin, t. j. vládu
Prozřetelnosti, jak osudů lidských uzel zahrnuje a rozvazuje.

Jen srovnáním Tě zobrazili,
však ne dle pravé jsoucnosti;
Tvou podobu jen označili dle
Tvoji všemohoucnosti.

Jakkoli Tebe zřeli v množství
vidění,

Tys přece tentýž zůstal v
každém zjevení.

Tu starcem Tebe zřeli, tam v
síle mladistvé,

tu šedou barvu měly, tam
černou vlasy Tvé.

Jak starce — soudícího, jak
jinocha — kde boj¹⁾,

jak reka válčícího, jenž v ruku
třímá zbroj.

A na hlavu si klade příbu
vítězství,

Svou pravici posvátnou koná
rekovství.

A noční rosou bylin skropen
Jeho vlas,

i kadeře se třpyti jako perly
jas. —

On honosí se mnou, On si
mne oblíbí,

a vínkem oslavy mé skráně
ozdobí.

Má diadém kol hlavy z nej-
čistšího zlata,

a čelo Jeho skví se jako záře
svatá.

By Jemu ke cti byla, krásnou
ozdobou,

lid zbožný ozdobil Ho vzácnou
korunou.

Má vlasy krásné, vlnité, jak
z mládí bývali,

a černé Jeho kadeře až na
znak splývají.

דָּמוּ אוֹתָךְ וְלֹא כָפִי יִשְׁתָּךְ.

וַיִּשְׁווֶה לְפִי מַעֲשֵׂיֶיךָ :

הַמְשִׁילָךְ בְּרוֹב חַיִּינֹת.

הִנֵּךְ אַחַד בְּכָל דְּמִינֹת :

וַיַּחֲזוּ בְךָ זִקְנָה וּבְחַרְרוֹת.

וַיִּשְׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׁי בָהַר

וַיִּשְׁחַרְרוֹת !

זִקְנָה בַּיּוֹם דִּין וּבְחַרְרוֹת בַּיּוֹם קָרֵב.

כְּאִישׁ מְלַחְמֹת יָדָיו לֹא רָב :

חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוֹעָה בְּרֹאשׁוֹ

הוֹשִׁיעָה לּוֹ יִמִּינוּ וְזָרְעֵךְ קָדְשׁוֹ

טָלְלֵי אֹזְרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא.

קָנְצוֹתָיו רִסְסֵי לְיָלֵחַ :

יִתְפַּאֵר בִּי כִּי חֶפְצִי בִּי.

וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹטְרַת צְבִי :

כְּתָם טְהוֹר פִּי דְמוֹת רֹאשׁוֹ.

וַחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ :

לְחֵן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרְךָ.

אִמְתּוֹ לֹא עֹפְרָה עֹטְרָה :

מְהֻלָּפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְּחַרְרוֹת.

קָנְצוֹתָיו תִּלְמְלֵים שְׁחֹרוֹת :

Závěrečný zpěv.

שיר הכבוד.

Tento právem velice vážený chvalozpěv má na některých místech poněkud silné anthropomorfistické zbarvení. Nutno však uvážiti, že básník ponejvíce jen biblických, tu i tam talmudických míst používá; vysvětlení tedy, kterých se tam podává, mají svou platnost i zde. Ostatně básník sám neopomenul vytknouti, že obrazy jím užívané jsou toliko abstrakce ani Božské působnosti v přírodě, ježto Božská bytost jest nedostižitelná. V tomto svém překladě vyhnuli jsme se tomu úmyslně, tuto mluvu obraznou zvšeobecniti nebo zeslabiti. abychem čtenáři neztenčili požitku básnického.

אֲנֵעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאָרֹג.

כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעְרֹג :

נַפְשִׁי חֲמֹדָה בְּצַל יְדֶיךָ.

לְדַעַת כָּל רֵז סוֹדְךָ :

מִדֵּי דְבָרֶי בְּכַבֹּדְךָ.

הוֹמָה לְבִי אֶל דְּוִדְךָ :

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּרוֹת.

וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :

* * *

אֶסְפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ.

אֲדַמְךָ אֶכְבֵּד וְלֹא יִדְעִיתִיךָ :

כִּי־ד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ.

דְּמִיתָ תְּדַר כְּבוֹד הוֹדְךָ :

דְּגַלְתָּךְ וּנְבֻרְתָּךְ.

כִּנְנוּ לְתַקְוָה פִּעֲלֹתֶיךָ :

וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד וְלֹא יִדְעִיתִיךָ :

¹⁾ Talmud. Traktát Chagiga fol. 14, pag. a: Miněno, že do-
časná situace podmiňovala způsob zjevu.

Žehráním Tvým budiž lid
Tvůj požehnan,
neb jen, komu Ty jsi žehnal,
ten jest požehnan.
Proto, pokud jsem, chci vele-
biti tvůrce svého.
Tobě dobrořečiti po celý život
svůj.
Budiž jméno Páně pochváleno
na věky,
od věčnosti do věčnosti!

Jakož psáno jest:
Pochválen budiž Hospodin,
Bůh Israelský, od věčnosti až
do věčnosti! I řekl všecken
lid: Amen a chvála Hospo-
dinu! I začal Daniel a řekl:
Budiž jméno Boží pochváleno
od věků až na věky, nebo mou-
drost a síla Jeho jest! A prave-
no: A řekli Levité Ješua,
Kadmiel, Báni, Chašabniáš,
Šerebiáš, Hodíáš, Šebaniáš a
Petachiáš: Nuže, chvalte Hospo-
dina, Boha svého, od věčnosti až
do věčnosti! I vychvalovali
jméno velebnosti Tvé, jež
vyvýšeno nade všecku chválu
a slávu. A praveno: Po-
chválen budiž Hospodin,
Bůh Israelský, od věčnosti až
do věčnosti! I řekl všecken
lid: Amen! Halelujah! A prave-
no: I velebil David Hospo-
dina před očima celého shro-
máždění, a řekl David: Po-
chválen budiž, Hospodine, Bože
Israele, otce našeho, od věčnosti
až do věčnosti!

וּמְבָרָכָתָהּ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ.
כִּי אַתְּ כָל־אֲשֶׁר תְּבַרַךְ מְבֹרָךְ.
וְאֲנִי פְעוּדֵי אֱהַלְלָהּ בְּיָרְאֵי.
וְאֲבַרְכְּכָהּ כָּל יְמֵי צְבָאֵי.
יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ לְעוֹלָם.
מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם:

פְּתוּב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעַם אָמֵן וְחָלַל לִי: עֲנֵה
דְּגִיאל וַיֹּאמֶר לְהוֹא שְׁמַחֲדֵי אֱלֹהֵי
מְבָרָךְ מִן עֲלְמָי וְעַד עֲלְמָי דֵּי
הַקְּבָרָתָא וּבְבִרְתָּא דֵּי־לֵילִיָּהּ הִיא:
וַיֹּאמְרוּ וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יִשׁוּעַ
וְקַדְמֵיאל בְּנֵי הַשְּׁבַנְיָה שְׂרָבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוֹמוּ בְּרַבְנֵי
אֶת־יי אֱלֹהֵיחֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־
הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ
וּמְרוֹמֶם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלֵלָהּ:
וַיֹּאמְרוּ בְרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־
הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וַיֹּאמְרוּ וַיְבַרְכּוּ
דְּוִיד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל
וַיֹּאמְרוּ דְּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

A dům Lévi líbezně tam písňě
pěl,
Tobě na počest vše jásalo,
vše plesalo.
Všecken Israel a všickni bo-
hobojní
otili, velebili jméno Tvé, ó
Pane!
Jakož laskav byl Jsi k otcům
naším,
tak buď laskav k nám, jich
potomkům!
Kéž bys, Pane, radoval se také
z nás,
jak Jsi radoval se z otců
našich!
Rač nás rozmnožití, projev
lásku nám,
díky vzdáme jménu Tvému za
Tvou laskavost.
Hospodine, brzy zbuduj město
Své,
nad nímž bylo vysloveno jméno
Tvé!
Rohu Davidovu popřej zkvěsti
v něm,
Sám pak přebývej tam na
věky!
Spravedlivé oběti tam přine-
seme,
jako za dnů dávných přijmeš
obět naši.
Žehnej lidu Svému světle
tváří Své,
neboť ochotni jsme konat vůli
Tvou.
Podle vůle Své pak splni naše
přání,
Shledni v milosti, jsme všickni
lidem Tvým!
Vyvolil Jsi nás za drahé
vlastnictví,
uděl Svému lidu požehnaní
Své! Sěla.
Stále zvěstovati chceme chválu
Tvou,
a vždy opěvati jméno slávy Tvé.

וּבֵית הַלְלוּ נְעִימוֹת וַיֹּמְרוּ
לְךָ יִתְרוּעְעוּ אַף יִשְׁרוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְרֵאֵי יי.
וַיְכַבְּדוּ וַיֹּדוּ שְׁמֶךָ יי:
הַטִּיבוֹתָ מְאֹד לְרֵאשִׁינִים.
כִּן תַּטִּיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
יי תִּשְׂשֵׁשׁ נָא עֲלֵינוּ.
כַּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וְלְהַטִּיב.
וְנוֹדֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם כִּי תַטִּיב:
יי תְּבַנֶּה עִירְךָ מְהֵרָה.
כִּי עֲלֶיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא:
וְקָרַן דְּוִד תַּצְמִיחַ בְּהֵי.
וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם בְּקִרְבְּךָ:
זְבַחֵי צֹדֵק שְׁמַח גּוֹפְתָהּ.
וּבִימֵי קֹדֶם תִּעַרְב מְנַחָה:
וַיְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
כִּי תַפְצִיִם לְעֵשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
וּבְרָצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה תְּקִפָנוּ.
תְּבַטְּנָא עַמְּךָ כְּלָנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ לְהַיּוֹת דָּךְ לְעַם סוּגְלָהּ.
וְעַל עַמְּךָ בְּרַבְּתָךְ סָלָה:
וְתַמִּיד גַּם־פַּר תַּהֲלִמָה.
וְגַחְלַל לְשֵׁם תִּפְאַרְתָּךְ:

Na všech jeho bozích i na lidu vykonal Jsi soudy veliké. Rozdělil Jsi Rudé moře, Tvůj lid viděl všemohoucí ruku Tvou — a bál se.

Vedl Jsi lid Svůj, by zjednal Tobě čest a slávu, poznal Tvoji velikost.

Promlouval Jsi k němu s nebe, také mračna vydávala vláhu. Znal Jsi cesty jeho v poušti, v zemi pusté, kam dřív nikdo nevkročil.

Dal Jsi lidu Svému pokrm nebes, masa v hojnosti a vodu ze skály.

Vypudil Jsi národy a četné kmeny, dal Jsi jejich zem a statky jemu.

Aby zachoval Tvé zákony a naučení, výroky Tvé, Pane, ježto ryzí jsou.

By se občerstvil na pastvě tučné, z křemene a skály získal proudy oleje.

V klidu svém pak vystavěl Tvé město svaté, krásně vyzdobil Tvou svatyni.

Pravil Jsi: Zde dlítí budu dlouhé časy, výživě pak jeho hojně požeňhnám.

Tam pak přinášeli spravedlivé oběti, kněží Tvoji oděli se v roucho ctností.

שיר היחוד לשבת

על כל אלהים. פעשותך בָּהֶם שָׁפְטִים גְּדוּלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם:

בְּבִקְעָה ים סוף עֲמָךְ רָאוּ יד הגדולה. וַיִּירָאוּ:

גִּבְרַת עֲמָךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם וְתַפְאֵרַת לְהִרְאוֹת גְּדוּלָּךְ:

וּדְבַרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מַיִם:

יָדַעְתָּ לְבַתְּם בְּמִדְבָּר. בְּאַרְצָן צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

תַּמָּה לַעֲמָךְ דָּגַן שָׁמַיִם. וּבְעֶפְרָן שָׂאֵר וּבְמִצְוֹר מַיִם:

תִּנְרַשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירָשׁוּ אַרְצָם וְעִמָּל לְאֲמִים:

בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אֲמָרוֹת יִי אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת:

וַיִּתְעַדְנוּ בְּמִרְעָה שָׁמַיִם. וּבְחֶקְמִישׁ עוֹר פִּלְגִי שָׁמַיִם:

בְּנוֹחָם בְּנוֹ עִיר קְדֻשָּׁה. וּבְפִאָרוֹ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:

וַתֵּאמֶר פֶּה אֲשַׁב לְאַרְצְךָ יָמִים. צִיָּדָה בָּרָךְ אֲבִירָךְ:

כִּי שֵׁם יִנְבְּחוּ וּבְחֵי צִדְקָךְ. אִם כִּהְיִיה וּלְבָשׁוּ צִדְקָךְ:

אֶל-לְבָבְךָ. כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם. מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵינִן עוֹד:

עַל-כֵּן וְנִקְוָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ לְרְאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲמָךְ. לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִבְרֹתוּ. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכַל-פְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כַל-רִשְׁעֵי אָרֶץ. וּבִירוֹ וּבִדְעוֹ כַל-יוֹשְׁבֵי תַבְלַל. כִּי-לָךְ תִּבְרַע כַּל-בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כַּל-לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנַגּוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם. אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתַמְלוּךְ עֲלֵיהֶם. מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי תַמְלֹכוֹת שְׁלָךְ הֵינָא. וְלְעוֹלָמֵי עַד. אֶתְמַלּוּךְ בְּכַבוֹד. כִּפְתוּב בְּתוֹרַתְךָ יִי וּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנִאֲמַר וְהָיָה יִי לְמַלְךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ. כִּי־יִוֹם הַחַיָּה יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

שיר היחוד לשבת.

אז ביום השביעי נחת. אז Tehdy v sedmý den Jsi odpočinul, sabatu Jsi proto poželhal.

יום השבת על בן ברכתך: ועל כל פועל תהלה ערוכה. וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וְחִסְדֵיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכֶנָּה:

Každé dílo chválu Tobě vzdává, zbožní Tvoji v každý čas Tě velebí.

ברוך יי ויצר בלם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם:

Pochválen bud, Pane, Tvůrce všeho, Bože života a Panovníka věčný!

בין מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסדיך: וּבְמִצְרִים תַּחֲלוֹת. לְהוֹדִיעַ כִּי מֵאֵד נַעֲלִית:

Od věků Svým věrným prokazuješ hojně slitování Své a milost Svou.

V Egyptě již započal Jsi jevití Svou povýšenost.

שְׁתֵּהא נָאָה. יִין קַפְרִיסִין שְׁשׂוֹרִין בּוּ אֶת-הַצֶּפְרֶן. בְּדִי שְׁתֵּהא
 עוֹה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לֵה אֵלֵא שְׁאִין מְבַגְדִיסִין מִי רַגְלִים
 בְּעוֹרָה מִפְּנֵי הַבְּבוּד :

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוֹים הִיוּ אוֹמְרִים פְּבִית הַמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן
 הִיוּ אוֹמְרִים לְיֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: בְּשָׁנֵי הִיוּ
 אוֹמְרִים. גְּדוּל יֵי וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְ-קָדְשׁוּ:
 בְּשִׁלְיֵשִׁי הִיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נָצַב פְּעֻדַת-אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
 יִשְׁפּוּט: בְּרַב־עֵי הִיוּ אוֹמְרִים. אֵל-נִקְמוֹת יֵי אֵל-נִקְמוֹת
 הוֹפִיעַ: בְּחִמִּישִׁי הִיוּ אוֹמְרִים. הַרְגִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנְנוּ הִרְיעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי הִיוּ אוֹמְרִים. יֵי מְלֶךְ גְּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ
 יֵי עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶף-תִּכְפוֹן מִבֵּל בַּל-תִּמּוּט: בְּשִׁשְׁבַּת הִיוּ אוֹמְרִים.
 מְזֻמֹּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. מְזֻמֹּר שִׁיר לְעֵתִיד לְבוֹא לַיּוֹם
 שְׁבֻלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעֲלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. מְלַמְדֵי חֲכָמִים |
 מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יֵי. וְרַב שְׁלוֹם
 בְּנֵיךָ. אֵל-תִּקְרָא בְּנֵיךָ אֵלֵא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב לְאֱהָבֵי תוֹרָתְךָ
 וְאִין לְמוֹ מְבָשׁוּל: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלֹחַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן
 אַחֲרֵי וְרַעֲוֵי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית-יֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבִיבְקָשָׁה
 מוֹב לְךָ: יֵי | עוֹ לְעַמּוֹ. יִתֵּן יֵי | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֹדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
 שֶׁלֹּא עֲשֵׂנוּ כְּנוֹי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה.
 שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקֵנוּ בְּהֵם וּנְזַלְנוּ כְּבַל-הַמּוֹנֵם: וְאִנְחַנוּ כּוֹרְעִים
 וּבּוֹשְׁתִּחוּיִם וּמְזוּרִים לְפָנֵי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵחַ שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם |
 מִמַּעַל. וְשִׁבְיַת עוֹזוּ בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
 אָמַת מַלְכֵנוּ אָפֶם וּזְלָתוֹ. בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת

אִין כְּאֱלֹהֵינוּ. אִין כְּאֱדוֹנֵינוּ
 אִין כְּמַלְכֵנוּ. אִין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֱדוֹנֵינוּ.
 מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ.
 נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה
 לְאֱדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ.
 נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֱדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ
 מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא
 אֱדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ.
 אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
 לְפָנֶיךָ אֶת-קְמַרְת הַסָּמִים:

פְּשׁוּם הַקְּמַרְת הַצֶּפְרֶן. הַחֲלֻבָּה וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל
 שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעַת. שְׁבַלַת גֶּרֶד וְכַרְפֶּם. מִשְׁקַל
 שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. וְקִלוֹפֶה
 שְׁלֹשָׁה. וּקְמוֹז תִּשְׁעָה. בּוֹרִית בְּרִשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין
 קַפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וּקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אִין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין
 מִבֵּיא חֲמַר חוֹרֵז עִמִּיק. מִלַּח סוֹדוּמִית רַבַּע תְּקַב. מַעֲלָה עֶשֶׂן
 כֹּל-שְׁהוּא: רַבִּי גֵתָן אוֹמַר אֶף כִּפַּת הִירְדֵן כֹּל-שְׁהוּא. וְאִם
 גֵתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל-סְמִינָיָה חֵיב מִיתָה:
 רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן-גַּמְלִיאֵל אוֹמַר הַצֶּרִי אֵינּוּ אֵלֵא שְׁרָף הַנוֹטָף
 מַעֲצֵי הַקְּמַרְת: בּוֹרִית בְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת-הַצֶּפְרֶן. בְּדִי

*) Tento odstavec z Talmudu pojednává o přípravě kadidla.

Kantor.

היו אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתורה על-ידי משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו
פתיים עם קדושה באמור: וברכה יי וישמרך: יאר יי פניו
אליה ויהפך: ישא יי אפניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה הן וחסד ורחמים. עלינו
ועל-כל ישראל עמך. ברכנו אבינו גדנו באחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום.
וטוב בעיניך לבנות את-עמך ישראל בבר-עת ובכל-
שעה בשלומך.

(O sabatu pokání vkládá se:)

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזר ונכתב
לפניך אנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי אנוצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
גפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל-חושביים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחליצו
ידיך. הושיעה ימינה ונגני: יהי-לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניה יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותהינה ענינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחיה שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמרה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מן
אלהי כל-בשר ויצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שחיינונו וקומנונו כן
תחינו ותמיננו ותאסוף
גלוימינו וחסרות קדשך.
לשמך חקוק. ולעשות רצונך
ולעבדך בכלב שלם על-
שאנחנו מודים לך. ברוך
אל ההודאות:

O הכנס על הדפים שבת הנחה vloží se zde na str 88.

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד
לעולם ועד:

(O sabatu pokání vkládá se.)

ובתוב לחיים טובים כל-פני בריכתך:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem, posvět nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyt' nás z dobrotivosti Své a potěš' nás pomocí Svou! Očisti naše srdce, bychom sloužili Tobě v pravdě, a popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světi jméno Tvé. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat!

každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem a obnov nám v den sabatu tohoto měsíc tento ku blahu a požehnání, ku slasti a radosti, ku spáse a k útěše, k obživě a zaopatření, k životu a míru, k prominutí hříchu a k odpuštění viny (i ku smíření poklesku); neboť lid Svůj Israel vyvolil Jsi ze všech národů, sabat Svůj svatý jim Jsi oznámil a zákony o nových měsících jim ustanovil. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat a Israel a nové měsíce!

אלהינו ואלי אבותינו רצה
במנוחתנו קדשנו במצותיך
ותן הלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. ושמחנו בישועתך.
וטוהר לנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשה. וינוחו
בו ישראל מקדשי שמה.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

בלם ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו.
המדת ימים אותו קראת. זכר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו. וחדש עלינו ביום
השבת הזה. את-החדש הזה
למנוחה ולברכה. לששון
ולשמחה. לישועה ולנחמה.
לפרנסה ולכלכלה. לחיים
ולשלום. למחילת חטאי
ולסליחת עון. (בשנת העבו ולקפרת
שש) כי בעמך ישראל בחרת
מכל-האמות ושבת קדשה להם
הודעת. וחקי ראשי חדשים
להם קבעת. ברוך אתה יי מקדש
השבת וישראל וראשי חדשים:

jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou Mojžíše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka:

A v den sabatu (obětuje) dva beránky roční bezvadné, a dvě desetiny bělné mouky, v obět suchou, zadělané olejem s obětí její mokrou. Ta bude zápalná obět' o každém sabatu, mimo zápalnou obět' ustavičnou a mokrou obět' její.

Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světi sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

obět její. To jest obět sobotní; a obět dnešní, jak dále praveno:

A v nové měsíce své obětovati budete zápalnou obět' Hospodinu: býky mladé — dva, skopce — jednoho, beránku ročních — sedm, bezvadných.

A obět suchou i mokrou k tomu, jak udáno: Tři desetiny při býku, dvě desetiny při skopci, desetinu při beránku, a víno k oběti mokré příslušné, a kozla ku smíření, a dvě ustavičné oběti dle předpisu jejich.

Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světi sabat,

רצונך. כמו שצויתך עלינו
בתורתך עלי יי משה עבדך.
מפי כבודך באמור:

וביום השבת שני-כבשים
בני שנה תמימים ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונספו:
עלת שבת פשמה. על-עלת
התמיד ונספה:

ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקראי ענג. עם מקדשי שביעי
בלם ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו.
המדת ימים אותו קראת. זכר
למעשה בראשית:

התמיד ונספה: זה קרבן שבת
וקרבן היום באמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה
לוי פרים בני-בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני-שנה שבעה
תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר.
שלושה עשרנים לפר. ושני
עשרנים לאיל. ועשרון לכבש
ויין כנספו. ושעיר לכפר. ושני
תמידים פה לכתם:

ישמחו במלכותך שומרי שבת
וקראי ענג. עם מקדשי שביעי.

יהי בודיž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, uvésti nás v radosti v zem naši a vštěpiti nás v území naše! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich, a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečnou obět dne sabatu toho připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé,

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוקפים בהלכתם ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות

מפני הוד שבשמלחה במקדשך : יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוקפים בהלכתם : ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור :

וביום השבת שני-בבשים ובגני-שנה תמידים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונספז : עלת שבת בשבתו על-עלת

jméno Tvé, pro ruku, jež byla vložena na svatyni Tvou. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, uvésti nás v radosti v zem naši a vštěpiti nás v území naše! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečnou obět dne sabatu toho a dodatečnou obět dne nového měsíce toho připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé, jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou Mojžíše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka :

A v den sabatu (obě-
tujte) dva beránky roční bez-
vadné, a dvě desetiny bělné
mouky, v obět suchou, zadělané
olejem s obětí její mokrou.
To bude zápalná obět o ka-
ždém sabatu, mimo zápalnou
obět ustavičnou a mokrou

Připadá-li nový měsíc na sabat, modlí se místo שבת תכנת דolejší אתה יצרת.

Ustanovil Jsi sabat, měl Jsi zalíbení v obětech jeho; Svým příkazem Jsi je vysvětlil a určil pořad mokrých obětí jeho. Kdož v něm rozkoš nacházejí, věčné cti účastní budou, kdož okusili (svěcení sabatu), blaženého života nabudou, a ti, kteří milují předpisy o něm, velikou věc sobě zvolili. Již se Sinaje dáno bylo nařízení o něm. Prikázal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, obětovati o něm obět dodatečnou, sabatu náležitou.

(* תכנת שבת רצית קרבנותיה צוית פרושיה עם סדורי נספיה מענניה לעולם כבוד ונהלו טועמיה תיים זכו וגם האוהבים דבריה גדלה בחרו אז מסיני נצטוו עליה ותצונו יי אלהינו להקריב פה קרבן מוסף שבת פראוי :

Pro sabat nového měsíce.

Tys utvořil svět Svůj v pravěku, dokončil dílo Své v den sedmý. Miloval Jsi nás a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všecky jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce sabaty k odpočinku a nové měsíce ku smíření. A protože jsme zhřešili před Tebou, my i naši otcové, bylo rozbořeno město naše, a zpuštěna svatyně naše, zapuzena důstojnost naše a zmizela sláva z domu života našeho, klat že nemůžeme již konati povinností svých v domě volby Tvé, v tom domě velikém a svatém, nad nímž vysloveno

(* אמה יצרת עולמך מקדם פלית מלאכתך ביום השביעי אהבה אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל-הולשונות וקדשתנו במצותיה וקרבנותו מלכנו לעבודתיה. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת : ותמן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה ולפי שחטאנו לפניך אנהנו ואבותינו. חרבה עירנו ושמש בית מקדשנו. ונלה וקרנו. ונטל כבוד מביית חינו. ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בקל-יום
 יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
 (המלך הקדוש: : (V deset dní pokání)

jména Jeho večer i ráno, každého dne stále, dvakrát v lásce „Slyš, Israeli!“ volá.
 שמע אומרים: פצעמים באהבה
 קהל וחון שמע ישראל יי
 אלהינו יי | אהד:

Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný!
 חוון אהד הוא אלהינו הוא אבינו
 הוא מלפננו הוא מושיענו. והוא
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני
 כל-חי להיות לקם לאלהים:
 קיח אני יי אלהיכם:

Jediny jest Bůh náš, On jest Otec náš, On jest král náš, On jest ochránce náš, kéž dá nám slyšeti v milosrdenství Svém po druhé před očima všech živých: „Budu vám Bohem!“
 אני (Obec:): Já jsem Hospodin, Bůh váš!

O svátcích a רבה דושענא רבה. אדיר

Mocný Jsi, Všemohoucí náš! Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi! I bude Hospodin králem nade vsí zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné!

A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto:

Kralovati bude Hospodin na věky; Bůh Tvůj, Sione, od pokolení do pokolení. Halelujah!

Od pokolení do pokolení budeme velikost Tvou, a po věčné časy Tvou svatost posvětime, a chvála Tvá, Bože náš, z úst našich nevymizí na věky věkův; nebo všemohoucí král, veliký a svatý Jsi. Pochválen buďti. Hospodine, Bože svatý!
 (V deset dní pokání: Králi svatý!)

אדיר אדירנו יי אדנינו מה
 אדיר שמך בכל-הארץ: והיה יי
 למלך על כל הארץ. ביום ההוא
 יהיה יי אהד ושמו אהד:
 חוון וקדברי קדשה כתוב לאמר.

קיח ימלך יי לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר הללויה:
 חוון לדור ודור נגיד גדלה וקבוצה
 נצחים קדשתך נקדיש. ושבחה
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם
 ועד. בי אל מלך גדול וקדוש אתה.
 ברוך אתה יי האל הקדוש:
 (בש"ח המלך בקדוש):

(V zimě se doloží):
 משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחסד מתייה מתים ברחמים רבים.
 סומך נושלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים |
 אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך. מלך מתייה ומתייה ומצמיח ישועה:

(V deset dní pokání:)

מי כמוך אב הרחמים. זכר יצירנו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתייה
 המתים: *)

*) Keduša při opakování modlitby Šemóne-Esre kantorem.

נעריצה ונקדישה. בסוד שיח
 שרפי קדש. המקדישים שמך
 בקדש. בכתוב על-יד גביצה
 וקרא זה אל-זה ואמר:

Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupč; plna jest všechna země slávy Jeho!“

Slávy Jeho plný jest svět, služebníci Jeho ptají se jeden druhého: „Kde jest sídlo slávy Jeho?“ Jim naproti: „Pochválen buď!“ volají.

Pochválena buďti velebnost Hospodina na každém místě!

Ze sídla Svého naklon se k nám v milosrdenství a buď milostiv lidu, jenž vyznává jedinstvo

קיח קדוש | קדוש קדוש
 יי צבאות מלא כל-הארץ
 בבורו:

חוון קבורו מלא עולם משרתו
 שואלים זה לזה איה מקום קבורו
 לעמתם ברוך יאמרו:

קיח ברוך קבור יי ממקומו:
 חוון ממקומו הוא יפן ברחמים.
 ויחן עם המיחדים שמו ערב ובקר

רצון: צדיק יי בְּכַל-דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב
 יי לְכָל-קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמְתוֹ: רָצוֹן יִרְאֶיו
 יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-
 כָּל-אֱהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יי יִדְבַר
 פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
 נְבָרֶךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(Kantor, když se Thóra nese zpět do sv. schránky.)

חַן יִתְּלֵנוּ אֶת-שֵׁם יי בִּי נִשְׁגֹּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
 קַח הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׂמַיִם. וְיָרֵם קִרְן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
 לְכָל-חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

O sabbatu.

כֵּס מְזֻמָּר לְדוֹד הַבּוֹ לִי בְּגֵי אֱלִים הַבּוֹ לִי כְבוֹד וְעוֹ: הַבּוֹ
 לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶה לִי בְּהַדְרַת-קִדְשׁ: קוֹל יי עַל-הַמַּיִם
 אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל-מַיִם רַבִּים: קוֹל-יי בִּפְתַח קוֹל יי בְּהַדְרַת:
 קוֹל יי שֶׁכֶר אֲרָזִים וַיִּשְׁפֹּר יי אֶת-אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֵם
 כְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים: קוֹל-יי חֲצַב לַהַבּוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יי יְחִיל מִדְּבַר יְחִיל יי מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יי יְחִיל לֵל
 אֲזִלוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכָלוֹ כְּלוֹ אִמֹר כְּבוֹד: יי לְמַבּוּל יִשָּׁב
 וַיִּשָּׁב יי מִלֶּף לְעוֹלָם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

O svátcích, které nepřipadají na sabbat.

כֵּד לְדוֹד מְזֻמָּר. לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיּוֹשֶׁבֶי בָּהּ: כִּי הוּא
 עַל-יַמִּים יִסְדָּה וְעַל-בְּהָרוֹת יְכַוֵּנָהּ: מִי יַעֲלֶה בָּהֶר יי וּמִי
 יָקוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: גָּמִי כַפִּים וּבֵר לְכָב אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׂוֹא
 נַפְשׁוֹ) וְלֹא נִשְׁפַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וַצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׁעוֹ: זֶה הוֹר הוֹרְשֵׁיו מְבַקְשֵׁי פְּנֵיהֶּ יַעֲקֹב סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים

* On: נפשׁוֹ

רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מִלֶּף הַכְּבוֹד: מִי זֶה מִלֶּף
 הַכְּבוֹד יי עֲזוֹ וַנְּכַבֹּד יי גְּבוּרַת מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
 וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מִלֶּף הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּף הַכְּבוֹד
 יי אֲבֹאוֹת הוּא מִלֶּף הַכְּבוֹד סֵלָה:

Když stává se Thóra do sv. schránky.

וַיִּבְגַּחַה יֹאמֵר שׁוֹבָה יי רַבָּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יי
 לְמַנּוּחָתָךְ אֲתָה וְאֶרֶץ עֲזָה: פְּהִינֶיךָ יִלְבָּשׁוּ-צִדָק וְחַסִּידֶיךָ
 יִרְנְנוּ: בְּעַבְדוֹ דוֹד עֲבָדְךָ אֶל-תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחָה: כִּי לָקַח טוֹב
 גַּתִּיתִי לְכֶם תּוֹרַתִי אֶל-תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים
 בָּהּ וְתַמְכִּיחַ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיךָ דְרָבִי-נֹעַם וְכָל גַּתִּיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם:
 הִשְׁיִבְנוּ יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְשׁ: חֲצִי קִדִּישׁ.

*Musaf pro sabbat**

כִּי שֵׁם יי אֲקַרָא דְּבִי וְגַדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַבְּרֵי שְׁפֹתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֱהָבָה:

(V deset dní pokání:)

וְזָכְרָנוּ לַחַיִּים. מִלֶּף חֲסִין בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֶּף עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגוֹן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גְּבוּרַת לְעוֹלָם אֲדַבְּרֵי מַחִיחַ מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

* O musafě, který se modlí se v sobotu, když se Thóra nese do sv. schránky.

וַיִּקְוֶם לְעֵינָיו נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִים : בְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ הָאֱלֹהִים חָרְבְּנוּ נַזִּים עִמּוֹ כִּי דָם-עֲבָדָיו יָקוּם וְנָקָם יוֹשִׁיב
 לְצַדִּיקוֹ. וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ : וְעַל-יְדֵי עֲבָדֶיךָ תִּבְנִי אִים כְּתוּב
 לְאֹמֵר. וְנִקְמַת דָּמָם לֹא נִקִּיתִי. וְנִי שִׁכְנָן בְּצִיּוֹן : וּבְבִתְּכִי תִקְדֵּשׁ
 בְּאֵמֶר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינָיו
 נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים : וְאֹמֵר כִּי-דוֹרֵשׁ דָּמִים | אוֹתָם זָכַר
 לֹא-שָׁבַח צַעֲקַת עֲגוּיִם : וְאֹמֵר יוֹדֵן בְּגוֹיִם מִלֵּא גְבוּרַת. מִחֵן
 רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה : מִנְּחַל בְּרָדָּךְ יִשְׁתַּח עַל-בֶּן יָרִים רֹאשׁ :

*) אֲשֶׁרִי יִשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֵלְךָ סֶלְחָה :

אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֲדַחֵו :

מִמַּתְהַלְּלָה לְדוֹר אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמְּלִאָּה וְאֲבִרְכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֵלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד : גְּדוּל יי וּמְהִלָּל מְאֹד וְלֹא-תִדְּלֵתוּ אֵין-תִּקְרָה : דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתֶיךָ יִגִּידוּ : תָּרַר כְּבוֹד הוֹדָּךְ
 וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְגִדְּלֵתְךָ אֲסַפְּדָנָה : זָכַר | רַב טוֹבְךָ יִבְיַעַנִי וְצַדִּיקְתְּךָ
 יִדְּבַנְנִי : חֲנוּן נְרַחֵם יי אֲדָּךְ אֲפִים וְגִדְּלֵ-חֶסֶד : טוֹב יי
 לְכָל וְרַחֲמֵי עַל כָּל-מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יי כָּל-מַעֲשֵׂיךָ
 וְתִסְיִדְּךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ : וּגְבוּרַתֶךָ
 יִדְּבָרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד תָּרַר
 מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמְמַשְׁלֵתֶךָ
 בְּכָל-דוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יי לְכָל-תַּנְּפָלִים וְזוֹקֵךְ לְכָל-
 הַנְּשׁוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָתֵם
 אֶת-אֲבֵלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-יְחִי

*) Překlad אשרי na str. 49.

ode čtyř končin země, vespolek celý Israel!
 Na to rceme: Amen!
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ הַכְּרִים
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן :

Kantor vezme Thóru, obrátí se k obci a ohlašuje:

ראש חדש — יהיה ביום —
 ראש חדש (. . . .) v tém dni;
 bude dne (. . . .) v tém dni;
 kéž vzejde nám a veškerému
 Israelu ku blahu!
 (ולמחרתו ביום —) חכא עלינו
 ועל כל ישראל לטובה :

Obec a kantor.

יהי יחדו הקדוש
 כבודך הוא עלינו ועל
 כל-עמו בית ישראל
 לחיים ולשלום.
 קששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה.
 ונאמר אמן !
 Kéž obnoví jej Nejsvětější, pochválen budiž, nám a všemu lidu Svému, domu Israelskému — k životu a k míru, ku slasti a k radosti, ku spáse a k útěše ! Na to rceme : Amen !

Otec milosrdenství, Jenž sídlí na výsostech — v milosrdenství Svém všemočněm kéž vzpomene milosrdenstvím na zbožné a poctivé a dokonalé v obcích svatých, kteříž obětovali život svůj pro posvěcení jména (Božího). Milí a utěšení v životě svém, ani při smrti své nebyli rozloučení. Nad orly bystřejší, nade lvy silnější byli, by vykonalí vůli stvořitele svého a přání skály své. Bud' pamětliv jich Bůh náš ku věčné blaženosti s ostatními spravedlivými světa !

אב הרחמים. שכן מרומים.
 ברחמי העצומים. הוא יפקוד
 ברחמים. החסידים והישירים
 והתמימים. קהלות הקדש שמתרו
 נפשם על קדשת השם. הנאהבים
 והנעימים בחייהם ובמותם לא
 גפרדו. מגשרים קלו ומאריזות
 גברו. לעשות רצון קונם
 וחפץ צודם. וזכרם אלהינו
 לטובה עם שאר צדיקי עולם

Ohlašování nového měsíce*).

Obec.

יהי בודיז ואלהיך
 Hospodine, Bože náš a
 Bože otců našich, obno-
 viti nám měsíc příští ku
 blahu a požehnání! Udě-
 liž nám život dlouhý,
 život míru, život blaha,
 život požehnání, život
 výživy, život pevného
 zdraví, život plný boha-
 bojnosti a házně před
 hříchem, život prostý
 hanby a potupy, život
 bohatství a cti, život
 ozářený láskou k Thoře
 a bohabojností, život, v
 němz by došla splnění
 plání srdce našeho ku
 bahu! Amen, Séla!

Kantor.

יהי בודיז ואלהיך
 Jenž prokázal divy
 otcům našim a vykoupil
 je z otroctví k
 volnosti, Ten kéž vy-
 koupí nás brzy a shro-
 máždí naše rozptýlené

יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתחדש
 עלינו את החודש החדש
 לטובה ולברכה. ותתן לנו
 חיים ארוכים. חיים של
 שלום. חיים של טובה. חיים
 של ברכה. חיים של פְּרֻסָּה.
 חיים של חינוך עצמות. חיים
 שיש בהם וראת שמים
 וראת חטא. חיים שאין בהם
 בושה וכלימה. חיים של
 עושר וכבוד. חיים שתהיה
 בנו אהבת תורה וראת שמים
 חיים שימלאו משאלות לבנו
 לטובה אמן סלה!

מי שעשה נסים
 לאבותינו ונאל אותם
 מעבדות לחרות. הוא
 ינאל אותנו בקרוב
 ויקבץ גֵּדְדֵינוּ מֵאַרְבַּע

*) Vyjímaje měsíc Tišri ohlašuje se každé novoluní o sabatu předcházejícím.

Modlitba

za Jeho Veličenstvo císaře a krále a za nej-
 vznešenější rodinu panovnickou.

Všemohoucí Bože a Pane světa, Jenž Jsi povolal
 krále i knížata a jim udělil ze Svého lesku a ze Své
 moci, aby panovali po právu a spravedlnosti na zemi,
 aby pod jejich vládou zkvétalo blaho národů jim při-
 dělených: modlíme se k Tobě za ochranu a požehnání
 pro svého Nejjasnějšího zeměpána, císaře a krále

Františka Josefa Prvního!

Žehnej Mu, ó Bože, nejlepšími dary Své lásky a
 milosti; poskytni Jemu nezdolné síly, aby veškeré Jeho
 moudré a blahovolené úmysly se vyplnily a zdařily.
 Oblaž Ho nejkrásnějším požehnáním vladařů: láskou a
 věrností národů, pokojem a blahobytem v rozsáhlé říši
 Jeho, aby ještě dlouho panoval šťastně a slavně a vždy
 větším leskem obklopil vznešený trůn Svých otců!

Žehnej i nejjasnějším potomkům našeho císaře a
 krále a všem členům panovnického domu!

Žehnej ministrům a rádcům koruny; žehnej zástup-
 cům národa a všem těm, kdož povolání jsou, aby
 slovem i skutkem podporovali rozkvět a zdar vlasti,
 aby v moudrosti a pravdě dostáli úkolu svému ku
 blahu veškerenstva!

Tak budiž vůle Tvá! Amen.

תפלה

בעד שלום המלך ירום הודו.

שלום משפחתו, ויועציו, ושלום ארצות ממשלתו.

הנזותן תשועה למלכים וממשלה לגסירים. מלכותו מלכות כל-עולמים. הפוצה את-הוד עבדו מהרב-רעה. הנזותן ביום דרך וגמים עזים נתיתה. הוא יברך וישמור ויגזור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את-אדונינו

פראנין יאזעה הראשון

קיסר מלכות אסטערייך ירום הודו:

מלך מלכי המלכים. השקיפה עליו ממועון קדשך. בצל כנפיך תסתירה: מכל-צרה ויגון. וארך ימים תשביעהו. מלא כל-משאלותיו לטובה. וארשת שפתיו כל-תמנע סלה: האר פניך על כל-צאצאי גזע נחמד מטע האבסבורג. שלח עורך מקדש על-כל-הסגנים והפקידים המתעוררים להחזיק טובת המדינה היקרה:

הרעיפו שמים ברכות מפעל עלינו ועל כל-יושבי אסטערייך והארץ תפירה ישע וכל-נתיבותיה שלום:

ובא לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן:

usouzeno) této celé obci svaté, velikým i malým, dětem i ženám! Král světa kéž požehná vám, prodlouží věk váš, rozmnoží dny vaše a udělí trvání létům vašim, abyste zbaveni a zproštěni byli každé nehody a všech zlých nemocí! Pán v nebesích buďiz vám podporou v každou dobu a chvíli! Na to rceme: Amen!

קדולא קדישא דיין. רב-רבני עם וערביא. טמלא ונשיא: מלכא דעקמא וברך יתכון. ופיש חייכון. ויסגא וימייכון. ויהו ארכא לשגיכון. ותתפרקון ותשתיכון. מן-כל-עקא. ומן-כל-מרעון בישין: מן די בשמיא יהא בסעדיכון כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

On, Jenž požehnal otcům našim Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, nechť požehná této celé obci svaté, jim a ženám jejich, synům a dcerám jejich, jakož i všem, kdož náležejí k nim! Také všem, kteří zařizují a vydržují modlitebny, a všem, kteří přicházejí tam se pomodlití! Také všem, kteří darují světlo na osvětlení modlitebny, vno na kuduš a habdálu, chléb pocestným a almužnu chudým, jakož i všem, kteří spravují záležitosti obecní s poctivostí, Nejsvětější, pochválen buďiz, nechť udělí jim odměnu, odstraní od nich každou nemoc, uzdraví celé tělo jejich, odpustí každé provinění jejich a sešle požehnání a štěstí na každé dílo rukou jejich, s veškerým Israelem, bratřími jejich! Na to rceme: Amen!

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את-כל-הקהל הקודש הזה. עם-כל-קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם. וכל-אשר להם. ומי שמיחדים במי כנסיות לתפלה. ומי שבאים פתוחם להתפלל. ומי שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהתבדלה ופת לאזרחים וצדקה לעניים. וכל-מישעוסיקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שגרים. ויסיר מהם כל-מחקה וירפא לכל-גופם. ויסלח לכל-עונם: וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. עם כל-ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a Israel a den smíření!

O sabatu modlí se

Kéž přijde spasení s nebe, přízeň, milost a slitování, věk dlouhý, výživa hojná a pomoc nebeská, zdraví tělesné a osvícení ducha, potomstvo zdravé a silné, potomstvo, jež neustává a neupouští od učení Thóry — (to budiž usouzeno) našim učitelům a mistrům obcí svatých v zemi Israelské a babilónské, představeným vysokých škol, představeným vypovězeneců a představeným ostatních škol, jakož i soudcům ve městech, všem žákům jejich a všem žákům jejich žáků a všem, kdož zabývají se Thórou. Král světa kéž požehná jim, prodlouží věk jejich, rozmnoží dny jejich a udělí trvání létům jejich, aby zbavení a zproštění byli každé nehody a všech zlých nemocí. Pán v nebesích budiž jim podporou v každou dobu a chvíli! Na to rceme: Amen!

Kéž přijde spasení s nebe, přízeň, milost a slitování, věk dlouhý, výživa hojná a pomoc nebeská, zdraví tělesné a osvícení ducha, potomstvo zdravé a silné, potomstvo, jež neustává a neupouští od učení Thóry — (to budiž

הָאֲרִיז מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכַּפּוּרִים :

יקום פורקן מן שמיא הקא

וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְתִי אֲרִיבִי וּמְזוּנֵי
רוּחֵי וְסִיעָתָא דְשַׁמְיָא. וּבְרִיּוֹת
נוֹפָא. וְנִהְרָא מַעְלִיא: וְרַעָא
הֵיא וְקִימָא. וְרַעָא דִּי לֹא יִפְסוּק.
וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּנְמֵי אֲוִרִיתָא.
לְמַדְנָו וְרַבְנָו חֲבֵירָתָא קֹדִישְׁתָּא.
דִּי בְאַרְעָא דִּי־יִשְׂרָאֵל. וְדִי בְבָבֶל.
לְרִישֵׁי כְּלָא. וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא.
וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא. וְלְרִישֵׁי דְרַבְנָא.
לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְלְכָל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. וְלְכָל מִן דְּעַסְקוּן
בְּאוֹרֵיתָא. מְלַבָּא דְעַלְמָא יְבָרַךְ
וְתַהוֹן. וְיִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן. וְיִסְגַּב
וְיַמְדִּיהוֹן. וְיִפִּיז אֲרָבָא לְשַׁנְיָהוֹן.
וְיַתְפַּרְקוּן וְיִשְׁתַּבְּחוּן מִן כָּל עַמָּא.
וּמִן כָּד פִּרְעִין בִּישׁוּן. מְרִן דִּי
בְּשַׁמְיָא. הֵיא בְּסַעֲדָהוֹן כָּד וּמִן
וְעַד וְנֹאמַר אַמֵּן:

יקום פורקן מן שמיא הקא
וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְתִי אֲרִיבִי וּמְזוּנֵי
רוּחֵי וְסִיעָתָא דְשַׁמְיָא. וּבְרִיּוֹת
נוֹפָא. וְנִהְרָא מַעְלִיא. וְרַעָא הֵיא
וְקִימָא. וְרַעָא דִּי לֹא יִפְסוּק. וְדִי
לֹא יִבְטוּל מִפְתָּנְמֵי אֲוִרִיתָא: לְכָל

ústy všech živých stále na věky věkův! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil (sabat a) Israel a doby sváteční!

O Nový rok.

Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento den památky, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku eti a slávě — za všecko to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, neb slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

V den smíření.

Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento den smíření, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku prominutí, k odpuštění a smíření, ku eti a slávě — za všecko to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, neb slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine,

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעֲבוּדָה וְעַל-
הַנְּבִיאִים (יַעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹרֵ) וְעַל-
יוֹם הַכַּפּוּרִין הַזֶּה. שְׁנַתָּת לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לְמַדְשָׁה וְלְמִיטְוָה) לְכַבּוֹד
וְלִתְפָאֲרָתָא. עַל כָּפַל יי אֱלֹהֵינוּ
אֲנַהְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
וְתַפְרָךְ שְׁמֶךָ כָּפִי כָּל-חַי תַּמִּיד
לְעוֹלָם וָעַד וְדַבְרָךְ אֲמַת וְקוּם
לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְלֶכֶךְ עַל כָּל-
הָאֲרִיז מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכַּפּוּרִין:

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעֲבוּדָה וְעַל-
הַנְּבִיאִים (יַעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹרֵ) וְעַל-
יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. שְׁנַתָּת לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לְמַדְשָׁה וְלְמִיטְוָה) לְמַחִיכָה
וְלִסְלִיחָה. וְלְכַפְּרוֹתָא לְכַבּוֹד
וְלִתְפָאֲרָתָא. עַל כָּפַל יי אֱלֹהֵינוּ
אֲנַהְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
וְתַפְרָךְ שְׁמֶךָ כָּפִי כָּל-חַי תַּמִּיד
לְעוֹלָם וָעַד וְדַבְרָךְ אֲמַת וְקוּם
לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְלֶכֶךְ עַל כָּל-

světlo na věky věkův. Pochválen budiž, Hospodine, štíte Davidův!

לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִן הַיּוֹד:

O sabatu a hmoed פסח.

על Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za tento sabat, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, ku posvěcení a klidu, ku cti a slávě — za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno lidí jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat!

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוּדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים וְעַל-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֲשֶׁר-תָּתֶּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנוּחָהּ לְקַבּוֹד וּלְתַפְאֻרָתָהּ. עַל-הַבַּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרְכֵשׁ הַשַּׁבָּת:

O třech velkých svátcích.

על Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento (o pasah:) svátek nekvašených chlebů, (o svátku týdňá:) svátek týdňů, (o podzelené:) svátek podzelené, (o závěrečném svátku.) svátek závěrečný, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku slasti a radosti, ku cti a slávě — za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé

עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוּדָה וְעַל-הַנְּבִיאִים וְעַל-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֲשֶׁר-תָּתֶּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנוּחָהּ לְקַבּוֹד וּלְתַפְאֻרָתָהּ. עַל-הַבַּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֶךָ

Modlitba po haftóře.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, skálo všech věků, spravedlivý po všechna pokolení, Bože věrohodný, Jehož slovo činem jest, Jenž slíbí a splní, Jehož všechna slova jsou pravdivá i spravedlivá.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹר כָּל-הָעוֹלָמִים יְצִיִּיק בְּכָל-הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנִּצְאָן הָאֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְכַיֵּם שְׂפָל־דַּבְּרָיו אַמֵּת וְצַדִּיק:

Věrohodný Jsi, Hospodine, Bože náš, a věrohodná jsou slova Tvá, neb ani jedno ze slov Tvých zpět se nevrací nesplněno, neboť všemohoucí král věrohodný a milosrdný Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Bože věrohodný ve všech slovech Svých!

נִצְאָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנִצְאָנִים דְּבָרֶיךָ וְדַבְּרֵי אַחֵד מִדְּבָרֶיךָ אַחֵר לֹא יָשׁוּב רִיקם כִּי אֵל מֶלֶךְ נִצְאָן וְנִתְמַן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנִּצְאָן בְּכָל-דְּבָרָיו:

Smiluj se nad Sionem, kterýž jest domem života našeho, a zarmoucené duši pomoz brzy za našich dnů! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž potěšuje Sion dětmi jeho!

רַחֵם אֶל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

Potěš nás, Hospodine, Bože náš, Eliášem prorokem, služebníkem Svým, a královstvím domu Davida, Pomazaného Svého; kéž brzy přijde, by plesalo srdce naše. Na trůně jeho ať nesedí cizí, a ať nemají v moci nadále jiní slávy jeho, neboť při jménu Svém svatém přísahal Jsi mu, že nezhasne jeho

שְׂמִיחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא עֲבַדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יְבִאנוּגַל לָנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא-יִגְחֲלוּ עוֹד אַחֵרִים אֶת-קַבּוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קֹדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא-יִכָּחַשׁ גֵּר:

(Děkání po přestálém nebezpečí.)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לתובים
טובות שנמלני כל-טוב :

מי שנמלך כל-טוב הוא יגמלך כל-טוב סלה :

(Při pozdvihování Thóry říká obec:)

* וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל
על-פי יי ביד משה :

עין הים היא למחזיקים בה. ותומניה מאשר :
דרכיה דרכי נעם. וכל-נתיבותיה שלום: ארך ימים
בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען גדקו
יגדיל תורה ויגדיר :

ברכת הפטרה

Modlitba před haftórou.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž vyvolil proroky pravé a
měl zalíbení ve slovech jejich,
promluvených v pravdivosti.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Jenž vyvolil Thóru
a Mojžíše, služebníka Svého,
a Israel, lid Svůj, a proroky
pravdivé a spravedlivé.

*) V některých modlitebnách říká se וזאת התורה před קריאת התורה.

הו ויגזור ויגן וישיע לכל
החוסים בו ונאמר אמן :

הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה : כהן קרב יעמוד
(ר' סביב הכהן) קהל ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו :
תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים: יי עז לעמו וימן יי וברך את עמו בשלום: האל
תמים דרפו אמרת יי צרופה מנו הוא לכל החוסים בו: ואמת
הדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום:

Předčítání z Thóry.

(Předvolaný k Thóre říká před předčítáním:)

ברכו את-יי המברך:
ברוך יי המברך לעולם ועד:

(Předvolaný opakuje וכו' ברוך יי וכו' a pak pokračuje:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל-העמים ונתן לנו את-תורתו. ברוך אתה יי
נותן התורה:

(Po předčítání.)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורת אמת וחי עולם נסע בתוכנו. ברוך אתה יי
נותן התורה:

על הכל תתגדל ויתקדש וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתגשא: שמו
 של מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא: בעולמות שברא
 העולם הזה והעולם הבא:
 בראונו וברצון יראו וברצון
 כל-בית ישראל: צור העולמים
 ארון כל-הבריות אלה כל-
 הנפשות: היושב במרחבי מרום
 חשכן בשמי שמי קדם: קדשתו
 על החיות וקדשתו על כסא
 הכבוד: ובכן יתקדש! שמה
 נו יי אלהינו לעיני כל-חי:
 ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב.
 שירו לאלהים וקרו שמו סלו
 לרכב בערבות בנה שמו ועלו
 לפניו: ובראהו עין בעין בשבז
 אל-נהוה בכתוב: כי עין בעין
 יראו בשוב יי ציון: ונאמר
 ונגלה כבוד יי וראו כל-בשר
 יחדיו כי פי יי דבר:

אב הרחמים. הוא ירחם עם עמוסים. וזכור ברית איתנים.
 ויציל גפשותינו מן השעות הרעות ויגער בגיזר הרע מן
 הגשואים. ויחזן אתנו לפלישת עולמים וימלא משאלותינו
 במדה טובה ישועה ורחמים:

ויראת יי. וכן יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שאנך לעשות מעשים טובים
 בעיניך ללכת בדרךי ישרים
 לפניך. וקדשנו במצותיך כדי
 שנגדך לחיים טובים וארכים
 ולחיי העולם הבא: ותשמרני
 ממצעים רעים ומשעות רעות
 המתגשות לבא לעולם
 והבושה בי חסד יסובגנהו.
 אמן:

Modlím se k Tobě, Ho-
 spodine, v čas milosti Tvé.
 Bože, v hojném milo-
 srdenství Svém vyslyš mne
 o pravdu spasení Svého!

חוק שמע ישראל יי
 אלהינו יי אחד:
 חוק אחד אלהינו גדול
 אדנינו קדוש (ונורא)
 שמו:
 חוק שמע ישראל יי
 אלהינו יי אחד:
 חוק אחד אלהינו גדול
 אדנינו קדוש (ונורא)
 שמו:

חזן גדלו לי אתי ונרוממה שמו יחדו:
 קהל לה יי תגדלה ותגבורה ותתפארת ותנצח ותחוד כי כל
 בשמים ובארץ לה יי הממלכה ותמתגשא לכל לראש:
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו
 יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

přemýšletí mohli o zákonu Tvém a zachovávali příkazy jeho; dej nám rozum a důmysl, abychom vyzkoumali a vystihli hluboká tajemství jeho. Sešli zhojení všem bolestem našim a požehnej všemu dílu rukou našich! Usud' nám souzení dobrá, spasitelná a potěšitelná: odvrát od nás všecka souzení přísná a zlá! Nakloň srdce panovníka, jeho rádečův a knížat nám ku blahu! Amen. Tak buďž vůle Tvá!

יאני Modlím se k Tobě, Hospodine, v čas milosti Tvé. O Bože, v hojném milosrdenství Svém vyslyš mne pro pravdu spasení Svého!

O třech velkých svátcích:

בוננו Pane světa! splni přání srdce mého ku blahu, učíš mi po vůli a dej mi, čeho žádám, a oblaž mne, služebníka Svého N. N., syna služebnice Tvé N. N. (služebnice Svou N. N., dceru služebnice Tvé N. N.) — (oblaž mne, mou manželku, mé syny a dcery) — a všechny osoby domu mého, bychom vykonávali vůli Tvou srdcem celým. Uchraň mne náklonnosti hříšné; uděl účasti nám v učení Svém a popřej nám, by zářila velebnost Tvá nad námi. Osvětli nás duchem moudrosti a důmyslu, by vyplnilo se na nás příslibení, jež napsáno: „Spociíváti bude na něm duch Hospodinův, duch moudrosti a důmyslu, duch rozvahy a

בתורתך ולקחם מצותיה ושכל
ובינה לרבינו ולהשגיל עמקי
סודותיה. ושלח רפואה לכל
מבאובינו. ותברך את בך
מעשה ידניו ותנזור עלינו
גזרות טובות ישועות ונקמות.
ותבטל מעלינו כל גזרות קשות.
ותטה לב המלכות ויועציה
ושריה עלינו לטובה אמן וכן
יהי רצון:

ג' ואני תפילתי לה' יי עת רצון
אלהים ברב חסדך עגני פאמת
ישעך: בריך שמי

בוננו של עולם מלא משאלות
לפי לטובה והפק רצוני ותן
שאלתי לי עבדך (פלוני בן פלונית)
אמתך וזפני (ואת אשתי ובני ובנותי)
וקל-בגדי ביתי לעשות רצונך
בלבב שלם. ומלטני מיצר הרע.
ותן חלקנו בתורתך. וזפנו כרי
שתשרה שבינתך עלינו והופע
עלינו רוח חקמך ובינה.
ויתקיים-בנו מקרא שפתוב ונקח
עליו רוח יי. רוח חקמך ובינה.
ויהי עצה ונבונה. רוח דעת

רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמאי.
דחוא אלהא קשומי. ואורייתה קשומי. ונביאותיה קשומי. ומספא
למעבד טבון וקשומי. בה אנא רחיין. ולשמה קדישא וקירא
אנא אמר תושבחון. יהי רצונא קדמך דתפתח לבי פאורייתא
ותשלים משאלין דלבי. ולפא דכל עמך ישראל. לטב
ולחיינ ולשלם:

” ” Hospodin, Hospodin jest všemohoucí, milosrdný a milostivý, shovívavý a plný milosti a věrnosti; zachovává milost do tisícího pokolení, odpouští provinění, poklesek a hříchů a zprošťuje trestu.

O Nový rok a v den smíření:

בוננו Pane světa! splni přání naše ku blahu, učíš nám po vůli a dej nám, čeho žádáme, a promiň všecka provinění naše a všecka provinění osob našeho domu, promiň nám v milosti, promiň nám v milosrdenství; očisti nás od našich hříchů, provinění, a poklesků! Pomni na nás památkou dobrou a vzpomeň na nás vzpomínkou spásy a milosrdenství; pomni na nás životem blaženým a dlouhým a mírem, výživou a zaopatřením; dej nám chléb ku pokrmu a roucho k oděvu, bohatství a čest a dlouhý věk, abychom

ג' יי אל רחום
וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת. נצר חסד
לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקמה:

בוננו של עולם מלא
משאלותינו לטובה והפק רצוננו
ותן לנו שאלתנו ומחול על כל-
עונותינו ועל כל-עונות אנשי
בתינו מחילה בחסד מחילה
ברחמים ומהרנו מחטאינו
ומעונותינו ומפשעינו. וזכרנו
בזכרון טוב לפניה ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים. וזכרנו
לחיים טובים וארוכים ולשלום
לפרנסה וכלכלה. ותן לנו להם
לאכור וקנה ללבוש ועשר
וכבוד וארך ימים להגור

אין Nikdo není jako Ty mezi bohy, ó Pane! a nic není jako díla Tvá. Království Tvé jest království všech věků, a panování Tvé po všecka pokolení. Hospodin kraluje, Hospodin kraloval, Hospodin kralovati bude na věky věkův. Hospodin sílu lidu Svému dá; Hospodin požehná lidu Svému mírem.

אב Otče milosrdenství! oblaž přízní Svou Sion, zbuduj zdi Jerusaléma! neboť v Tebe jediné důvěřujeme, ó králi, všemohoucí, svrchovaný a vznešený Pane světa!

(Při vyzdvihování Thóry.)

ויהי פגסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך ויגוסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתי:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בתריך ואתריך: יהא רעיותך עם עמך ישראל לעלם. ופוזקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך וילאמטונייא לגא מטוב גהורך ולקבל צלותנא ברחמינ. יהא רענא קדמך דתוריד לן חיינ פטיבותא. ולחוא אגא פקידא פנו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית פל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על פלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא. אגא עבדא קדושא בריך הוא דסגידנא קדוה ומקמא דיקר אורייתא פכל עדן ועדן. לא על אגש

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו בקנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך.

(V deset dní pokání vkládá se.)

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי גפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך. ובמצותיך תרוח נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הסר עצתם. וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען קדשתיך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידך. הושיעה מינך וענני: יהי לרצון אמרי פי וחניון לפי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שדום במרומו הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש במהרה במינו. וכן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם ובשגים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשגים קדמוניות:

modlí se před a שבת חולה המועד, שבת ראש השנה 0 הלל — קריש

חַמַּדַּת יָמִים אֶתְּךָ קָרָאתָ וַיִּזְכֶּר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ. כְּדֵשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַן חַיְתְּכֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂפָעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ. וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהַחֲיֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ קִדְשֶׁךָ. וְנוּחַחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְהֵרָה הַשְׁבֵּת:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשַׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְּךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן. וְתַחֲיֵי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(O here to be placed the prayer O)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֶּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְקַדְנוּנוּ וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרוּן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבֹדֶךָ. וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְיִזְכְּרוּן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לֶחֶן וּלְחַסֵּד וּלְחַמִּים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (לִי) רֵאשִׁי תְּחִדְשׁ בְּחַיִּים פֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת בְּחַיִּים סִבּוֹת חַג הַסֻּפּוֹת) הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ. לְבִרְבָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וּרְחָמִים חוּס וְחֲנּוּנוּ. וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִלְּךָ | חַנּוּן וְרַחוּם | אַתָּה:

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) Překlad viz na stránce 154.

מודים דרבנן.

מִזְדִּים אֲנִיחֵנוּ לְךָ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִבּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ תְּגַדּוּל וְתִקְדוּשׁ עַל שִׁמְחָתְנוּ וְקִיּוּמָנוּ כִּן תְּהִינֵנוּ וְתִקְיָמנוּ וְתִאֲסֹף בְּלִיַּתְנוּ לְהַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמְר חֲקִיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבָּב שְׁלֵם עַל־שְׂאֵתְנוּ מִזְדִּים לְךָ. בְּרוּךְ אַל וְהוֹדָאוֹת:

מִזְדִּים אֲנִיחֵנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צִוֵּנוּ מִיָּד יוֹצֵרנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר מוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר וְתִהְלֶתְךָ. עַל־חַיֵּינוּ תְּמַסְוִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נַשְׂמוֹתֵנוּ תִּפְקֹדוֹת לְךָ. וְעַל־נַפְשֵׁי שְׂפָכֵל־יוֹם עַמָּנוּ. וְעַל־נַפְשֵׁי אֲבוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲרַת עָרֵב וּבְכֹר וְצִהָרִים. תְּטוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם. כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶּיךָ. מִעוֹלָם קוֹיֵנוּ לְךָ:

(str. 88. על הנסים se zde říká הנכה O)

וְעַל־כָּל־יְתֻרָיִם וְיִתְרוֹיִם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(V deset dní pokání vkládá se.)

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־יְגֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וְיִהְלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשׁוּעָתְנוּ וְעֲזָרָתְנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

Kantor.

חַי וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנֵנוּ בְּבִרְבָּה מְשִׁלְשֵׁת בְּתוֹרָה חֲכֵמָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְגֵיז פְּתֻגִים עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר: בְּבִרְבָּה יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ סָבִיו אֵלֶיךָ וְיִחַדְּךָ: יִשְׂאֵ | סָבִיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם:

שמח Radoval se Mojžiš nad účelem jemu přisouzeným; neboť služebníkem věrným nazval Jsi ho, vínkem skvostným hlavu Jeho Jsi ozdobil; když stál před Tebou na hoře Sinai a dvě desky kamenné nesl dolů v ruce své, a psáno bylo na nich přikázání o svěcení sabatu, a takto psáno v učení Tvém:

שמרו Necht' ostříhají synové Israelští sabatu, by světili sabat ve všech pokoleních svých jako smlouvu věčnou. Mezi mnou a syny Israelskými znamením budiž na věky, že v šesti dnech stvořil Hospodin nebe i zemi a v den sedmý odpočíval a oddechl si.

א ואל A nedal Jsi ho, Hospodine, Bože náš, národům zemi, aniž Jsi ho dopřál, králi náš, modloslužebníkům, — též klidu jeho nepožívají bezbožníci, — neboť jen Israeli, lidu Svému, dal Jsi jej v lásce, — potomstvu Jakobovu, jež Jsi vyvolil. Lid, jenž světili sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a po-

ישמח משה במתנת הלוקו
כי עבד נאמן קראת-לו.
בליל תפארת בראשו נתת.
בעמדו לפניך על-הר סיני.
ושני לחות אבנים הוריד
בידו. וכתוב בהם שמירת
שבת. וכן כתוב בתורתך:
ושמרו בני ישראל את-
השבת. לעשות את-השבת
לדורתם ברית עולם: ביני ובין
בני ישראל אזה הוא לעולם:
ביששית ימים עשה יי את-
השמים ואת-הארץ. וביום
השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו יי אלהינו לגויי
הארצות. ולא הנחתו מלבנו
לעובדי זרים. ונס במנוחתו
לא ישבנו רשעים. כי
לישראל עמך נתת באהבה
לזרע יעקב אשר גם בקהלת:
עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים. בכל-יום יתללך
סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(V deset dní pokání: התפלל הקדוש)

din zástupův; plna jest všechna země slávy Jeho!

א (Kantor:) Na to hlukem bouře veliké, mocné a silné pronášejí hlas, vznášejí se nproti Serafinům; jim naproti: „Pochválen budiž!“ volají.

(Obec a kantor:) ברוך Pochválena budiž velebnost Hospodina na každém místě!

ממקום (Kantor:) Ze sídla Svého, králi náš, zjev se a kraluj nad námi; neboť očekáváme Tebe. Kdy budeš opět kralovati na Sionu? Kéž bys brzy, za našich dnů, na věky věků tam přebýval! Kéž slaven a svěcen Jsi v Jerusalémě, městě Svém, od pokolení do pokolení a po věčné časy; aby oči naše spatřily království Tvé podle slova, jež proneseno v písniích slávy Tvé Davidem, Pomazaným Tvým zbožným:

(Obec a kantor:) ימלך Kralovati bude Hospodin na věky; Bůh Tvůj, Sione, od pokolení do pokolení. Halelujah!

(Kantor:) לדור Od pokolení do pokolení hlásati budeme velikost Tvou, a po věčné časy Tvou svatost posvětime, a chválá Tvá, Bože náš, z úst našich nevymizí na věky věkův: nebo všemohoucí král, veliký a svatý Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Bože svatý!

(V deset dní pokání: Králi svatý!)

צבאות מלא כל-הארץ
בבורו:

הו אז בקול רעש גדול אדיר
והקק משמעים קול. מתנשאים
לעצמת שרפים. לעממתם ברוך
יאמרו:

קוה ברוך בבור יי מפקדומו:
הו מפקדו מלכנו תופיע
ותמלוך עלינו כי מחפים אנחנו
לך: מתי תמלוך בציון בקרוב
במינו לעולם ועד תשבון:
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים
עירך לדור ודור ולנצח נצחים:
ועינינו תראינה מלכותך בדרך
האמר בשירי ענה. על-ידי דוד
משים צדקה:

קוה ימלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור תללויה:

הו לדור ודור נגיד נדלך. ולנצח
נצחים קדשתך נקדוש. ושבחך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם
ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה.
ברוך אתה יי האל הקדוש:

(בעשית האלף בקדוש)

באחבה: והאר עינינו בתורתך. ודפק לפנינו במצותיך. ויחד לבנינו לאחבה ולראיה שמך. ולא גבוש לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך: ותביאנו לשלום | מארבע הנפות הארץ. ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אמתה. ובנו בחרת מכל עם ולשון וקבצתנו לשמך הגדול סלה באמת | להודות לך ולתודה באחבה: ברוך אתה יי תבחר בעמו ישראל באחבה:

(אל טלך נאמן: Kdo se modlí bez Minjan, říká také:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואחבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושונתם לבקוד ורבות עם בשמחה בבידתך ובלקחתך בדרךך ובשכרך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך והיו לסמטת בין עיניך: והתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעתי שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאחבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בקדש לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרי ארצכם בפעתי ויהי ומלקוש ואספת דגך ותרשף ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבדחמך ואכלתו ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלתים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אפי יהוה בכם ועצר את

השמים ולא יהיה מטרי והאדמה לא תתן את יבוליה ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את יד יי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לסמטת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם בדרךכם בשבתך בבידתך ובלקחתך בדרךך ובשכרך ובקומך: והתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

למען ידפו מיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת לכם ימי השמים על הארץ:

וואמר יהוה אל משה לאמר: דיבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו לכם מצוה על בניכם בידכם ונתתם עליהם מצוה על בניכם בידכם: ויהוה לכם לא מצוה וראיתם אתו וזרתם את כל מצות יהוה וישיתם אתם ולא תתו את בניכם לבני אחרים עיניכם אל בני אחרים וימים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את מצותי ויהוה קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להודות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת וישיב וכוון וקום וישר ונאמן ואחוב ורכיב ונהמד ונעים ונודא ואדיר. ובתקן ומקבל וטוב ויפה ודבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם | מלבנו צור ועקב סגן ישענו: לדור דור הוא קים ושמר קים ונסאז גבון ומלכותו נאמנותו לעד קמת: ודבריו חיים וקמים נאמנים ונהמדים לעד ולעולמי עולמים: על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ורע ישראל עבדך:

poje žalm a píseň dni sobotnímu: „Příjemno jest děkovati Hospodinu!“ Protož oslavují a vychvalují Všemohoucího všichni tvorové Jeho; chválu, oslavu a poctu vzdávají všemohoucímu králi, tvůrci veškerenstva, Jenž popřál klidu Svému lidu Israelskému ve svatosti Svě v den sabatu svatého. Jméno Tvé, Hospodine, Bože náš, budiž svěceno, a památka Tvá, ó králi náš, budiž slavena v nebi nahoře i na zemi dole. Pochválen budiž, ochránce náš, pro výbornost díla rukou Svých; a pro světla jasná, jež stvořil Jsi, oslavují Tebe. Séla. —

משפחה ואומר. מזמור שיר
 ליום השבת טוב להודות
 ליי: לפיכך יפארו ויברכו
 לאל כל יצארו. שבה יקר
 והגלה יתנו לאל מלך יוצר
 כל המנהיל מנוחה לעמו
 ישראל בקדשותו. ביום
 שבת קדש: שמך יי אלהינו
 יתקדש. וזכרך מלכנו
 יתפאר. בשמים מ מעל ועל
 הארץ מתחת: תתברך
 מושיענו על שבת מעשה
 ידך. ועל מאורי אור
 שעשית יפארוך סלה:

*) תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
 ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משתתים ואשר
 משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים בקראה
 יחד בקול. דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם
 אהובים בדם ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה
 ובראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה
 ובתורה בשירה ובזמרה ומברכים ומשפחים.
 ומפארים ומצריצים. ומקדישים וממליכים:

תתברך יי אלהינו על שבת מעשה ידך. ועל מאורי אור
 שעשית יפארוך סלה: תתברך צורנו וכי

*) Překlad viz na stránce 68.

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא. וכלם מקבלים עליהם עור מלכות שמים זה
 מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת
 רוח. בשפה בורה ובגעימה. קדשה כלם באחד
 עונים. ואומרים בראה:

קדוש | קדוש קדוש יי עבאות מלא
 כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמת שרפים. לעמתם משפחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געמות יתנו למלך אל חי וקיים.
 ומידות יאמרו ותשפחות ישמיעו. כי הוא לבדו
 פועל גבורות. עשה חדשות. בעל מלחמות. זרע
 צדקות. מצמיח ישועות. בורא פלאות. נורא תהלות.
 ארון הנשאלות. המחדש פטונו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית: באמור לעשה אורים גדולים כי
 לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר וגזרה כלנו
 מתרה לאורו. ברוך אמה יי יוצר הפאורות:

אחבה רבה אהבתנו יי אלהינו המלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו. בעבור אבותינו
 שפכתו בך. ותלמודם חקי חיים. בן תחננו ותלמודנו:
 אבינו האב דוד המלך. תמרחם רחם עלינו. ותן כלכנו
 לתבין ולהשפיל. לשמנע ללמוד וללמד. לשמור
 ולעשות. ויתקיים את פלדברי תלמוד תורתך

slem a rozumem; sílu a moc udělil jim, aby panovala uprostřed světa. Plna jsou lesku a sálající jasnosti, překrásný jest lesk jejich po celém světě. Vesele vycházejí a radostně zacházejí, vykonávajíce v úctě vůli stvořitele svého. Slávu a čest vzdávají jménu Jeho, jásají a plesají při vzpomínce vlády Jeho. Zavolal slunce, a zářilo světlem; vyhlídl si a stanovil tvar měsíce. Chválu vzdává Mu všechen zástup na výsosti, slávu a poctu Serafini a Ofanim a Chajot svatí.

Všemohoucímu, Jenž odpočíval po skončení všeho díla; dne sedmého v povznesenosti dosedl na trůn velebnosti Svě; nádherou obestřel den klidu, rozkoší nazval den sabatu. To jest chválou dne sedmého, že o něm odpočíval Všemohoucí od veškerého díla Svého. A den sedmý velebí a

חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פגות צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשותו;

ובחשבל: כח ונבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נהגה. נאור זיום בכל העולם; שמחים בצאתם וששים בנאם. עשים נאימה רצון קולם: פאר ונבוד נותנים לשמו. עולה ורנה לומר מלכותו: כרא לשמש ויורה אור: ראה והתקין עזות הלבנה: שבת נותנים לו כל צבא מרום. תפארת ונדלה. שרפים ואופנים והיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים. ניום השביעי התערה וישב על גפא כבודו: תפארת עמה ליום המנוחה. עני קרא ליום השבת: זה שבת של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו: ויום השביעי

a nikdo nepotrvá mimo Tebe; nic není bez Tebe a kdož vyrovná se Tobě? Nikdo nemůže se měřit s Tebou, Hospodine, Bože náš, na světě tomto; a nikdo nepotrvá mimo Tebe, králi náš, v životě světa budoucího; nic není bez Tebe, vykupiteli náš, za dnů Mesiáše, a nikdo nevyrovná se Tobě, ochránce náš, při oživení mrtvých.

Všemohoucí jest Pánem všech stvoření, chválen a veleben ústy každé duše. Velikostí a dobrotivosti Jeho plný jest svět; moudrost a důmysl obklopují Ho. Jenž jeví se vzneseným nad Chajot svatými a skvěje se v záři velebnosti na trůně nebeském. Nevinnost a poctivost stojí před trůnem Jeho, milost a slitování před velebností Jeho. Krásná jsou světla, jež stvořil Bůh nás; utvořil je s moudrostí, důmy-

ואין זולתך. אפם בלתיך. ומי דומה לך: אין בערכך יי אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלפני קהי העולם הבא. אפם בלתיך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל ארון על כל המעשים. ברוך ומברך בפי כל נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סובבים אותו: המתנאה על היות הקדש ונהיר בכבוד על המרבה זכות ומישור לפני כסאו: חסד ורחמים לפני כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו. יצאם ברעת בכינה

ברחמיך הרבים רחם עלינו. ארון עזנו צור משגבנו. מן ישענו משגב בעדני: אל ברוך גדל-דעת. הכין ופעל וחרוי

vádí slunce z místa jeho a měsíc z místa pobytu jeho, a skytá světlo světu veškerému a obyvatelům jeho, jež stvořil v hojném milosrdenství. Jenž skytá světlo zemi a bydlicím na ní v milosrdenství, a v dobroti-vosti Své obnovuje každým dnem stále dílo počátku. Ó králi, Jenž jsi vznešený sám jediný ode dávná, veleben a slaven a povýšen ode dnů věčnosti. Bože světa, v milosrdenství Svém velikém smiluj se nad námi! Pane síly naší, skálo hradby naší, štíte spasení našeho, zástitou budiž nám! Nikdo nemůže se měřiti s Tebou

הַמָּלֶכֶה מִמְּקוֹמָהּ
וְהַיָּרֵחַ מִמְּקוֹמָהּ
וְהַמָּשָׁר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ
וְיָדָיו שֶׁבָּיִת שֶׁבָּרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים
הַמַּאֲרֵל לְאָרֶץ וְלְדָרִים
עַל־יָהּ בְּרַחֲמִים
וּבְטוֹבוֹ מְהֵרָה כָּכֵל
יּוֹם. תְּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית. הַמֶּלֶךְ
הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵל
הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפַאֵר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
רַחֵם | עַל־יְנוֹ אֲדוֹן
עֲזֵנוּ. צוּר מִשְׁנֵיבְנֵינוּ.
מִיָּן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב
בְּעַד־נֵנוּ: אֵין כְּעַרְכֶּךָ

בְּהַכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיִיךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ
מֵאֵל. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפַאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי-עוֹלָם

וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמָהּ דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא (בעשיית
וְלְעֵלְא) מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְגַחְמָתָא וְאִמְרוּ
בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:

(Když kantor zpívá ברבנו ריקא obec (יתברך

הוֹן בְּרַבְנוּ אֶת-יְיָ הַמְּבָרָךְ:
קוּל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
הוֹשֵׁף עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא
אֶת-הַכֹּל:
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל-
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא רַאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֲדוּמִים:
סֵלֵו לְרַכֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעֵלְוֹ לְפָנָיו: וְשָׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל-
כָּל-בְּרַכָּה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

(* הכל יודוך. ותכל
ישבחוך. ותכליאמרו
אין קדוש כיוי: הכל
ירוממוך סגה. יוצר
הכל: האל הפותח
בכל-יום דלתות
שערי מזרח. ובובע
הלוני רקיע. מוציא

Když připadá svátek mimo sabat, říká se:
(* המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו מחדש
בכל-יום. תמיד. מעשה בראשית: מהדרבו מעשיך יי: כלם

pochválen, jazykem zbožných vyvýšen a uprostřed svatých svěcen!

ותמקדולת A ve shromáždě-
ních myriad lidu Tvého, domu
Israelského, jásetem oslaveno
budíž jméno Tvé, králi náš, po
všecka pokolení; neboť tak
jest povinností všech stvoření
Tobě, Hospodine, Bože náš a
Bože otců našich, děkovati,
Tebe velebiti, vychalovati,
oslavovati, vyvyšovati, ctiti,
chváliti. vynášeti a opěvati
nad všechna slova písní a
chvalozpěvů Davida, syna
Isaie, služebníka Tvého, Po-
mazaného Tvého.

ישתבח שמך לעד מלכנו. האל המלך הגדול
וחקדוש בשמים ובארץ. כי רק נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה תלל וזמרה עז וממשלה
נצח גדלה ונבונה תהלה ותפארת קדשה ומלכות
ברכות וחודאות מעתה ועד עולם: ברך אתה יי
אל מלך גדול בתשפחות אד ההודאות ארון הנפלאות
הפוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

חן ותפלה ויתקדש שמך רבא בעלמא די-ברא ברעותה
וימלך מדכותה בחיובין וביומיוכין ובחיי רכל-בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל? היא שמחה רבא מקברך לעלם ולעלמי עלמאי:
חן ותפלה וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחנר

se Tobě? Kdo se může
měřiti s Tebou? Bože
veliký, mocný a hro-
zný, Bože Nejvyšší,
Tvůrce nebes i země!
Tebe budeme velebiti
a vychalovati a osla-
vovati a chváliti jmé-
no Tvé svaté, jakož
praveno Davidem:
„Chval, duše má, Ho-
spodina, a všechny
vnitřnosti mé, jméno
Jeho svaté!

Ty jsi všemohoucí
mohutností síly Své,
veliký velebností jmé-
na Svého, silný u vítěz-
ství a hrozný divy
Svými, ó králi, Jenž
sedíš na trůně vyso-
kém a vznešeném!

On trůní na věky,
„Vznešený a Svatý“ jest jméno
Jeho! A psáno jest: Plešejte,
spravedliví, v Hospodinu! po-
ctivým sluší chvalozpěv.

Ústy poctivých budiž
veleben, slovy spravedlivých

ישנה לך. ומי יערה-
לך. האל הגדול
הגבור והנורא אל
עדיין קונה שמים
וארץ: נהד לך
ונשבחה ונפארה
ונברך את שם
קדשך באמור. לדוד
ברכי נפשי את-יי
ונדיקרכי את-שם
קדשו:

האל בתעצמות
עזך. הגדול בגבור
שמך. הגבור לנצח
והנורא בנוראותיה:
המלך היושב על
כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש
שמו. וכתוב רננו צדיקים
בני לישרים נאווה תהלה:
בפי ישרים תתהלל. ויברכי

rouž Jsi nám vdechl, a jazyk, jež Jsi vložil v ústa naše — ty všechny nechať děkují a chválí a velebí a blahoslaví a vyvyšují a oslavují a světlí a holdující opěvují jméno Tvé, ó králi náš! Nebot' všecka ústa mají Tobě děkovati, a každý jazyk má Tobě přísahati, a každé koleno Tobě se kořiti a každá postava Tobě se klaněti. Všecka srdce mají se Tebe báti, a všechny vnitřnosti a ledví mají prospěvovati jménu Tvému, podle slova, jež psáno jest (Žalm 35, 10): „Všecky kosti mé at' řeknou: Hospodine, kdo jest jako Ty, Jenž zachraňuje chudého z moci silnějšího nad něho, chudého a nuzného (chrání) před násilníkem? Kdo rovná se Tobě? Kdo podobá

וְנִשְׁמָה שְׁנֵפֶה תֵּ
 בְּאֵפִינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׂמָת בְּפִינוּ. הֵן הֵם
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ
 וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
 מִלְּפָנָי: כִּי כָל־פֶּה
 לְךָ יוֹדָה וְכָל־לִשׁוֹן
 לְךָ תִּשָּׁבַע. וְכָל־כֶּרֶךְ
 לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:
 וְכָל־לִבְבוֹת יִירְאוּךָ.
 וְכָל־קָרֵב וְכָל־יֹתֵם
 יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּי־כָרַ
 שְׁבַתוֹב כָּל־עַצְמוֹתַי
 תִּיאַמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ.
 מִצִּיד עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנִּי
 וְעֵנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:
 מִי יִדְמֶה־לְךָ. וּמִי

vati Tobě, Hospodine, Bože náš a Bože našich otců, a chválí jméno Tvé ani za jedno z nesčíslných oněch dobrodiní, jež Jsi prokázal našim otcům i nám. Z Egypta Jsi nás vykoupil, Hospodine, Bože náš, a z domu otroctví Jsi nás vysvobodil; v čas hladu živil Jsi nás a do sytosti nás opatřil; před mečem Jsi nás zachránil a před morem nás uchoval, a nemocí zlých a těžkých Jsi nás zbavil. Až potud přispělo nám Tvé milosrdenství a neopustila nás Tvá milost; a Ty nezapudíš nás, Hospodine, Bože náš, na věky. Protož údové, kteréž Jsi tak různě utvořil v nás, a duch i duše, kte-

לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. וְלִבְרֹךְ
 אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֲחַת
 מֵאֲלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֵפִי
 אֵלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹבוֹת
 פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 שָׁעֲשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ
 וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם
 וַאֲדַתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 וּמִבֵּית עַבְדִּים
 פָּדִיתָנוּ. בְּרַעַב וּבְחַמָּה
 וּבְשֶׁבַע כָּל־לִבְלֵתָנוּ
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
 וּמִדָּבָר מַדְמַתָּנוּ.
 וּמִחֲלָיִם רָעִים
 וּנְיָאֲמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־
 הַגּוֹה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ.
 וְאַל תִּשְׁשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְנִצָּחַ: עַל־כֵּן אֲבָרִים
 שִׁפְדָּנָתָ בְּנוֹ וְרוּחַ

zpěvy, Jenž řídí svět Svůj v milosti a tvory Své v milosrdenství. Hospodin nedřímá a nespí, probouzí spící a budí dřímající, dává řeč němým, uvolňuje spoutané, podpírá klešající a pozdvihuje snižených; Tobě jedinému my děkujeme. Kdyby byla naše ústa plna písní, jako moře (plno vody jest), a jazyk náš pln jánotu jako hukot jeho vln, a rety naše plny chvály jako prostor oblohy, — a kdyby oči naše zářily jako slunce a měsíc, a kdyby ruce naše byly rozprostřeny jako křídla orlů nebeských, a nohy naše rychlé byly jako nohy lani: přece bychom nedovedli dostatečně děko-

הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחַסְדּוֹ
וּבְרִוּוֹתַיִּי בְּרַחֲמֵי־יְיָ
לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן
הֵמ עוֹרֵר יְשָׁנִים
וְהַמְקִיץ נֹדְדִים
וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים
וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹכֵר כְּפוֹפִים
לְבָרְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה
נִים וְלִשְׁנוֹנוֹ רִנָּה
נִה מוֹן לֵי יוֹ
יִשְׁפְּרוּתֵינוּ שְׂבַח
נִמְרָה בִּי רִקִּיעַ
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
נִשְׁמֵשׁ וּכְיִרְחַ וְיָדֵינוּ
פְּרוֹשׁוֹת כְּנְשָׁרֵי
שָׁמַיִם וּרְגְלֵינוּ קָדוֹת
נְאִילוֹת אֵין אֲנַחְנוּ
מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת

שחרית לשבת וליום טוב.

Ranní modlitba pro sabat a svátky.

O sabatu a svátcích modlí se nejdříve od יגדל až do ישׁתבח, pak se zde začíná.

נשמת Duše všeho
života chval jméno
Tvé, Hospodine, Bože
náš; a duch všeho
těla oslavuj a vyvy-
šuj památku Tvou,
králi náš, stále! Od
věčnosti až do věč-
nosti Ty jsi, Všemohoucí,
a kromě Tebe nemáme
krále, vykupitele ni ochránce,
jenž vysvobozuje a
zachraňuje, obživuje
a smiluje se v každou
dobu soužení a tísně;
nemáme krále mimo Tebe!
Bože prvních i posledních,
Bože všech tvorů, Pane
všech pokolení, Jenž veleben
jest četnými chvalo-

וְנִשְׁמַת כָּל־חַי
תְּבָרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתִרְוַם
זְכָרְךָ מִלְּבָנוֹ תְּמִיד
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם אֶתְּהָ אֱלֹהֵי
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵם
וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצַוְקָה אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֶדְגַּל אֶתְּהָ
אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי
כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
תּוֹלְדוֹת הַמַּהְלֵל
בְּרוּךְ הַתְּשַׁבְּחוֹת

(Kdo nemá vína, vezme chléb a říká:)

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vyrůstí dává ohlebu ze země.

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a zalíbení měl v nás a sabatu Svého svatého v lásce a zalíbení popřál nám, jako památku na dílo počátku; neboť on jest dnem prvním ze shromáždění svatých, upomínkou na východ z Egypta. Neboť nás vyvolil Jsi a nás posvětil Jsi ze všech národů, a sabatu Svého svatého v lásce a zalíbení popřál Jsi nám. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat!

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו בננו. ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו ופרוץ למעשה בראשית. כי הוא יום תהלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים. ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה יי מקדש השבת:

אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן שרפה פנים טוב: רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת: וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשימין בשמן אנונים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות בעטרן ויבנפט: רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: כל-היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן. וכל-היוצא מן-העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן: פתילת הפנד שקפלה ולא הבקבה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתנגה על פי הנר בשביל שתהא מנפסת. ואפילו היא של חרס. ורבי יהודה מתיר. אבל אם-הקרה היוצר מתחלה מטר מפני שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן ויתנגה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר: המכבה את-הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה שישן פטור: פהם על-הנר פהם על השמן פהם על הפתילה טוב. רבי יוסי פוטר בקלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עשה פהם: על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן. על שאינן זחירות בגדה בחלה ובהדלקת הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השכה. עשרתם ערבתם הדליקו את-הנר: ספק השכה ספק אינה השכה. אין מעשרין את הנדאי. ואין ממבילין את הכלים. ואין מדליקין את הגרות. אבל מעשרין את הדמאי. ומעריבין ומזמגין את-החמין:

אמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא. תלמידי חכמים | מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל-בניך למודי יי. ורב שלום בניך.

אל-הַקָּדוֹם בְּיָד אֱלֹהֵינוּ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין
 לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי-שְׁלוֹם פְּחִילְךָ שְׁלֵמָה בְּאַרְבָּעוֹתַיִךְ: לְמַעַן
 אַחֲזִי וְרַעֲי אֶתְדַרְגָּה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית-יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבִקֶשֶׁה
 מִיָּד לְךָ: יְיָ אֵל לְעַמּוֹ יִמֵּן יְיָ אֲבִרְךָ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

str. 119. — str. 122. קריש יתום — str. 4. עליו

Udílání požehnání.

K ženské říká se:

K mužskému říká se:

יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים כְּשֶׁרָאָה	יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְתָּיִם
כְּרַבְרָקָה כְּרִחֵל וְכַגְלָאָה:	וְכַמְלֻשָׁה:
יְהַרְרֵךְ יְיָ וְיִשְׁמְרֵךְ: יָאֵר יְיָ אֶפְנֵי אֱלֹהֵי וִיהַרְרֵךְ: יִשְׂאֵל יְיָ פְּנֵי	אֱלֹהֵי וְיִשְׂמֵם לְךָ שְׁלוֹם:

קדוש לשבת

Posvěcení sabatu.

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֵר) יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ וְכָל אֲנָפָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְרֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-
 מְרֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל-מְרֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Nad vínem:

Pochválen budiž, Ho-
 spodine, Bože náš, králi světa,
 Jenž stvořil plod révy!

בְּרָךְ אֲתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלִךְ
 שְׁלוֹם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

Jakobův; Bože veliký, mocný
 a hrozný! Bože Nejvyšší!
 Tvůrce nebes i země!

מן (Obec) Štít otcův slovem
 Svým, Jenž oživuje mrtvé vý-
 rokem Svým, Bůh svatý (o
 sabatu pokání: král svatý),
 Jemuž nikdo se nerovná, Jenž
 klidu popřál lidu Svému v den
 sabatu Svého svatého; neboť
 v nich měl zalíbení, že klidu
 popřál jim. Jemu sloužiti bu-
 deme v uctivosti a báni a
 děkovati jménu Jeho každého
 dne stále z pramene chvály,
 Jemu, Všemohoucímu v díku,
 Pánu míru, Jenž posvětil
 sabat a požehnal dni sedmému
 a klidu popřál ve svatosti
 lidu, jenž napojen jest rozkoší
 (sabatu), na památku díla po-
 čátku.

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 קוֹחַ מָגֵן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ
 מַחִיָּה מֵתִים בְּמֵאמְרוֹ הָאֵל
 הַקָּדוֹשׁ (בְּשֵׁשׁ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ)
 שָׂאִין בְּמוֹחוֹ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ
 בַּיּוֹם שְׁבֹת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם
 רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו
 גִּבּוֹר בִּירְאָה וּפְחָד וְנוֹרָה
 לְשִׁמּוֹ בְּכָל-יוֹם תְּמִיד מֵעַיִן
 הַבְּרִכוֹת אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן
 הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת
 וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ
 בְּקַדְשָׁהּ לְעַם אֱמִשְׁנֵי עֲנֵג
 זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

Kantor říká kabbalat str. 154. a pak
 obsahuje talmudické předpisy týkající se olejů a
 knotů způsobilych k osvětlování o sabatu.
 Případá-li na pátek večer doba sváteční nebo
 houl, neříká se modlitby.

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין, אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלֶבֶשׁ
 וְלֹא בְּחוֹסֵן וְלֹא בְּכֶלֶךְ וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתִּילַת
 הַמְּדַבֵּר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בְּזֶפֶת וְלֹא בְּשֵׁעֲנָה
 וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק וְלֹא בְּשִׁמּוֹן שׁוֹרְפָה וְלֹא בְּאֵלִיָּה וְלֹא בְּחֶלֶב:
 נְחוּם הַפְּרִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין פְּחֶלֶב מְבָשֵׁל. וְחַבְמִים אֹמְרִים

אלהינו ונצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ודמקולי נפשי תהום, ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרחיק נפשי, וכל החושבים עלי רעה, מהרה דבר עצבתם, וקלקל מחשבתם, עשה למען שמך, עשה למען מינה, עשה למען קדשך, עשה למען תורתך, למען יחלצון יודיך, הושיע מינה ועניי: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במדומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיגנה בית המקדש במהרה בימינו, וכן חלקנו בתורתך: ושם בעבודה ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Po židovské modlitbě se opakuje třikrát: *וַיְכַלּוּ שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה*.

חוק ויכלו השמים והארץ וכל עבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

Modlitbu šmone ešre opakuje se třikrát: *וַיְכַלּוּ שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה*: byla ustanovena pro ty, kteří později do modlitebny přicházejí. Za tou příčinou říká se pouze v modlitebnách veřejných.

היו ברוך אתה יי אלהינו ואהי אבותינו אברהם אלהי יצחק ואהי יעקב

Lásce Svě nedej odstoupiti od nás na věky! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž miluje lid Svůj Israelský!

(Kdo se modlí bez Minjan, říká také: אל סלף נאמן: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה ליום על לבך: וישבתם לבקרה וברכתכם בשבת בביהמקדש וברוך בידך ובשבתך ובחומך: וקשרתם לאות עליה ויהי לטעמת בן עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהו אם ישמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאתנה את יהוה אלהיכם ויעבדו בקר לבעבתם ובכל נפשכם: ונתתי מחר ארצכם בעת יורה ומלקוש ואספת דגור ותירש ויצרתך: ונתתי עשה פשרך לבהמתך ואבלת ושבעת: השמתי לכם פון יפתה לבעבתם וסותתם ובעדתם אלהים אחים והשתתיתם להם: וקרה אפי יהוה בכם ועצו את השמים וקל יהוה מחר ותאדמה לא תמן את יבולה ואברתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם: ושמעת את דבתי אלה על לבבתם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות עלי ידכם והיו לטעמת

a temnost před světlem, On kaže, aby zmizel den a přivádí noc a činí rozdíl mezi dnem a nocí. Hospodin zástupův jest jméno Jeho! Všemohoucí, Jenž žije a trvá stále, kralovati bude nad námi na věky věkův. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž v soumrak halí večery!

Láskou věčnou dšim Israelský, lid Svůj Jsi miloval, učení a příkázáním, zákonům a právům Jsi nás naučil. Protož, Hospodine, Bože náš, když lehne me i když vstaneme budeme rozmlouvati o zákonech Tvých a radovati se ze slov učení Tvého a příkazů Tvých na věky věkův. Neboť ona jsou životem naším a prodloužením dnů našich a o nich budeme přemýšleti dnem i nocí.

מִפְנֵי-אֹר. וּמֵעֵבִיר
 יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה
 וּמִבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה יִצְבְּאוֹת שְׁמוֹ.
 אֵל הַיּוֹקִים תָּמוּד
 יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד: כְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:
 אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת.
 תּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקִּיּוֹם
 וּמִשְׁפָּטִים | לְעוֹתָנוּ
 לְמִדָּת. עַל כֵּן יי
 אֵל הַיּוֹם כִּשְׂכָּרְנוּ
 וְכִקּוּמָנוּ נִשְׁיֵחַ
 בְּהַקִּיּוֹד. וְנִשְׁמַח
 בְּדַבְּרֵי תּוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
 וְאֵדָךְ יְמֵינוּ וּבְהֵם
 נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה:

(* חזן ברבנו את-יי המברך:

קול כְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 חֲסוּדֵינוּ, בּוֹדֵנוּ, מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 כָּדָבְרוּ מֵעַרְיב
 עַרְבִים בְּהַכְמָה
 פּוֹתַח שְׁעָרִים
 וּבִתְבוּנָה מְשֻׁנָּה
 עֵתִים. וּמַחְלִיךְ אֶת-
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר
 אֶת-הַכּוֹכָבִים
 בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם
 כְּרָקִיעַ כְּרַצּוֹנוֹ בּוֹרֵא
 יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר
 מִפְּנֵי-חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž slovem Svým v soumrak halí večery, v moudrosti otvírá brány (nebeské) a v dšmyslu mění časy, střídá období a řadí hvězdy na strážu jejich na obloze dle vůle Své. On tvoří den i noc; odvaluje světlo před temností

(יתברך כרבו, říká obec (Když kantor zpívá

*) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים תקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבוב ביה שמו ועלו לפרניו: ושמו מרומם על-כל-ברכה ותהלה: כרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

חֹתֶה וְיִתֵּיךְ נָא, תַּי זְדוּבָה
 חוֹתֶה שְׂוֵהוֹ,
 פֶּלֶס וְרֵדוֹת זָרִיז וְכֹתֵבֶהוּ;
 אֲבֹלַי לֵיד, יֵנֶזֶח וְכֹוֹל שְׂוֵהוֹ
 וִירֵה,
 וִיֵּתֵיךְ נָא, תַּי פּוֹסֵלֵיכֶנּוּ
 מִיָּרֵה!

לכה Pojd', můj milý; ne-
 věště vstříc spějme,
 svatý sabat vřidně uvítejme!

עַבְדְּךָ מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חַסְדֶּךָ וְאֱמוּנָתְךָ בְּלֵילוֹת: עֲלֵי-
 עֲשׂוֹר וְעֲלֵי-גִבְלָה עֲלֵי הַיַּיִן כְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתֵנִי יי פִּסְעֵלֶיךָ.
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִחֲדָדְלֹו מַעֲשֵׂיךָ יי. מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֻשְׁבֵּתֶיךָ: אִישׁ-פֶּעַר לֹא יִדַע וְכִסִּיל לֹא לֹא-יִבִין אֶת-הַאֲוֹת:
 בְּפִתְחֵי רִשְׁעִים כָּמוֹ עֲשֵׂב וְיִצְיָצוּ כִל-פֹּעֵלֵי אֲוֵן. לְהַשְׁמֹדִם
 עֲדִי-עַד: וְאִמְרָה מְרוֹם לְעוֹלָם יי: כִּי-הִנֵּה אֵיבֹרְךָ יי כִּי-הִנֵּה
 אֵיבֹרְךָ יֵאבְדוּ וְתִפְרְדוּ כִל-פֹּעֵלֵי אֲוֵן: וְתִמָּרַם כְּרָאִים קִרְנֵי
 כִּדְתֵי כְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן: וְתִמָּט עֵינֵי כְּשִׁוְרֵי. כְּקַמִּים עֲלֵי מְדַעִים.
 תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי: וְצִדִּיק כְּתִמָּר יִסְרָה. כְּאֲרֹז בְּלִבְנֹו וְשִׁנְהָ:
 שְׂתוּלִים כְּבֵית יי. כְּחַצְצֹוֹת אֲלֹהֵינוּ וְסִרְיָנוּ: עוֹד יִגְבֹּהּ
 כְּשִׁינְהָ. הַשֵּׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי עֲזָרֵי. וְלֹא
 עֲזָלְתָה כּוּ:

יי מִלֶּדֶד נֵאֹוֹת לְבָשׁ. לְבָשׁ יי עַז הַתְּאֵזֶר אֶת-תְּכוֹן תְּכֵלֶד
 כִל-תְּמוֹט: גְּבוּן כְּסִאָף מֵאֵז מַעֲלֵם אֶתְהָ: גִּשְׁאֹו נְהֹרֹת | יי.
 גִּשְׁאֹו נְהֹרֹת קוֹלָם. יִשְׁאֹו נְהֹרֹת דְּגָבִים: מְקַלֹּוֹת מוֹם רַבִּים
 אֲדִירִים | מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר כְּמָרוֹם יי: עֲדִתֶיךָ גִּאֲמָנוּ מֵאֵד
 דְּבֵיתֶךָ גִּאֲוֵה-קִדְשׁ. יי לְאֶרֶץ יְמִים:

str. 122. קדוש יתום

*) Překlad viz na stránce 46.

na počátku světa obmyslen,
 byl až v konec díla posvěcen.
 Pojd' a. t. d.
 Sídlo krále, město
 vlády Jeho,
 povstaň opět ze zboření
 svého!
 Dlouho trvalo tvé bédování,
 již se k tobě milost Boží
 sklání.

Pojd' a. t. d.
 Setřes prach a odlož
 smutek svůj,
 oblékni se v roucho slávy,
 lidé můj!
 Isaiův syn, rodem z Betléma,
 vykoupí tě brzy, duše má! —
 Pojd' a. t. d.

Prober se a pohled'
 jasnou tvář,
 neb ti vzejde světlo v plně
 záři;
 vstaň a zapěj píseň veselou,
 slávu Páně spatříš nad se-
 bou!
 Pojd' a. t. d.
 Hanbou nezardí se tvoje
 tvář,
 proč se skláníš a proč na-
 říkáš?
 Lidu mému ochrany se do-
 stane,
 město ze svých ssutin zase
 povstane.

Pojd' a. t. d.
 Kdo tě plnil, vydán
 bude v plen,
 kdo tě hubil, bude zapuzen;
 Bohu svému budeš k radosti,
 jak se těší ženich z nevěsty.
 Pojd' a. t. d.
 V pravo, v levo dojdeš
 rozšíření,
 v Bohu budeš mítí zalíbení;
 z rodu Pérec vzejde tobě
 spasení,
 radujme se tomu, bud' me
 nášdení!

Pojd' a. t. d.
 לכה

מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה
 בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה:
 לכה
 מִקְדָּשׁ מְלֻדָּ עִיר מְלוּכָה
 קוֹמֵי גֵאֵי מִתּוֹךְ תְּהִבְכָּה
 רַב לֶךְ שָׁבֵת בְּעַמְּךָ הַבְּרָא
 וְהוּא יִחְמוֹל עֲלֶיךָ חַמְלָה: לכה
 הִתְנַעַרִי מֵעַפָּר קוֹמֵי
 לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאֹרֶתְךָ עֲמִי
 עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי
 קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גִאֲלָה: לכה
 הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי כִּי
 בֹא אֲוֶרְךָ קוֹמֵי אֲוֶרִי עוֹרֵי
 עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי כְבוֹד יי
 עֲלֶיךָ נִגְלָה:
 לכה
 לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִבְלָמִי
 מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּהְיֶה
 בְּךָ יִחְסוּ עֵינֵי עַמִּי וְיִגְבֹּהֶתָ
 עִיר עַל-תְּקֵה:
 לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּחָה שְׂאִסְיָךָ
 וְרַחֲמוּ כִל-מְבַלְעֶיךָ. יִשִׁישׁ
 עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן
 עַל כִּלָּה:
 יְמִין וְשִׂמְאֵל תִּפְרוּצֵי
 וְאֶת-יְיָ תִּעֲוִיצֵי. עַל יַד אִישׁ
 בֶּן-פְּרִצֵי. נִשְׁמָחָה וְנִגְלָה:
 לכה

לכה

לכה

לכה

לכה

nad vodami velikými. Hlas Hospodinův zaznívá s mohutností, hlas Hospodinův s velebností. Hlas Hospodinův láme cedry, i rozráží Hospodin cedry Libánské, a činí, že poskakují jako telátka, Libanon a Sirion jako mladí buvolové. Hlas Hospodinův metá plameny ohnivě. Hlas Hospodinův otrásá poušti, otrásá Hospodin poušti Kádeš. Hlas Hospodinův vzrušuje laně a obnažuje lesy, a v paláci Jeho všecko pravi: Sláva (budiž Jemu)! Hospodin při potopě trůnil, a tak trůní Hospodin jako král na věky. Hospodin sílu lidu Svému dá; Hospodin požehná lidu Svému mírem.

קדיש יתום str. 122.

לכה Pojď, můj milý,
nevěstě vsříc spějme,
svatý sabbat vlídně uvítejme!

שמור „Zachovej a pamětliv
bud' jeho!“
tak zněl příkaz Boha jediného;
jeden jest Bůh, jedno Jeho
jméno,
věčně budiž slaveno a ctěno!
Pojď' a. t. d.

לקראת Uvítejme sabbat bez
meškání,
neboť on jest zdrojem požehnání;

הָרַעִים. יי על-מים רבים:
קול יי בכת. קול יי בהדר:
קול יי שבר ארזים וישבר
יי את-ארזי הלבנון; ויבקודם
כמו-ענף. לבנון ושריון כמו
בדראמים: קול-יי הצב
להבות-אש: קול יי יחיל
מדבר יהל יי מדבר קדש:
קול יי יחולץ אילות ויחשב
יערות ובהכלו כלו אמר
כבוד: יי למבול ישב וישב
יי מלך לעולם: יי עז לעמו
יתן. יי יברך את עמו בשלום:

לכה דודי לקראת
בגדה. פני שבת
נבקבלה: לכה

שמור וזכור בדבור אחד.
השמיענו אל המיוחד. יי
אחד ושמו אחד. לשם
ולתפארת ולתהלה: לכה
לקראת שבת לבו ונלכה.
כי היא מקור הברכה. מראש

Tys konal. Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u podnože nohou Jeho! svatý jest. Mojžíš a Aron mezi kněžími Jeho, a Samuel mezi vzývajícími jméno Jeho — oni volali k Hospodinu, a On vyslyšel je. Ve sloupu oblakovém mluvil k nim; oni zachovávali svědectví Jeho a zákon, kterýž dal jim. Hospodine, Bože náš, Tys je vyslyšel; Bohem odpuštějícím byl Jsi jim, ale i mstitelem přestupků jejich. Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u hory Jeho svaté; neboť svatý jest Hospodin, Bůh náš!

(Žalm 29.) מזמור Žalm Davidův. Vzdejte Hospodinu, vy synové Boží, vzdejte Hospodinu čest a slávu! Vzdejte Hospodinu čest jména Jeho, sklánějte se před Hospodinem v okrase svaté! Hlas Hospodinův zaznívá nad vodami; Bůh slávy hřmí, Hospodin

ביעקב אתה עשית:
רומו יי אלהינו
והשתחווי להדם
רגליו קדוש היל:
משה ואהרן בנהנו
ושמואל בקראי שמו
קראים אל-יי והוא
יענם: בעמוד ענן
ידבר אליהם. שמרו
עדותי וחק נתן-למו:
יי אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על-עלילותם:
רומו יי אלהינו
והשתחווי להר קדש:
כי קדוש יי אלהינו:

כש מזמור לדוד. הבו ליי
בני אלים. הבו ליי כבוד
ועז: הבו ליי כבוד שמו.
השתחווי ליי בהדרת קדש:
קול יי על-המים. אל-הכבוד

zjevil spravedlnost Svou. On byl pamětliv milosti Své a věrnosti Své domu Israelskému; spatřily všechny končiny země pomoci Boha našeho. Jásejte Hospodinu všechny země; dejte se do plesání a hrajte! Hrajte Hospodinu na ceteru, na ceteru při hlasitém zpěvu; troubami a zvukem pozounu jásejte před králem, Hospodinem! Zvuk vydej moře i plnost jeho, svět a bydlicí v něm. Veletoky at' zatleskají rukama, vespolek hory at' plesají — před Hospodinem; neboť se béře, aby soudil zemi. Souditi bude svět podle spravedlnosti a národy po právu.

Žalm 99. מלך " Hospodin jest králem — chvějí se národové; On trůní nad cherubíny — zmitá se země. Hospodin na Sionu jest veliký, a vyvýšen jest nade všechny národy. Oslavují jméno Tvé — veliké a hrozné, svaté jest — a všemocnost krále, Jenž právo miluje. Ty jsi zachoval upřímnost; právo a spravedlnost v Jakobu

לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ;
וְכִרַת חֶסְדּוֹ וְיִאֲמֹנְתוּ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל-אֲפְסֵי אֲרֶז
אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ; הֲרִיעוּ
לָנוּ כָל-הָאָרֶץ פִּצְחוֹ וְרִנְנוּ
וְנִמְרוּ; וְזָמְרוּ לָנוּ בְכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
וְקוֹל נְבָהָה; בְּהִצְצוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי
וְרַעַם הַיָּם וּמְלֶאֶךָ תִּכְבַּל וְיִשְׁבִּי
בָהּ; נְהָרוֹת יִמְחָאוּ בָּהּ יַחַד
הַרִים יִרְנְנוּ; לְפָנֵינוּ יי גִּי בָא
לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּכְבַּל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים;

יְי מֶלֶךְ יִרְנְנוּ
עַמִּים. יֵשֶׁב כְּרוּבִים
תִּנּוֹט הָאָרֶץ; יי בְּצִיּוֹן
גָּדוֹל וְרַם הוּא עַל-
כָּל-הָעַמִּים; יוֹדוּ
שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא; וְעוֹז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אֱהַב. אַתָּה
בּוֹנֵה מִי שְׂרִים.
מִשְׁפָּט וְצֶדֶק קָרָה

služebníci obrazů, kteří se chlubí modlami — klaní se Jemu všickni bohové. Slyší to a raduje se Sion, a plesají dcery Judské pro soudy Tvé, Hospodine! Neboť Ty, Hospodine, jsi Nejvyšší na veškeré zemi, velice vyvýšen Jsi nade všechny bohy. Kdož milujete Hospodina, mějte v nenávisti nepravost! On opatruje duše Svých pobožných, z ruky bezbožníků je zachraňuje. Světlo jest rozseto spravedlivému, a tům, kteří jsou upřímného srdce — radost. Radujte se, spravedliví, v Hospodinu, a děkujte památce Jeho svaté!

(Žalm 98.) מְזִמֹר Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť zázraky činil; pomáhala Mu pravice Jeho a rámě Jeho svaté. Oznámil Hospodin pomoc Svou, před očima národů

עוֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלֹהִים
הַשִּׁתְחֹוּ לוֹ כָּל-
אֱלֹהִים; שָׁמְעָה
וְתִשְׂמַח צִיּוֹן. וְתִגְלָגֶה
בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יי כִּי אַתָּה
יי עֲלִיּוֹן עַל כָּל-הָאָרֶץ.
מֵאֵד נִעְלִית עַל כָּל-
אֱלֹהִים; אֲהַבִּי יי שְׁנֹאוֹ
רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו. מִיַּד רָשָׁעִים
יִצִּידֵם; אֹרֶךְ יָרֵעַ
לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
שָׁמְחָה; שָׁמְחוּ
צַדִּיקִים בְּיי וְהוֹדוּ
לְזִכַּר קְדְשׁוֹ;

עַם מְזִמֹר שִׁירָו לָנוּ שִׁיר
קְדוֹשׁ בְּיִגְמְלָאוֹת עֲשָׂה.
הַיְשִׁיעָה-לוֹ יְמִינוּ וְזָרַע
קְדְשׁוֹ; הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ.

a pevným jest svět, aby se nepohnul; On souditi bude národy po právu. Necht radují se nebesa a zaplesá země, zvuk vydej moře i plnost jeho, vesel se pole i vše, což jest na něm; pak zaplesají všechny stromy lesní před Hospodinem; neb se béře — neb se béře, aby soudil zemi. Souditi bude svět podle spravedlnosti a národy podle věrnosti Svě.

Zalm 97. מלך " Hospodin jest králem, at' plesá země, radují se ostrovy četné. Oblak a mračno jest vůkol Něho, spravedlnost a právo podporou trůnu Jeho. Oheň před Ním chodí a páli vůkol nepřátele Jeho. Ozařují Jeho blesky svět, vidí to a chvěje se země. Hory jako vosk rozplývají se před Hospodinem, před Pánem veškeré země. Zvěstují nebesa spravedlnost Jeho, a spatřují všickni národové slávu Jeho. Zahanbeni jsou všickni

מלך אף-תכון תבל כל-
תמוט. ידין עמים במישרים;
ישמחו השמים ותגל הארץ.
ירעם הים ומראו: יעלו שדי
וכל-אשר-בו. אז ירננו כל-
עמי יצר: לפני יי אפי בא כי
נא השפט הארץ. ישפט
תבל בעדק ועמים באמונתו:

זו יי מלך תגל הארץ
ישמחו אלים רבים;
ענן וערפל סביביו.
עדק ומשפט מכון
נמסו: אש לפני
תלך ותלהט סביב
אזריו: האירו ברקו
תבל. ראתה ותחל
הארץ: הרים כדונג
נמסו מלפני יי. מלפני
אדון כל-הארץ.
הגידו השמים עדקו.
וראו כל-העמים
כבודו: יבשו כל-

želi, ač viděli dílo mé; čtyřicet roků zanevřel jsem na pokoleni to a pravil jsem: „Lid bludného srdce jsou, oni nepoznali cest mých!“ Tak že jsem přísahal v hněvu svém: Nevejdu v odpočinutí mé (totiž do země zaslíbené)!

(Zalm 96.) שירו Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Hospodinu všechny země! Zpívejte Hospodinu, chvalte jméno Jeho, zvěstujte den co den spasení Jeho! Vypravujte mezi pohaný slávu Jeho, mezi všemi národy divy Jeho! Nebo veliký jest Hospodin a veleben velmi, hrozný jest nade všechny bohy. Nebo všickni bohové pohanů jsou modly, Hospodin však nebesa učinil. Lesk a důstojnost jest před Ním, sláva a nádhera ve svatyni Jeho. Vzdejte Hospodinu, vy kmenové národů, vzdejte Hospodinu čest a slávu! Vzdejte Hospodinu čest jména Jeho, přineste dary a vejděte v nádvoří Jeho, sklánějte se před Hospodinem v okrase svaté, chvějte se před Ním, všechny země! Rcete mezi národy: Hospodin jest králem,

נמ-ר-או פיע לוי:
ארבעים שנה אקוט
בדור ואמר עם תעי
לבב הם. והם לא-
ידעו דרכי: אשר
נשבעתי באפי אם
יבאון אל-מנוחתתי:

זו שירו לוי שיר חדש. שירו
לוי כל-הארץ: שירו לוי
ברכו שמו בשירו מיום-ליום
ישועתו: ספרו בגוים כבודו
בכל-העמים נפלאותיו: כי
גדול יי ומהלל מאד. נורא
הוא על-כל-אלהים: כי אכל-
אליה העמים אילים. נני
שמים עשה: הוד וקדר לפניו
עז ותפארת במקדשו: הבו
לוי משפחות עמים. הבו לוי
כבוד ועז: הבו לוי כבוד
שמו. שאנו-מנחה ובאו
לחצרותיו: השתחו לוי
בהדרת-קדש. הילו מפניו
כל-הארץ: אמרו בגוים יי

Modlitba při počátku sabatu.

Zalm 95. **לכו** Pojdte, plesejme Hospodinu, jásejme skále spasení svého! Uvitejme tvář Jeho s díkem, ve zpěvech jásejme Jemu! Nebot' Bůh veliký jest Hospodin, a král veliký nade všechny bohy; v Jeho ruce jsou základy země, a temena hor jsou Jeho. Jemu náleží moře — On je učinil, a souši ruce Jeho utvořily. Pojdte, klaňme se a kořme se, klekejme před Hospodinem, stvořitelem svým! Nebot' On jest Bůh náš, a my jsme lid pastvy Jeho a stádo ruky Jeho ještě dnes, když hlasu Jeho posloucháte. Nezatrvejte srdce svého jako při sváru, jako v den pokušení na poušti, kdežto mne pokoušeli otcové vaši, mne zkou-

צה לכו ברננה לוי.
נריעה לצור ישענו;
נקדמה פניו בתודה.
בזמירות נריע לו: כי
אל גדול יי ומלך גדול
על כל-אלהים: אשר
בידו מחקרי ארץ.
ותועפות הרים לו:
אשר לו הים והוא
עשהו. ויבשת ידיו
יצרו: באו נשתחווה
ונברעה נברכה לפני
יי עשנו: כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו
וצאן ידו. היום אם-
בקלו תשמעו: אל-
תקשו לבבכם
כמריבה. כיום מפה
במדבר: אשר נסונו
אבותיכם. בחנונו

סדר תפלת מנחה לחול.

str. 119. עלינו str. 103. תחנון str. 78. שמונה עשרה str. 49. אשרי

תפלת ערבית לחול.

נאלצא se při מוצאי שבת לחול.

(Při oddělování chaly (חלה) od těsta.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להפריש חלה:
 Pochválen buď, Ho-
 spodine, Bože náš, králi světa,
 Jenž nás posvětil příkazy
 Svými a nám nařídil oddělovati
 chalu.

V pátek při מנחה, nemodlí se תחנון, nýbrž hned po שמונה עשרה,
 říká se לבנו ברננה.

Při rozsvěcování světél svátečních.

V předvečer sabatu:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להדליק נר שבת:
 Pochválen buď, Ho-
 spodine, Bože náš, králi světa,
 Jenž nás posvětil příkazy Svými
 a nám nařídil rozsvěcovati
 světlo sabatu.

V předvečer svátku:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להדליק נר של יום טוב:

Připadá-li svátek na sabat:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להדליק נר של שבת ושל יום טוב:

V předvečer dne smíření:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להדליק נר של יום תפפורים:

Připadá-li den smíření na sabat, říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו להדליק נר של שבת ושל יום תפפורים:

9. Věřím zcela upřímně, že tato Thóra nebude zaměněna a že nepřijde Thóra jiná od stvořitele, pochváleno budiž jméno Jeho!

10. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, zná všechny skutky synů lidských a všechny myšlenky jejich, jakož praveno (Zalm. 33, 15): „On, Jenž utvořil vesměs srdce jejich, pozoruje všechny skutky jejich.“

11. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, prokazuje dobré těm, kteříž ostříhají příkázání Jeho, a třešce ty, kteříž přestupují příkázání Jeho.

12. Věřím zcela upřímně v příchod Mesiáše, a byt i otálel, přec očekávám ho každého dne, že přijde.

13. Věřím zcela upřímně, že nastane oživení mrtvých v době, kterouž určí vůle stvořitele, pochváleno budiž jméno Jeho a oslavována památka Jeho na vždy a po věčné časy!

לְשׂוּעָתְךָ יְיָ יִשׁוּעָתְךָ
Pomocí Tvé očekávám, Hospodine! Očekávám, Hospodine, pomoci Tvé! Hospodine, pomoci Tvé očekávám!

Ve spasení Tvé doufám, Hospodine! Doufám, Hospodine, ve spasení Tvé! Hospodine, ve spasení Tvé doufám!

ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מִקְדָּפֵת וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ :

י אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ יוֹדַע כָּל-מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשׁוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר וְחַד לִבָּם הַמְכִינִן אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם :

יא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲגִישׁ לְעֹבְרֵי מִצְוֹתָיו :

יב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאִף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמָה עִם כָּל-יְהוָה אַחֲכָה-לוֹ בְּכָל-יוֹם שִׁיבָא :

יג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַתּוֹרָה הַחַיִּית הַמְתִּים בְּעֵת שְׂמֵעָה רִצּוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה וְיָרֶוּ לְעַד וְלִנְצַח נִצְחִים :

לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יְיָ קְוִיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יְיָ לְפִוְרְקֶךָ סְבְרִית יְיָ סְבְרִית יְיָ לְפִוְרְקֶךָ יְיָ לְפִוְרְקֶךָ סְבְרִית :

2. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest jediný, a že není jedinosti jako Jeho v nižádném způsobu, a že On sám jediný jest Bůh náš — byl, jest a bude.

3. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, není tělesný, že nevystihnou Ho smysly tělesné a že nelze Ho napodobiti tvarem nižádným,

4. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest prvním a posledním,

5. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, sám jediný to jest, k Němuž slušno modliti se, a že není slušno modliti se k nikomu jinému.

6. Věřím zcela upřímně, že všechna slova proroků jsou pravdiva.

7. Věřím zcela upřímně, že proroctví Mojžíše, učitele našeho — pokoj jemu! — bylo pravdivé, a že on byl otcem všech proroků, kteří byli před ním a kteří přišli po něm.

8. Věřím zcela upřímně, že celá Thóra, jež nachází se nyní v rukou našich, je táž, jež odevzdána byla Mojžíšovi, učiteli našemu, pokoj jemu!

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׂוּם פְּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הַיְהוָה הַיְהוָה יְהִיָּה :

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ אֵינוּ נִרְאֶה וְלֹא יִשְׁגַּח וְהוּא מְשִׁיב הַרוּחַ וְאֵין לוֹ שׂוּם דְּמִיוֹן כָּלֵל :

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ וְאֵין לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ :

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ אֵין מִשְׁכָּל דְּבָרֵי גְבִיּוֹת אֲמַת :

ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ מִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֲמַתִּית. וְשֶׁהוּא הַיְהוָה אָב לְגְבִיּוֹת לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו :

ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה שְׂוֹאֵת הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּהּ בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמִשָּׁה רַבִּינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם :

אל Bože velebnosti! věnovatí budu Tobě píseň a chválu, a sloužití budu Tobě dnem i nocí. Pochválen budiž Jediný a Jednotný, Jenž byl, jest a bude! Hospodin Bůh, Bůh Israelský, král všech králů, Nejsvětější, pochválen budiž! On jest Bůh živý a král žijící a trvající na vždy a na věky věčné. Pochváleno budiž jméno Jeho vznešené říše na věky věkův! Pomocí Tvé očekávám, Hospodine!

כי Neboť mezi všemi národy kráčí jeden každý ve jménu Boha svého — a já — kráčím ve jménu Hospodina, Boha živého a krále věčného! Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Hospodin kralovatí bude na věky věkův.

סו למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אמנו סלה: לדעת בארץ דרבה. בכל-גוים ישועתך: יודוה עמים אלהים. יודוה עמים כלם: ישמחו וירגנו לאמים ביהושפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם סלה: יודוה עמים | אלהים. יודוה עמים כלם: ארץ נתנה ויבולה וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים. וייראו אותו כל-אפסי ארץ:

Třináct článků víry.

1. Věřím zcela upřímně, že stvořitel, pochváleno budiž jméno Jeho, jest tvůrcem a vůdcem všech tvorů, a že On sám jediný vykonal, vykonává a vykoná všechna díla.

אל הכבוד אמת לך שיר והלל. ואעבדך לך יום וליל: ברוך יחיד ומיוחד. הנה דהה ויהיה: אלהים אלהי ישראל. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: הוא אלהים חיים מלך חי וקים לעד ולעולמי עד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לישועתך קיימתי: כי כל-העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלך בשם יי אלהים חיים ומלך-עולם: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ומלך לעולם ועד:

סו למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אמנו סלה: לדעת בארץ דרבה. בכל-גוים ישועתך: יודוה עמים אלהים. יודוה עמים כלם: ישמחו וירגנו לאמים ביהושפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם סלה: יודוה עמים | אלהים. יודוה עמים כלם: ארץ נתנה ויבולה וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים. וייראו אותו כל-אפסי ארץ:

כי אני מאמין באמונה שלמה שהבורא ותפרך שמו הוא בורא ומנהיג לכל-הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל-המעשים:

a ostříhali přikázání Jeho i ustanovení a soudů Jeho, jež přikázal otcům našim. Kéž jsou tato má slova, kterýmiž jsem se modlil před Hospodinem, blízká Hospodinu, Bohu našemu, dnem i nocí, aby vykonával právo služebnika Svého a právo lidu Svého Israelského den co den; aby poznali všickni národové země, že Hospodin sám jest Bůh, žádný jiný! Hospodine, veď mne ve spravedlnosti Své, pro lidi škodolibé; uprav přede mnou cestu Svou! Já pak v nevinosti své kráčetí budu; vysvoboď mne a buď milostiv mně, neboť osamocen a zubožen jsem. Noha má stojí na rovině; ve shromážděních budu chváliti Hospodina. Hospodin jest strážce můj, Hospodin jest ochrana má po pravici mé. Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Hospodin opatruj východ můj a příchod můj k životu a míru od nynějška až na věky! Shlédni s příbytku Svého svatého, s nebe, a požehnej lidu Svému Israelskému a zemi, kterouž Jsi dal nám, jakož Jsi s přísahou zaslíbil otcům našim: zemi oplývající mlékem a medem.

ולשמור מצותיו והקני ומשפטיו אשר צנה את-אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרוכים אל-יי אלהינו וקום וקולה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי ונהני בברכתך למען שודרי הישר לפני דרבה: ואני בתמי אלך פדני ויחנני בייחוד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי: ישמרי יי צדי על-ידי ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ישמר-צאתי ובואי לחיים וישלום מעתה ועד-עולם: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

שָׁמַח לְפָנַי וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֶת־בְּשָׂרִי יִשְׁפֵן לְבָמַח: פִּי לֹא תַעֲזֹב
 נַפְשִׁי לְשָׂאֵל לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: הוֹדִיעֲנִי אֲרַח
 חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמַחוֹת אֶת־פְּגִיחַ גְּעִימוֹת בְּיַמִּינֶךָ נִצַּח:

V době od rána až včetně do večera říká se u truchlého žalm 27.

כֹּחַ לְדוֹד יְיָ אֲזִירִי וַיִּשְׁעֵי מַמְי אִירָא. יְיָ מַעֲזֵר־חַיִּי מִמֵּי
 אַפְסָה: בְּקִרְבַּי עָלִי מְרָעִים לֹא־כָל אֶת־בְּשָׂרִי עָרִי וְאֲזִיבִי לִי.
 הִפְסָה בְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ: אִם־תִּחַנֶּה עָלִי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לְפָנַי אִם־
 תִּקְרַם עָלַי מִלְחָמָה. בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת־
 יְיָ אֵתֶּנָּה אֲבַקֵּשׁ. שְׁבִתִּי בְּבֵית־יְיָ כִּלְיָמִי חַיִּי. לְחֹזֶת כְּגֹזְעִם־
 יְיָ וּלְכַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: פִּי יִפְתְּנִי בְּסֶפֶה פִּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי
 בְּסֶטֶר אֱהָלוֹ. פְּצוֹר יְרוֹמְמֵנִי: וְעֵתָה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי
 סִבִּיבוֹתַי וְאִזְדַּחַת בְּאֱהָלוֹ זְבַחֵי תְרוּעָה. אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִי: יְיָ
 שְׁמַע־יְיָ קוֹלִי אֲקִרָא. וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי: לֵךְ אֲמַר לְפָנַי בְּקִשׁוֹ פְּגִי
 אֶת־פְּגִיחַ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתַּר פְּגִיחַ מִמֵּנִי אֶל־תִּטַּח בְּאֶף
 עֲדָרֶךָ עֲזָרְתִי הֵייתָ. אֶל־תִּשְׁשֵׁנִי וְאֶל־תִּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 פִּי־אֲבִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי. וַיְיָ וְאִסְפְּנִי: הוֹרֵנִי יְיָ וַרְבֵּךְ וּנְחֵנִי
 בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר. לְמַעַן שַׁדְּרִי: אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ עָרִי. כִּי קָמוּ
 בִּי עֲדֵי שָׂקֵר וַיִּפַּח חֶמְסִם: לֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֵאוֹת פְּטוּבֵי־
 בְּאֶרֶץ חַיִּים: בָּנֵה אֶל־יְיָ חֹק וַיֵּאמֶץ לְבָבִי וּבָנֵה אֶל־יְיָ:

O žalm 104 na str. 228.

Závěrečná modlitba.

Po všech modlitbách říká se následující.

Budiž Hospodin, Bůh náš, s námi, jako byl s otcí našimi! Kéž neopustí nás a nezapudí nás! Ale nakloniž srdce naše k Sobě, abychom kráčeli po všech cestách Jeho

יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאִשְׁרֵי
 הַיָּה עִם אֲבֹתֵינוּ אֶל־יִעַזְבוּנוּ
 וְאֶל־יִשְׁשֵׁנוּ: לְחַטּוֹת לְבַבְנוּ
 אֱלֹהֵי לְלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו

Ve dnech, ve kterých se modlí se u truchlého (אבל) po žalm 27.

כֹּחַ לְמַנְצֵה לְבַגְי־לַחַח מִזְמוֹר: שְׁמַעֵנוּ זֹאת כָּל־הָעַמִּים
 הָאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חֶלֶד: נִסְּבֵנִי אָדָם נִסְּבֵנִי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר
 וְאֲבִיוֹן: פִּי יִדְבַר חֲכָמוֹת וְדַגְנוֹת לְפָנַי תְּבוֹנוֹת: אִמְשַׁל לְמִשְׁל
 אֲזִנִּי אִפְתַּח בְּבִגְדֵי חֵדְתִּי: לְמַה אִירָא בְיָמֵי רַע עֲזוֹן עַקְבֵי
 יִסְבְּנִי: הַפְטָהִים עַל־חֵילִם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אֵהָא לֹא פִדָה
 יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וְנִקֵּר פְּדִיוֹן אֶנְפֶשׁ וְחַדְלָה
 לְעוֹלָם: וַיְהִי עוֹד לְנִצַּח לֹא יִרָאֵה הַשְׁחַת: פִּי יִרָאֵה חֲכָמִים
 יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאֲחֵרִים חֵילִם: קִרְבָּם
 כְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁפָּנְתָם לְדוֹר וָדָר קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתֵם עָלֵי אֲדָמוֹת:
 וְאָדָם בִּיקֵר כָּל־לֵוִי נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נְדָמוֹ: זֶה דְרָבָם כְּסֵל
 לְמוֹ וְאֲחֵרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: פְּצֹאן לְשֹׂאֵל מִזְבֵּל אֵלֶּי:
 יִרְעֵם וַיִּדְדוּ כִּם יִשְׂרָיִם לְבַקֵּר וְצָרָם לְבָלוֹת שֹׂאֵל מִזְבֵּל אֵלֶּי:
 אֶף אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שֹׂאֵל פִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֶל־תִּירָא
 פִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ פִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: פִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח חַפֵּל
 לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: פִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיִּיו יִרְבֵּךְ וַיִּזְדַּק פִּי־תִיטִיב
 לְךָ: תִּבָּא עִדָּה יִזְרֵי אֲבוֹתָיו עַד־נִצַּח לֹא־יִרָאֵה אֹזֵר: אָדָם
 בִּיקֵר וְלֹא יִבִּין נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נְדָמוֹ:

Ve dnech, ve kterých se nemodlí se u truchlého (אבל) po žalm 27.

כֹּחַ מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמַרְנֵנוּ אֵל פִּי־חֲסִיתִי בָּךְ: אֲמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי
 אֵתֶּנָּה טוֹבוֹתֵי כָל־עֲלִיָּה: לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי
 כָּל־חַפְצֵי כֶּם: יִרְבּוּ עֲצֻבוֹתָם אַחֵר מִהֲרוּ כָּל־אֲסִיף נִסְפִיהֶם
 מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת־שִׁמוֹתֵם עַל־שִׁפְתַי: יְיָ מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסֵי
 אֵתֶּנָּה הוֹמוֹיךָ גּוֹרְלִי: הַבָּלִים גְּפִלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֶף נַחֲלָה
 שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף לִילוֹת יִסְרוּנִי
 כְּלִזְמוֹתֵי: שׁוֹיְתִי יְיָ לְגַדִּי תָמִיד פִּי מִיַּמִּינִי כָּל־אֲמוֹס: לְכֹן

a neodpočívěj, Bože! Nebot hle, nepřátelé Tvoji vztekají se, a nenávidníci Tvoji pozdvíhují hlavy. Proti lidu Tvému vymýšlejí lstivé úklady, a radí se proti chráněncům Tvým. Říkají: „Pojďte a vyhladíme je, ať nejsou národem, aby nebylo vzpomínáno jména Israellova na dále!“ Tak uradili se jednomyslně, proti Tobě smlouvou se zavázali: Stánkové Idumejští a Ismaelitští, Moabští a Hagarenští, Gebalští a Ammonitští a Amalekitští. Filistinští s obyvateli Tyrskými. Také Assyřtí spojili se s nimi, bylit ramenem synům Lotovým. Séla — Učii jim jako Midianským, jako Sisarovi, jako Jabinovi při potoku Kíson; zahubeni byli v Endór, stali se hnojem zemi. Učii knížata jejich jako Oreba a Zeba, a jako Zebaha a Zal-munu všecky pomazané jejich, kteří pravili: „Dobudeme sobě příbytká Božích!“ Bože můj, učii je jako chumelci, jako stéblo před větrem; jako oheň zapaluje les a jako plamen plápolá na horách — tak pronásleduj je vichřicí Svou, a bouří Svou postraš je! Naplní tváře jejich hanbou, aby hledali jména Tvého, Hospodine! Necht' jsou zahanbeni a ustrašeni navždy, a necht' se zardí studem a zahynou, aby poznali, že Tvé jméno, Hospodine, samojediné, jest nejvyšší nad veškerou zemí!

תשקט ארץ: פיהגה אויביו
 והמיון ומשנאיה נשאו ראש:
 על-עמיה יערימו סוד ויתעצבו
 על צפונייה: אמרו לנו ונבחידם
 מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד:
 כי נועצו לב יחדו עליה ברית
 יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים
 מואב והגרים: נבל ועמון
 ועמלק פלשת עם ישבי צור:
 גם אשר גלגה עם היו ורוע
 לבני לוי סלר: עשה להם
 כמדון קיסרא בנין בגחל
 קישון: נשמדו בעין-דאר היו
 דמן לאדמה: שיתמו גריבמו
 בערב ובזאב ובזבח וקצלמגע
 כל-גסבמו: אשר אמרו גירשה
 לנו את נאות אלהים: אלהי
 שיתמו כנגל פקש לפני רוח:
 פאש תבער-ער וגלגה תלהט
 תרים: בן תרדפם כמערה
 ובסופתה תבהלים: מלא סניהם
 קלון ויבקשו שמך: יבשו
 ויבהלו עדי-עד ויהפרו ויאבדו:
 ויעו כי-אתה שמך: לבדה
 עליון על-כל-הארץ:

lid můj hlasu mého, a Israel nebyl mi po vůli. I přenechal jsem je zarputilosti srdce jejich, že křáčeli podle rad svých. Kéž by lid můj poslechl mne, Israel po cestách svých křácel! Brzy nepřátele jejich pokořil bych, a na protivníky jejich obrátil bych ruku svou. Nenávidníci Hospodinovi lichotili by jim, a trvalo by štěstí jejich na věky; a krmil bych je jádrem pšenice, a ze skály medem nasýtil bych tě!

ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשלהו בשרירות לפם. ילכו פמועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרך יהלכו: כמעט אויביהם אנכי-ע. ועל-צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו-לו. ויהי עם לעולם: ויאכילהו מהלב הטה. ומצור דבש אשביעה:

V pátek se říká:

Dnes jest den š e s t ý v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

היום יום שש בַּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

(*) ענ יי מלך נאות לבש. לבש יי עז התאזר אף-תפון תבל בל-תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו גהרות א. יי. נשאו גהרות קולם ישאו גהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים | משגרי-ים. אדיר במרום יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאודה-קנש. יי לארץ ימים:

O s a b a t u se říká:

Dnes jest den s a b a t u s v a t é h o , o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

היום יום שבת קדש שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

viz na str. 46.

V ty dny, o kterých se říká žalm 20. (viz str. 115.), říká se také následující žalm; mimo to též פורים a הנכה

ע שיר מזמור לאסף: אלהים אל-דמי לך אל-תחשב ואל-

*) Překlad žalmu מלך יי viz na stránce 47.

krev nevinnou odsuzují. Ale Hospodin jest mi zástitou, a Bůh můj skalou útočiště mého! Ont obrátí na ně nepravost jejich, a zlobou jejich zničí je; — zničí je Hospodin, Bůh náš! —

לבו נרננה לוי נריעה לצור ישענו: נקדמה פנו בתודה בוטירות נריע לו
כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

Ve čtvrtek se říká:

Dnes jest den pátý v tédni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 81) למנצח Sbornistru na gittit. Od Asafa. Plesajte Bohu, síle naší: jásejte Bohu Jakobovu! Chopte se hry strunové, přineste buben, ceteru libeznou i žaltář! Zatrubte v nový měsíc pozornem, v novoluní, v den svátku našeho; neboť zákonem Israeli to jest, právem od Boha Jakobova! Svědectvím v Josefoví ustanovil to, když vyšel proti zemi Egyptské; řeč, kteréž jsem neznal, slyšel jsem tam: Zprostil jsem břemene rámě jeho, ruce jeho jsou koše zbaveny! V souzení volal jsi — a vyprostil jsem tě, vyslyšel jsem tě ve skryší hromu, zkoušel jsem tě při vodách sváru. Séla. — Slyš, lide můj, tak budu varovati těbe. — Israeli — kěz bys uposlechl mne! Nebudeš mítí Boha jiného, a nebudeš se klaněti Bohu cizímu! Já jsem Hospodin, Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl ze země Egyptské; otevři jen ústa svá, a naplním je. — Ale neuposlechl

וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי
לְמִשְׁנֵב וְאֵלֹהֵי לְצִוֵּר מַחְסִי:
וַיִּשָׁבְעֵלֵיהֶם אֶת־אֲזָנֵם וַיִּבְרָעֵתֶם
יַצְמִיתֶם. יַצְמִיתֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

היום יום חמישי בשבת
שבו היו ה'לויים' אומרים
בבית המקדש:

פא למנצח על-הגנותית לאסף:
הרנינו לאלהים עוננו הרעו
לאלהי יעקב: שאו-זמרה ותנו
תף כנור געים עם גבל: תקעו
בחדש שופר בפסח ליום הגגנו:
כי חק לישראל הוא. משפט
לאלהי יעקב: עדות אפיהוסף
שמו בצאתו על-ארץ מצרים.
שפתי לא-נדעתי אשמע:
הסירותי מסבל שכמו. פפיו
מדוד תעברנה: בפצה קראת
ואחלצה אענה פסתר רעים.
אבהנה על-מי מריבה סלה.
שמע עמי ואעידה בך. ישראל
אם-תשמע לי: לא יהיה בך אל
זר. ולא תשתחווה לאל גבר:
אנכי. יי אלהיה המעלה מארץ
מצרים. הרחב-פיה ואמלאהו:

jak dlouho bezbožní budou plesati, pronášeti řeči vzdorné, honositi se všickni pachatelé nepravosti? Lid Tvůj, Hospodine, potírají, a dědictví Tvé utlačují. Vdovu a cizince usmrejují, a sirotky vraždi, říkajíce: Nevidí to Hospodin, a nepozoruje toho Bůh Jakobův! O pozorujte, vy nevědomí v lidu; a vy poštilci, kdy tomu porozumíte? Zdalíž ten, Jenž zasadil ucho — neslyší? aneb ten, Jenž utvořil oko — nevidí? Zdalíž ten, Jenž tresce národy, nebude kárati? On, Jenž udílí člověku poznání? — Hospodin zná myšlenky člověka, že jsou ničemné. Blaze muži, kterého Ty trestáš, Hospodine, a zákonem Svým ho poučuješ, abys upokojil ho před časy zlými, až vykopána bude bezbožnému jáma. Neboť nezapudí Hospodin lidu Svého, a dědictví Svého neopustí; neboť ku spravedlnosti navrátí se soud a za ním všickni, kteří jsou upřímného srdce. Kdo vystoupí za mne proti zlosynům? Kdo se postaví za mne proti pachatelům nepravosti? Kdyby nebyl Hospodin ku pomoci mně, — málem již by odpovídala v mlčení duše má. Když jsem již pravil: Klesá noha moje — milost Tvá, Hospodine, podpírala mne. Při množství starostí mých v nitru mém potěšování Tvá občerstvují duši mou. Zdalíž se družiti smí k Tobě trůn zahuby, jenž vymýšlí krivdu proti zákonu? Shlukují se proti duši spravedlivého, a

י. עד מתי רשעים יעלזו: וביעו
ידפרו עתק. ותאמרו כל-פעלי
און: עמף יי ידבאו ונגחקה
יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא
יבין אלהי יעקב: בינו בערים
קעם ויבטלים מתי תשפילו:
הנמע און הלא ישמע אם יצר
עין הלא יביט: היסר נזים הלא
יודים המלמד אדם דעת: יי ידע
מחשבות אדם כי הפה הכל:
אשרי הגבר אשר תספרנו יה
ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו
מימי רע עד יקרה לרשע שחת:
כי לא ימוש יי עמו ונחלתו לא
יעזב: כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל-ישרי לב: מי יקום
לי עם מרעים מי יתנצב לי עם
פעלי און: לולי יי עזרתה לי
במעט שכנה דומה נפשי: אם
אמרתי מטה רגלי חסדה יי
יסעדני: ברב שרעפי בקרבי
תחנמיה ישעשעו נפשי:
היחברה פסא הוות יצר עמל
עלי חק: וגודו על-נפש צדיק

tento Bůh jest Bůh náš na velký věkův, Onť vůdce náš až do smrti.

V úterý se říká:

Dnes jest den třetí v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 82.) Žalm Asafův. — Bůh stojí v obci Boží, uprostřed souců soudí. Jak dlouho budete souditi nespravedlivě a ke tváři bezbožných hleděti? Séla. — Zjednejte právo slabému a sirotku, bídnému a chudému dopomozte ku právu! Zachraňte slabého a nuzného, z ruky bezbožných vysvobodte ho! — Ale nepoznávají a nenahlízejí, v temnotě kráčeji, i chvějí se všechny základy země. Já jsem pravil: Božské bytosti jste, a synové Nejvyššího vy všickni; avšak jako lidé změřete, a jako kterýkoliv z knížat padnete. Povstaň, ó Bože, sud' zemi; nebo Tys dědičným Pánem všech národů!

Ve středu se říká!

Dnes jest den čtvrtý v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 94.) Bože odplaty, Hospodine, Bože odplaty, zjev se! Zdvihni se, ó soudec země, dej odplatu pyšným! Jak dlouho bezbožní, ó Hospodine,

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

כב מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עדמתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בהשקה יתהלכו ומוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון בקדכם: אכן פאדם תמותו וקאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל-הגוים:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

זר אל נקמות יי אל נקמות ופיע: הדשא שפט הארץ השב מול על-גאים: עד מתי רשעים

V pondělí se říká:

Dnes jest den druhý v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 48.) Píseň žalmu synů Kórah. — Veliký jest Hospodin a veleben velmi ve městě Boha našeho, na hoře Jeho svaté. Krásná výše, slast celé země jest hora Sion, na straně severní město krále velikého. Bůh v palácích jeho znám jest jako zástíta; nebo hle, králové shromáždili se: zmizeli vesměs. Oni to viděli (že Bůh jest zástítou Jerusálema), podivili se, podělili se, utekli rychle. Strach je pojal tam, úzkost jako rodičku. Větrech vychodním rozrážíš lodi Tarské. Jakož slychali jsme, tak spatřili jsme to ve městě Hospodina zástupův, ve městě Boha našeho — Bůh upevní je na věky! Séla. — Připomínáme si, ó Bože, milosti Tvé uprostřed chrámu Tvého. Jako jméno Tvé, ó Bože, tak i sláva Tvá (sahá) až do končin země; spravedlností jest plna pravice Tvá. Raduje se hora Sion, plesají dcery Judské pro soudy Tvé. Obejděte Sion a obstupte jej, setčtete věže jeho! Obrat'te mysl svou k ohradě jeho, projděte paláce jeho, abyste to mohli vyprávěti pokolení příštímu! Nebo

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מה שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומקהל מאד בעיר אלהינו הר-קדשו: יפה נוף משוש פל-הארץ הר-ציון ירפתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו ויהיו: המה ראו בן תמהו נבקהו נחפזו: רעה אהזתם שם היל ביולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו בן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה בקרב היכלה: בשמה אלהים בן תהדתה על-מצוי ארץ צדק מלאה ימינה: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטה: סבו ציון והקיפונה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה. למען תספרו לדור אחרון: כי זה

Žalmy pro všední dny.

Tyto žalmy zpívaly se ve chrámě Jerusalemském při ranní oběti, a byly na památku toho v liturgii ponechány.

V neděli se říká:

Dnes jest den první v témdni, o němžto Levité zpívali ve chrámu svatém:

(Žalm 24.) Davidův žalm. — Hospodinova jest země a plnost její, svět a bydlící v něm. Neb On nad moři založil ji, a nad řekami upevnil ji. Kdo vstoupí na horu Hospodinovu, a kdo bude státi na místě Jeho svatém? „Kdo čistých jest rukou a ryzího srdce, kdo neobrací k marnosti duše své a nepřisáhá k podvodu!“ Ten přijme požehnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení svého. Takové jest pokolení hledajících Jeho, toužících po tváři Tvé, — Jakob. Séla. Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest ten král slávy? Hospodin, rek válečný! Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest to ten král slávy? Hospodin zástupů, Ont jest král slávy! Séla.

היום יום ראשון בשבת
שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

כד לדוד מזמור. לוי הארץ
ומלאכה תכל וישבי בה: פי
הוא על-ימים יסדה ועל-
נחרות יבוננה: מי יעלה בהר
י ומי יקום במקום קדשו: נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא
לשונו נפשו*) ולא נשבע
למרמה: ושא ברכה מאת יי
ויאדקה מאלהי ישעו: זה דוד
דורשו מבקשי פניו יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשא
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יי עזו וגבור
יי גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושא פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה:

*) Ču: נפשי

psáno v učení Tvém:

Hospodin kralovati bude na věky věkův! A praveno: I bude Hospodin králem nade vší zemí; v ten den bude Hospodin jediný a jméno Jeho jediné!

בְּכִבוֹד. כִּפְתוּב
בְּתוֹרַתְךָ יי מֶלֶךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֵאמַר
וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל
הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ
אֶחָד:

קדיש יתום.

Modlitba קדיש obsahuje uznání vznešenosti, všemohoucnosti, moudrosti a dobrotivosti Boží. Tato představa má přivoditi odevzdanost do nevystihlé rady Všeotce; proto byl ustanoven קדיש jakožto vhodná modlitba útěchy pro truchlicí.

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעוהתה וימליך
מלכותה פתיכון וביומיכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא
ובימן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:

יתברך וישמבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא (בעשיה ולעלא) מן-פל-
ברכתא ושירתא תשבתתא ונתמתא דאמירן בעלמא ואמרו
קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
אמן:

יהא שלמא רבא מן-שמאי וחיים עלינו ועל-כל-ישראל
ואמרו אמן:
קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-
ישראל ואמרו אמן:

Bože náš, že spatříme brzy nádheru všemocnosti Tvé, že sprovoďíš ohavnosti se země a všechny modly úplně vyhubíš; že upevněn bude svět panováním Všemohoucího. A všickni zeměsynové budou vzývati jméno Tvé; obrátíš k Sobě všechny bezbožníky země, aby poznali a zvěděli všickni obyvatelé světa, že Tobě má se kořiti každé koleno, přísahati každý jazyk. Před Tebou, Hospodine, Bože náš, budou se kořiti a v prach klesati, a velebnosti jména Tvého úctu vzdají a vezmou ochotně na sebe všickni jho panování Tvého, a kralovati budeš nad nimi brzy na věky věkův. Neboť království jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě, jakož

אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת
מְהֵרָה בְּתַפְאֵרֶת עֲוֹדָה
לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים מִן
הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים
כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׂמְךָ. לְהַפְנוֹת
אֱלֹהִים כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.
יִבְרֹחוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
תֵּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּד בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כָּל
דָּשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יִי
אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
וְיִתְנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם
אֶת־עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ.
וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם |
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁדֵךְ הִיא.
וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ

mě, že neurčil nám podíl jako jim a osud náš jako všemu množství jejich. My pak se koříme a klaníme a s díky vyznáváme před králem všech králů, Nejsvětějším, pochválen budiž, že On rozeštel nebesa a založil zemi, a trůn Jeho velebnosti jest v nebesích nahoře a sídlo všemocnosti Jeho na výsostech nejvyšších. Onť jest Bůh náš, žádný jiný; opravdu jest král náš, nikdo mimo Něho, jakož psáno v učení Jeho: Tedy poznej dnes a uveď si to k srdci, že Hospodin sám jest Bůh v nebi nahoře i na zemi dole, žádný jiný!

על Proto doufáme
v Tebe, Hospodine,

הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׂם
חֵלְקֵנוּ בָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ
כְּכָל־הַמּוֹנִים; וְאַנְחֵנוּ
בְּזָרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמִזִּידִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מֵלְכֵי הַסֵּלָבוֹת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא נוֹמֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב
יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ
אֵין עוֹד. אִמֶּת מִלִּפְנֵי
אָפֶס זִילְתוֹ כִּכְתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהִשְׁבַּת אֶל־לִבְךָ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:
עַל כֵּן נִקְנֶה לָּךְ יי

a odpouštějící a hojný v milosti ke všem, kteří Tě vzývají. Spravedlnost Tvá jest spravedlnost věčná, a zákon Tvůj jest pravdivý. Prokazuješ věrnost Jakobovi, milost Abrahamovi, jakož Jsi zaslíbil otcům našim za dnů pravěku. Pochválen budiž Pán den co den; i když se přitěžuje nám — Všemohoucí jest spaseň naše! Sela. — Hospodin zástupův jest s námi, zaštitou jest nám Bůh Jakobův. Sela. Hospodine zástupův, blaže člověku, jenž důvěruje v Tebe! Hospodine, pomoz! král ať vyslyší nás v den, když voláme!

Pochválen budiž Bůh náš, Jenž stvořil nás k oslavě Své, oddělil nás od bloudících, dal nám zákon pravdy a život věčný vstúpil v nás. On kéž otevře srdce naše zákonu Svému, a vloží nám v srdce lásku k Sobě a uctivost, abychom vykonávali vůli Jeho a sloužili Mu srdcem celým, abychom se nesnažili nadarmo a nepodnikali, co by děsně končilo. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, abychom ostríhali ustanovení Tvých na světě tomto a zasluhovali dožití se, spatřiti a zděditi blaho a po-

וְסִלַּח. וְנָב חֶסֶד לְכָל-קָרְאֶיךָ:
צְדִיקֶיךָ אֲדָבֶק לְעוֹלָם.
וְתוֹרָתְךָ אֲמַת: תִּתֵּן אֲמַת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי
קְדָם: בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם אִיּוֹם
יַעֲמֹס-לָנוּ. הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
סִלַּח: "צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁבֵּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: "וְ
צְבָאוֹת אֲשֶׁר אֵדָם בּוֹטְחִים
בְּךָ: "יְהוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרִיאָנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרַאֲנוּ
לְכְבוֹדוֹ. וְהַגְדִּירָנוּ מִן-
הַתּוֹעִים. וְנָתַן-לָנוּ תוֹרַת
אֲמַת. וְחַיֵּי עוֹלָם נִשְׁטַע בְּתוֹכֵנוּ.
הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ.
וְיִשֶׁם בְּלִבֵּנוּ אֲהַבָּתוֹ וְיִרְאַתוֹ.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
בְּלִבֵּב שְׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיָּעַ
לְרִיקָה. וְלֹא נִגְדַּל לְבַהֲלָה: יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ "אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁנִשְׁמֹר
הַקְּוֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּר
וְנִתְּהַ וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָרָה

k druhému a praví: „Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupův; plna jest všecka země slávy Jeho!“ A přijímají (slovo) jeden od druhého a praví: Svatý v nebeské výsosti nahoře, kde sídlí vznešenost Jeho, — svatý na zemi, kde vládne všemohoucnost Jeho, — svatý na věky a na věky věkův jest Hospodin zástupů; plna jest všecka země leskem velebnosti Jeho. — I pozvedl mne vítr, a já slyšel za sebou hlas bukotem velikým provázený: Pochválena budiž velebnost Hospodinova na každém místě! I odnesla mne vichřice, a já slyšel za sebou hlas mohutně dunící, chvalozpěv pronášející; Pochválena budiž velebnost Hospodinova na místě, kde sídlí vznešenost Jeho! Hospodin kralovati bude na věky! Hospodin — panování Jeho potrvá na věky a na věky věkův! Hospodine, Bože Abrahama, Izáka a Israele, otců našich, zachovej to na věky jakožto podnět myšlenek v srdci lidu Svého, a obrať srdce jejich k Sobě! Onť jest milosrdný, odpouští provinění a nezahubí, častokrát odvrací hněv Svůj a nevzbuzuje vši prehlivosti Své. Nebo Ty, Pane, jsi dobrotivý

אֵל-יְהוָה וְאָמַר קְדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ
קְדוֹשׁ "צְבָאוֹת. מְלֵא כָל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלֵי דִין
מִזִּידוֹ וְאֲמָרוּן קְדוֹשׁ בְּשָׁמַי
מְרוֹמָא עֲלֵמָה בֵּית-שְׁכִינְתָהּ.
קְדוֹשׁ עַל-אַרְעָא עוֹבֵד
בְּבוֹרְתָהּ. קְדוֹשׁ בְּעַרְבִים
עֲלֵמְיָא. "צְבָאוֹת מְלֵא
כָל-אַרְעָא זְיוֹ יְקָרָה: וְתִשְׁאַנֵּי
רוּחַ. וְאֲשָׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ
גְּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ "מִמְקוֹמוֹ:
וְנִשְׁלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעַת
בְּתַרֵּי קָל-יַעֲסִיָּא דְּמִשְׁבַּחֵין
וְאֲמָרוּן. בְּרוּךְ יְקָרָא דִּי
מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָהּ: "וְ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: "וְ
מְלִכּוּתָהּ קָאֵם לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי
עֲלֵמְיָא: "וְאֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
שְׁמַר-הַזֶּה זְאוֹת לְעוֹלָם. לְיַעֲר
מִחֲשָׁבוֹת לְבָב עַמְךָ וְהַקֵּין
לְבָבָם אֱלֹהֵיךָ: וְהוּא רַחוּם
יְבַשֵּׁר עֵינֵינוּ וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה
לְהִשָּׁב אִפְסוֹ. וְלֹא-יָעִית כָּל-
תַּמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אַדְנֵי טוֹב

O Erub pŝcha, pŝroim, ha'naha, Ra'ash ha'desh, Chul ha'mo'ed, Erub yom k'pŝur a ba'ne'iká se následující žalm.

Žalm 20. Sbornístru, žalm Davidův. Vyslyšíš tě Hospodin v den soužení, ochraníš tě jméno Boha Jakobova! Sešliž tobě pomoc ze svatyně, a ze Siona podporuj tě! Nechtěť jest pamětliv všech obětních darů tvých, a zápalná obět' tvá budíž Jemu příjemná! Séla. Dejž tobě podle srdce tvého, a všelikou radu tvou vyplniž! Plesati budeme nad pomocí tvou, a ve jménu Boha našeho vyzdvihneme prapor, když vyplní Hospodin všecka přání tvá. Nyní vim, že pomáhá Hospodin Pomazanému Svému, že vyšlyši ho s nebe svatého Svého všemocným spasením pravice Své. Tito ve vozy, a jiní v koně (spoléhají); my však jméno Hospodina, Boha svého vzýváme. Oni klesají a padají, ale my stojíme a držíme se zpřímá. Hospodine, pomoz! král at' vyslyší nás v den, když voláme.

A přijde Sionu vykupitel a kajícím hříšníkům v Jakobu, praví Hospodin. Já pak — tato jest smlouva má s nimi — praví Hospodin: Duch můj, kterýž jest na tobě, a slova má, jež vložil jsem v ústa tvá, at' nevymizí z úst tvých, ani z úst potomstva tvého, ani z úst potomstva tvého potomstva, praví Hospodin, od nynějška až na věky! — A Ty jsi Svatý, sedící na trůně za chvalo-pěvů Israele. — I volá jeden

כ למנצח מן מור לדוד: וענה
 " ביום צרה. ישלחך שם אלהי
 יעקב: ישלח צרף מקדש ומציון
 יסעודך: יזכר כל מנחותיך
 ועולותיך ידשנה סלה: יתן לך
 כל לבבך וכל עצתך ימלא: נרננה
 בישועתך ובשם אלהינו נדב
 ימלא " כל משאלותיך: עתה
 ידעתי כי הושיעני משיחו יענהו
 משמי קדשו בנבורות ישע
 ימינו: אלה ברבב ואלה בפוסים
 ואנחנו בשם " אלהינו נזכיר:
 המה פרעו ונקלו ואנחנו קמנו
 ונתעורר: " הושיענה המלך
 יענהו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי
 פשע בעקב. נאם " ואני
 זאת בריתי אותם אמר " י
 רוחי אשר עליה ודברי אשר
 שמתתי בפיה. לא ימושנו
 מפיה ומפי ורעה ומפי ורע
 ורעה אמר " מעתה ועד
 עולם: ואתה קדוש יושב
 תהלות ישראל: וקרא יה

Hospodine, k Sobě, a my se vrátíme; obnov dny naše, jako byly dříve!

* אשרי ישבי ביתך עיר יהללה סלה:
 אשרי העם שפכה לו אשרי העם שני אלהיו:
 קמה תהלה לדוד ארומה אלהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם
 ועד: גדול " ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: הור
 לדוד ישפח מעשיך ונבורתיך יגדו: הדר כבוד הודך
 ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו
 ונגדלתך אספרנה: וזכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירננו: חנון ורחום " ארך אפים ונדל חסד: טוב " ל
 לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך " כל מעשיך
 וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו ונבורתך
 ידברו: להודיע לבני האדם נבורותיו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל הור ודור: סוףך " לכל הנפלים וזוקק לכל
 הגפופים: עיני כל אלה ישברו ואתה נותן להם
 את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי
 רצון: צדיק " בכל הרבין והסיד בכל מעשיו: קרוב
 " לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר " את
 כל אדביו ואת כל דרשעים ישמיד: תהלת " ידבר
 פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

*) Překlad אשרי na stránce 49.

bude státi na místě Jeho svatém? „Kdo čistých jest rukou a ryzího srdce, kdo neobrací k marnostiduse své a nepřísahá k podvodu!“ Ten přijme pozhnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení svého. Takové jest pokolení hledajících Jeho, toužících po tváři Tvé. — Jakob. Sela. Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin, rek válečný! Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest to ten král slávy? Hospodin zástupův, Onť jest král slávy! Sela.

(Když se Thóra dává do sv. schránky.)

A kadyž postavili (schránku), pravil (Mojšís): Zastav se, Hospodine, u myriád tisíců Israelských! Povstaniž, Hospodine, k odpoučnutí Svému, Ty a schránka slávy Tvé! Kněží Tvoji oblékají se ve spravedlnost, a zbožní Tvoji plesají. Pro Davida, služebníka Svého, nezamítej tváři Pomazaného Svého! (T. j. neodepři jemu prosby jeho.) Neboť naučení dobré dal jsem vám, nauky Mé neopouštějte! Stromem života jest těm, kteří se jí pevně drží, a kteří se o ni opírají, jsou blahoslaveni. Cesty její jsou cesty libeznosti a všechny její stezky mír. Navrat nás,

בְּמִקְוֵים קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבָרָךְ לִבְךָ אֱשֶׁר לֹא גִשָׁא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ * וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְיִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דָּוִד דִּירְשׁוּ מִבְּקֻשֵׁי בְּנֵי־הָעֵלֶב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבֵּא מֶלֶךְ הַקְּבוּד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוּד יְיָ עֲזֹז וְנִבְּוֹר יְיָ גְבוּר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבֵּא מֶלֶךְ הַקְּבוּד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוּד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַקְּבוּד סֵלָה: * חז: בְּקֻשֵׁי

וּבְנִחָה יֹאמֵר שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לְמַנוּחָתְךָ אֲתָה וְאַרְוֵן עֵינַי: בְּהִנְיֶה יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעֵבֹד יְהוָה עֲבַדְתָּ אֱלֹהֵי תֵּשֵׁב פָּנֵי מִשְׁיָחֶךָ: כִּי לִקְחָה מִזֵּב נִתְתִּי לְכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הוּא לְפִתְחוֹקִים בָּהּ וְתִמְכֶינָהּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָבִיחָה דְרָבִי-נַעַם וְכָרֵת-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:

jakož i žáky jejich a žáky žáků jejich na všech místech pobytu jejich! Na to rceme: Amen! Bůž vůle Otce našeho v nebesích, abychom uslyšeli a dostávali zprávy dobré, spasitelné a potěšitelné, aby shromáždil naše rozptýlené ode čtyř končin země! Na to rceme: Amen!

Bratři naši, všechen dům Israelský, kteří jsou uvrženi v soužení nebo v zajetí, kteří se nacházejí na moři nebo na souši — Všudyprítomný kěz smiluje se nad nimi a vyvede je ze soužení k volnosti, z temnosti ku světlu, z poroby ku vysvobození, nyní, brzy a v čase nejbližším! Na to rceme: Amen!

(Když kantor nese Thóru zpět do sv. schránky, říká:)

Necht chválí jméno Hospodinovo, nebo vznešeno jest jméno Jeho samojediné.

(Obec) Velebnost Jeho jest nad zem a nebe; Onť povyšuje roh (sílu) lidu Svému, chválu všem zbožným Svým, synům Israele, lidu Jemu blížkému. Halelujah!

(Davidův žalm.) Hospodinova jest země a plnost její, svět a bydlící v něm. Neb On nad moři založil ji, a nad řekami upevnil ji. Kdo vstoupí na horu Hospodinovu, a kdo

וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם כְּכֹל-מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם: וְנֹאמֵר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֵי יְהוָה שֶׁשְּׂשָׂמִים. שְׁנִשְׂמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׂוֹרוֹת מוֹבוֹת. יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. וּיְקַבֵּץ גְּדֻחֵינוּ. מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמֵר אָמֵן:

אֲחֵינוּ כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוּם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעַבְדֵי לְאֲפֵלָה. הַשְּׂתֵא פְּעֻלָּה וּבְזִמְזוֹן קָרִיב וְנֹאמֵר אָמֵן:

חֲזוֹן יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

קַח הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׂמִים. וְיָרֵם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלְלָה לְכָל-חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּ־הָ:

כִּי לְדוֹד מְזֻמֹּר. לְזֵי הָאָרֶץ וּמֵלֹאֲהָ תִּבְּל וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל-יַמִּים יְסֻדָּה וְעַל-גְּהֹרוֹת יִבְנֶנָּה: מִיִּשְׁעָהּ בְּהָר יְיָ וּמִי יָקוּם

(Při pozdvihování Thóry říká obec:)

וזהו א ו to jest Thóra, kterouž předložil Mojžíš synům Israelským k rozkazu Hospodinu skrze Mojžíše. —

Stromem života jest těm, kteří se jí pevně drží, a kteří se o ni opírají, jsou blahoslavení! Cesty její jsou cesty lábeznosti a všechny její stezky jsou mír. Dlouhý věk v pravici její, v její levici bohatství a čest. Hospodin žádá pro spravedlnost Svou, aby zvelebena byla Thóra a proslavena.

V pondělí a ve čtvrtek, prve než se dá Thóra do sv. schránky, říká kantor následující יהו רצון, avšak jen tehdy, říká-li se

יהו רצון Budíž vůle Otce našeho v nebesích, upraví dům života našeho (chrám na hoře Morija) a vrátí se opět sílem Svým do středu našeho brzy za našich dnů! Na to rceme: Amen!

Budíž vůle Otce našeho v nebesích, smilovati se nad námi a nad zbytkem našim a zadržeti záhubu a mor od nás i všeho lidu Svého, domu Israelského! Na to rceme: Amen!

Budíž vůle Otce našeho v nebesích, zachovati mezi námi mudrce Israelské, je a ženy jejich, syny a dcery jejich,

*) V některých modlitebnách říká se וזאת התורה וזאת תורה před קריאת התורה.

* וזאת התורה אשר-שם
משה לפני בני ישראל על-
פי יי ביד משה:

עין הים היא למחזיקים
בה. ותומכה מאשר: דרכה
דרכי נעים. וכל-נתיבותיה
שָׁרוּם: ארך ימים בימניה
בשמאלה עשר וקבוד: יי
הפין למצן צדקו ויגדיל תורה
ויאדיר:

יהו רצון מלפני יהונו
שבשמים. לכונו את-בית חינו
ולחשיב את-שכינתו בתוכנו
במורה בימינו ונאמר אמן:

יהו רצון מלפני יהונו
שבשמים. לרחם עלינו ועל
פליטתנו. ולמנוע משחית-
ומגפה מעלינו ומעל כל-עמו
בית ישראל ונאמר אמן:

יהו רצון מלפני יהונו
שבשמים. לקיים-בנו חכמי ישראל
הם וגשיהם ויבניהם ויבנותיהם.

(Předvolaný k Thóre říká před předčítáním:)

ברוך Chvalte Hospodina,
všemi chváleného!
(obec) Pochválen budiž Ho-
spodin, všemi chválený, na
věky věkův!

ועולה ברכו את-יי המברך:
ברוך יי המברך לעולם ועד:

(Předvolaný opakuje: ברוך יי וכו' a pak pokračuje:)

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž vyvolil nás ze všech ná-
rodů a dal nám zákon Svůj.
Pochválen budiž, Hospodine,
dárcе zákona!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בחר בנו מכל-
העמים ונתן לנו את-תורתו.
ברוך אתה יי גותן התורה:

(Po předčítání.)

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž dal nám zákon pravdy a
život věčný vstípl v nás. Po-
chválen budiž, Hospodine,
dárcе zákona!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר נתן לנו תורת
אמת ותיי עולם נטע בתוכנו.
ברוך אתה יי גותן התורה:

Děkčinnění po přestálém nebezpečí.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž prokazuje i vinníkům
dobrodiní, Jenž prokázal i
mně tolik dobrého!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הננומר | לחיבים
טובות שגמדני כל-טוב:

(Obec) מי Ten, Jenž prokázal
tobě nyní tolik dobrého, nechť
prokáže tobě i na dále všechno
dobré! Šéla.

מי שגמדך כל-טוב הוא
יגמלך כל-טוב סלה:

אב הרחמים הוא ירחם עם
עמוסים. ויזכור ברית
איתנים. ויציל נפשותינו מן
השעות הרעות ויגער בוצר
הרע מן הנשואים. ויחזן
אתנו לפליטת עולמים
וימלא משאלותינו במהרה
מופה ישועה ורחמים:

(Kantor) Budiž zjevno a zřejmo panování Jeho nad námi v čase nejbližším a nechť oblaží zbytek nás a zbytek lidu Svého, domu Israelského, přízní milosti, milosrdenstvím a blahovůlí! Na to rceme: Amen! Všickni pronásejte oslavu Bohu našemu a vzdějte čest Thóře! K ó h e n, přiblíží se! Ať přistoupí N. N.! — Pochválen budiž, Jenž dal zákon lidu Svému Israelskému ve svatosti Své! Učení Hospodinovo jest dokonalé, občerstvuje duši; svědectví Hospodinovo jest věrohodné, moudrým činí pošetilce; nařízení Hospodinova jsou přímá, oblažují srdce; příkázání Hospodinova jest ryzé, osvěcuje oči. Hospodin sílu lidu Svému dá; Hospodin požehná lidu Svému mírem. Všemohoucí — dokonalá jest cesta Jeho; slovo Hospodinovo jest přečištěné, stítem jest On všem, kteří důvěřují v Něho. Vy pak, kteří se přidružujete Hospodina, Boha svého, živi jste všickni po dnes. —

הוֹן וְתִגְלָה וְתִרְאָה מְלֻכוֹתָו
עֲלֵינוּ בְּזִמְנֵי קְרוֹב וְיַחֲזֵן פְּלִיטָתָנוּ
וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן
וְלִחֶסֶד וְלִרְחָמִים וְלִרְצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן: הַפֶּל הַבּוֹדֵל לְאַחֵינוּ וְתַגְנוּ
כְּבוֹד לַתּוֹרָה: פֶּהֵן קָרֵב יַעֲמוּד
(ר' פ"ב הבדן)
קֹהַל בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עַדוֹת יי
נֶאֱמָנָה מְחַבֵּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יי
יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יי בְּרָה
מֵאִירַת עֵינָיִם: יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הַאֵל
תְּמִים דְּרָפוֹ אֲמֵרַת יי צְרוּפָה
מִן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ: וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם
חַיִּים:

vládne nade vším; Tys to, Jenž vládne nad krály, neboť království jest Tvé! Já jsem služebník Nejsvětějšího, pochválen budiž! — klaním se před Ním a přel. důstojností zákona Jeho v každý čas. Ne v člověka spoléhám se, aniž o anděle opírám se, jen v Boha nebeského, Jenž jest Bůh pravdivý, Jehož zákon jest pravdivý a Jehož proci jsou pravdiví, a Jenž stále prokazuje dobrotivost a pravdu. V Něho já spoléhám se, a jménu Jeho svatému, drahému hlásám chválu. Budiž vůle Tvá, otevření srdce mé zákonu Svému a splnutí přání srdce mého a srdcí všeho lidu Svého Israelského ku blahu, k životu a k míru!

(Kantor vezme Thóru, ukazuje ji obci a říká:)

(Kantor) Zvelebujte Hospodina se mnou, a vyvyšujme jméno Jeho společně!

(Obec) Tvá jest, Hospodine, velikost a síla a sláva a vítězství a velebnost, jakož i všecko na nebi a na zemi; Tvá jest, Hospodine, vláda a Ty jsi povýšen nade všecko jako hlava.

Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u podnože nohou Jeho! svatý jest. Vvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u hory Jeho svaté; neboť svatý jest Hospodin, Bůh náš.

עַל פְּלֵא אַנְתָּה הוּא דְשָׁלִיט עַל
מְלֻכָוָה וּמְלֻכוֹתָא דִּילְךָ הִיא. אָנָּה
עַבְדְּךָ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְסִגְיָנָא קַמָּה וּמְקַמָּה דִּיקָר
אֲדוּרִיתָה בְּכָל עַדוֹ וְעַדוֹ. לֹא עַל
אֲנָשׁ רְחִימָנָא. וְלֹא עַל פֶּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא. אֵלֵא פְּאַלְהָא דְשַׁמְיָא.
דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט. וְאֲדוּרִיתָה
קְשׁוּט. וְנִבְיֵאֵיחָי קְשׁוּט. וּמְסַנָּא
לְמַעַבְד טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. בְּהָ אָנָּה
רְחִיץ. וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא
אָנָּה אֲמַר תִּישְׁבְּחוּן. יְהִי רַעְיָא
קְדָמָךְ דִּתְפַחַת לְבִי בְּאֲדוּרִיתָא
וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי. וְלִבָּא
דְּכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלַחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

יְהִי לִי אֱתִי וְנִרְוֵמָכָה שְׁמוֹ
יְתִדוֹ:

קֹהַל לְךָ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַמְּפָאֶרַת וְהַנְּעִצָה וְהַהוֹד בִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצֵן. לְךָ יי הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ:

רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהַדָּם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדוֹשׁ
בֵּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

(אל ארך אפים) se v pondělí a ve čtvrtek, avšak nikoliv o חנוכה, ערב פסח a פורים (תשעה באב a פורים ראש השנה, חנוכה, ערב פסח אפים)

אל Bože shovívavý a plný milosti a věrnosti — nikoli v hněvu Svém kárej nás! Ustříni se, Hospodine, nad lidem Svým a pomoz nám ode všeho zlého! Zhřesili jsme proti Tobě, Pane; odpustiž podle hojného milosrdenství Svého, Bože!

Предчитание з Тѳоры.

(Při vyzdvihování Thóry.)

יהי ו יהי A když hnula se schránka úmluvy, říkal Mojžíš: „Povstaniž, Hospodine, aby rozptýleni byli nepřátelé Tvoji a přechali protivníci Tvoji před tvář Tvou!“ Nebo ze Sion a vychází zákon a slovo Hospodinovo z Jerusalema. Hospodine buďž, Jenž dal zákon lidu Svému Israelskému ve svatosti Své!

שמה Pochváleno buďž jméno Pána světa! pochválena buďž koruna Tvá i sídlo Tvé! Kéz potrvá zalíbení Tvé v lidu Tvém Israelském na věky, a vykoupení pravici Svou zjev lidu Svému v domě Svém svatém! Nech zářiti nám čisté světlo Své a přijmi modlitbu naši v milosrdenství! Budiž vůle Tvá, prodloužití naše žití v blahobytu, a dejž, abych počítán byl ku spravedlivým, abys smiloval se nade mnou a chránil mne a vše, co mně a co lidu Tvému Israelskému náleží! Tys to, Jenž živí všecko a zachovává vše; Tys to, Jenž

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל-באפה תוכיחנו הוזהר יי על עמך והושיענו מכל רע: הלאננו לך ארון, סלח-נא פרוב רחמיך אל:

יהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצנו איביך ויגוסו משנאיך מפניהם כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים: ברוד שנתן תורה לעמו ישראל בקדשות:

ברוד שמה דמרא עלמא ברוד פתרוד ואתרוד, יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופרקן ומינה אהווי לעמך בבירת מקדשך ולאמטוייא לנא מטוב נהודך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רענא קנדך דתוריד לן חייזן במיבותנא. ולהוא אנא פקידא בנו צדיקנא. למרחם עליולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלי ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט

národa svatého, a nedej zahýnouti národu svatému, jenž třikrát pronáší trojnásobné „Svatý!“ Nejsvětějšímu.

Jenž necháš se uprositi vroucí modlitbou a usmířiti prosbami — nech se uprositi a usmířiti od pokolení ubohého, jež nemá spomocnika jiného!

Otče náš, králi náš! buď nám milostiv a vyslyš nás; byť nebylo u nás skutků zbožných, projev nám laskavost a milost a pomoz nám!

My nevíme, co bychom činiti měli, toliko na Tebe hledí oči naše. Rozpomeň se na slitování Svá, Hospodine, a na milosrdenství Svá, neboť od věků jsou! Budiž milost Tvá, Hospodine, nad námi, jakož doufáme v Tebe! Nevzpomínejž nám provinění dřívějších, rychle nechť nám přijde vstříc milosrdenství Tvé, neboť jsme zubozeni velmi. Buď nám milostiv, Hospodine, buď nám milostiv, neboť už dosti jsme nasyceni potupou! Ve hněvu na milosrdenství se rozpomeň! — Ont zná utvoření naše, v paměti má, že prach jsme. — Pomoz nám, ó Bože spasení našeho, pro čest jména Svého, a vysvobed' nás, a odpust' hříchy naše pro jméno Své!

שחרית עם קדוש. ואל-יאבר גוי קדוש. המשלשים בשלוש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים. התרצה והתפנים לדור עני כי אין עוזר:

אבינו מלכנו. חננו ועגנו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנתנו לא נדע מהנעשה כי עליך עינינו; ובר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם היתה; יהי-חסדך יי עלינו. באשר יחלנו לך: אל-תזכר-לנו עונותראשונים מהיר-יבד-מונו רחמיך. כי-דלנו מאד: חננו יי חננו. כי רב שבענו ברוז; ברנו רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו. זכור כי-עפר אנתנו; עזרנו אלהי ישענו. ע-ל-ך בר פבו ד-ש-מך. והצילנו ובפר על-חטאתינו למען שמך: חצי קריש:

(Obec a kantor) Ó, odvrát se od prehlivosti Svě a smiluj se nad vlastnictvím, jež Jsi vyvolil!

(Obec) Hlas náš vyslyš a bud' milostiv, a neuvrhni nás v ruku nepřátel našich, aby zahladili jméno naše! Pomni, co Jsi s přísahou zaslíbil otcům našim: „Jako hvězdy nebeské rozmnožím potomstvo vaše!“ a nyní zůstalo nás málo ze mnohých.

(Obec a kantor) A při tom všem jména Tvého jsme nezapomněli. — O nezapomeň také nás!

(Obec) Pomoz nám, ó Bože spásení našeho, pro čest jména Svého, a vysvobod' nás a odpusť hříchy naše pro jméno Svě!

(Obec a kantor) Hospodine, Bože Israelský, odvrát se od rozníceného hněvu Svého a polituj neštěstí lidu Svého!

(V Německu říkají Šomer ישראל jen v postní den, u nás však říká se každý den.)

שמור ישראל, Strážce Israele, opatruj zbytek Israele, a nedej zahynouti Israeli, jenž praví: „Slyš Israeli!“

שמור גוי אחר, Strážce národa jediného, opatruj zbytek národa jediného, a nedej zahynouti národu jedinému, jenž vyznává jedinstvo jména Tvého, řka: „Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný!“

שמור גוי קדוש, Strážce národa svatého, opatruj zbytek

אנא שוב מחרונך ורחם
סגלה אשר בחרת: "אלהי
קולנו תשמע ותחון, ואל-
תפשונו ביד אויבנו למהות את-
שמנו. ובור אשר גשבעת
לאבותינו. ככוכבי השמים
ארכה את-זרעכם, ועמה גשארנו
מעט מהרבה:

ובכר-זאת שמך לא שפחנו
גא אל-תשפחנו: "אלהי
עזרנו אלהי ישענו על-דבר
כבוד שמך. והצילנו וכפר על-
חטאתינו למען שמך:

"אלהי ישראל שוב מחרון
אפך והנחם על-הרעה
לעמך:

שמור ישראל, שמור
שארית ישראל, ואל-יאבד
ישראל, האומרים שמע
ישראל:

שמור גוי אחר, שמור
שארית עם אחר, ואל-יאבד
גוי אחר, המגידים שמך:
אלהינו "אחר:

שמור גוי קדוש, שמור

mého, vyslyšel Hospodin prosbu mou, Hospodin modlitbu mou přijal. Zahanbeni budou a ustrašení velmi všickni nepřátelé moji; zpět obrácení a zahanbeni budou v okamžení!

(Kdykoli se modlí יהוה רחום, říká se také יהוה רחום.)

(Kantor) Hospodine, Bože Israelský, odvrát se od rozníceného hněvu Svého a polituj neštěstí lidu Svého!

(Obec) Pohlédni s nebes a viz, jak se nám rouhají a posmívají mezi národy; pohlížejí na nás jako na ovce, jež na porážku jsou vedeny, k usmrcení a vyhlazení, nebo k výprasku a pohanění.

(Obec a kantor) A při tom všem jména Tvého jsme nezapomněli. — Ó, nezapomeň také nás!

(Obec) Cizinci praví: „Neni pro ně očekávání ani naděje, — bud' milostiv lidu, jenž ve jméno Tvé doufá! Nejjasnější, spásu naši přivod' brzy! Jsme unaveni, a není popřáno odpočinku nám; milosrdenství Tvé nechat zadrží hněv Tvůj od nás!“

(Obec a kantor) Ó, odvrát se od prehlivosti Svě a smiluj se nad vlastnictvím, jež Jsi vyvolil!

(Obec) Ustrni se, Hospodine, nad námi v milosrdenství Svém, a nevydej nás v ruce ukrutníků! Proč mají říkati národové: „Kde pak jest Bůh jejich?“ Pro Sebe samého projev nám milost a neprodlevej! —

בכי: שמע "תחנותי יי
תפלותי יקח: יבשו ויפתלו
מאד כל-אויבי, ישבו יבשו
רנע:

"אלהי ישראל שוב מחרון
אפך והנחם על-הרעה
לעמך:

הבט משמים וראה, פי היינו
לעג וקלם בגוים נהשגנו כצאן
לשבח יוכל להרג וקאבד ולמכה
ולחרפה:

ובכר-זאת שמך לא שפחנו
גא אל-תשפחנו: "אלהי

זרים אומרים אין תוחלת
ותקוה. חזן אום לשמך מקנה.
מהור ישועתנו קרבח, יגענו
ולא הונה לנו. רחמך יקבשו
את בעסך מעלינו:

אנא שוב מחרונך ורחם
סגלה אשר בחרת: "אלהי

חוסה יי עלינו ברחמך, ואל-
תתגנו ביד אויבים, למה יאמרו
הגוים איה גא אלהיהם, למענה
עשה עמנו חסד ואל-תאחר:

המשה, תשעה באב, פורים, הנכה, ואסור זה, חול המועד, ראש חודש (0) ערב, ל"ג בעומר, ניסן, כל המסע, עשר באב a עשר כשבט po celý měsíc, סכות a יום כפור, ערב יום טוב a יום כפור (אבל) po dobu שבועה, v přítomnosti ženicha v den svatby a tam, kde se koná. מילה — תחנון se neříká)

ויאמר (2. Sam. 24, 14.) I řekl David Gadovi: Teskno jest mi velmi; nechat upadneme v ruku Hospodinu, neboť hojně jest milosrdenství Jeho, ale v ruku lidskou at neupadnu!

Milosrdný a Milostivý! zhrěšil jsem před Tebou; Hospodine, plný milosrdenství, smiluj se nade mnou a přijmi prosbu mou!

(Žalm 6.) Hospodine, nikoli v hněvu Svém kárej mne, ani v přehlivosti Své trestej mne! Milostiv mi buď, Hospodine, neboť zemlžený jsem; uzdrav mne, Hospodine, nebo chvějí se kosti mé, a duše má jest ustrašena velmi — Ty pak, Hospodine, — jak dlouho ještě? — Navratiz se, Hospodine, zachraň duši mou, pomoz mi pro milost Svou; nebo ne v smrti vzpomínají na Tebe, v podsvětí — kdo bude děkovati Tobě? — Unaven jsem vzdycháním svým; zaplavuji v každě noci postel svou, slzami svými své lože smáčím. Zapadáva hořem oko mé, stárne příčinou všech nepřátel mých. Odstuptež ode mne, všickni pachatelé nepravosti! neboť vyslyšel Hospodin hlas pláče

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גָּד צִיר לִי מְאֹד נִפְלְאוּ-נְאֻמֵי יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וְיִגְדֵם אֲדָם אֶפְלָה:

וְהוֹנֵן הַטָּאֲתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מִלֵּא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנּוּתִי:

אֶל-בְּאֵפֶד תּוֹכִיחֵנִי וְאֶל-בַּחֲמַתְךָ תִּיסְרֵנִי: הֲגִנִי יְיָ כִּי-אֶמְלֵךְ אֹנִי וְרַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהַלְתִּי עֲצָמָי: וְנִפְשִׁי נִבְהַלְתָּ מְאֹד. וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי: שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן תְּסַדֵּךְ: כִּי אֵין בְּמִוְתִי זְכָרְךָ. בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה-לְךָ: וְנִעַמְתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחָה בְּכָר-לִילָה מִמִּוְתִי בְּדַמְעָתִי עָרְשִׁי אֲמַסָּה: עֲשֵׂשָׁה מִבְּעַם עֵינָי. עֲתַקָּה בְּכָל-צוּרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל-פְּעָלֵי אֲוִן. כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל

הפוחת יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים. נבהלה נפשנו מרוב עצבוננו. אל תשקחנו נצח. קומה וחושיענו כי חסינו בך: אבינו מלכנו אם אין לנו צדקה ומעשים טובים. זכר לנו את-פרית אבותינו ועדותנו בכל-יומם יי אהד: הפיטה בענינו. כי רבו מקאובינו וצרות לבנינו. חוסה יי עלינו בארץ שבנינו. ואל תשפוך חרונך עלינו. כי אנחנו עמה בני בריתה: ואל הפיטה דל כבודנו פגוים. ושקצינו בטמאת הנדה: עד-מתי עזה בשבי ותפארתך ביד-צר. עוררה גבורתך וקנאתך על אויביך. הם יבושו ויחתו מגבורתם. ואל ימעטו לפניך תלאותינו. מהר יקדמונו רחמיה פיום צרתנו. אם לא למעננו למענה פעל. ואל תשחית זכר שאריתנו וחזן אום המיחדים שמך פעמים בכל-יום תמיד באהבה. ואומרים שמע ישראל יי אליהנו יי אחד:

* Slova v závorkách se nacházející neříkají se vsude.

אין Není nikdo jako Ty, milostivý a milosrdný, Hospodine, Bože náš; není nikdo, jako Ty, Bože, shovívavý, plný milosti a věrnosti. Pomoz nám v milosrdenství Svém hojném, z bouře a hněvu vysvobod' nás! Rozpomeň se na služebníky Svě, Abrahama, Izáka a Jakoba! nepřihlížej k naší zatvrzelosti a k naší bezbožnosti a ku hříchům našim! Odvrát se od rozničeného hněvu Svého a polituj neštěstí lidu Svého! Odstraň od nás ránu smrti, neboť milosrdný Jsi; vždyť tak jest způsob Tvůj, že prokazuješ milost zdarma v každém pokolení. Ustrni se, Hospodine, nad lidem Svým a vysvobod' nás z hněvu Svého, a odstraň od nás ránu morovou a usouzení přísné, neboť Ty jsi Strážce Israele! U Tebe, Hospodine, jest laskavost, ale u nás zahanbení tváří. Nač smíme si stěžovat? co máme říci, co mluvití a čím se ospravedlnit? Zpytovati budeme cesty své a zkoumati a navrátíme se k Tobě, neboť pravice Tvá jest vztažena, by přijala kající. Ó Hospodine, pomoz! ó Hospodine, uděl štěstí! Ó Hospodine, vyslyš nás v den, když voláme! V Tebe, Hospodine, důvěrujeme; v Tebe, Hospodine, doufáme; v Tebe, Hospodine, spoléháme! Nechtěj mlčet, ale vyslyš nás! neboť praví národové: „Zmizela naděje jejich.“ Každé koleno a každá postava jen Tobě at se klaní!

אין פמוך חנון ורחום יי אלהינו
אין פמוך אל ארך אפים ורב
חסד ואמת. הושיענו ברחמיך
הרבים מרעש ומרגז הצילנו:
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
וליעקב. אל תפן אל-קשנינו
ואל-רשענו ואל-חטאתנו; שוב
מחרון אפה. והנחם על-הרעה
לעמך; והסר ממנו מכת המות.
כי רחום אמה. כי בן דרבה עשה
חסד הנם בכל-דור ודור; הוסיף
יי על עמך והצילנו מוצמך.
והסר ממנו מכת הפגפה והזרה
קשה. כי אמה שומר ישראל:
לך יי הצדקה ולנו בשרת השנים;
מה-נתאונן. מה-נאמר. מה-
נדבר ומה-נצטדק; נחפשה
דרכינו ונחלצה ונשובה אליך
כי ימינה פשוטה לקבל שבבים;
אנא יי הושיעה נא. אנא יי
הצליחה נא; אנא יי עגנו ביום
קראנו; לך יי חבינו. לך יי
קוינו. לך יי נחל. אל-תחשה
ותעננו כי נאמו גוים אבדה
תקותם; כל-פרך וכל-קומה.
לך לבד תשתחוה:

A z každého soužení a zármutku vysvobod' nás, neboť v Tebe doufáme. Nežahanbi nás, Hospodine, Bože náš, a nech zářiti tvář Svou nad námi! Vzpomeň nám smlouvy otců našich a pomoz nám pro jméno Své! Pohlédni na soužení naše a slyš hlas modlitby naší, neboť Ty vyslyšáš modlitbu každých úst.

אל רחום וחנון. רחם עלינו
ועל כל-בשר מעשיך. כי אין פמוך
יי אלהינו; אנא שא נא
פשיענו. אבינו מלכנו וזרנו
ונואלנו. אל חי וקום. החסין
בבת. חסיד וטוב על כל-
מעשיך; כי אתה הוא יי
אלהינו. אל ארך אפים ומלא
רחמים. עשה עמנו כרוב
רחמיך. והושיענו למען
שמך; שמע מלכנו תפלתנו
ומיד אויבנו הצילנו. שמע
מלכנו תפלתנו. ומכל-צרה
ונזון הצילנו; אבינו מלכנו
אתה. ושמך עלינו נקרא
אל-תניחנו. אל-תעזבנו
אבינו. ואל תפשינו בוראנו
ואל תשכחנו יוצרנו. כי אל
מלך חנון ורחום אתה;

אל Bože milosrdný a milostivý, smiluj se nad námi a nade všemi tvory Svými; neboť nikdo není jako Ty, Hospodine, Bože náš, Ó promiň poklesky naše, Otče náš, králi náš, skálo naše a vykupiteli náš, Bože živý a trvající, mocný v síle, laskavý a dobrotivý ke všem tvorům Svým! Neboť Ty jsi Hospodin, Bůh náš, Bůh shovívavý a plný milosrdenství. Učiň s námi podle hojného milosrdenství Svého a pomoz nám pro jméno Své! Slyš, králi náš, modlitbu naši a z ruky nepřátel našich vysvobod' nás; slyš králi náš, modlitbu naši a z každého soužení a zármutku vysvobod' nás! Náš Otec, náš král jsi Ty, a jméno Tvé nad námi vysloveno: nezpust se nás! Neopouštěj nás, Otče náš! a nezapuzuj nás, Stvořiteli náš! a nezapomínej na nás, Tvůrce a nezapomínej na nás, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

הַרְבִּים: אֲדָנָי שְׁמַעְנָה. אֲדָנָי
 סִלְחָה. אֲדָנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֶל־תַּחֲתָי. לְמַעַן אֲלֹהֵי כִי
 שְׂמָה נִקְרָא עַל־עֵרֶךְ וְעַל־עַמּוּד:
 אָבִינוּ הָאֵל הַרְחֵם הַרְחֵם אוֹת
 לְטוֹבָהּ וּבְרִיךְ נְפֻשׁוֹתֵינוּ מֵאֲרַבַּע
 כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. יִפְיֵרוּ וַיִּדְעוּ כָל־
 הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה
 יי אָבִינוּ אַתָּה. אָנְחָנוּ הַחֲמֵר
 וְאַתָּה יוֹצֵרְנוּ וַיַּעֲשֵׂה יְדָךְ בְּלָנוּ.
 הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמָה. צִוְרָנוּ
 מִלִּפְנֵי וְנוֹאֲלָנוּ: הוֹסֵה יי עַל־
 עַמּוּד וְאֶל־חַמְסֵנוּ בְּחִלָּתְךָ לְהַרְפֶּה
 לְמִשְׁלַכֵּם גּוֹיִם. לְפָנָי יֵאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם. יִדְעֵנו כִּי
 חֲטָאנוּ וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ.
 שְׂמָה הַגְדוֹל יַעֲמֵד־לָנוּ בְּעַת־
 צָרָה: יִדְעֵנו כִּי אִין־בְּנוּ מַעֲשִׂים.
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמָה:
 בְּרַחֵם אָב עַל־בְּנִים בֶּן תִּרְחַם יי
 עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמָה:
 חֲמוּל עַל עַמּוּד. רַחֵם עַל־בְּחִלָּתְךָ.
 הוֹסֵה־נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ. חֲבֵנוּ
 וַעֲגָנוּ כִּי לָךְ יי הַצְדָּקָה. עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת:

hojné. O Pane, slyš! ó Pane,
 odpust! ó Pane, pozoruj a
 učiň to, neprodlévej, pro Sebe
 samého, Bože můj, neboť jméno
 Tvé vysloveno nad městem
 Tvým a nad lidem Tvým. Otče
 náš, Otče všeslitovný! ukaž
 nám znamení k dobrému a
 shromáždi rozptýlené naše ode
 čtyř končin země; necht poz-
 nají a zvědí všickni národové,
 že Ty jsi Hospodin, Bůh náš.
 Nyní pak, Hospodine, Otče
 náš jsi Ty; my jsme hlína,
 Ty pak Tvůrce náš, a dílo
 ruky Tvé jsme všickni. Pomoz
 nám pro jméno Své, skálo
 naše, králi náš a vykupiteli
 náš! Ustni se, Hospodine, nad
 lidem Svým a nevydávej dě-
 dictví Svého v pohánění, aby
 panovali nad nim pohané!
 Proč mají říkati mezi národy:
 Kde jest Bůh jejich? Víme,
 že jsme zhršili a nemáme
 nikoho, kdo by se nás zastával
 — jméno Tvé veliké zastaniž
 se nás v době soužení! Víme,
 že není u nás skutků zbožných
 — laskavost projev nám pro
 jméno Své! Jako smiluje se
 otec nad dětmi, tak smiluj se,
 Hospodine, nad námi a pomoz
 nám pro jméno Své! Slituj se
 nad lidem Svým, smiluj se
 nad dědictvím Svým, ustni
 se podle hojného milosrdenství
 Svého, buď nám milostiv a
 vyslyš nás; neboť u Tebe jest
 laskavost, Ty činíš divy v
 každý čas.

Ó pohled' a smiluj se
 nad lidem Svým brzy, pro
 jméno -Své v milosrdenství

הַרְבִּים, יי אֱלֹהֵינוּ הוֹסֵם וְרַחֵם
 וְהוֹשִׁיעָה צִאֵן מֵרַעֲיֶיךָ וְאֶל־
 יִמְשַׁל־בְּנוּ קִצָּת. כִּי לָךְ עֵינֵינוּ
 תְּלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמָה:
 רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ
 הַבְּרִיטָה וַעֲגָנוּ בְּעַת צָרָה. כִּי
 לָךְ יי הִישׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ
 אֱלֹהֵי סִלְיֹחוֹת. אָנְא סִלְחָ־נָא
 אֵל טוֹב וְסִלָּח. כִּי אֵל מְלֹךְ
 חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנְא מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם. זְכוּר
 וְחַבֵּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים.
 וְתִרְאֶה לְבָנֶיךָ עַקְדֹת יְהוּד לְמַעַן
 יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲבֵנוּ
 וַעֲגָנוּ. כִּי שְׂמָה הַגְדוֹל נִקְרָא
 עֲלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת.
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדְּךָ. חַנוּן וְרַחוּם
 יי הִישׁוּעָה: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מִחְסָנוּ.
 אֶל־מַעֲשֵׂי עִמָּנוּ כְּרוֹב מַעֲלָלֵינוּ.
 זְכוּר וְרַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ. וּבְרוּב
 טוֹבָה הוֹשִׁיעֵנו. וְחַמְל־נָא עֲלֵינוּ
 כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ
 צִוְרָנוּ: אֶל־תַּעֲבֹנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵל הַרְחֵם מִבְּנוּ. כִּי נִפְשָׁנוּ קִצָּרָה
 מִחֲרָב וּמִשָּׁבִי. וּמְדַבֵּר וּמְמַנְּפָה

Svém hojné; Hospodine Bože
 náš, ustni se a smiluj se a
 pomoz stádu pastvy Své, necht
 nepanuje nad námi hněv, neboť
 k Tobě oči naše jsou upřeny;
 — pomoz nám pro jméno
 Své! Smiluj se nad námi pro
 smlouvu Svou, pohled' a vy-
 slyš nás v době soužení, ne-
 boť u Tebe, Hospodine, jest
 pomoc; v Tebe jest důvěra
 naše, Bože odpustění! Ach, od-
 pust, Bože dobrotivý a odpou-
 štějící; neboť, Všemohoucí
 králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Ó králi milostivý a
 milosrdný, rozpomeň se a po-
 hleďni na smlouvu mezi kusy!
 (I. kn. Mojž. 15, 9.) a budíž
 zjevno Tobě svázání jediného
 (I. kn. Mojž. 22.) pro Israel!
 Otče náš, králi náš buď nám
 milostiv a vyslyš nás, neboť
 jméno Tvé veliké vysloveno
 nad námi, Ty činíš divy v
 každý čas! Učiň s námi podle
 milosti Své, Milostivý a Mi-
 losrdný! pohleďni a vyslyš
 nás v době soužení, neboť u
 Tebe, Hospodine, jest pomoc.
 Otče náš, králi náš, útočiště
 naše, nenalož s námi podle
 zlých skutků našich; rozpo-
 meň se na slitování Svá, Ho-
 spodine, a na milosrdenství
 Svá, a podle hojné dobroti-
 vosti Své pomoz nám, a slituj
 se nad námi, neboť nemáme
 Boha jiného, kromě Tebe,
 Skálo naše! Neopouštěj nás,
 Hospodine, Bože náš, a ne-
 vzdaluj se od nás; neboť duše
 naše jest stísněna mečem a
 zajetím a morem a chorobou.

97 Ranní modlitba ve všední dny.

שחרית לחול

naš! bud' nám milostiv a vyslyš nás; byt' nebylo u nás skutků zbožných — laskavost projev nám pro jméno Svě! Pane náš, Bože náš, slyš hlas prosby naší a vzpomeň nám smlouvy otců našich a pomoz nám pro jméno Svě! Nyní však, Pane Bože náš, kterýž jsi vyvedl lid Svůj ze země Egyptské a učinil Sobě jméno, jakéž tento den jest — zhřešili jsme, bezbožně jsme činili. Pane, podle veškeré laskavosti Tvé, nechť se odvrátí hněv Tvůj a prechlivost Tvá od města Tvého Jerusálema, hory Tvé svaté! Neboť pro hříchy naše a provinění otců našich jest Jerusalema a lid Tvůj v pohanění u všech, kteří jsou vůkol nás. Nyní tedy slyš, Bože náš, modlitbu služebníka Svého a prosbu jeho, a nech zářiti tvář Svou nad svatyní, jež spustošena jest, — pro Sebe samého (učíš to), Pane! —

השם נקלוה, Bože můj, ucha Svého a slyš! otevři oči Svě a pohlédni na zpuštění naše a na město, nad nímž vysloveno jméno Tvé! neboť ne pro své zásluhy vlastní pronášíme své modlitby před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé

מלכנו חננו ועננו. כי אין לנו מעשים. צדקה עשה עמנו. למען שמך; אדונינו אלהינו. שמע קול תחנונינו וזכר-לנו את-ברית אבותינו והושיענו למען שמך; ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד חזקה ופעש-לך שם ביום הזה חטאנו ורשענו; אדני בכל צדקותיך ישב-נא אפך ותמתך מעירך ירושלים הר-קדשך. כי בחטאינו ובצונות אבותינו ירושלים ועמך להרפה לכל סביבותינו; ועתה שמע אלהינו אל-תפלת עבדך ואל-תחנוניו. והאר פניך על מקדשך השמים למען אדני;

השם אלהי אונך ושמע. פקח עיניך וראח שוקמותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על-רחמיך

והוא רחום ויהו רחום תהנו. říká se v pondělí a ve čtvrtek, avšak jen tehdy, ne-případnou-li na takový den, o němžto se nemodlí v den.

Pondělek a čtvrtek byly za doby synedria určeny za dny soudní, proto vyznamenali je i ve směru liturgickém, k čemuž náleží obzvláště předčítání jednoho odstavce Thóry. — Modlitba והוא רחום vznikla v době krutých útisků, odtud ona velice zasmušilá nálada, která z ní vyznívá. Ježto však zároveň dýše z ní pevná důvěra v Boha, byla právě proto v liturgii ponechána.

Ont jest milosrdný, odpouští provinění a nezahubí, častokrát odvrací hněv Svůj a nevzbuzuje vši prechlivosti Svě. Ty pak Hospodine, nevzdaluj slitování Svého od nás, Tvá milost a věrnost stále at nás chrání! Pomoz nám, Hospodine, Bože náš, a shromáždí nás z národů, abychom děkovali jménu Tvému svatému a chlubili se chválou Tvou! Budeš-li ku proviněním přihlížeti, ó Bože, Pane, kdož by obstál? — Ale u Tebe jest odpuštění, aby se báli Tebe. Ne podle hříchů našich nakládej s námi, ani podle provinění našich odplácej nám! Pak-li provinění naše svědčí proti nám — ó Hospodine, učíš to pro jméno Svě! Rozpomeň se na slitování Svá, Hospodine, a na milosrdenství Svá, neboť od věků jsou! Vyslyš nás Hospodin v den soužení, posilniž nás jméno Boha Jakobova! Hospodine, pomoz! král at vyslyší nás v den, když voláme. Otče náš, králi

והוא רחום יבפר עון ולא ישחית. והרפה רחשך אפך ולא יעיר בלתי-חמתו; אתה יי לא-תכלא רחמיך ממנו; חסדך ואמתך תמיד יצוננו; הושיענו יי אלהינו ונקבצנו מן-הגוים. רחודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך; אם-עונות תשמריה. אדני מי יעמד; כי-עמך הסליחה למען תורא; לא בחטאינו תעשה לנו. ולא בעונותינו תגמול עלינו; אם-עונינו ענו בנו. יי עשה למען שמך; זכר רחמיך יי ורחמיך כי מעולם היתה; יעננו יי פיוס צרה. ישגבנו שם אלהי יעקב; יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו; אבינו

O. n., k. n.! budiž hodina tato hodinou milosrdenství a milosti před Tebou!

O. n., k. n.! slituj se nad námi a nad nemluvnatý a dětmi našimi!

O. n., k. n.! učiň to pro ty, kteří zabíthi byli pro jméno Tvé svaté!

O. n., k. n.! učiň to pro ty, kteří zavraždění byli pro vyznání Tvé jedinství!

O. n., k. n.! učiň to pro ty, kteří zahynuli v ohni a ve vodě pro svěcení jména Tvého!

O. n., k. n.! učiň to pro Sebe samého, pak-li ne pro nás!

O. n., k. n.! učiň to pro Sebe samého a pomoz nám!

O. n., k. n.: učiň to pro milosrdenství Své hojné!

O. n., k. n.! učiň to pro jméno Své veliké, mocné a hrozné, jež vysloveno nad námi!

O. n., k. n.! buď nám milostiv a vyslyš nás; byť nebylo u nás skutků zbožných, projev nám laskavost a milost a pomoz nám!

אָבינו מלפָנו תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת
שֶׁעַת רַחֲמִים וְעֵרָא רְצוֹן
מִלְפָנֶיךָ:

אָבינו מלפָנו חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל
עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים
עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל יְהוּדֶךָ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵי
בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ
שִׁמְךָ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן אִם
לֹא לְמַעַנֵנוּ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן
וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים:

אָבינו מלפָנו עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ:

אָבינו מלפָנו הַנּוֹרָא וְעַנּוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֻשְׁדָּת וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

O. n., k. n.! zapiš nás do knihy vykoupění a spasení!

O. n., k. n.! zapiš nás do knihy výživy a zaopatření!

O. n., k. n.! zapiš nás do knihy zbožných zásluh!

O. n., k. n.! zapiš nás do knihy odpustění a prominutí!

O. n., k. n.! dej vzejítí nám spasení brzy!

O. n., k. n.! povyš roh (sílu) Israele, lidu Svého!

O. n., k. n.! povyš roh Pomazaného Svého.

O. n., k. n.! naplni ruce naše požehnáním Svým!

O. n., k. n.! naplni zásobárny naše nadbytkem!

O. n., k. n.! slyš hlas náš, ustrni se a smiluj se nad námi!

O. n., k. n.! přijmi v milosrdenství a zalíbení modlitbu naši!

O. n., k. n.! otevři brány nebeské modlitbě naší!

O. n., k. n.! pomni, že prach jsme!

O. n., k. n.! ó nenech odejítí nás na prázdno od obličeje Svého!

אָבינו מלפָנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר
וְאֵלֶּה וְיִשׁוּעָה:

אָבינו מלפָנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר
פִּרְנָסָה וּכְלִפְלָה:

אָבינו מלפָנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר
זְכוּת:

אָבינו מלפָנו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמַחִילָה:

אָבינו מלפָנו הַצַּמַּח לָנו יִשׁוּעָה
בְּקֶרֶב:

אָבינו מלפָנו הָרִם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל
עִמָּךָ:

אָבינו מלפָנו הָרִם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבינו מלפָנו מִלֵּא יְדִינוּ
מִפְּרִכּוֹתֶיךָ:

אָבינו מלפָנו מִלֵּא אִם מִיָּנִי שֶׁעַתָּה:
אָבינו מלפָנו שְׂמַע קוֹלֵנוּ חַיִּים
וְרַחֵם עֲלֵינוּ:

אָבינו מלפָנו קַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרִצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבינו מלפָנו פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם
לְתַפְלָתֵנוּ:

אָבינו מלפָנו זְכוּר כִּי עָפָר
אָנֻחֵנוּ:

אָבינו מלפָנו נָא אַל תִּשְׁבַּח
רַיְקָם מִלְפָנֶיךָ:

O. n., k. n.! zruš záměr protivníků našich!

O. n., k. n.! odstraň každého závistníka a utrhače od nás!

O. n., k. n.! uzavři ústa pomlouvačů a žalobců našich!

O. n., k. n.! odstraň mor a meč a hlad a zajetí a zálubu, jakož i provinění a poklesky od dětí smlouvy Svě!

O. n., k. n.! zadrž chorobu od dědiectví Svěho!

O. n., k. n.! odpusť a promiň všechna provinění naše!

O. n., k. n.! setři a zahlad' břichy a poklesky naše od očí Svých!

O. n., k. n.! vymaž v milosrdenství Svém hojném všechny záznamy našich provinění!

O. n., k. n.! uveď nás opět v pokání úplném k Sobě!

O. n., k. n.! sešli uzdravení úplné nemocným lidu Svěho!

O. n., k. n.! roztrhej zlý rozsudek nám usouzený!

O. n., k. n.! zachovej nás v paměti dobré u Sebe!

O. n., k. n.! zapiš nás do knihy života blaženého!

אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי פֶלַח כָּל-עַר
וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי סְתוּם פִּיזוֹר
מִשְׁטֵינָנוּ וּמִקְמָרִינָנוּ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי פֶלַח דְּכָר וְחָרָב
וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן
וְפִשַׁע מִכְּנֵי בְרִיתֶךָ;
אֲבִינוּ מִדְּפָנֵי מִנְעַ מִגְּפָה
מִגְּחֵלְתֶךָ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי סֶלַח וּמִחַל לְכָל-
עֲוֹנוֹתֵינוּ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי מַחֲחָ וְחַעֲבָר
הַטְּאֵתֵינוּ וְפִשְׁעֵינוּ מִכָּנֶד עֵינֶיךָ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי מַחֲזֵק בְּרַחֲמֶיךָ
דְּרָבִים כָּל שְׁטָרֵי הַזְּבוּתֵינוּ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי הַחֲזִירָנוּ בְּתִשְׁבָּה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי שְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי קָרַע רַע גָּזַר דִּיגְנוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי זָכָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ;
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי *בְּתָבָנוּ בְּסֶפֶר
חַיִּים טוֹבִים;

* V modlitbě נעילה říká se כתבנו místo חתמנו.

spodine, skálo má a vykupiteli můj! Jenž činí mír na výso-
stech Svých, On uděl mír nám
a všemu Israeli. Na to pravte:
Amen!

וְיִצְרֵי וְנוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן;
וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנְךָ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַדְרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבֹדֶךָ
בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדוֹמוֹנוֹת: וְעֲרַבְךָ לִי מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדוֹמוֹנוֹת:

O. הלל לך a Chanuka modlí se zde ראש חדש
— O. הלל לך sejmou se Tefilin před Hallel.

V deset dní pokání.

V pátek při Mincha, v sobotu a ערב יום כפור nemodlí se אבינו
אבינו; případně-li však כפור na pátek, říká se אבינו
אבינו v ranní modlitbě.

אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי הַטְּאָנוּ לְפָנֶיךָ: אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי הַטְּאָנוּ לְפָנֶיךָ!
זֶהְרַשְׁלִי יִסְרְנוּ לְפָנֶיךָ!
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהִים

O. n., k. n.! nemáme krále
אֲמָה:
kromě Tebe!

אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה עֲמָנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ:
Otče náš, králi náš! učíš
s námi pro jméno Své!

O. n., k. n.! obnov nám
טוֹבָה:
rok ten ku blahu!

O. n., k. n.! odvrát od nás
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי כְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל-
גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:
všecka usouzení přísná!

O. n., k. n.! odvrát od nás
אֲבִינוּ מִלְּפָנֵי כְּטַל מִחֲשָׁבוֹת
שׁוֹנְאֵינוּ:
úklady nepřátel našich!

(ימים טובים), a v jiné dny přednáší kantor požehnání v ranní modlitbě, v den postní také při Mincha. — U truchlého neříká se požehnání v prvním týdnu smutečním (שבועה).

הוּן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַה
 הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כַּהֲנָיִם
 לִידוּ תְּוֵהוּ סְוֵתְהוּ, יֵשׁ זְנִי:

„Žehnejž tobě Hospodin a opatruj tebe; ozáříž Hospodin tvář Svou tobě a buď milostiv tobě; obratíž Hospodin tvář Svou k tobě a dejž tobě pokoj!“

עַם קְדוֹשְׁךָ בְּאֲמוּרָה :

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יְאֵר יי פְּנֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : יִשְׂאֵר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ שְׁלוֹמִים :

V modlitbě ranní, a v den postní také při Mincha.

שים Uděl mír, blaho a požehnání, přizeň a milost a milosrdenství nám a veškerému Izraeli, lidu Svému! Žehnej nám, Otče náš, všem vesměs světlem tváři Své; nebo ve světle tváři Své dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, zákon života a lásku ke ctnosti, jakož i spravedlnost a požehnání a milosrdenství a život a mír. Kéž zalíbí se Tobě, žehnati lidu Svému Israelskému v každý čas a v každou hodinu mírem Svým!

שִׁימִים שְׁלוֹמִים מְטוֹבָה וּבִרְכָה
 חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךָ בְּרַכְנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ בְּכָלנוּ בְּאֲהָרֹן בְּאֹר פְּנֵינוּ
 כִּי בְּאֹר פְּנֵינוּ נִתְּתָה קְדוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת
 חֶסֶד, וְעֲדוּקָה וּבִרְכָה, וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשְׁלוֹמִים, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-
 עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמוֹךָ :

(V deset dní pokání vkládá se;)

V knize života, požehnání a míru a výživy dobré nechať jsme zaznamenáni a zapsáni před Tebou, my i všechen lid Tvůj, dům Israele,

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹמִים
 וּפְרִינֶסְהָ מְטוֹבָה נִזְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ
 אֲנִי וְכָל עַמּוֹךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים

טוֹבִים וְלִשְׁלוֹמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹמִים :

k životu blaženému a k míru!

Pochválen budiž, Hospodine, Jenž způsobuje mír!
 Pochválen budiž, Hospodine, Jenž žehná lidu Svému Israelskému mírem!

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת-
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹמִים :

(V modlitbě odpolední a večerní.)

Mír hojný Israeli, lidu Svému, uděl na věky; neboť Ty, ó králi, jsi Pánem všeho míru. Kéž zalíbí se Tobě, žehnati lidu Svému Israelskému v každý čas a v každou hodinu mírem Svým.

שְׁלוֹמִים רַב עַל-יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹךָ תְּשִׁימִם לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
 הוּא מְבָרֵךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְׁלוֹמִים,
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה
 בְּשְׁלוֹמוֹךָ. בְּסֵפֶר

Pochválen budiž, Hospodine, Jenž žehná lidu Svému Israelskému mírem!

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת-
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹמִים :

יְלֵהוּ | נְצוּר לְשׁוֹנֵי מְרֵעַ.
 וְשִׁבְתִּי מְדַבֵּר מְרֵמָה, וְלִמְקַלְלֵי
 נִפְשֵׁי תְדוּסִים, וְנִפְשֵׁי פְּעֻפְעֵי לֵב
 תְּהַיְרֵה, פִּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ.
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְדוּף נִפְשֵׁי. וְכָל-
 תְּחוּשׁוֹתַי אֶעֱלֶה לְרַעְיָה, מְהֵרָה תִּפְּרֹךְ
 עֲצָתָם, וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמִיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִרְדֵּיךָ
 הַוְשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַגְגֵּי : יְהִי-
 לְרַצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ

Bože můj! Zdržuj jazyk můj od zlého, a rety mé od mluvení lstivého. Vůči těm, kteří mně zlořečí, nechť duše má jest klidnou, a duše má jako prach pokorná ke všem buď. Otevři srdce mé zákonu Svému, a po příkazech Tvých ať snaží se duše má. A všem těm, kteří zamýšlejí proti mně něco zlého, rychle zruš záměr jejich a zmař úklady jejich! Učiň to pro jméno Své, učiň to pro pravici Svou, učiň to pro svatost Svou, učiň to pro učení Své, aby zachráněni byli miláčekové Tvoji; pomoz pravici Svou a vyslyš mne! Kéž jsou k libosti slova mých úst a myšlení srdce mého Tobě, Ho-

osm dní Chanuka, aby děkovali a chválu pěli jménu Tvému velikému.

Pro Purim.

Za dnů Mardocheje a Estery v Susan, hradu královském, když povstal proti nim Haman bezbožný, smýšleje zahubiti, zavražditi a vyhladiti všechny Židy od mladého až do starce, děti i ženy, jednoho dne, třináctého, měsíce dvanactého, to jest měsíc Adar, a jmění jejich uloupiti. Ty však v milosrdenství Svém hojném zrušil Jsi záměr jeho a zmařil Jsi úklady jeho a dal Jsi mu jeho odplatu na hlavu jeho, i oběsili jeho i syny jeho na šibenici.

A za to vše budiž pochváleno a vyvýšeno jméno Tvé, králi náš, stále, na věky věkův.

(V deset dní pokání vkládá se:)

Zapiš k životu blaženému všechny děti smlouvy Své!

A všickni živi budou děkovati Tobě, Sěla! a velebiti jméno Tvé v pravdě, ó Bože spasení našeho a pomoci naší! Sěla. — Pochválen budiž, Hospodine, Všedobrotivý jest jméno Tvé a Tobě sluší děkovati!

Ve chrámě jerusalémském udíleli kněží po skončeném obětování shromážděnému lidu požehnání ve svatém Písmě předepsané. Za naší doby děje se tak dle pozdějších ustanovení jen o svátcích

וְקָבְעוּ שְׂמוֹנַת יָמֵי הַחֲנֻכָּה אֵלֶינוּ. לְחֻדוֹת וּלְחֵלֶל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל;

בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירְדָּה בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים. מִנְעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד. בְּשַׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר. הוּא יוֹם אֶדְרָי וּשְׁדָלָם לְכוּזָי. וְאֶתְּרַם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַסְּפֹרֶת אֶת-עֲצָתוֹ. וּקְלַלְתָּ אֶת-מַחְשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתִלּוּ אֹתוֹ וְאֵת בְּגָדָיו עַל הָעֵץ;

וְעַל-כָּלֵם יִתְבַּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכַנּוֹת תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד;

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּגֵי בְרִיתְךָ;

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְחַלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאֵמָתוֹ. הֵאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ נְאֻה לְחֻדוֹת;

tiv! neboť neskonale jest milosrdenství Tvé; Všešlitovníku! neboť bez mezi jsou milosti Tvé, od jakživa doufáme v Tebe.

הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ;

(Pro Chanuka a Purim.)

Za divy a za vysvobození, za mocné skutky a za pomoc a za boje, jež konal Jsi za otce naše za oněch dnů v této době.

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּדוּתָן וְעַל הַנְּבוֹרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הַהֵם בְּזְמַן הַזֶּה;

Pro Chanuka.

Za dnů Matatiáše, syna Jochanana, kněze nejvyššího, Hasmoneje a synů jeho, když povstala říše řecká bezbožná proti lidu Tvému Israelskému, nvtic je, aby zapoměli učení Tvého a odstoupili od zákonů vůle Tvé. Ty však v milosrdenství Svém hojném přispěl jsi jim v době soužení jejich, vedl Jsi spor jejich, bájil Jsi právo jejich, vykonal Jsi pomstu jejich: dal Jsi silné v moc slabých, četné v moc malého hloučku, nečisté v moc čistých, bezbožné v moc spravedlivých a svévolné v moc těch, jenž zabývali se učením Tvým. Sobě však způsobil Jsi jméno veliké a svaté po světě Svém, a lidu Svému Israelskému způsobil Jsi pomoc velikou a vysvobození až po tento den. Potom vešli synové Tvoji do síně domu Tvého, vyklidili chrám Tvůj, očistili svatyni Tvou a rozžali světla v nádvořích Tvých posvátných a ustanovili těch

בְּיָמֵי מַתַּתִּיָּהוּ בֶן-יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל הַשְּׂמוֹנָאִי וּבְנָיו. בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיחַם תְּוֹרַתְךָ. וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאִמְתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמָדָתְךָ לְהֵם בְּעֵת צָרָתָם. רַבַּת אֶת-רִיבָם. וְגַת אֶת-דִּינָם. בְּקָמְתָ אֶת-נִקְמָתָם. מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וּמִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ. וְלֹךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְדוּתָן בְּחַיִּים טוֹהֵר. וְאַחֵר כֵּן בָּאוּ בְּגֵיךָ לְדַבֵּר בְּיָתְךָ. וּפְנּוּ אֶת-הַיְכָלְךָ וְטַהַרְי אֶת-מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּהַצְרוֹת קִדְשְׁךָ.

smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

קִזְּבֵנוּ וְתוֹחֵינָהּ. Kéz spatří oči naše, jak vrátíš se na Sion v milosrdenství. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž se vrátí sídlem Svým na Sion!

מורִים Děkujeme Tobě, Jenž jsi Hospodin, Bůh náš a Bůh otců našich na věky věkův. Skála života našeho, štít spasení našeho, Tys od pokolení do pokolení; děkujeme Tobě a hlásáme chválu Tvou za život svůj, jenž pečlivá v ruce Tvé, a za duše své, jež poručeny jsou Tobě, a za divy Tvé, jež každým dnem pro nás konáš, a za Tvé zázraky a dobrodiní Tvá, jež prokazuješ nám v každé době, večer a ráno a v poledne; Všedobro-

עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִלֶּךְ הַגּוֹן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתוֹחֵינָהּ עֵינֵינוּ כְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. כְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

(*) מורִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. עוֹר חֵינּוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חֵינּוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַתְּפֹקְדוֹת לְךָ. וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ. וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֲרֵב נִבְקָר וְנִזְכָּרִים.

(Když kantor modlí se hlasitě מורִים, říká obec toto po tichu.)

מורִים Děkujeme Tobě, Jenž jsi Hospodin, Bůh náš a Bůh otců našich, Bůh všelikeho těla, stvořitel nás, stvořitel počátků! Blahoslavení a díky jménu Tvému velikému a svatému za to, že Jsi nám život dal a nás zachoval! Tak nám život dej a zachovej nás dále, a shromáždí vyhnance naše v nádvorech svatyně Své, aby ostříhali zákonů Tvých, činili vůli Tvou a sloužili Tobě srdcem celým! Začež my děkujeme Tobě. Pochválen budiž, Všemohoucí v díku!

(*) מורִים אֲנַחְנוּ לְךָ. שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ וְיוֹצֵר בְּרָאוּשֵׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְתִקְדּוֹשׁ עַל שֶׁחֵיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כִּן תְּחַיֵּנוּ וְתִקַּמְנוּ וְתִאַסְּרָה נְפִישׁוֹתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמְר חֲקוּיֶךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ כְּדָבָב שֶׁלֵם עַל־שְׂאֵנְהוּ מוֹרִים לְךָ. כְּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ského v milosrdenství. [Pochválen budiž, Hospodine, Jenž slyší modlitbu!

מֵיךְ זָלִיבֵנִי, Hospodine, Bože náš, v lidu Svém Israelském a v modlitbě jeho, a uveď zase bohoslužbu do a síně domu Svého, a zápalné oběti Israele a modlitbu jeho v lásce přijmi v zalíbení, a budiž Tobě zalíbením stále bohoslužba Israele, lidu Tvého.

תִּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. כְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: רַגְעָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתִפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת־הַעֲבוּרָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבַּל בְּרִצּוֹן וְתָהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

(ועלה ויבא חול המועד ראש חדש 0)

Bože náš a Bože otců našich! Nechat vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusaléma, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den

יְעֹלָה וְיִבָּא חוֹל הַמוֹעֵד וְיִבָּא וְיִגַּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע וְיִסְפַּד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְפְּדוּנָנוּ. וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן רֹשְׁלָיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְמוֹתָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

(0 novém měsíci:) novoluní!

(0 pasah:) svátku nekvašených chlebů!

(0 podzelené:) svátku podzelené!

Buď pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrní se a buď nám milostiv, a

לְרֵאשׁ הַדָּשׁ רֵאשׁ חֹדֶשׁ בַּחֲדָשׁ סֶסֶת חַג הַמִּצּוֹת בַּחֲדָשׁ סֶסֶת חַג הַסֻּפּוֹת תְּדַהּ וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וְיִסְפְּדוּנּוּ בּוֹ. לְכִרְבָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ. לְחַיִּים. וְיִבְדְּכֵר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. הוּם וְחַנּוּנֵי וְרַחֲמֵי

את Potomku Davida, služeb-
níka Svého, brzy popřej
vzrůstu a roh (sílu) jeho po-
zdvihni pomocí Svou; neboť
pomocí Tvé očekáváme každého
dne. Pochválen budiž, Hospo-
dine, Jenž dává vyrůsti rohu
spásy!

שמע Slyš hlas náš, Hospo-
dine, Bože náš, ustrni se a
smiluj se nad námi, a přijmi
v milosrdenství a zalíbení
moulitbu naši, neboť Ty,
Všemohoucí! slyšíš modlitby
a prosby. Od obličje Svého,
králi náš, na prázdno nenech
nás odejít, neboť Ty, slyšíš
modlitbu lidu Svého Israel-

budu uprostřed něho. Po-
chválen budiž, Hospodine, Jenž
potěšuje Sion a zbuduje Jeru-
salem!

(V postní dny říká se při Mincha.)

* Vyslyš nás, Hospo-
dine, vyslyš nás v den postu
našeho, neboť v soužení veli-
kém jsme. Nepřihlížej k na-
šemu bezpráví, neskrývej tvář
Své před námi a neodvracuj
se od prosby naší! Budiž
blizký modlitbě naší; budiž
milost Tvá naší útěchou!
Dříve než volati budeme k
Tobě, vyslyš nás podle slova,
jež zní (Jzaiás 65, 24.): „A
stane se, dříve než volati
budou, Já odpovím; ještě
mluviti budou, a Já vyslyším!“
Neboť Ty, Hospodine, jsi to,
Jenž vyslyšá v době soužení,
vysvobozuje a zachraňuje v
každou dobu soužení a tísně.

את-צמח ירוך ענבך
מהרה תצמיח. וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך
קרנו כל-היום. כרוך אתה
י מצמיח קרן ישועה;

שמע קולנו יי אלהינו הים
ורחם עלינו. וקבל ברחמים
וברצון את-תפלתנו. כי אל
שומע תפלות ותחנונים
אתה. ומלפניך מלפני ריכם
אל-תשיבנו. כי אתה שומע

אתה בתוכה: כרוך אתה יי
מגדם ציון ובונה ירושלים;

את צמח

* ענני יי ענני. ביום צום
תעניתנו. כי בצרה גדולה
אנחנו. אל-תפן אל-רשענו ואל
תסתר פניך מפנינו. ואל-תתעלם
מתחנונו. הירח נא קרוב
לישועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו.
טרם נקרא אליך. ענני. כדבר
שנאמר והיה טרם יקראו ואני
אענה. עוד הם מדברים ואני
אשמע: כי אתה יי העונה בעת
צרה. פודה ומציל בקל-עת
צרה וצנקה: כי אתה יי

důvěřujeme. Pochválen budiž,
Hospodine, Jenž jsi podporou
a důvěrou spravedlivým!

A do Jerusaléma,
města Svého, v milosrdenství
se navrať a přebývej v něm,
jak Jsi připověděl; a zbuduj
je co nejdříve za našich dnů
jako stavbu věčnou, a trůn
Davidův brzy v něm upevni!
Pochválen budiž, Hospodine,
Jenž zbuduješ Jerusaleém!

* V pamětní den zkázy Jerusaléma říká se v modlitbě Mincha toto :

נחם Potěš, Hospodine, Bože
náš, truchlíci Siona a tru-
chlíci Jerusaléma, potěš město
truchlíci a zpuštěné, snížené
a zpustlé, jež truchlí nad
ztrátou svých dětí, jež zpuště-
no jest ve všech obydlích,
sníženo ve slávě své a zpustlé
bez obyvatele. A sedí s hlavou
zahalenou jako žena neplodná,
jež neměla děti; vyplenili je
legie, zabrali je modloslužeb-
níci, vydali Tvůj lid Israelský
meči, pobili svévolně pobožné
Nejvyššího. Proto Sion hoře
pláče, a Jerusaleém povznáší
hlasu svého: Srdce moje, srdce
moje pláče nad zabitými, nitro
moje, nitro moje kvílí nad
zabitými! Ano, Ty Hospodine,
v ohni jsi je zničil, avšak v
ohni Ty časem je zbuduješ,
jakož psáno jest: A Já budu
jemu — praví Hospodin —
zdi ohnivou vůkol, a slávou

בטחנו. כרוך אתה יי משוען
ומבטח לצדיקים;

ולירושלים עירך ברחמים
תשוב. ותשכון בתוכה
כאשר דברת. ובנה אותה
בקרוב בימינו כגון עולם.
וכסא דוד מהרה לתוכה
תבין. כרוך אתה יי בונה
ירושלים;

* נחם יי אלהינו את-אבלי
ציון. ואת אבלי ירושלים. ואת
העיר האבלה ותחרבה ותבויה
והשוממה. האבלה מפלי בניה.
ותחרבה ממעונותיה. ותבויה
מקבורה. והשוממה מאין יושב.
והיא יושבת ראשה הפוי כאשה
עקרה שלא ילדה. ויבלעוה
לגיזנות. ויירשוה עובדי זרים.
ויטילו את-עמך ישראל לקרב.
ויתרגו בודון חסידי עליון. על-
כן ציון פמר תבכה. וירושלים
תתן קולה. לפי לפי על חלליהם
מצי מעי על חלליהם. כי אתה
יי באש הצמה. ובאש אתה עתיד
לבנותה. כאמור ואני אתהדה לה
נאם יי חומת אש סביב. ולקבוע

budiž, Hospodine, Jenž shromazduje rozptýlené lidu Svého Israelského!

Dasad nám soudce naše jako dřive a rádce naše jako z počátku, a odvrat od nás zármutek a vzdychání, a panuj nad námi Ty, Hospodine, sám jediný v milosti a milosrdenství a ospravedlni nás při soudu. Pochválen budiž, Hospodine, králi, Jenž miluje spravedlnost a soud!

(V deset dnů pokání: „Králi soudu!“)

A pomlouváčům at nekyne naděje, a všickni pachatelé bezpráví jak okamžik at pominou, a všickni at brzy jsou vyhubeni. A svévolné brzy podvrat a zničí a svrhni a pokor brzy za našich dnů. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž ničí nepřátele a pokoruje svévolné!

Nad spravedlivými a pobožnými a nad staršími lidu Svého, domu Israele, a nade zbytkem učenců jejich a nad cizinci zbožnými a nad námi kéž pohne se milosrdenství Tvé, Hospodine, Bože náš! Dejž odměnu dobrou všem, kteří důvěrují ve jméno Tvé v pravdě, a uděl účast nám s nimi na věky, abychom zahnaneni nebyli, neboť v Tebe

בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקְבִּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל!

הַשִּׁבְיָה שִׁפְטֵינוּ כְּבִרְאשֵׁינָה
וְיִצְעֵנוּ כְּבִתְחִלַּת הַיּוֹם מְמִנּוּ
וְגו' וְאַנְחָה. וּמְלֹאךְ עֲלֵינוּ אַתָּה
יי בְּרוּךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצִדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְלֹאךְ אוֹתֵיב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט:
(בעיני הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט)

וְלִמְלֹאשֵׁינִים אֵל-תְּהִי תִקְוָה.
וְכָל-עוֹשֵׂי רָשָׁעָה פְּרִיעַ
יֵאבְדוּ. וְכָל-מְהַרְהֵ יִפְתּוּ.
וְהַגִּידִים מְהֵרָה תַעֲקֹר וְיִשְׁבְּרוּ
וְתִמְנוּ וְתִכְנִיעַ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר
אֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ יְדֵים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים
וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וְעַל פְּלִיטֵי סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל
גִּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל־נוֹ יְהוֹמוֹ
וְחַמִּיד יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל-הַפּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמְתָּ. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
לְעוֹלָם. וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי-בָדַד

מִתְהַפְּתֵנוּ. הֲיִה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ.
מִכֶּם נִקְרָא אֱלֹהֵי עַגְנוֹ. כִּדְבַר שְׁנַאֲמַר וְהָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ וְנֹאנֵי
אֲעֲנֶה עוֹד הֵם | מִדְּבָרִים וְנֹאנֵי אֲשַׁמְעֶ: כִּי אַתָּה יי הַעֲנֵה בְּעַת
צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַעֲנֵה
בְּעַת צָרָה:

Uzdrav nás, Hospodine, a budeme uzdraveni; pomoz nám, a bude nám spomoženo; nebo chlouba naše Jsi! A přivod uzdravení úplné na všechny rány naše; neboť, všemohoucí králi, lékařem věrným a milosrdným Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž uzdravuje nemocné lidu Svého Israelského!

Požehnej nám, Hospodine, Bože náš, rok tento, a všeliké druhy plodu jeho ku blahu a dej požehnání (od 3. nebo 4. prosince až do pasah: a dej rosy a deště ku požehnaní) na povrch země a nasyt nás z dobroty Své, a žehnej roku našemu, jako rokům nejlepší! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž žehná rokům!

Dej zavzněti pozounu velikému k osvobození našemu, a pozdvihni prapor ku shromáždění vyhnanců našich, a shromáždi nás vespolek ode čtyř končin země. Pochválen

רְפָאֵנוּ יי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנוֹשְׁעֵה. כִּי תִהְיֶה לָנוּ אַתָּה
וְהַעֲלֵה רִפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-
מִבּוֹתֵינוּ. * כִּי אֵל מְלֹאךְ רוֹפֵא
נִאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי רוֹפֵא הוֹרֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-
הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל-מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרַכָּה
(v zimě v řin ml a mžur l b r d e)
פְּגִי תֵאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ.
וּבְרוּךְ שְׁנֵתָנוּ כְּשֵׁנִים חַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל |
לְחִירוֹתֵנוּ. וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלָיֵתֵנוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע

Zde vložit lze následující modlitbu za nemocného.
Budiž vůle Tvá, Hospodine, * יהי רצון מלפניך יי אלתי ואלתי אבותי שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף להחולה (פ"ט) בתוך שאר חולי ישראל!

jméno Tvé jest svaté, a svatí každého dne velebí Tebe, Sěla. Pochválen budiž, Hospodine, Bože svatý!

קדושה וקדושים
בכל יום ויום
שכלה ברוך אתה
ישראל הקדוש
(כע"ת המלך הקדוש):

(V deset dní pokání: Králi svatý!)

Ty oblažuješ zeměsyna poznáním a učíš člověka důmyslu. Oblaž nás z milosti Svě poznáním, důmyslem a rozumem! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž oblažuje poznáním!

אתה הוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת.
וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּיגִינָה. הֲנֵנּוּ
מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הוֹנֵן הַדַּעַת:
הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ.
וְקַרְבֵנו מִלִּצְנוּתְךָ.
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הוֹנֵן
בְּתַשׁוּבָה:

Navrat nás, Otče náš, k učení Svěmu, a přiblíž nás, králi náš, ke službě Svě u uved nás opět v pokání úplném k Sobě. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž má zalíbení v pokání!

Odpust nám, Otče náš, neb hřešili jsme; promiň nám, králi náš, neb jsme se provinili; neboť Ty promiňš a odpouštíš. Pochválen budiž, Hospodine, Milostivý, Jenž častokrát odpouští!

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי הִטְאָנוּ.
מִחַר לָנוּ מִלִּצְנוּתְךָ כִּי פָשַׁעְנוּ.
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵת אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי חַנוּן הַמִּרְבֵּה לְסֻלּוֹת.
רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבֵךְ
רִיבֵנוּ. וּנְגַאֲלֵנוּ מִהַרָּה לְמַעַן
שִׂמְךָ. כִּי גוֹאֵל חֲזַק אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי גוֹאֵל יִשְׂרָאֵל!

O shlédni na bídu naši a veď náš spor, a vykup nás brzy pro jméno Svě; neboť vykupitel mocný Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, vykupiteli Israele!

V postní dny říká kantor ráno a večer zde modlitbu
עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם מַעֲנֵינֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֻחֵנוּ.
אֶל־מִסְכָּן אֶל־דֹּשְׁעָנוּ. וְאֶל־מִסְכָּר פְּגִיעַ מְנוּהָ. וְאֶל־תַּתְעֵלָם!

(V deset dní pokání):
Kdo jest jako Ty, Otče milosrdenství, Jenž pamatuje na tvory Svě životem v milosrdenství?
A věrohodný Jsi, že oživíš mrtvé, Pochválen budiž, Hospodine, Jenž oživuje mrtvé!

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להתחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמוך

Ty jsi svatý a

Keduša při opakování modlitby Semone-Esre kantorem.

Posvětime jméno Tvé na tom světě, jako světi je i nebesich nabore, jakož psáno jest rukou proroka Tvého (Izaiáš, kap. 6. 3): „A volal jeden k druhému říká: „

חזו נקדש את שמוך בעולם. כלשם שמקדישים אותו בשמי מרום. בכתוב על־יד נביאך. וקרא זה אל־זה ואמר: קיח קדוש קדוש קדוש יי עבאזות מרא ברה־ארינ בבורו:

(Obec a kantor:) Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zastupův, pna jest všechna země slávy Jeho!

חזו לעמתם ברוך יאמרו:

A ti naproti nim: „Pochválen budiž! pro-nášeji.

קיח ברוך כבוד יי ממחומי:

(Obec a kantor:) Pochválena budiž velebnost Hospodinovala na každém místě!

חזו ובדברי קדשך כתוב לאמר:

A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto: (Obec a kantor:) Kralovati bude Hospodin na věky: Bůh Tvůj, Sione, od pokolení do pokolení. Halelujah!

קיח ימרוך יי לעולם אל־תך ציון לדר ודר תלליה:

Od pokolení do pokolení hlásati budeme velikost Tvou, a po věčné časy Tvou svatost posvětime, a chvála Tvá, Bože náš, z úst našich nevyminí na věky věkův; nebo všemohoucí král, veliký a svatý Jsi. Pochválen budiž, Hospodine, Bože svatý!

חזו לדור ודור נגיד גדלה ורגעה נצחים קדשתך נקדיש. ושכחה אל־הינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל־מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(V deset dní pokání: Králi svatý!)

(כע"ת המלך הקדוש)

(V deset dní pokání:)

זכרנו (Pomni na nás živote, ó králi! Jenž zalíbení máš v životě; zapíš nás do knihy života pro Sebe samého, Bože života!)

מלך Králi, spomocníku, ochránce (a štíte! Pochválen budiž, Hospodine, štíte Abrahamův!

אתה Ty jsi ^{אלהינו} na věky, ó Pane! oživuješ mrtvé, Tys nesmírný / v pomoci.

(V zimě se doloží:)

משיב (Jenž dává větru váti a přivádí dést.)

מכלכל Jenž zachovává živé / v milosti, oživuje mrtvé / v milosrdenství hojném, podpírá klesající a uzdravuje nemocné, uvolňuje spoutané a splní přípověď Svou / dřímajícím v prachu, Kdo jest jako Ty, Pane / mocných činů? a kdo rovná se Tobě, ó králi, Jenž usmreuje / a oživuje / a vzejtí dává spasení?

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים.
זכתבנו בספר החיים. למעןך
אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע
וימגן ברוד אתה
מגן אברהם

אתה גבור לעולם
אדני מתייה מתים
אתה רב להושיע

(משיב הרוח ומזריד הגשם:)

מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים
רבים סימך נופלים
ורופא חולים ומתיר
אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר
מייבמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח
ישועה

שירה Píseň novou zapěli vykoupení jménu Tvému na břehu mořském; jednomyslně všickni děkovali a holdovali Tobě a pravili:

„Hospodin kralovati bude na věky věků!“

צור Skálo Israele! Povstaniž ku pomoci Israele, a vysvobod' Judu a Israele! Vykupitel náš — Hospodin zástupův jest jméno Jeho, Svatý Israelský! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž vykoupil Israele!

Pane, rety mé otevři by ústa má hlásala slávu Tvou.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš / a Bože našich otcův, Bože Abrahamův, Bože Izákův a Bože Jakobův, Bože veliký, mocný a hrozný, Bože Nejvyšší, Jenž prokazuje milosrdenství do-brotivá / a jest Pánem všeho; Jenž pamětliv jest pobožnosti otcův a přivede potomkům jejich pro jméno Své / v lásce.

שירה חדשה שפחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם הדוד והמליכו ואמרו:

וימלךך לעולם ועד:
צור ישראל קומה בעזרת

ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל. גאלנו וי צבאות שמו קדוש ישראל ברוד אתה וי גאל ישראל:

למחן כי שם וי אקרא רבו קול לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוד אתה וי
אלהינו ואלהי
אבותינו יהו אברהם
אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים
טובים וקנה הכל
וזכר חסדי אבות
וימכילנו ואל לבני
בניהם למען שמו
באהבה

jest přikázání Tvých, a zákon Tvůj a slovo Tvé připustí k srdci! Jest pravda, Ty jsi Pán lidu Svému a král silný k provedení sporu jejich. Jest pravda, Ty jsi první, a Ty poslední, a kromě Tebe nemáme krále, vykupitele a ochránce. Z Egypta Jsi nás vykoupil, Hospodine, Bože náš, a z domu poroby Jsi nás vysvobodil; všechny prvorozené jejich Jsi pobil, a Svého prvorozeného Jsi vykoupil, Rudé moře Jsi rozdělil, svévolné potopil a miláčky převedl; i pokryly vody nepřátele jejich, ani jednoho z nich nezůstalo. Proto velebili milovaní a vyvyšovali Všemohoucího, a věnovali miláckové písně, zpěvy a pochvaly, blahoslavení a díky králi, Bohu živému a trvajícimu, Jenž vysoký a vznešený, veliký a hrozný jest, Jenž ponizuje pyšné a povyšuje ponížené, vyvodí spoutané a vysvobozuje potlačené, pomáhá chudým a vyslychá lid Svůj, když modlí se k Němu. Sláva budiž Bohu Nejvyššímu, pochválen budiž a věleben! Možíš a synové Izraelští Tobě zapělí píseň v radosti veliké, a pravili všickni:

מי Kdo jest jako Ty mezi mocnými, Hospodine? kdo jest jako Ty, proslaven svatostí, hrozný ve chvále, tvůrce divů?

שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתִזְכְּרֶנּוּ
וְתִזְכְּרֶנּוּ יְשִׁים עַל לְבוֹ: אַמֶּת אַתָּה
הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמְלֹךְ גִּבּוֹר
לְרִיב רִיבָם: אַמֶּת אַתָּה הוּא
רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן הוּא אֲחֲרוֹן
וּמְבַלְעֵדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ נוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּתֵי עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
כֹּל-בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָּ וּבְכוֹרֶךָ
גְּאֻלְתָּ וְיָם סוּף פָּקַעְתָּ. וְיָדִים
טַבַּעְתָּ. וְיָדִידִים הִעַבְרָתָּ. וְיָכַפּוּ
מַיִם צְרִיחָם אַחַד מֵהֶם לֹא נִזְתַּר:
עַל זֹאת שָׁבַחוּ אֱהֹרָבִים וְרוֹמְמוֹ
אֵל וְנִתְּנוּ יָדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחְוּהוּ בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוּת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רֵם וְנִשְׂא.
גָּדוֹל וְנִנְרָא. מִשְׁפִּיל גְּאִים.
וּמִבְּתֵי שָׁפְלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
וּפּוֹדָה עֲגֻנִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנָה
לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוּעָם אֱלֹו: תְּהַלּוֹת
לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבַרְךָ
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּקֹלִם:

מי כְּמִכָּה בְּאֵלִים יי. מי
כְּמִכָּה נְאֻדָּר בְּפִקְדָשׁ. נוֹרָא
תְּהַלּוֹת עִשָׂה-פְּקָא:

אמת Pravdivé a stálé, pevné a trvající, přímé a věrohodné, milostné a prozkošné, příjemné a líbezné, vznešené a mocné, osvědčené a vítané, dobré a krásné jest slovo to pro nás na věky věkův. Jest pravda, Bůh světa jest králem naším, skála Jakobova štítem spasení našeho. Od pokolení do pokolení On trvá, a jméno Jeho trvá, a trůn Jeho jest pevný, a vláda Jeho i věrnost Jeho na věky trvajících. — A slova Jeho jsou živá a trvajících, věrohodná a příjemná navždy a do věčných věků, jak pro naše otce tak pro nás, pro naše děti a pro naše pokolení a pro všechna pokolení potomstva Israele, služebníky Tvé.

על Pro první i pro nejpolešnější jest to slovo dobrým a trvajícím na věky věků — pravdou a věrou, zákonem, jenž se nemění. Pravda jest, že Ty jsi, Hospodine, Bůh náš a Bůh otců našich, král náš, král otců našich, vykupitel náš, vykupitel otců našich, stvořitel náš, skála spasení našeho, vysvoboditel náš a ochránce náš, od věčnosti jest jméno Tvé, není Boha kromě Tebe!

עזרת Pomoci našich otců Tys byl od věčnosti, štítem a ochráncem jejich dětem po nich v každém pokolení. Na výsosti světa jest sídlo Tvé, a právo Tvé a spravedlnost Tvá sahají až ke koncům země. Blaze člověku, jenž poslušen

אַמֶּת וְיִצִיב וְנִכּוֹן וְקַיִם וְיִשְׁמַע
וְנִשְׁמַע וְאֱהֹוִב וְהִבִּיב וְנִחְמַד
וְנִעִים וְנוֹדֵר וְנֹאדִיר. וּמִתְקַנֵּן
וּמְקַפֵּל וְטוֹב וְיִסָּח הַדְּבָר הַזֶּה
עֲדֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַמֶּת אֱלֹהֵי
עוֹלָם מְלַכְנוּ צִוֵּר יַעֲקֹב מִגֵּן
יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר נְדוּר הוּא קַיִם
וְשִׁמּוֹ קַיִם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמְלִכּוֹתוֹ
וְאַמּוּנָתוֹ לְעַד קַיִמָת: וְדְבָרָיו
חַיִּים וְקַיִמִים נִאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: * עַל
אַבּוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת יִרְעֵ
יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

על הראשונים ועל האחרונים
דְּבָר טוֹב וְקַיִם לְעוֹלָם וָעֶד:
אַמֶּת וְאַמּוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר:
אַמֶּת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַכְנוּ מֶלֶךְ
אַבּוֹתֵינוּ. נוֹאֵלְנוּ נוֹאֵל אַבּוֹתֵינוּ.
יִצְרָנוּ צִוֵּר יִשׁוּעָתָנוּ. פוֹדְנוּ
וּמוֹצִילָנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ. אֵין
אֱלֹהִים זוּלָתָךְ:

עזרת אבותינו ואתה הוא
מעולם מגן ומושיע לבניהם
אתהיהם בכל-דור ודור: ברום
עולם מושבך ומשפטיה וצדקתך
עד אפסי ארץ: אשרי איש

*) Zde políbí se třepeň a vypustí se z ruky.

elským a rci jim, at' sdělají sobě třepeň na koncích oděvů svých pro pokolení svá, a necht' připojí ku třepeň na každém konci sňurku blan-kytnou. I bude vám třepeň k tomu, aby-
ste hledíce na ně pa-matovali se na všechna přikázání Hospodino-
va a činili je, a ne-pouštěli se podle srdce svého a podle očí svých, kterých vy tak rádi následu-jete. Abyste pamato-
vali a činili všechna přikázání má a byli svatí Bohu svému. Já jsem Hospodin, Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás ze země Egyptské, abych vám byl Bohem. Já jsem Hospodin, Bůh váš!

אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם
ציצת על לבנ פי
בגדיהם לדורתם
ונתנו על ציצת
הכנה פתיל תכלת
והיה לכם לציצת
וראתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה
ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם
למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי
והייתם קדשים
לאלהיכם אני יהוה
אליהם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

trvajícimu, písně zpívají a chvalozpěvy pronášejí. Neboť On sám jediný koná mocné skutky, tvoří nové věci, jest Pánem války, rozsévá simě spravedlnosti, dává vzejítí spasení, přivodí uzdravení, jest hrozný ve chvále, Pánem zázraků, Jenž obnovuje v dobro-tivosti Své každým dnem stále dílo počátku, jakož pra-veno: „(Děkujte) Tomu, Jenž stvořil světla veliká; nebo věčně trvá milost Jeho!“ — Světlo nové nad Sionem nech zářiti, abychom účastni byli my všichni brzy světla jeho. Pochválen buď, Hospodine, Tvůrce světél!

Láskou neskona-lou miloval Jsi nás, Hospodine, Bože náš, slitováním velikým a nezměrným slitoval Jsi se nad námi. Otče náš, králi náš, pro otce naše, kteří důvěřovali v Tebe a jež naučil Jsi záko-nům života, i nám buď milo-stiv a pouč nás! Otče náš, Otče všeslitovný, milosrdný, smiluj se nad námi a dej nám v srdce, bychom porozuměli a pocho-pili, poslouchali, učili se a vyučovali, ostříhali a vykoná-
vali a zachovávali všechna slova učení zákona Tvého, v lásce. Osvětli oči naše v učení Svém a dejž, aby se při-
držovalo srdce naše příkazů

יאמרו ותשבחות ישמיעו.
כי הוא לבדו פועל גבורות.
עשה חדשות. בעל מלחמות
זורע צדקות מצמיח
ישועות. בורא רפואות. נושא
תהלות ארון הנבואות.
המחדש בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית:
כאמור לעשה אורים גדולים
כי לעולם חסדו: אור חדש על
ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה
לאורו. ברוך אתה יי יוצר
המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי
אלהינו תמלא גדולה ויתרה
תמלת עלינו: אבינו מלכנו
בעבור אבותינו שפטחו בך.
ותלמדם חקי חיים. כן תחננו
ותלמדנו: אבינו האב
הרחמן. הרחם רחם עלינו
ותן בלבנו להבין ולהשכיל.
לשמוע דלמוד וללמד.
לשמור ולעשות. ולקיים את
כל דברי תלמוד תורתך
באהבה: והאר עינינו

otvírají ústa svá v posvátnosti a čistotě, s písní a zpěvem, a chválí a velebí a blahosláví a vynášejí a světí a holdující opěvují. —

Jméno Všemohoucího, krále velikého, silného a hrozného, Jenž svatý jest. — A všickni berou na sebe jho vlády nebeské — jeden od druhého — a dávají svolení jeden druhému, světiti Tvůrce svého v pobožné mysli, řečí skvělou a lahodnou; s posvěcením všickni jednomyslně počínají a volají v uctivosti:

קדוש Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupův; plna jest všecka země slávy Jeho!

והאופנים A Ofanim a Chajot svatí hlukem velikým vznášejí se naproti Serafinům; jim naproti velebí a volají!

ברוך Pochválena budiž velebnost Hospodinova na každém místě!

לאל Všemohoucímu — pochválen budiž — líbezné zvuky věnují; králi, Bohu živému a

את-פיהם בקדושה ובטהרה
בשירה ובזמרה ומברכים
ומשבחים ומשפארים
ומעריצים ומקדישים
וממליכים

את-שם האל המלך
הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא. וקדם מקבלים עליהם
על מלכות שמים זה מזה.
ונותנים רשות זה לזה
להקדיש ליוצרים בנחת רוח
בשפה ברורה ובנעימה.
קדושה כלם כאחד עונים
ואומרים ביראה.

קדוש | קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל-הארץ
בבורו:

והאופנים והחיות הקדש
ברעש גדור מתנשאים
לעמרת שרפים. לעמתם |
משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי
ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו.
למדך אל חי וקרוב ומירות

slaven a povýšen ode dnů věčnosti. Bože světa, v milosrdenství Svém velikém smiluj se nad námi! Pane síly naší, skálo hradby naší, štíte spasení našeho, záštitou budiž nám! Všemohoucí — pochválen budiž, veliký v důmyslu, upravil a utvořil paprsky sluneční. Dobrotivý způsobil slávu jménu Svému; světla rozestavil kol moci Své. — Vůdcevé zástupů Jeho jsou posvátní, povznášejí Všemohoucího; stále vypravují slávu Boha i svatost Jeho. Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, pro výbornost díla rukou Svých; a pro světla jasná, jež stvořil Jsi, oslavují Tebe. Séla.

Pochválen budiž, skálo naše, králi náš a vykupiteli náš, Jenž stvořil svaté (anděle)! — velebeno budiž jméno Tvé na věky, králi náš, Jenž utvořil služebné (anděle), a Jehož služebníci všickni stojí na výsosti světa a hlásají v uctivosti, jednomyslně, hlasitě, slova Boha živého a krále světa. Všickni jsou líbezní, všickni vyvolení, všickni rekovní, a všickni vykonávají v bázni a uctivosti vůli stvořitele svého; a všickni

והמפארי והמתנשא מימות
עולם: אלהי עולם ברחמיך
הרבים רחם עלינו. אדון עוננו.
צור משגבנו. מגן ישענו.
משגב בערנו: אל ברוך גדול
דעה. הכין ופעל זרתי
תפה. טוב יצר כבוד לשמו:
מאורות נתן סביבות עזו.
פנות לצבאו קדושים רוממי
שדי. תמיד מספרים כבוד-
אל וקדשותו: תתברך יי
אלהינו על-שבח מעשה
ידיך. ועל-מאורי אור
שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו
ונאלנו בורא קדושים.
ישתבח שמך לעד מלכנו.
יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום
עולם ומשמיעים ביראה יחד
בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים
כלם ברורים כלם גבורים
וקלם עשים באימה וביראה
רצון קונם. וכלם פותחים

בְּרַבְּתָא וְשִׁירָתָא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא וְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן:

(Kantor) Chvalte Ho-
spodina, všemi chváleného!

(Obec) Pochválen bu-
diž Hospodin, všemi chválený,
na věky věků!

Pochválen buď, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž způsobil světlo a stvořil
tmu, činí mír a tvoří všecko.

Jenž skytá světlo
zemi a bydlícím na ní v milo-
srdenství, a v dobrotivosti Své
obnovuje každým dnem stále
dílo počátku. Jak četná jsou
díla Tvá, Hospodine: všecka
v moudrosti učinil Jsi; plna
jest země statků Tvých! Ó
králi, Jenž jsi vznešený sám
jediný ode dávná, veleben a

חזן * בְּרַבְּנוּ אֱתֵי יְיָ הַמְּבַרֵּךְ
קטל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֵׁךְ
עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַמְּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים עֲלֶיהָ
בְּרַחֲמִים. וְכַסּוּנוֹ מִחַדָּשׁ
בְּנֵלֵי-יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה-
בְּרָאשִׁית: מִהַרְבּוֹ מַעֲשֵׂיךְ
יְיָ בְּנֵלָם בְּהַקְדָּמָה עֲשֵׂיתָ.
מִלְּאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמְּלַךְ
הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאִז הַמְּשַׁבַּח

(Když kantor zpívá
briko, říká obec

*) יְתַבַּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפְּאֵר
וַיְתַרְוֵם וַיְתַנַּשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל-
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שְׂדוּת רֵאשׁוֹן הוּא
אֶחָרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים:
סֹלֵד לְרַבֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ
וְעֲלִזוֹ לְבָגְנוֹ: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל-
כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבַרֵךְ מַעֲמָה וָעֶד-עוֹלָם:

וּבַתּוֹרַתְךָ כְּתוּב לֹאמַר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
jest psáno takto: Slyš, Israeli,
Hospodin jest Bůh náš, Ho-
spodin jest jediný!

(O sabatu a svátcích začíná se zde
str. 162.)

Velebeno buď
jméno Tvé na věky, králi
náš, všemohoucí vladaři,
veliký a svatý na nebi a
na zemi! Nebo Tobě sluší,
Hospodine, Bože náš, a
Bože našich otců, píseň
a blahoslavení, chvalo-
zpěv a oslava, moc a
panování, vítězství, veli-
kost a síla, sláva a ve-
lebnost, svatost a vláda,
žehbání a díky od ny-
nějška až na věky! Po-
chválen buď, Hospo-
dine, všemohoucí králi,
veliký ve chvále, vše-
mocný v díky, Pane zá-
zraků, Jenž zalíbení má
v písních oslavy, králi
všemohoucí, žijící na věky!

יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹךְ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ.
הָאֵל הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. כִּי לְךָ נֵאֶה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה
עִז וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה
וּגְבוּרָה תַהֲלָה וְתִפְאֳרָת
קְדוּשָׁה וּמְלֹכוּת. בְּרַבְּוֹת
וְהוֹדָאוֹת מַעֲמָה וָעֶד עוֹלָם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
כְּתוּבָה אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֶחָדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַבוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל אֵל
הָעוֹקְמִים:

Kdo se nemodlí s Minjan, začíná zde

יְתַגְדַּל וַיְתַקְדַּשׁ שְׁמוֹת רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא בְּרַעוּתָהּ וַיְמַלֵּךְ
מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יהא שְׂבִיחָה רַבָּא מְבַרֵךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:
יְתַבַּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפְּאֵר וַיְתַרְוֵם וַיְתַנַּשֵּׂא וַיְתַהַדֵּר וַיְתַעַלֵּךְ
וַיְתַהַלֵּךְ שְׂבִיחָה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא (בְּעֵשִׂית וְלְעֵלְמָא) מִן כָּל

plývají se všickni obyvatelé K a n a n e j š t í. Připadne na ně strach a hrůza; pro velikost ramene Tvého umlknou jako kámen, až přejde lid Tvůj, Hospodine; až přejde lid tento, který Jsi získal. Uvedeš je a vstěpíš je na horu dědictví Svého, na místo, jež sídlem Svým Jsi učinil, Hospodine! kde svatyni, Pane, upravily ruce Tvé. Hospodin kralovati bude na věky věků! Hospodin kralovati bude na věky věků! Neboť Hospodinovo jest království, a On panuje nad národy. A vstoupí vysvoboditelé na horu Sionskou, aby soudili horu Ezau, a bude Hospodinovo království; i bude Hospodin králem nade vší zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné!

נִמְנוּ כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן
 תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה
 וּפְחַד בְּגֹדל זְרוּעֶךָ
 יִדְמוּ כָאֶבֶן עֵדֶי
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עֵדֶי
 יַעֲבֹר עִמָּךְ קִנְיֹתָ
 תִּבְנֶה אֱמוֹתָ וְתַפְלְעֵמוֹ
 בְּהַר נְחֻלְתֶּךָ מִכּוֹן
 לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַת יְהוָה
 מִקִּדְשׁ אֲדֹנָי פּוֹנֵנּוּ
 יִדְמוּ יְיָ מִלְּאֵלֵי
 לְעֵלְמָ וְעַד יְיָ מִלְּאֵלֵי
 לְעֵלְמָ וְעַד יְיָ לֵי
 הַפְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל
 בְּנֹוֹם וְעֵלּוֹ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵ אֶת־
 הַר עֵשׂוֹ וְהִיטָה לֵי
 הַמְּלוֹכָה וְהִיטָה יְיָ
 לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְיָ
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד

propasti uprostřed moře. Pravit nepřítel: Střhati budu, dohoním, rozdělím kořist', nasytí se jimi duše má, vytasím meč svůj, zahladí je ruka má! — Povanul Jsi dechem Svým — přikrylo je moře, zapadli jak olovo do proudů mocných. Kdo jest jako Ty mezi mocnými, Hospodine? kdo jest jako Ty, proslaven svatostí, hrozný ve chvále, tvůrce divů? — Vztáhl Jsi pravici Svou — pohltila je země. Provázíš milostí Svou lid tento, který Jsi vykoupil, — vedeš ho mocí Svou k příbytku svatosti Své. Slyší to národové — a chvějí se; — úzkost pojala obyvatele Filištinské. I lekají se knížata Idumejská; mocné Moabské — pojíma je strach; roz-

נִזְלִים בְּפִאֵוֹ תְהַמֵּת
 נִלְכָּדִים: אָמַר אֹיֵב
 אֶרְדֵּי אֲשַׁנֵּי אַחֲזֶק
 שְׁלַל תִּמְלֵאמוּ נַפְשִׁי
 אֶרְיֹק חַרְפִּי תוֹרִישְׁמוֹ
 יָדֵי: נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ
 נִסְמָו יָם אֶל־לֵי
 הַעֹפְרֹת הַמַּיִם
 אֲדִירִים: מִי־נִמְנָה
 הָאֱלֹהִים יְהוָה מִי־נִמְנָה
 נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִוְרָא
 תַּהֲלֹת עֲשֵׂה־פִלְא:
 נִשִּׁית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוֹ
 אֶרֶץ: נְהִיֹת בְּחֶסֶדֶךָ
 עִם־יְיָ נֶאֱלֹמֶת נְהֲלֹת
 בְּעֵזֶךָ אֶל־נִוְהַ קִּדְשֶׁךָ:
 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
 הִיל אֶחָד יִשְׁבֵי
 פִּלְשֶׁת: אֹז נִבְהֲלוּ
 אֲדוּמֵי אֱדוֹם אֵילֵי
 מוֹאָב יִלְחָמוּ רַעַד

Hospodinu, neb vysoko se povznesl — koně i jezdec uvrhl do moře! Mé vítězství a oslava jest Hospodin, On byl mé spasení. Ont' jest Bůh můj, slaviti Ho budu; Bůh otce mého — budu Ho vyvyšovati! Hospodin jest Pánem války, „Hospodin“ jest jméno Jeho. Vozy Faraonovy a vojsko jeho uvrhl do moře, a výběr náčelníků jeho ponořen byl v Rudé moře. Propasti přikryly je; sklesli do hlubin jako kámen. Pravice Tvá, Hospodine, proslavena silou, pravice Tvá, Hospodine, poráží nepřítel. U veliké vznešenosti Svě rozdrtil Jsi protivníky Svoje; pustil Jsi hněv Svůj — strávil je jako strniště. A dechem nosu Tvého srazily se vody, stály jako stěna proudy, ztrnuly

לֹא אָמַר אֲשֶׁר־יָדָה לַיהוָה
 מִי־יָעָלָה נִגְלָה סוּסִים
 וַיִּזְבְּלוּ רַמְתָּה נְיָיִם
 עֲצֵי הַחַמַּת יָהּ וַיִּהְיֶי
 לִי לַיְשׁוּעָה יְהּ אֱלֹהֵי
 יִצְחָק אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 נִגְלָה מִמְּנֵהוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵי מִלְחָמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ מִרַכְבֹּת פָּרָעָה
 וַיִּהְיוּ יָרֵךְ נְיָיִם
 וַיִּמְנָח שְׁלֹשִׁי מִבְּעֵי
 נַיִם יְסוּף תַּהֲמַת
 יִבְסִימוּ יָרֵךְ בְּמַצּוֹלֹת
 נַמְוֵי אֲבֹנֵי יִמְיָנֶךָ
 יְהוָה נִגְלָה בְּכַחַ
 יִמְיָנֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ
 אֲיֵיב וְכָרַב נִגְאוֹנֶךָ
 תִּהְרַס קַמְיָךְ תִּשְׁלַח
 חֲדָנֶךָ יֹאכְלֵמוּ בְּקִשׁ
 וְתִרְוַה אֲפִיךָ נִעְרַמוּ
 מַיִם נִצְבּוּ כַּמּוֹנֵךְ

nim, a učinil Jsi Sobě jméno, jakéž tento den jest. A moře rozdělil Jsi před nimi, tak že přešli středem moře po suchu; a stihatele jejich uvrhl Jsi do hlubin, jako kámen do proudů mohutných.

A tak pomohl Hospodin v ten den Israeli z ruky Egypta; a viděl Israel Egyptské mrtvé na břehu mořském; i viděl Israel moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských, i bál se lid Hospodina, a důvěřovali v Hospodina a v Mojžíše, služebníka Jeho.

Tedy zpíval Mojžíš a synové Israelští píseň tuto Hospodinu, a řekli takto: Zpívati budu

וַתַּעֲשֶׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם
 הַיּוֹם וַיִּדְּלֵם בְּקַעַת
 לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ
 בְּתוֹךְ-הַיָּם בַּיַּבְשָׁה
 וְאֲתִירֶךְ פִּי הֵם
 הַשְּׁלַכְתָּ בְּמַצּוֹלֹת
 כַּמּוֹ-אֲבֹנֵי כַּמַּיִם עֲיִיִם
 וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל
 מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְאֵ
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם
 מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם
 וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה
 הַגָּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאֵ
 הָעָם אֶת-יְהוָה
 וַיִּאֲמִינוּ בִּיְהוָה
 וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
 אֲזַיִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ

din Bůh, Jenž jsi vyvolil Abrama a vyvedl ho z Ur-Kasdim, a dal Jsi jemu jméno Abraham. A shledal Jsi srdce jeho věrné před Sebou.

A učinil Jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského a Ferezejského a Jebuzejského a Gergezejského, že dáš ji potomstvu jeho, a stvrdil Jsi slova Svá, nebo spravedlivý jsi Ty. A viděl Jsi bídu našich otců v Egyptě, a nárek jejich slyšel Jsi u Rudého moře. A činil Jsi znamení a zázraky na Faraonovi a na všech služebnících jeho i na všem lidu země jeho; neboť Jsi věděl, že svévolně jednali proti

יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר
בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
וַיִּזְעַק אֹתוֹ מֵאֲוּר
כַּשְׂדִּים. וְשָׁמַתְּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם; וּמָצַאתְּ אֶת־
לְבָבוֹ נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ.
וְכָרוֹת עַמּוֹ הַכְּנַעֲנִית
לְתֵת אֶת־יְרֵמֹ
הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרִזִּי לְתֵת לְיָרְעוּ
וְתַקְּמָם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי
עָדִיךָ אֶתְּהָ: וְיִרְאֵ
אֶת־עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ
כִּי מָצַרְנוּ. וְאֶת־
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־
יַם־סוּף; וַתִּתֵּן אֹתוֹת
וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה
וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־
עַם אֲרָצוֹ כִּי יָדַעְתָּ
כִּי הִזְדוּוּ עֲלֵיהֶם

na nebi a na zemi; Tvá jest, Hospodine, vláda, a Ty jsi povýšen nade všecko jako hlava. A bohatství a čest od Tebe pochází, a Ty panuješ nade vším, a v ruce Tvé jest moc a síla, a v ruce Tvé to jest, zvelebiti a posilniti všecko. A nyní, Bože náš, děkujeme Tobě, a chválíme jméno slávy Tvé. Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, Ty jsi učinil nebe, nebesa nebes i všecken zástup jejich, zemi a vše, co na ní jest, moře i vše, co v nich jest, a Ty obživuješ je všecky, a zástup nebes Tobě se klaní. Ty jsi Hospo-

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ
יְיָ הַמַּלְכוּת
וְהַמְתַנְשָׁא לְכָל
לְרֵאשׁ: וְהָעֵשֶׂר
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
וּבְיָדְךָ כַּחַ וּבְבוֹרָה
וּבְיָדְךָ לְגִדְל וּלְחֵזֶק
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֵינְהֵנוּ לְךָ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרוֹתֶיךָ: אַתָּה הוּא
יְיָ לְבָדְךָ אַתָּה עֹשֵׂת
אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־עַבְדָּאֵם
הָאָרֶץ וְכָל־יְאֲשֶׁר
עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל־
אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה
מְחַיֶּה אֶת־כָּל־עַם.
וְעַבְדְּךָ הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא

te Ho strunami a flét-
nou! Chvalte Ho cym-
bály hlasitými, chvalte
Ho cymbály zvučnými!
Vše, co dech má, chval
Hospodina! Halelujah!

ברוך Pochválen budiž Ho-
spodin na věky! Amen i
Amen. Pochválen budiž Ho-
spodin ze Siona, Jenž sídlí v
Jerusalémě! Halelujah! Po-
chválen budiž Hospodin Bůh,
Bůh Israele, Jenž činí divy
sám, a pochváleno budiž
jméno Jeho slavné na věky;
a naplněna budiž slávou Jeho
všecka země! Amen i Amen.

ויברך I velebil David
Hospodina před očima
celého shromáždění, a
řekl David: Pochválen
budiž, Hospodine, Bože
Israele, otce našeho,
od věčnosti až do věč-
nosti! Tvá jest, Ho-
spodine, velikost a síla
a sláva a vítězství a
velebnost, jakož i všecko

הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעַגְבֵּי: הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעֵי.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

ברוך יי לעולם אמן ואמן:
ברוך יי מציון שבין ירושלים
הללויה: ברוך יי אלהים |
אדני ישראל עשה נפלאות
לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את-
כל הארץ אמן ואמן:

ויברך הויד את-
לעיני כל-הקהל
ויאמר הויד ברוך
אתה יי אלהי ישראל
אבינו מעולם ועד-
עולם: לך יי הגדלה
והגבורה והתפארת
והנצח וההוד כי-כל

stvořitele svého; synové Siona
plesají nad králem svým!
Ať chválí jméno Jeho rejem,
na buben a citeru hrají Jemu!
Neb zalíbení má Hospodin v
lidu Svém, ozdobuje pokorné
spasením. Necht' zajásají po-
božní nad slávou, zaplesají na
loží svém! Velebení Boha
jest v hrdle jejich. a meč
dvousečný v ruce jejich, —
aby vykonali pomstu nad
pohany¹⁾, pokárání národů;
aby spoutali krále jejich
řetězy, a šlechtice jejich pouty
železnými, aby vykonali na
nich právo napsané. Ozdobou
jest všem zbožným Svým.
Halelujah!

Halelujah!
Chvalte Boha ve sva-
tyni Jeho, chvalte Ho
v nebi moci Jeho!
Chvalte Ho pro mocné
skutky Jeho, chvalte
Ho dle nesmírné veli-
kosti Jeho! Chvalte
Ho zvukem pozounu,
chvalte Ho žaltářem
a citerou! Chvalte Ho
bubnem a rejem, chval-

בעשיו בני ציון יגידו
במלכם: יהללו שמו במחול
בתוף וכנור וזמרה-לו: כי
רוצה יי בעמו ויפאר עניים
בישועה: יגידו חסידים
בכבוד ירננו עד-משכבותם:
ורממות אל בגרונם ותרב
פיפות יבדם: לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאמים:
קאסר מקביהם בזקים
ונגבדיהם בכבלי ברזל:
לעשות בהם משפט כתוב
הדרך הוא לכל-חסידיו
הללויה:

כי הללויה | הללו-
אל בקדשו הללויה
ברקיע עזו: הללויה
בגבורתיו. הללויה
כרב גדלו: הללויה
בתקיע שופר.
הללויה בגבל וכנור
הללויה בתוף ומחול

¹⁾ Tento žalm byl asi v čas války složen, proto ten válečný zvuk v něm.

ovocné a všechny cedry;
zvěř a všecken doby-
tek, plazové i ptactvo
okřídlené; králové země
a všickni národové,
knížata a všickni soud-
cové země; mládenci
a panny, starci a
chlapci — necht' chválí
jméno Hospodinovo,
nebo vznešeno jest
jméno Jeho samojedi-
né, velebnost Jeho jest
nad zem i nebe. On
povyšuje roh (sílu)
lidu Svému, chválu
všem zbožným Svým,
synům Israele, lidu
Jemu blízkému. Hale-
lujah!

קמט הללויה | שירו לי
שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל

Halelujah! Zpívejte
Hospodinu píseň novou, chválu
Jeho ve shromáždění zbožných.
Necht' raduje se Israel ze

נְבֻעוֹת עֵץ הַרְיֹוֹכָל-
אֲרָזִים: הַתְּהֵה וְכָל-
בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְעֹפּוֹר
בַּקֶּרֶף: מַלְכֵי-אֲרָץ
וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל-שֹׁפְטֵי אֲרָץ:
בַּחֹרִים וְגַם בְּתוֹלַת
זְקֵנִים עִם נְעָרִים:
יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי
כִּי יִגְשָׁב שָׁמַיָּא
לְבָדוֹ. הוֹדוּ-עַל-
אֲרָץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרַם
קַרְן־לְעַמּוֹ. תְּהַלְלֵה
לְכָל-חַסִּידָיו בְּבֵנֵי
יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ
הַלְלוּיָהּ: *

קמט הללויה | שירו לי
שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל

chvalte Ho, všickni
zástupové Jeho! Chval-
te Ho, slunce a měsíc,
chvalte Ho, všechny
hvězdy světlé! Chvalte
Ho, nebesa nebes, i
vody, kteréž jsou nad
nebesy! Necht' chválí
jméno Hospodinovo,
nebot' On rozkázal, a
byly stvořeny; ustano-
vil je na věky věčné,
zákon dal, a nepře-
kročí ho. Chvalte Ho-
spodina ze země, ne-
tvorové a všechny hlu-
biny! Oheň a krupo-
bití, sníh a mlha, vítr
bouřlivý, jenž vykonává
slovo Jeho; hory a
všecky pahorky, stromy

הַלְלוּהוּ כָּל-
מַדְאָבָיו הַלְלוּהוּ
כָּד-עֲבָאִיו: הַלְלוּהוּ
שָׁמַשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ
כָּל-כּוֹכְבֵי אוֹר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשְּׁמַיִם וְהַמַּיִם:
אֲשֶׁר אָמַר עַל-הַשְּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי
כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָא:
וַיַּעֲמִידֵם קֶדֶם
קְעוֹזָם חֲקֵנֵתוֹ וְרַח
יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת-
יי מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים
וְכָל-תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ
וּבַרַד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר
רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה
דְּבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל-

způsobil hranici tvé pokoj,
jádrem pšenice nasycuje
tě. Sesílá výrok Svůj
zemi, velmi rychle běží
slovo Jeho. Jenž dává
sněh jako vlnu, jinovatku
jako popel sype. Svrhuje
led Svůj v kusech; před
mrazem Jeho — kdož
obstojí? Sesílá slovo Svě
a rozpouští je; dává va-
nouti větru Svému —
rozplynou se ve vodu.
Zvěstuje slova Svá Ja-
kobovi, ustanovení a práva
Svá Israeli. Neučinil tak
každému národu, a práva
— oni jich neznají.¹⁾
Halelujah!

Halelujah!
Chvalte Hospodina z
nebes, chvalte Ho na
výsostech! Chvalte Ho,
všickni andělé Jeho,

¹⁾ Aby se v té příčině od Israele dali ponaučiti (Exod. 19, 6; Deut. 4, 6; Izaiás 2, 3; 61, 6 a n. j. m.) —

בְּבוֹלֵךְ שָׁלוֹם. הַלֵּב
הַפִּיִם יִשְׁכְּבֵי עֵד;
הַשִּׁלַּח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
עַד מֵהַר הַיְרֵוֹן הַבְּרוֹן;
הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר
כַּפֶּסֶד כַּאֲפֹר יִפְזֹר;
מִשְׁלֵי יָד קָרְהוּ
בְּכַתְּוִים. לִפְנֵי קִרְתוֹ
מִי יַעֲמֵד; יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם. יֵשֵׁב
רוּחוֹ וַיְזַדּוּ מַיִם; מִגִּיד
דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב. חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל;
לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל
גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים נִלְ-
יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ;

חֲמֵה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בְּמַרוֹמַיִם;

vznáší pokorné Hospodin,
snižuje bezbožné až k
zemi. Zapějte Hospodinu
píseň díky, hrajte Bohu
našemu na citeře! Jenž
zastírá nebe oblaky, při-
pravuje zemi dešť, činí,
že roste na horách tráva.
Jenž dává dobytku po-
travu jeho, mladým krkav-
cům, kteří volají. Nemá
v síle koně potěšení, ani
v lýtkách muže zalíbení.¹⁾
— Zalíbení má Hospodin
v těch, kteří se Ho bojí,
kteří doufají v milost
Jeho. Vychvaluj, Jerusa-
léme, Hospodina; chval
Boha svého, Sione! Ne-
bot' upevnil závory bran
tvých, požehnal dětem
tvým uprostřed tebe. Jenž

מְעוֹדֵד עֲנֻיִם
מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־
אֶרֶץ; עֲנוּ לַיְיָ בְּתוֹדָה.
זַמְרוּ לַאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר;
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים. הַמְכִיֵן לְאֶרֶץ
מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים
חֲצִיר; נוֹתֵן לְבַהֲמָה
לְחֵמָה. לְבִנֵי עֲרֹב
אֲשֶׁר יִקְרְאוּ; לֹא
בְנִבּוֹרֵת הַסּוֹס יִחְפֶּן.
לֹא בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה; רוּצֶה יְיָ אֶת־
יִרְאָיו אֶת־הַמֵּיחֲדִים
לְחַסְדּוֹ; שֹׂבְחֵי
יְרוּשָׁלַם אֶת־יְיָ הַלְלוּ
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן; כִּי חֲזַק
בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ. בְּרַךְ
בְּנֵיךָ בְּקִרְבְּךָ; הַשֵּׁם

¹⁾ Míněno tím: Netřeba těchto zevnějších prostředků, chce-li Bůh vítězství udělit; a nic nepomohou tyto prostředky, pak-li Bůh nepopřeje vítězství. Nejspolehlivějším prostředkem k vítězství jest „bohabojnost a důvěra v Boha“.

Jakobova ku pomoci své, jehož naděje v Hospodinu, Bohu jeho! Jenž učinil nebe a zemi, moře i vše, co v nich jest; Jenž zachovává věrnost na věky, činí po právu potlačeným, dává chléb hladovým. Hospodin uvolňuje spoutané, Hospodin vidoucími činí slepé, Hospodin pozdvihuje snižených, Hospodin miluje spravedlivé, Hospodin chrání cizince; sirotka a vdovu pozvznáší, ale cestu bezbožných podvrací. Kralovati bude Hospodin na věky, Bůh tvůj, Sione, od pokoření do pokolení. Halelujah!

Chvalte Hospodina, nebo krásné je to, hráti Bohu našemu; nebo líbezná je to; sluší chvalozpěv. Zbuzuje Jerusaleém Hospodin, rozptýlené Israele shromáždí. Uzdravuje zkroutené srdcem, a obvazuje bolesti jejich. Stanoví počet hvězdám, všecky jménem volá. Veliký jest Pán náš a nesmírný v síle, moudrost Jeho nemá míry. Po-

יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שָׁבְרוּ עַל יְיָ
 אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם
 הַשֶּׁמֶר אֲמַת לְעֵינֵיךָ: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָהֶם
 לְרַעֲיָם יְיָ מִתֵּר אֲסוּרִים:
 פָּקַח עֵוְרִים יְיָ וְקָרַ בְּסוּפֹתָם
 יְיָ אֱהָב צַדִּיקִים: שֶׁמֶר
 אֶת־יְגִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה
 יַעֲזֹר וְדָרַךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּת:
 יַמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן
 לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:
 קְמוּ הַלְלוּיָהּ אֲבִי טוֹב
 זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי
 נָעִים נֶאֱוָה תְהַלֵּה:
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נְדַחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנַם: הַרְוֵפֵא
 לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבְשֵׁ
 לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה
 מִסְפָּר לְכוֹכְבִים:
 לְכָל־שְׁמֹת יִקְרָא:
 נְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ:
 לְתַבִּינְתוֹ אֵין מִסְפָּר:

všech cestách Svých. a laskavý ve všech činech Svých. Blízký jest Hospodin všem, kteří Ho vzývají, všem, kteří Ho vzývají v pravdě. Vůli bojících se Jeho činí, a modlitbu jejich slyší a pomáhá jim. Opatruje Hospodin všech, kteří Ho milují, a všecky bezbožné zahubí. Chválu Hospodinovu at' mluví ústa má, a chval všelike tělo jméno Jeho svaté na věky věků! My pak chváliti budeme Boha od nynějška až na věky. Halelujah!

Halelujah! Chval. duše má, Hospodina! Chváliti budu Hospodina, dokud jsem živ, hráti budu Bohu svému, dokud jsem tu. Nedůvěřujte v knížata, v syna lidského, u něhož není spasení. Vychází dech jeho, navrácí se do země své; v ten den mizejí zámysly jeho. Blaze tomu, jenž má Boha

בְּכָל־דְּרָכָיו וְחַסֵּד
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב
 יְיָ לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל־
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְאֵמֶת:
 רַצוֹן יִרְאֵוּ יַעֲשֵׂה
 וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
 אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת־
 כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד:
 תְהַלֵּת יְיָ יִדְבַר־פִּי
 וְיִבְרַךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם
 קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְלֹא־נִחַנוּ נְבִירָה יְיָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ:

קְמוּ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי
 אֱתֵי אֱתְהַלֵּה יְיָ בְּחַיֵּי
 אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֶל־
 תִּבְטְחוּ בְּנְדִיבִים בְּנְדִי־אָדָם
 שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה: תִּצַּח רִחוּ
 יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ כִּי־נִים תְהוּא
 אֲבָרוּ עֲשֵׂת־נְתִיו: אֲשֶׁר־יִשְׁאֵל

nade všechna díla Jeho. Oslavují Tebe, Hospodine, všechna díla Tvá, a zbožní Tvoji chválí Tebe. Slávu království Tvého pronášejí, a o síle Tvé rozmlouvají, aby oznámili synům lidským mocné skutky Jeho a slavnou velebnost království Jeho. Království Tvé jest království všech věků, a panování Tvé po všechna pokolení. Podporuje Hospodin všechny klesající, a pozdvihuje všech snižených. Oči všech k Tobě vzhlížejí, a Ty dáváš jim pokrm jejich časem svým. Otvíráš ruku Svou a nasycuješ vše, co žije, milostí. Spravedlivý jest Hospodin ve

מַעֲשָׂיוּ : יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ וְחַסְדֵיךָ
יְבָרְכוּכָהּ : כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ :
דְּהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים
וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר
וְדוֹר : ¹⁾ (סוּמְךָ יְיָ לְכָל־
הַנְּפִלִים וְזוֹקֵק לְכָל־
הַכַּפּוּפִים : עֵינַי כָּל־
אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת־
יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־
חַי רֵצוֹן : צְדִיק יְיָ

¹⁾ Ježto žalm tento dle abecedy složen jest, ארומטך וכי, "איני" — postrádá se tu verš začínající písmenem "איני". V skutku pokládali za to, že tu jeden verš vypadl, jako : "איני" — což odůvodněno není. Pravdě podobnější jest, že písmeno נון v posledním verši ve slově נְבָרְךָ doplněno jest.

חמה תהלה לדוד Chvalozpěv Davidův.

Vyvyšovati budu Tebe, Bože můj, ó králi! a chváliti jméno Tvé na věky věků. Každý den budu Tě chváliti, a velebiti jméno Tvé na věky věkův. Veliký jest Hospodin a veleben velmi, a velikost Jeho nelze vystihnouti. Od pokolení do pokolení vychvalují díla Tvá, a mocné skutky Tvé zvěstují. O lesku slavné velebnosti Tvé i o věcech Tvých předivných přemýšleti budu. O moci hrózných skutků Tvých at' promlouvají, Tvou velikost já budu vypravovati. Památku hojně dobrotivosti Tvé at' hlásají, a nad spravedlností Tvou plesají. Milostivý a milosrdný jest Hospodin, shovívavý a veliké laskavosti. Dobrotivý jest Hospodin ke všem, a slitování Jeho

קמה תהלה לדוד

אֵרֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי
הַמַּלְכוּת וְאַבְרַרְכָּהּ שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל־
יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלֵלְךָ
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד :
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר :
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
יְגִידוּ : הַדָּר כְּבוֹד
הוֹדְךָ וְדַבְּרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וְעִזּוֹן נֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וְגִדְלֹתֶיךָ
אֲסַפְּרֶנָּה : זְכַר רַב
טוֹבְךָ יִבִיעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ
יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
אָרְךָ אַפִּים וְגִדְלֹתֶיךָ
חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכָל־
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־

Ve všední den následuje tato modlitba ihned po מוֹמֹר לַתּוֹרָה.

יהי כבוד יי לעולם
 ישמח יי במעשיו: יהי
 שם יי מברך מעתה
 ועד-עולם: ממזרח
 שמש עד-מבוא
 מהלל שם יי: רם
 על כל-גוים יי עד
 השמים כבודו: יי
 שמך לעולם יי וברך
 לדר ודר: יי בשמים
 הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ
 ויאמרו בגוים יי מלך:
 יי מלך יי מלך יי מלך
 לעולם ועד: יי מלך
 עולם ועד אבדו גוים
 מארצו: יי הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות
 עמי: רבות

יהי כבוד יי לעולם
 ישמח יי במעשיו: יהי
 שם יי מברך מעתה
 ועד-עולם: ממזרח
 שמש עד-מבוא
 מהלל שם יי: רם
 על כל-גוים יי עד
 השמים כבודו: יי
 שמך לעולם יי וברך
 לדר ודר: יי בשמים
 הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ
 ויאמרו בגוים יי מלך:
 יי מלך יי מלך יי מלך
 לעולם ועד: יי מלך
 עולם ועד אבדו גוים
 מארצו: יי הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות
 עמי: רבות

ky v srdci člověka, ale rada Hospodinova, ta potrvá. Rada Hospodinova na věky trvá, myšlenky srdce Jeho od pokolení do pokolení. Neb On praví — a stane se; On poručí — a stojí to. Nebo vyvolil Hospodin Sion, žádal si ho za sídlo Své. Nebot' Jakoba vyvolil Sobě Hospodin, Israele za vlastnictví Své. Nebot' nezapudí Hospodinu lidu Svého, a dědictví Svého nepustí. Ont' jest milosrdný, odpouští provinění a nezahubí, častokrát odvrací hněv Svůj a nezbuzuje vši prechlivosti Své. Hospodine, pomoz! král at' vyslyší nás v den, když voláme!

Blaze těm, kteří přebývají v domě Tvém, jenž ustavičně velebí Tebe! Sela. Blaze lidu, jemuž tak se děje; blaze lidu, jemuž Hospodin jest Bohem!

מחשבות בלב-איש
 ועצת יי היא תקום:
 עצת יי לעולם תעמוד
 מחשבות לבו לדר
 ודר: כי הוא אמר
 ויהי הוא צוה ויעמד:
 כי בחר יי בעיון איה
 למושב לו: כי יעקב
 בחר לו יהוה ישראל
 לסגלתו: כי לא ישש
 יי עמו ונחלתו לא
 יעזב: והוא רחום
 יכפר עון ולא ישהית
 אהרבה להשיב אפו
 ולא יעיר כל-חמתו:
 יי הושיעה המלך
 יענינו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עיר
 יהללוך סלה: אשרי העם
 שבתה לו אשרי העם נפיי
 אלהיו:

Hospodine! Nebo hle, nepřátelé Tvoji zahynou, rozptýlení budou všickni pachatelé nepravosti. Ty pak jsi povýšil, jako buvolův, roh můj (t. j. sílu mou); pokropen jsem olejem čerstvým. J popatří oko mé na slidiče moje, o povstávajících proti mně zlosynech zaslechnou uši mé. Spravedlivý jako palma vzkvette, jako cedr na Libánu vzroste. Štěpování v domě Hospodinově, v nádvořích Boha našeho pokvetou. Ještě porostou ve stáří, silni a svěží budou; aby zvěstovali, že přímý jest Hospodin, skála má, a že není nepravosti při Ném.

„ Hospodin jest králem, důstojností se oděl; oděl se Hospodin, mocí se opásal, a pevným jest svět, aby se nepohnul. Upevněn jest trůn Tvůj ode dávná, od věčnosti jsi Ty. Pozdvihují řeky, Hospodine, pozdvihují řeky hlasy svého, pozdvihují řeky hučení svého. Nad hlasy vod velikých jsou mocnější vlny mořské; Nejmocnější jest na výsosti Hospodin! Svědectví Tvá jsou velmi věrohodná; domu Tvému sluší svatost, Hospodine, na věčné časy.

יְיָ: בְּיַהֲרֹא אֱלֹהִים | יְיָ בְּיַהֲרֹא
אֱלֹהִים יִבְרָח וְיִתְפָּרַדוּ כָּל-
פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתָרַם כְּרֵאִים
קִרְוֵי: בְּלִמְיֵי בְשָׁמֶן רֵעָנָן
וְתִבְטַע עֵינַי בְּשֹׁרֵי. בְּקָמִים
עָלֵי מְרַעִים. תִּשְׁמַעֲנָה אָזְנֵי:
צְדִיק בְּתִמְרָה יִפְרַח כְּאֶרֶז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתִּרְלִים
בְּבֵית יְיָ בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנְבוֹנוּ בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרֵעָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד
כִּי יֵשֶׁר יְיָ עֲזָרֵי. וְלֹא-עוֹלָתָה
בּוֹ:

עַיִן מְלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ.
לְבָשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֹרֶר אֶף-תִּכְבֹּן
תִּבְלַל בַּל-תִּמּוֹט: נִכְוֵן כְּסֵאֶךָ
מֵאֵז מֵעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת! יְיָ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרֵם: מִקְּלוֹת
מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי-
יָם. אֲדִיר בְּמַרוֹם יְיָ. עַד-תִּיךְ
נִאֲמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲהָה-
קֹדֶשׁ יְיָ לְאַרְךָ יָמִים!

aby zachránil od smrti život jejich a zachoval je v čas hladu. Duše naše čeká na Hospodina; pomoc naše i záštita naše On jest. Nebo v Ném raduje se srdce naše; nebo v jméno Jeho svaté důvěřujeme. Budiž milost Tvá, Hospodine, nad námi, jakož doufáme v Tebe!

מזמור זלמן. Píseň ke dni sobotnímu.

Příjemno jest děkovati Hospodinu, a hráti jménu Tvému, ó Nejvyšší! — zvěstovati z rána milost Tvou, a věrnost Tvou v nocech, na desíti strunách a na žaltáři, při zvuku citery. Nebo potěšil jsi mne, Hospodine, skutky Svými, nade činy rukou Tvých plesati budu. Jak veliká jsou díla Tvá, Hospodine! jak velmi hluboké myšlenky Tvé! Člověk nevědomý nepoznává toho, a pošetilec nenahlíží toho: Že vyrůstají bezbožní jako bylina, a vykvétají všickni pachatelé nepravosti, — aby vyhlazeni byli na věky. Ty však jsi vznešený na věky,

לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם.
וּלְחַיּוֹתָם בְּרֵעָב:
נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה לֵי.
עֲזָרָנוּ וּמִגִּנּוּ הוּא:
כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוּ.
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בִּטְחָנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ
עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחְלֵנוּ
לְךָ:

מזמור שיר ליום השבת:
טוב להודות לֵי וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה
חֶסֶדְךָ. וְאִמְנִתְךָ בְּלֵילוֹת:
עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-נִבְלָה. עַל-י
הַקִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי
יְיָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ
אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ
מֵאֵד עֲמִקּוֹ מַחְשְׁבֹתֶיךָ:
אִישׁ-בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל
לֹא-יִבִּין אֶת-זֹאת: בְּפִרְחָה
רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ
כָּל-פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמִדָם
עַד-יַעַד: וְאָתָּה מְרוֹם לְעֵלְמִם

stane se, On poručí a stojí to. Hospodin ruší radu pohanů, maří myšlenky národů. Rada Hospodinova na věky trvá, myšlenky srdce Jeho od pokolení do pokolení. Blaze národu, jemuž Hospodin jest Bohem, lidu tomu, ježž vyvolil za dědictví Sobě! S nebe pohlíží Hospodin, vidí všechny syny lidské; z místa sídla Svého hledí na všechny obyvatele země, On, Jenž utvořil vesměs srdce jejich, pozoruje všechny skutky jejich. Není králi pomozeno velikým vojskem, rek se nezachrání velikou silou. Klamný jest kůň k vítězství, a velikým vojskem svým se nezachrání. Hle, oko Hospodinovo jest obráceno k bojiícím se Jeho, k těm, kteří doufají v milost Jeho,

וַיְהִי. הוּא צִוְהוּ וַיַּעֲמֵד. :
 " הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם. :
 הַנִּיָּא מֵהַשְּׁבוֹת
 עַמִּים: עֲצַת יי לְעוֹלָם
 תַּעֲמֵד. מֵהַשְּׁבוֹת לְפָנָיו
 לְדָר וָדָר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי
 אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו. הָעַם
 בָּחַר לְנִחְלָה לוֹ: :
 מִשְׁמַיִם הַבַּיִת יי. רָאָה
 אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם: :
 מִמְּכוֹן שְׁבֹתוֹ הַשְּׁמַיִת
 אֵל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: :
 הַיָּצָר יַחַד לְבָם
 הַפִּי בִּין אֵל לִכְלֵי
 מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמֶּלֶךְ
 נוֹשָׁע בְּרַב-חַיִל. גְּבוּר
 לֹא יִנְצַל בְּרַב-כֹּחַ: :
 שֶׁקֶר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה.
 וּבְרַב חַיִל לֹא יִמְלֹט:
 הִנֵּה עֵינֵי יי אֵל-יִרְאוּ.
 לְמַנְחָלִים לְחַסְדּוֹ: :

Jenž dává pokrm všelikému tělu; nebo věčně trvá milost Jeho.

Děkujte Bohu nebeskému; nebo věčně trvá milost Jeho.

Plesejte, spravedliví, v Hospodinu! poetivým sluší chvalozpěv. Děkujte Hospodinu ceterou; na žaltáři o desíti strunách hrajte Jemu. Zpívejte Mu píseň novou; krásně hrajte za zvuku pozounu! Nebo přímé jest slovo Hospodinovo, a všeliké dílo Jeho s věrností. On miluje spravedlnost a právo; milosti Hospodinovy pilna jest země. Slovem Hospodinovým nebesa učiněna jsou, a dechem úst Jeho všechen zástup jejich. Shrnuje v hromadu vody mořské, dává v komory hlubiny. Boj se Hospodina všechna země; před Ním at' se třesou všickni obyvatelé světa. Neb On praví a

נָתַן לָהֶם לֶכֶל בְּשָׂר
 כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: :
 הוֹדוּ לְאֵל הַשְּׁמַיִם
 כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: :
 לַג רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיי
 לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַתְהַלֵּה:
 הוֹדוּ לַיי בְּכִנּוּר.
 בְּגַבַל עֲשׂוֹר זְמַר-וּלְלוּ:
 שִׁיר-וּלְלוּ שִׁיר חֲדָשׁ.
 הַיְמִיבוּ גִגֵּן בַּתְּרוּעָה:
 כִּי יִשָּׂר הַדְּבַר יי וְכָל-
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה:
 אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 חַסְדּוֹ יי מְלֵאָה הָאָרֶץ:
 בְּדַבַּר יי שְׁמַיִם נִעֲשׂוּ:
 וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם:
 כִּגְס כִּגְד מֵי הַיָּם נָתַן
 בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת:
 יוֹרְאוּ מַיי כָּל-הָאָרֶץ
 מִפְּנֵי יְגוּרוֹ כָּל-יֹשְׁבֵי
 תֵּבֵל: כִּי הוּא אָמַר

Jenž rozdělil Rudé moře na díly; nebo věčně trvá milost Jeho.

A provedl Israele středem jeho; nebo věčně trvá milost Jeho.

A svrhl Faraona s vojkem jeho do Rudého moře; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž vedl lid Svůj v poušti; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž pobil krále veliké; nebo věčně trvá milost Jeho.

A usmrtil krále mocné; nebo věčně trvá milost Jeho.

Sichona, krále Amorejského; nebo věčně trvá milost Jeho.

A Oga, krále Bašanského; nebo věčně trvá milost Jeho.

A dal zemi jejich v dědictví; nebo věčně trvá milost Jeho.

V dědictví Israeli, služebníku Svému; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž v ponížení našem pamatoval na nás; nebo věčně trvá milost Jeho.

A vytrhl nás od utiskovatelů našich; nebo věčně trvá milost Jeho.

לְגִזְרֵי יְהוָה לְיָמֵינוּ

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַעֲרַר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם-סוּף

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְמַזְלִיקָם עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְמַכּוֹת מְלָכִים גְּדֹלִים

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַחַרֵּג מְלָכִים אֲדוּמִים

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַעֲזֹב מֶלֶךְ הַכַּשְׂחָי

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

שֶׁבַשְׂפָלָנוּ וְזָכַר-לָנוּ

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וְיַסְרִיבֵנוּ מִצָּרֵינוּ

בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

Děkujte Hospodinu, neb dobrotivý jest; nebo věčně trvá milost Jeho.

Děkujte Bohu bohů; nebo věčně trvá milost Jeho.

Děkujte Pánu pánů; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž činí divy veliké sám; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž stvořil nebe v důmyslu; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž rozestřel zemi nad vodami; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž stvořil světla veliká; nebo věčně trvá milost Jeho.

Slunce, aby panovalo ve dne; nebo věčně trvá milost Jeho.

Měsíc a hvězdy, aby panovaly v noci; nebo věčně trvá milost Jeho.

Jenž pobil Egypt v prvorozených jeho; nebo věčně trvá milost Jeho.

A vyvedl Israele ze středu jejich; nebo věčně trvá milost Jeho.

Rukou silnou a rame-nem vztaženým; nebo věčně trvá milost Jeho.

קָלוּ הוֹדוּ לַיהוָה בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לַעֲשֵׂה נִסִּים גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְזַבְּקֵת הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלַת בַּיּוֹם בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבֵי-לַיְלָה לְמַמְשָׁלַת בַּלַּיְלָה בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

לְמַכּוֹת מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְמוּנָה בְּיַעֲזֹבֵנוּ יְהוָה

dědictví, v dědictví Israeli, lidu Svému. Hospodine, jméno Tvé jest věčné, památka Tvá od pokolení do pokolení; neb souditi bude Hospodin lid Svůj, a nad služebníky Svými smiluje se. Modly pohanů jsou stříbro a zlato, dílo rukou lidských. Ústa mají a nemluví, oči mají a nevidí; uši mají a neslyší; také není dechu v ústech jejich. Jako ony budou ti, kteří je dělají, každý, kdo důvěřuje v ně. Dome Israelský, chvalte Hospodina! Dome Aronův, chvalte Hospodina! Dome Lévy, chvalte Hospodina! Bojící se Hospodina, chvalte Hospodina! Pochválen budiž Hospodin ze Siona, Jenž sídlí v Jerusalemě. Halelujah!

לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יי
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יי זְכוּרְךָ
 לְדוֹר וָדוֹר כִּי יִדְרִי יי עַמּוֹ
 וְעַל עַבְדֶּיךָ יִתְנַחֵם:
 עַצְבֵי הַגּוֹיִם כַּסֶּף
 וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָדָם: פֶּה לֹהֵם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ. עֵינֵי לֹהֵם
 וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנֵי לֹהֵם
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֵיךְ אֵין
 יִשְׂרָאֵל בְּפִי הֵם:
 כַּמֹּזֵהם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם.
 כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם:
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ
 אֶת־יְיָ בֵּית אֶחָד
 בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
 הַלְלוּ בָרְכוּ אֶת־יְיָ
 יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ:
 בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שָׁכֵן
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

veliký jest Hospodin, a Pán náš nade všechny bohy. Vše, co chce Hospodin, činí na nebi a na zemi, v mořích a ve všech hlubinách. On dává vystupovati oblakům od kraje země, blyskání s deštěm způsobuje, vyvodí vítr z komor jeho. Jenž pobil prvorozené Egypta od člověka až k dobytku. Seslal znamení a zázraky do středu tvého, Egypte, na Faraona a všechny služebníky jeho; Jenž pobil národy četné a usmrtil krále mocné: Sichona, krále Amorejského, a Oga, krále Bašanského, i všechna království Kananejská. A dal zemi jejich v

יְיָ וַיַּאֲדוּנֵנוּ מִכָּל־
 אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ. בַּיָּמִים וּבְכָל־
 תְּהוֹמוֹת: מֵעֵלָה
 נְשִׂאִים מִקְצֵה
 הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
 עָשָׂה. מוֹצֵל רוּחַ
 מֵאֲצוּרוֹתָיו: שֶׁהֵבֵה
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
 עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח
 אֶתֹת וּמִפְתִּיִם
 בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם
 בְּפִרְעֹה וּבְכָל־
 עַבְדָּיו: שֶׁהֵבֵה גּוֹיִם
 רַבִּים. וְהָרַג מְלָכִים
 עֲצוּמִים: לְסִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי. וְלֹעֹג מֶלֶךְ
 הַבָּשָׁן. וְלָכֵן
 מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן: וּנְתַן
 אֶרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה

Na lva a hada šlápneš, rozšlapeš lvičata i draky. Nebo po Mne touží, proto vysvobodím ho; povýším ho, že zná jméno Mé. Vyzývati Mne bude, a vyslyším ho; s ním budu v soužení, vyprostím ho a proslavím ho. Dlouhým věkem nasytím ho a dám spatřiti mu spasení Své.

הללויה Halelujah! Chvalte jméno Hospodínovo! chvalte, vy služebníci Hospodinovi, kteří stojíte v domě Hospodinově, v nádvořích domu Hospodinova! — Chvalte Boha, neb dobrotivý jest Hospodin; propěvujte jménu Jeho, neb jest líbezné! Neboť Jakoba vyvolil sobě Hospodin, Israele za vlasnictví Své. Neboť já to vím, že

בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל
וּפְתֵן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַם
כְּפֹר וְתַנִּין: כִּי בִי
הַשֶּׁק וְאֶפְלָטָהּ.
אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ:
אֲנֹכִי בַצָּרָה אֶחְלָצֶהוּ:
וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים
וְאֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֲרַאֲדוֹ:
כִּישׁוּעָתִי:

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֲרַאֲדוֹ כִּישׁוּעָתִי:
קְלָה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ
אֶת-שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ
עַבְדֵי-יְיָ: שְׁעוּמְרִים
בְּבֵית יְיָ בַּחֲצֹרֹת
בֵּית-יִשְׂרָאֵל: הַלְלוּיָהּ
כִּי טוֹב יְיָ. וְאָמְרוּ
לְשֵׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה
יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל

Perutí Svou tě přikryje, a pod křídly Jeho uschován budeš; štítem a brněním jest věrnost Jeho. Nebudeš se báti hrůzy noční, ani střely létající ve dne, ani moru, jenž v temnu se plíží, ani náказы hubící v polední čas. Ať padne jich po boku tvém tisíc, a deset tisíců po pravici tvé, — k tobě se nepřiblíží. Toliko očima svýma to spatříš, a odplatu bezbožných uvidíš. Nebo Ty, Hospodine, jsi útočiště mé! Nejvyššího jsi učinil ochranou svou. Nestihne tebe neštěstí, a rána se nepřiblíží stanu tvému. Neb andělům Svým přikázal o tobě, aby tě chránili na všech cestách tvých. Na rukou ponosou tě, aby nenarazila o kámen noha tvá.

הַיּוֹת: בְּאֵבֶרְתּוֹ יִסְךְ
לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחָסֶה צִנְהָ וְסַחֲרָהּ
אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא
מִפַּחַד לַיְלָה. מִחַיִּץ
יַעֲוֶה יוֹמָם: מִיַּד
בְּאֶפְלָל יִהְיֶה. מִקִּטְנֵי
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל
מִצִּדָּךְ אֱאֻלֶּךְ וּרְכֻבָּהּ
מִיַּמִּינֶךָ. אֱאֻלֶּךְ לֹא
יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
תִּבְשֹׁשׁ שְׁלֵמַת רָשָׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ
מַחֲסֵי. עַל-יּוֹן שָׁמַת
מְעוֹנֶךָ: לֹא תֵאָפֶר
אֱלֹהֶיךָ רָעָה וְנִנְעַ לֹא
יִקְרַב בְּאֶחְלָפֶךָ: כִּי
מִלְאֲכָיו יִצְוֶה-לְךָ.
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-לֵךְ
וּרְכֻבֶךָ: עַל-כַּפְּיָם
יִשְׂאֲלוּנֶךָ. מִן תִּגְוֶה

hněvu Tvého, aby se Tě bál dle prchlivosti Tvé? Počítati dnů našich tedy nauč nás, abychom získali srdce moudré. Navrat' se, Hospodine! — jak dlouho ještě? — a slituj se nad služebníky Svými. Nasyt' nás z rána milostí Svou, abychom plesali a radovali se po všecky dny své. Potěš nás, co dní Jsi nás sužoval, co let jsme viděli neštěstí. Budiž zjevno při služebnicích Tvých dílo Tvé, a velebnost Tvoje při synech jejich!

A budiž laskavost Pána, Boha našeho, s námi, a dílo rukou našich podporuj nám, a dílo rukou našich, upevni je!

Kdo sedí pod ochranou Nejvyššího, ve stínu Všemohoucího odpocívá. Já díím Hospodinu: Tys útočiště mé a můj hrad, můj Bůh, v Něhož důvěru mám. Neb On tě uchrání osidla lovce, od moru zhoubného.

עֲבַרְתָּ: לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
כִּן הַיּוֹדֵעַ וְנָבֵא לְבָב
חֲכָמָה: שׁוֹבָה יִי עַד
מָתִי וְהִנָּחֵם עָלַי
עַבְדְּךָ: שֶׁבַע נֹו
בְּבִקְרַת הַסֶּדֶד וְגִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יְמֵינוּ:
שֶׁמַּח נֹו כִּי מֹוֹת
עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת רֵאִינוּ
רָעָה: יִרְאֶה אֵל עַבְדְּךָ
פְּעֵלְךָ וְהִדְרֵךְ עָלַי
בְּנִיחָם:

— וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָנָהוּ:

אִישׁ בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹן
בְּעַל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן:
אִמַר לֵוִי מַחֲסֵי
וּמַצֻּדֵי אֱלֹהֵי אַבְטָה
בֹּו: כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפֶּחַ יְקוֹשׁ. מִדְּבַר

nové lidští! — Nebo tisíc let jest před očima Tvýma jako den, včerejší, když minul, a jako bdění v noci. Proudem uchvátíš je, jako sen jsou, z rána jako tráva pomíjející. Z rána kvete a pomíjí, u večer se poseče a usychá. Neboť hyneme od hněvu Tvého, a prchlivostí Tvou jsme ustrašeni. Ty staviš provinění naše před Sebe, a tajností naše na světlo obličejé Svého. Nebo všichni dnové naši minou prchlivostí Tvou; končíme léta svá jako pomyšlení. Dnů života našeho — těch jest sedm desát let, a jest-li kdo při síle, osm desát let, a pýcha jejich jest obtíž a bída; nebo mine rychle a zaletí me. Kdo zná silu

בְּנֵי אָדָם: כִּי אֵלֶיךָ
שְׁנַיִם כְּעֵינֶיךָ כִּי־וָ
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה:
זְרַמְתָּם שְׁנָה יְהִיוּ
כְּבִקְרַת הַחֲצִיר וַיִּחַלְף:
כְּבִקְרַת יַצִּיץ וַיִּחַלְף:
לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבְשׁ:
כִּי כִלְיוֹנוֹ בְּאַפְךָ:
וּבְחַמְתָּךְ גִּבְהַלְנוּ:
שֵׁתָה עֲזֹנֵתֵנוּ לְנִגְדְךָ
עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ:
כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנֵינוּ
בְּעַבְרַתְךָ כִּלְיוֹנוֹ
שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּהֱ: יְמֵינוּ
שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים
שָׁנָה. וְאִם בְּגִבּוֹרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם
עֲמַל וְאָוֶן. כִּי גֹו הִישׁ
וְנַעֲפָה: מִי יוֹדֵעַ עֲזוֹ
אַפְךָ וְכִי־רַאתְךָ

pené srdce, a zkroušeným na duchu pomáhá. Četné jsou strasti spravedlivého, ale ze všech vyproští jej Hospodin. Opatruje všechny kosti jeho, ani jedna z nich se nepoláme. Usmrtí bezbožníka nepravostí, a nepřátelé spravedlivého zahynou. Hospodin vykoupí duši služebníků Svých, a nezahynou, kteří důvěřují v Něho.

דְּכַאֲי רוּחַ יוֹשִׁיעַ
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק
 וּמִכָּלֶם יַצִּילֵנוּ יי
 שֹׁמֵר כָּל-עֲצָמוֹתָיו
 אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתַת
 רָשָׁע רָעָה וּשְׂנָאֵי
 צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ: פֶּדָה
 יי נַפְשׁ עַבְדָּיו. וְלֹא
 יִאֲשָׁמוּ כָּל-הַחוֹסִים
 בּוֹ:

Modlitba Mojžíše, muže Božího.

Pane, útočím těm byl Jsi nám od pokolení do pokolení. Prvé než hory povstaly, a nežli stvořil Jsi zemi a svět, ba od věčnosti do věčnosti Ty jsi, ó Bože! Ty přivodíš člověka až ke zkroušenosti a praviš: „Navraťte se, sy-

תְּפִלָּה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים:
 אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתֶר
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר:
 בְּשָׂרֵם הָרִים יִלְדוּ
 וּתְחִילֵל אֶרֶץ וּתְבַל
 וּמַעוֹלֹם עַד-עוֹלָם
 אֶתֶּה אֵל: תִּשָּׁב אָנוּשׁ
 עַד דְּבֵאוֹתָאֵמַר שׁוּבוּ

1) Tento žalm vztahuje se ku čtyřicetiletému putování Israelitů pouští arabskou — ku kterému trestu pro svou neposlušnost Bohem odsouzeni byli.

spodina, vy svatí Jeho, neboť nemají nedostatku bojící se Jeho. Lvíčata strádají a trpí hlad; ale těm, kdož hledají Hospodina, nebude se nedostávat všeho dobrého. Pojďte, děti, poslyšte mne, bázni Hospodinově učiti vás budu. Kdo je ten muž, který si žádá života, přeje sobě dnů, by spatřil štěstí? Zdržuj jazyk svůj od zlého, a rety své od mluvení lstivého; odstup od zlého a čiň dobré, hledej mír a sleduj ho. Oči Hospodinovy jsou (obráceny) ku spravedlivým, a uši Jeho k jejich modlitbě. Tvář Hospodinova jest proti pachatelům nepravosti, aby vyhladil se země památku jejich. Oni volají, a Hospodin to slyší a ze všech utrpení jejich je vysvobozuje. Blízký jest Hospodin těm, kdož mají utr-

י קְרוֹשׁוּ כִּי-אֵין
 מַחְסוֹר לִירְאָיו:
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
 וְדַרְשׁוּ יי לֹא-יִחְסְרוּ
 כָּל-טוֹב: לָכוּ בָנִים
 שִׁמְעוּ לִי. יִרְאֵת יי
 אֶלְמַדְכֶם: מִי הָאִישׁ
 הַחֲפֵץ חַיִּים. אֱהֵב
 יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב:
 נִצַּר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע.
 וְשִׁפְתֵיךָ מִדְּבַר
 מִרְמָה: סוּר מִרַע
 וַעֲשֵׂה טוֹב בִּיקְשׁ
 שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ: עֵינַי
 יי אֶל-צַדִּיקִים וְאֲזִנֵּי
 אֶל-שׁוֹעֲתָם: פָּנַי יי
 בְּעַשְׂי רָע. לְהַכְרִית
 מֵאֶרֶץ זְכָרָם: צַעֲקוּ נֵי
 שִׁמְעַע וּמִכָּל-צָרוֹתָם
 הַצִּילֵם: קְרוֹב יי
 לְנִשְׁבְּרֵי לֵב. וְאֶת-

myšlení srdce mého
Tobě, Hospodine, skálo
má a vykupiteli můj!

Od Davida, když
přetvářoval rozum svůj před
Abimelechem, a ten ho ode-
hnal, a on šel.

Chváliti budu
Hospodina v každou dobu,
stále budiž chvála Jeho
v ústech mých. Hospodi-
nem se chlubit duše má;
necht' uslyší to pokorní
a zaradují se. Zvelebujte
Hospodina se mnou, a
vyvyšujeme jméno Jeho
společně! Hledal jsem
Hospodina, a vyslyšel mne
a ze všech strachů mých
vyprostil mne. Pohlíželi
k němu a zářili, a tvář
jejich nebyla zahanbena.
Tento chudý volal, a
Hospodin to slyšel, a ze
všech utrpení jeho po-
mohl mu. Klade se anděl
Hospodinův kol bojících
se Jeho a chrání je.
Zkuste a vizte, že dobro-
tívý jest Hospodin; blaze
muži, který důvěru má
v Něho! Bojtež se Ho-

וְהִגִּדוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי
צִוְרֵי וְגֹאֲלֵי יי

לֹד לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ
לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיַּגִּדְשֵׁהוּ וַיִּלְךְ יי

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־
עֵת. תָּמִיד תִּתְהַלֵּךְ יי

בְּפִי יי בְּיַי תִּתְהַלֵּךְ
נַפְשִׁי וְשִׁמְעֵנִי עֲנִיִּים יי

וְיִשְׁמְחוּ יי גְּדִלּוֹ לִי
אֶתִּי. וַיְרֹמְמָה שְׁמוֹ יי

וַיְהַדּוּ יי דְרָשְׁתִּי אֶת־יְיָ
וְעֲנֵנִי. וּמִכָּל־מַגִּדוֹתַי יי

הֲצִילָנִי יי הַבִּיטוּ אֵלָיו יי
וַיִּתְהַדּוּ יי וּפְנֵיהֶם אֵל־

יְחַפְּרוּ יי זֶה עֲנֵי קְרָאֵנִי יי
שִׁמְעֵנִי. וּמִכָּל־צָרוֹתַי יי

הוֹשִׁיעֵנִי יי חֲנָה מִלְּאֵךְ
יְיָ סָבִיב לִי יְיָ אֵלֵי יי

וַיַּחֲלֹצֵם יי טַעְמוֹ וַיִּרְאֵהוּ יי
כִּי טוֹב־יְיָ אֲשֶׁר־הִנְבִּיר יי

וַיַּחֲסֶה־בּוֹ יי וַיִּרְאֵהוּ אֶת־

jsou přímá, oblažují
srdce; přikázání Ho-
spodinovo jest ryzé,
osvěcuje oči.

Bázeň Hospodinova
jest čista, trvající věč-
ně; soudy Hospodinovy
jsou pravdivé, sprave-
dlivy vesměs. Skvost-
nější jsou než zlato a
ryzého zlata množství
a sladší než med a
strdí. I služebník Tvůj
osvícen byl jimi; v
zachovávaní jich jest
odměna hojná. Po-
blouzení, kdo je na-
hlíží? od skrytých hří-
chů očisti mne. Též
od svévolných zdržuj
služebníka Svého, ať
nepanují nade mnou;
pak budu bezvadný a
prost poklesku veliké-
ho. Kéž jsou k libosti
slova mých úst a

מִשְׁמַחֵי לֵב. מִצִּוֹת יי
יְיָ בְּרָה מֵאִירֵת יי

עֵינַיִם יי יִרְאֵת יי
שְׁחֹרָה עֵמֶדֶת לְעַד יי

מִשְׁפָּטֵי יי אֵמֶת יי
צָדִיק וְיִחְדּוּ יי

הַנְּחַמְדִּים יי מִזֶּהב יי
וּמִפֶּזֶז רֵב. וּמֵתוֹקִים יי

מִדְּבַשׁ וּנְפֶת צִוְפִים יי
נִם עֶבְדְּךָ נִזְהָר יי

בְּהֵם. בְּשֶׁמֶרֶם יי
עֵקֶב רֵב יי שְׁנֵי־אֹזֶת יי

מִי יָבִין מִגְּסַתְרוֹת יי
נִקְנִי יי נִם מִיָּדַיִם יי

חֶשֶׁךְ עֶבְדְּךָ אֵל־
יִמְשְׁלוּ בִי אֹזֵי־אֵיתָם יי

וְנִקְתִּי מִפֶּשַׁע רֵב יי
יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרֵּי פִי יי

šeti hlasu jejich. Po veškeré zemi se rozléhá zvuk jejich, a kraj světa slova jejich, až tam, kde slunci vzdělal stánek, odkud ono jako ženich vychází z pokoje svého, raduje se jako rek, majíc proběhnouti dráhu svou. Od konce nebes jest východ jeho, a oběh jeho až ku pokraji nebes, a nic se neukryje žáru jeho.

¹⁾ Učení Hospodinovo jest dokonalé, občerstvuje duši; svědectví Hospodinovo jest věrohodné, moudrým činí pošetilce. Nařízení Hospodinova

¹⁾ Žalmista chce tím říci: Jakkoli již pozorováním přírody lze seznati velikost, všemocnost a velebnost Boží, přece j ště mnohem lépe se to vše poznává učením T h ó r y; neboť tato jest d o k o n a l á, dává důkladnou odpověď na všechny otázky, kdežto příroda mnoho záhad skytá.

קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹם, וּבְקִצֵּה
תִּבְרַךְ מִיְיָ הֵם
לְשֶׁמֶשׁ שָׁם | אֱהִל
בָּהֶם: וְהוּא כַחֲתָן
יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יֵשִׁישׁ
בְּגִבּוֹר קְרוּץ אֶרֶח:
מִקִּצֵּה הַשָּׁמַיִם
מִיֵּצֵאוֹ. וְתִקְוֹתָיו
עַל־קִצּוֹתָם וְאִין
נִסְתָּר מִחֻמְתּוֹ:
תּוֹרַת יי תְּמַיִמָה
מִשִּׁיבַת נְפִשׁ
עֲדוּת יי נְאֻמָּה
מִחֻבֵי מַת פִּתְיִ:
פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל

bude srdce mé nad spasením Tvým; zpívati budu Hospodinu, že mi do břehů učinil.

ערב יום כפור, הול המועד פסח, ערב פסח, א sabatu a svátcích, neřiká se tento žalm.

ק מִזְמוֹר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לַיי
כָּל־הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יי בְּשִׂמְחָה
בְּאוֹר לְפָנָיו בְּרִנְנָה: דַּעוּ כִּי יי הוּא
אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ (יֵלֵא כתיב)
אֲנַחְנֵנו עֲמוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹר
שִׁעְרָיו בְּתוֹדָה הַצְרוּתָיו בְּתִהְלָה
הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב
יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד־דֹר וָדֹר
אֲמוּנָתוֹ:

Následující žalmy říkají se jen o sabatu a svátcích, pak o הושענא רבה.

יֵשׁ לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד:
שְׁבוֹרֵי מִסְפָּרִים
כְּבוֹד־אֵל. וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ:
יִזְם לְיוֹם יִבְיַע אֶמְרָ:
וְלִיָּהּ לְלִיָּהּ יִחְיֶה
יָעַת: אִין אֶמְרָ וְאִין
הַבְּרִים בְּלִי נִשְׁמַע

Sbornístru, žalm Davidův.
Nebesa vypravují slávu Boží, a dílo rukou Jeho zvěstuje obloha. Den dni hlásá tu řeč, a noc noci zjevuje tu zprávu. Není to řeč, a nejsou to slova, by nebylo sly-

když voláme! Pomoz lidu Svému a žehnej dědictví Svému, a pas je i vyvyš je až na věky! Duše naše čeká na Hospodina, pomoc naše i záštita naše On jest. Nebo v Něm raduje se srdce naše; nebo v jméno Jeho svaté důvěřujeme. Budiž milost Tvá, Hospodine, nad námi, jakož doufáme v Tebe. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství Své, a spasení Své dej nám! Povstaniž ku pomoci nám, a vysvoboď nás pro Své milosrdenství! Já jsem Hospodin, Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl ze země Egyptské; otevři jen ústa svá, a naplním je.¹⁾ Blaze lidu, jemuž tak se děje; blaze lidu, jemuž Hospodin jest Bohem! Já pak v milost Tvou důvěřuji; plesati

קְרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת-
עַמֶּךָ וּבְרִיךְ אֶת-
נְחֻלָּתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
הַכַּתֵּרָה לִי עֲזֵרְנוּ
וּמְגִנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי
חַסְדְּךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יְחַלְּנוּ לָךְ. הֲרֵאֵנוּ יְיָ
חַסְדְּךָ וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן
לָנוּ: קוּמָה עֲזֵרְתָהּ
דָּנוּ וּפְדֵנוּ לִמְעַן
חַסְדְּךָ: אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
הַפֶּעַל לָךְ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם. הֲרַחֲבֵ-פִיךָ
וְאִמְדָּאֵהוּ: אֲשֶׁרֵי הָעַם
שִׂכְכָה לוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם
שִׁי אֱלֹהִיו: וְלֹאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בְּטַחְתִּי יִגְלֹל

ode mne; Tvá milost a věrnost stále at' mne chrání. Rozpomeň se na slitování Svá, Hospodine, a na milosrdenství Svá, neboť od věků jsou.

Vzdejte slávu Bohu! nad Israelem jest vznešenost Jeho, a moc Jeho v oblacích. Hrozný jsi, ó Bože, ze svatyně Své; Bůh Israelský, Ont' dává moc a sílu lidu; pochválen budiž Bůh!

Bože odplaty, Hospodine, Bože odplaty, zjev se! Zdvihni se, ó soudce země, dej odplatu pyšným! U Hospodina jest spasení; nad lidem Tvým buď požehnání Tvé! Séla. Hospodin zástupů jests námi, záštitou jest nám Bůh Jakobův! Séla. Hospodine zástupův! Blaze člověku, jenž důvěřuje v Tebe! Hospodine, pomoz! král at' vyslyší nás v den,

מִמְנֵי חַסְדְּךָ וְאַמִּתְּךָ
תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הָמָּה: תָּנוּ עֵז
לְאֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל
נַאֲוֹתוֹ וְעֵזוֹ בַּשְּׁחָקִים:
נֹרָא אֱלֹהִים
מִמְקוֹדֶיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא אֲנוֹתֵנוּ עֵז וְתַעֲצוּמוֹת
לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:
אֵל-נִבְקָמוֹת יְיָ אֵל
נִבְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא
שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֶּׁב
נִמּוּל עַל-נַאֲוִים: לִי
הוֹשִׁיעָה עַל-עַמֶּךָ
בְּרַכְתְּךָ סֶלָה: יְיָ
צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשֹּׁבֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם
בוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם

¹⁾ T. j. žádej! a já tvé přání splním.

Děkujte Hospodinu, neb dobrotivý jest, nebo věčně trvá milost Jeho. A rcete: Pomoz nám, Bože spasení našeho, a shromáždí nás a zachraň nás z národů, abychom děkovali jménu Tvému svatému, a chlubili se chválou Tvou. Pochválen buď Hospodin, Bůh Israelský, od věčnosti až do věčnosti — i řekl všechen lid: Amen a chvála Hospodinu!

Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, a sklánějte se u podnože nohou Jeho! svatý jest.

Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho. a sklánějte se u hory Jeho svaté; neboť svatý jest Hospodin, Bůh náš! Ont' jest milosrdný, odpouští provinění a nezahubí, častokrát odvrací hněv Svůj a nevzbuzuje vši prchlivosti Své.

Ty pak Hospodine, nevzdaluj slitování Svého

הודו לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאָמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְרַצְנוֹ וְהַצִּילֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּחֲוֶה
בְּתַהֲלֹתָ: בְּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעַם אָמֵן
וְהַדִּיל אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֶה
לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קְדִישׁוֹ:
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עֲוֹן
וְלֹא־יִשְׁחֹת וְהַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה יְיָ
לֹא־תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ

Nebo všickni bohové po-
haná jsou modly, Hospo-
din však nebesa učinil.
Lesk a důstojnost jest
před Ním, sláva a radost
na místě Jeho. Vzdejte
Hospodinu vy kmenové
národů, vzdejte Hospodinu
čest a slávu! Vzdejte
Hospodinu, čest jména
Jeho, přineste dary a
přijďte před obličej Jeho,
sklánějte se před Hospo-
dinem v okrase svaté!
Chvějte se před Ním,
všecky země, a pevným
jest svět, aby se nepo-
hnul. Necht' radují se ne-
besa a zaplesá země, a
řeknou mezi národy: Ho-
spodin jest králem! Zvuk
vydej moře i plnost jeho,
vesel se pole i vše, což
jest na něm; pak zaple-
sají stromy lesní před
Hospodinem, neboť se
béře, aby soudil zemi.

אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד
וְהַדָּר לְפָנָיו עֹז וְהַדְּרָה
בְּמַקוֹמוֹ: הָבוּ לַיהוָה
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹז: הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שֹׂאוּ
מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו
הַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה בְּהַדְרַת
קְדִישׁ: חִילוֹ מִלְּפָנָיו
כָּל הָאָרֶץ אֶף־תִּבְּוֶה
תִּבְּוֶה כָּל־תְּמוֹנֹתָ:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם
וְיִמְלֵאוּ יַעֲלֵן הַשָּׂדֶה
וּכְל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֵן
יִרְגְּזוּ עֵצֵי הַיַּעַר
מִלְּפָנָיו יְיָ כִּי כָל־
לְשֹׁפֵט אֶת־הָאָרֶץ:

a na přísahu Izákovi. Ustanovil ji Jakobu zákonem, Israeli smlouvou věčnou; pravě: „Tobě dám zemi Kananejskou za podíl dědictví vašeho;“ ačkoli vás bylo málo na počet, pramálo, a poho- stinu jste byli v ní. A přecházeli od národu k národu, a z království k lidu jinému. Nepřipustil žádnému utlačovati je, a trestal pro ně krále. „Ne- dotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečinite nic zlého!“ Zpí- vejte Hospodinu všecky země, zvěstujte den eo den spasení Jeho! Vy- pravujte mezi pohany slá- vu Jeho, mezi všemi ná- rody divy Jeho! Nebo veliký jest Hospodin a veleben velmi, a hrozný jest nade všecky bohy.

לִיצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֶק דְּיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֲתֵן אֶרֶץ כְּנָעַן
חֶבְל נְהַלְתָּ כֶּם:
בְּהֵייוֹת כֶּם אֲמַתִּי
מִסְפַּר כְּמַעַט וְגֵרִים
בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִנּוּי
אֱלֹהֵינוּ וּמִמַּלְכָּה
אֱלֵעָם אַחֵר: לֹא
הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹת
וַיִּזְכֶּה עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
אֵל תִּגְעוּ בְּמַשִּׁיחֵי
וּבְנָבִיאֵי אֱלֹהֵינוּ:
שִׁירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֱלֵינוּ
יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהַלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־

Pochválen budiž, Ho-
spodine, králi, Jenž ve-
leben jest chvalozpěvy!

Děkujte Hospodinu,
vzývejte jméno Jeho,
oznamujte mezi národy
skutky Jeho! Zpívejte
Mu, hrajte Jemu, rozmlou-
vejte o všech zázracích
Jeho! Chlubte se jménem
Jeho svatým, necht' se ra-
duje srdce těch, jenž
hledají Hospodina. Hle-
dejte Hospodina i moci
Jeho, hledejte tváři Jeho
stále! Pamatujte na zá-
zraky Jeho, kteréž učinil,
na znamení Jeho i na
soudy úst Jeho, ty símě
Israele, služebníka Jeho,
vy synové Jakobovi, vy-
volení Jeho! On jest Ho-
spodin, Bůh náš; po veš-
keré zemi jsou Jeho sou-
dové. Pamatujte ustavičně
na smlouvu Jeho, na slovo,
jež přikázal až do tisícého
pokolení, kterouž (smlou-
vu) učinil s Abrahamem,

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהַלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:
הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאֵי
בְשֵׁמוֹ. הוֹדוּ עוֹ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זְמִירוֹ לֹא שִׁיחֵי
בְּכָל נֶפֶלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשׁוֹ יְיָ:
דִּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ
כְּנִי תְּמִיד: זְכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מִפְּתוּי וּמִשְׁפָּטֵי
פִּיהוּ: זְרַע יִשְׂרָאֵל
עָבְדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
וְדַבֵּר צִוְיָהּ לְאֶלְהֵי־דוֹר:
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
אֲבֹתָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ

Jenž vysvobozuje a zachraňuje, pochváleno budiž jméno Jeho! Pochválen budiž, Hospodine, Bože nás, králi světa, Všemohoucí, Otče všeslitovný, Jenž chválen jest ústy lidu Svého, veleben a slaven jazykem pobožných i služebníků Svých. A písněmi Davida, služebníka Tvého, budeme Tě chváliti, Hospodine, Bože náš; chvalozpěvy a písněmi budeme Tě vyvyšovati, vychvalovati a oslavovati, budeme vzývati jméno Tvé a holdovati Tobě, ó králi náš, Bože náš, Jediný, žijící na věky, králi! velebeno a slaveno budiž po všechny věky jméno Jeho veliké!

לְעַד וְקוּם לְנִצְחָה
 בְּרוּךְ שְׁמוֹתְךָ וְיִמְצִיל
 בְּרוּךְ שְׁמוֹתְךָ בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
 הַעוֹלָם הָאֵל הָאֵב
 הַרְחֵם אֱלֹהֵינוּ מִכָּל
 עֲמַל מִשְׁבַּח וּמִפְאָר
 בְּלִשׁוֹן חֲסִידֶיךָ
 וְעַבְדֶּיךָ וּבְשִׁירֵי
 דוֹד עַבְדֶּךָ נִהַלְךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת
 וּבְזִמְרֹת נִגְדֶלְךָ
 וּבְשִׁבְחֶךָ וּבְפִאָרְךָ
 וְנִזְכָּרֶיךָ שְׁמֵךָ
 וְנִמְלִיכְךָ מִלְּפָנֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא
 הָעוֹלָם מִיָּמֵי מִלְּךָ
 מִשְׁבַּח וּמִפְאָר עַד
 עַד שְׁמוֹ הַגְּדוֹל

ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעותה וימליך מלכותה פתיכון ובימיכון ובתי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי:
 יתברך וישמפח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא (בנשיית ולעלא) מן כל-ברכתא ושירתא ושבחתא ונהמתא ואמרו ובעלמא ואמרו אמן:
 קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא מן-שמאי ותיים עלינו ועל-כל-ישראל ואמרו אמן:
 קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שדום במרומי הוא ועשה שלום עלינו ועל-כל-ישראל ואמרו אמן:

בירך. Pochválen budiž, Jehož slovem povstal svět; pochválen budiž! Pochválen tvůrce počátku; pochválen, Jehož slovo činem jest; pochválen, Jenž usoudí a vykoná; pochválen, Jenž má slítování se zemí; pochválen, Jenž má slítování se všemi tvory; pochválen, Jenž udí i odměnu dobrou bojcím se Jeho; pochválen, Jenž žije věčně a trvá stále; pochválen,

בְּרוּךְ שְׁמוֹתְךָ וְהוּא
 הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא
 בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 אֱמִיר וְעוֹשֶׂה בְרוּךְ
 נֹזֵר וּמְקִים בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ
 מְשַׁלֵּם שְׂכָר מוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ הוּא

a spravedlností, milostí a slitováním. Zasnoubil jsem si Tebe věrností, abys poznal Hospodina!

Na to se ovine zbytek řemínku kolem dlaně. Kdo by náhodou vzal dříve Teflin do rukou, odloží je prozatím stranou.

Kdo by neměl obou částí Teflin, nebo nemohl pro jinou přikázku obou částí použití, obleče jen jednu část; jsou-li to Teflin, říká pouze; jsou-li to však obě, říká obě. Z pravidla oblékají se ráno, když se úplně rozednilo, jen o oblékají při.

ten, t. j. ten, komu zemřel blízký příbuzný, za něhož mu smutek uložen jest, neobléká si Teflin před pohřbením toho příbuzného.

Teflin se oblékají v stoje, a není dovoleno, při tom hovořiti. Jest nutno si počínati opatrně, aby na zem nepadly.

Teflin snímají se v den všední před, o po ránu před.

Nejdříve sundá se z prostředního prstu, pak, a když tyto byly náležitě složeny a do schránky k tomu určené vloženy, pak sejmou se i Teflin.

Před říká se tento žalm:

מְזוֹר שִׁיר הַנְּפִת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמָמָה יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שָׁמַחַת אִיבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיָּה וּתְרַפְּאֵנִי: יְיָ הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל גִּפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי-בֹר: וּמְרוּ לִי חַסִּדֵּי וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קְדָשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאֶפֶס הַיּוֹם בְּרָצוֹנִי בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וְלִבִּי רָגַח: וְאֲנִי אֲמַדְתִּי בְּשִׁלּוֹי כֹּל אֲמוּמֹת לְעוֹלָם: יְיָ בְּרָצוֹנֶךָ הִעֲמַדְתָּה לְהַרְרֵי עַז הַסַּמְרָת סָנִיף חַיִּיתִי נִבְהַל: אֱלֹהֵי יְיָ אֲתַרְאֶה וְאֵל אֲדַבֵּר אֶתְחַנֵּן: מַחֲבָצֵעַ בְּדָמֵי בְרָדְתִי אֶל-שַׁחַת תִּזְרַק עֵפֶר הַיְגִיד אֶמְתַּקֶּה: שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי יְיָ הִיָּה עֲזוּר לִי: הַסִּבֶּה מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לִי פִתַחַת שְׁקִי וּתְאַזְרֵנִי שְׂמֹחָה: לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲזַכְּרֶךָ:

Wladom badwejskim bogosnoj...

vnější straně černé. Teflin oblékají se na rámě i kolem čela tak, aby černá strana byla svrchu. — Nejdříve se berou Teflin; pouzdro se upevní na holé ruce tak, aby při svislém rameni naproti srdci umístěno bylo. — Kdo všechny práce le v o u rukou dělá, obléká si Teflin na pravou ruku. —

Dříve než se klíčka řemínku utáhne, říká se následující:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין: Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nařídil nám obléci Teflin.

Pak se předloktí sedmkrát řemínkem obtočí a zbývající část řemínku kolem dlaně ovine, — Na to se vezmou Teflin; pouzdro se upevní uprostřed čela tam, kde nejspodnější kořínky vlasové se nacházejí; uzel přijde do zadu na konec týlu. — Kdo by měl na tom místě, kde pouzdro přiléhá, bolavou ránu, umístí Teflin vedle ní.

Dávaje příslušné pouzdro na čelo, říká se následující:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין: Pochváleno budiž jméno Jeho vznešené říše na věky!

Pak se část řemínku třikrát ovine kolem prstu prostředního a říká se při tom následující:

וארשתך לי לעולם: וארשתך si Tebe na věky. Zasnoubil jsem si Tebe právem לי בצדק

Blahořečení při oblékání roucha modlitebního

(טלית).

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králí světa, Jenž posvětil nás příkazy Svými a nařídil nám odívati se třepením (ציצית).

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו
וצונו להתעטף
בציצית:

Jak předrahé jest milosrdenství Tvé, ó Bože! Synové lidští ve stínu křídel Tvých jsou bezpečni. Nasycují se tučností domu Tvého, a potokem Svých rozkoší napájíš je. Nebo u Tebe jest pramen života. ve světle Tvém vidíme světlo. Zachovej Svou milost těm, kteříž Tebe znají, a spravedlnost Svou těm, kteří jsou upřímného srdce.

ויסבה ראשו בטלית ויאמר די סמוקים אליו:

מה יגור סודך אלהים ובני
אדם בצל פנפך יחסיין: ירוין
מדשן ביתך ונחל עדנך תשקם:
כי עמך מקור חיים באורך
נראו אור: משוף סודך
ליודעיה וצדקתך לישרי לב:

Předpisy o Teflin (הלכות תפלין).

* Každý Israelita dokonavší 13. rok věku svého jest povinnen, každodenně — mimo sobotu a svátek — při ranní modlitbě obléci Teflin.

Tento náboženský výkon má svůj původ v tom, že ve čtyřech odstavcích Thóry nacházíme příkaz: „A připevniš tato naučení na ruku svou, a budou pamětní páskou mezi očima tvýma“.

Tyto čtyři odstavce jsou: שמע (V. kn. Mojš. 6, 4—8) יהיה אם (II. kn. M. 12, 13—21) קדש לי כל בבור (II. kn. M. 12, 11—16) ויהיה כי יבאך (II. kn. M. 12, 11—16).

Rozeznáváme Teflin na ruku (יד) (תפלין של יד) a Teflin na hlavu (פיה) (תפלין של ראש). Každá z těchto dvou částí má pouzdro (רצועה) a řemen (רצועה), jímž se pouzdro upevní. — V každém pouzdu u nacházejí se uvedené čtyři odstavce Thóry s tím rozdílem, že při של יד jsou na jednom, při של ראש na čtyřech proužcích pergamentu napsány. Pouzdra (פתיח) i řemenky (רצועה) jsou na

Tento odstavec obsahuje pravidla, kterých nutno šetřiti při badání v zákoně a výřadu jeho.

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת בהן: מקל וחמר, ומגזרה שורה, מבגין אב מכתוב אהד, ומבגין אב משני כתובים: מקלל ופרט, ומפרט וקלל, כלל ופרט וקלל אי אמה דן אלא פצין הפרט. מקלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל. כל-דבר שהוא בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו וצא אלא ללמד על הכלל כלו ויצא: כל-דבר שהיה בכלל ויצא לטעם אחד שהוא כענינו וצא להקל ולא להחמיר. כל-דבר שהיה בכלל ויצא לטעם אחד שלא כענינו וצא להקל ולהחמיר. כל-דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אמה וכול להחזירו לכללו עד-שיחזירנו הפרט לכללו בפרוש דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו: וכן שני כתובים המבחישים זה את-זה עד-שיבא הפרט השלישי ויקריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה במינו, וכן חלקנו בתורתך: ושם געבך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

סדר עטיפת ציצית.

Ohlédávaje třepení u roucha modlitebního (o sabatu a ve svátek se toho nečiní) říká se:

ברכי נפשי את-יי. יי אלהי גדלת מאד חוד והדר לבשת עטמה אור פשלקמה נוטה שמים נריעה:

Chval, duše má, Hospodina! Hospodine, Bože můj, jak Jsi veliký! v lesk a důstojno-t oblékáš se. On halí se ve světle jako v roucho, rozestírá nebese jako koberec.

וּדְמֵן טַעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת: כִּי־צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ
 וּפְנֵה לְפָנָיו וְכֹא־לוֹ לָקַח דְּרוֹמִית מִזְרְחִית. מִזְרְחִית צְפוֹנִית.
 צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
 בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד־הַצּוֹת: (י) הָעוֹלָה קָדֵשׁ קָדָשׁ
 שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמָה בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָה טַעוֹן
 שְׁמֵי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטַעוּנָה הַפְּשִׁט וְנִתְּוַח וְכִלִּיל לְאִישִׁים:
 (יא) זָבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת. אִדּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם נְוִילוֹת
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חְרוּפָה אֲשֶׁם גְּזִיר אֲשֶׁם מְצוֹרֵעַ
 אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּר דְּמֵן בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן
 וּדְמֵן טַעוֹן שְׁמֵי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן־
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד הַצּוֹת:

(י) הַתּוֹדָה וְאִיל גְּזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טַעוֹן שְׁמֵי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד־הַצּוֹת: הַמּוֹרֵם
 מִהֶם כִּי־יֵצֵא בְהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכָל לִפְתָּנִים לְגִשְׁיָהֶם
 וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: (י) שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־
 מְקוֹם בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טַעוֹן שְׁמֵי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין
 בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנִים יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:
 הַמּוֹרֵם מִהֶם כִּי־יֵצֵא בְהֶם אֵלָּה שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכָל לִפְתָּנִים
 לְגִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: (י) הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח
 קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טַעוֹן מִתְּנָה
 אֶחָת. וּבְלֶכֶד שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד: שְׁנָה בְּאִכְלֵתָן הַבְּכוֹר נֹאכָל
 לִפְתָּנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל
 לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אִינוּ נֹאכָל אֵלָּא בְּלַיְלָה
 וְאִינוּ נֹאכָל אֵלָּא עַד־הַצּוֹת וְאִינוּ נֹאכָל אֵלָּא לְמִנּוּי וְאִינוּ
 נֹאכָל אֵלָּא צְלִי:

(O sabatu se připojí):

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְפּוֹ: עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־
 עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְפּוֹ:

(V den nového měsíce):

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים־בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
 וְאִיל אֶחָד כִּבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־תְּמִימִם: וּשְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרֹנִים
 סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאִיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה:
 וְנִסְפְּיָהֶם חֲצִי הַחַי וְהַיָּה לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת הַחַי לְאִיל וּרְבִיעֵת
 הַחַי לְכַבֵּשׁ יוּן זֹאת עֹלֶת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר
 עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְפּוֹ:

Tento odstavec z Mišny (traktát Sebáchim) pojednává o předpisech a obřadech při obětování a čítá se v upomínku na službu obětní.

(א) אִיזְדוּ מְקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
 פָּר וּשְׁעִיר שְׁלִיֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמֵן
 בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טַעוֹן הַזֵּיהָ עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל־
 הַפְּרָכָת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מִתְּנָה אֶחָת מִהֵן מְעַבְבָּת. שִׁירֵי
 הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מְעַרְבֵי שְׁלֹמִזְבַּח הַחִיצוֹן. אִם־לֹא
 נָתַן לֹא עָבַב: (ב) פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
 שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמֵן בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן וּדְמֵן טַעוֹן
 הַזֵּיהָ עַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מִתְּנָה אֶחָת מִהֵן מְעַבְבָּת.
 שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שְׁלֹמִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם־
 לֹא נָתַן לֹא עָבַב. אִלוּ וְאִלוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: (ג) חַטָּאת
 הַצְּבוּר וְהַיְחִיד אִלוּ הֵן חַטָּאת הַצְּבוּר שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים
 וּשְׁלֹמִזְבָּחוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמֵן בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן

nich jest. A kdo ze všech stvoření rukou Tvých, nahore nebo dole, směl by říci Tobě: Co činiš? Otče náš v nebesích! Projev nám milost pro jméno Své veliké, jež vysloveno bylo nad námi, a splni nám, Hospodine, Bože náš, co napsáno: V ten čas přivedu vás, a v ten čas shromáždím vás; nebo dám vám jméno a chválu mezi všemi národy země, když zase přivedu zajaté vaše před očima vašima, dí Hospodin.

Následující odstavce z Thóry obsahují předpisy o přinášení obětí každodenní, jakož i obětí v den sabatu a nového měsíce.

וְיִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁכַּח לְאָמֵר: צֹא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנֵי לְחָמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחְחֵי מִשְׁמְרֵי לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׂנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עַל־הַתְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד מַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי מַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂוִירֵית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתִית רְבִיעִית תְּהִיִן: עֹלֹת תְּמִיד הָעִשְׂוִיָּה פֶתַח סִינֵי לְרֵיחַ גִּיחְחֵי אִשָּׁה לַיהוָה: וְגַסְפוּ רְבִיעִית תְּהִיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסָּף גֶּסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי מַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכַגְסָפוּ מַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחְחֵי לַיהוָה: וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֵי יְיָ וְזָרַק בְּגֵי אֶרֶץ הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד!
Pochváleno budiž jméno Jeho vznešené říše na věky věkův!

Ty jsi byl Tyž, dříve než stvořen byl svět, Ty jsi také Tyž i po stvoření světa; Ty jsi Tyž na světě tomto a Ty budeš Tyž na světě budoucím. Posvět jméno Své při těch, kteří světí jméno Tvé, a posvět jméno Své ve světě Svém a spasením Svým povyš a povznes roh náš (sílu naši)! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvěcuješ jméno Své v četném shromáždění.

Ty jsi Hospodin, Báh náš, v nebi a na zemi a v nebesích nebes nejvyšších. Jest pravda, Ty jsi první a Ty poslední, a kromě Tebe není žádného Boha! Shromáždí doufající v Sebe ode čtyř končin země. Necht' poznají a zvědí všichni obyvatelé světa, že Ty sám jsi Bohem všech království země; Ty jsi učinil nebe i zemi, moře i vše, co v

Božské bytosti. Že zde skutečně dvoje naučení se podává, toho důkazem dvojnásobné jmenování Božského jména. Kdyby se bylo mínilo říci: „Hospodin sám jest Báh náš,“ — pak by to nezbytně znělo: „ה' לְבָדוֹ.“ — Srovnej: אֲתָה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדוֹ.

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם. אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא. קדש את שמוך על מקדישי שמוך. וקדש את שמוך בעולמך. ובישועתך תרים ותגביה ברגלנו: ברוך אתה יי מקדש את שמוך ברגלים: אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין אלהים. רגלך קניך מארבע בנפשות הארץ. יפירו וידעו כל־באי עולם. כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ. את־

loval, a pro radost, kterouž Jsi z něho měl, nazval Jsi jméno jeho Israel (bojovník Boží) a Ješurun (spravedlivý).

Protož my povinni jsme děkovati Tobě, vychvalovati a slaviti Tebe, velebiti a světiti, vzdávati chválu a díky jménu Tvému. Blaze nám! Jak dobrý jest podíl náš, jak líbezný osud náš a jak krásné dědictví naše! Blaze nám, že my časně a pozdě, večer i ráno vyznáváme dvakrát každý den:

שמע שמו, Slyš, Israeli, Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný!¹⁾

¹⁾ Ve větě שמע ישראל vyslovují se dvě pravdy: předně „že Hospodin jest Bůh náš, jen On a žádný jiný; — pak, že Hospodin jest jediný!“ — slovem tím se míní „jedinost“

אותו ומשמחתך
ששמחת בו. קראת
את שמו ישראל
וישרון :

לפיכך אנחנו חייבים
להודות לך ולשבחך
ולפאריך ולברך
ולקדש ולתת שבה
והודיה לשמך.
אשרינו מדה טוב
חלקנו ומדה נעים
נור לנו ומדה יפה
ירשתנו אשרינו
שאנחנו משכימים
ומעריבים ערב ובקר
ואומרים פעמים
בכל יום.

שמע ישראל
יהי אלהינו יהי אחד :

máme říci před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože našich otců? Nejsou-li všichni rekové jako nic před Tebou? a mužové slavní jako by tu nebyli, a moudří jako bez vědění, a rozumní jako bez rozumu? Nebo četné činy jejich jsou nicotné, dnové jejich života jako marnost před Tebou; a přednost, kterou má člověk před zvířetem, není ničím, nebo všechno jest marnost.

Ale my jsme lid Tvůj, příslušníci smlouvy Tvé, děti Abrahama, jenž Tě miloval, a jemuž Jsi lásku přísahal na hoře Morijsa; potomstvo Izáka, jeho jediného, jenž byl svázán před Tebou na oltáři! obec Jakoba, syna Tvého prvorozeného. Pro lásku, kterou Jsi ho mi-

מהנאמר לפניך יהי
אלהינו ואלהי
אבותינו. הלא כל
הגבורים כאין לפניך.
ואנשי השם כלא היו.
וחכמים כבלי מדע.
ונבונים כבלי השכל.
כי רוב מעשיהם תהו
וימי חייהם הכל
לפניך. ומותר האדם
מן החיה מה אין כפי
הכל הכל :

אבל אנחנו עמך
בני בריתך. בני
אברהם אהבך.
שנשבעת לו בהר
המריה ירע יצחק
יהודו. שנעקד על
נפי המזבח. עדת
יעקב בנה בבורך.
שמאחבתך שאחבתך

každý den všeliké drzosti a nestoudnosti, lidí špatných a společnosti špatné, souseďa zlého a příhody zlé, svádníka zhoubného, soudu přísného a žalobníka zatvrzelého, at přísluší nebo nepřislúší ku svazku našemu.

לעולם Stále budiž člověk bohabojným i ve skrytosti; necht vyznává vždy pravdu a mluví pravdu, jak ji chová v srdci, a vstává ráno necht praví:

Pane všech věků! Ne pro své zásluhy vlastní pronášíme své modlitby před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé hojné. Nebo co jsme my? co jest život náš? co pobožnost naše? co zásluhy naše? co jest pomoc naše? co naše síla i zdatnost? Co

ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים. מאדם רע. ומחבר רע. ומשכן רע. ומפגע רע. ומשטן המושחית. מדין קשה ומבעל דין קשה. בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישבם ויאמר:

רבון כל העולמים! לא על צדקותינו אנחנו מפילים אתנונינו לפניך. כי על רחמך הרבים. מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה לחנו מה גבורתנו.

1) עולם znamená v biblické hebrejštině: „věčnost, věk.“ v nové hebrejštině však také: „svět.“ Množné číslo slova עולם vyskytuje se v bibli jen s koncovkou rodu mužského: עולמים: „věčnosti, věky.“ V nové hebrejštině, kde slovem עולם se označuje „svět“, nachází se v tom smyslu: „עולמות: „světy.“ „העולמים“ znamená tedy „věky“ a nikoli „světy.“

Tvých. Nedej nám příležitosti ku hříchu, ani ku přestupku a provinění a neuvoď nás v pokušení, ani v potupu a zahanbení. Ať nevládne námi náruživost hříšná! Vzdaliž nás od lidí špatných a společnosti špatné; upevni nás v náklonnostech dobrých, bychom konali skutky šlechetné, a přemáhej v nás všelikou vášeň, bychom se podrobili jenom Tobě! — Dejž, abychom dnes a každý den našli přízeň, milost a slitování před očma Tvýma a před očma všech, kteří nás vidí, a prokaž nám milosrdenství dobrotivá. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž prokazuješ milosrdenství dobrotivá lidu Svému Izraeli.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצלילנו היום

במצותיך. ואל תביאנו לא לידי חטא. ולא לידי עברה ועון. ולא לידי נסיון ולא לידי ביוזן. ואל תשלט בנו יצר הרע. והרחיקנו מאדם רע. ומחבר רע. ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו להשתעברך. ורתנו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה ייגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž pozdvihuje snižených.

Pochválen budiž atd., Jenž rozprostřel zemi nad vodami.

Pochválen budiž atd., Jenž opatřuje mi vše, čehož mi třeba.

Pochválen budiž atd., Jenž řídí kroky muže.

Pochválen budiž atd., Jenž opásá Israele silou.

Pochválen budiž atd., Jenž zdobí Israele slávou.

Pochválen budiž atd., Jenž dává zemlednému sílu.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž snímá spánek s očí mých a dřimotu s mých víček.

Budiž vůle Tvá Hospodine, Bože náš a Bože našich otců, abychom nabyli zběhlosti v učení Tvém a přidržovali se příkazů

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם זורק בפופים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם רוקע הארץ על
המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר הכין מצעדי
גברי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם עומד ישראל
בתפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הנותן ליעקב פח:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרגילנו
בתורתך ודבקנו

Pane všech duší! : ארון כל-הנשמות
Pochválen budiž, Ho- ברוך אתה יי המהויר
spodine, Jenž navrátíš נשמות לפגרים
duše tělům mrtvým! מתים:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž dal kohoutu smysl, rozeznáváti den a noc.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž mne učinil Israelitou.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž mne neučinil otrokem.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž mne

Mužský praví: neučinil ženu.	Ženská praví: stvořil dle vůle Své.
---------------------------------	---

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vidoucími činí slepé.

Pochválen budiž atd., Jenž odívá nahé.

Pochválen budiž atd., Jenž uvolňuje spoutané.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר נתן לשכוי בינה
להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשני ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שדא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם

Ženská praví:

שעשני

(ברצוני*)

Mužský praví:

שלא עשני

אשה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מתיר אסורים:

* Vyloučení ženského pohlaví z několika zákonů obřadních následkem jeho zaměstnání v domácnosti, jest příčinou této různé modlitby.

klad mu zůstane pro svět budoucí. Tyto jsou: Čtení otce i matky, skutky milosrdenství, pilná návštěva školy a modlitebny ráno i večer, pohostinnost, opatrování nemocných, výbava nevěst, průvod zemřelých, pobožnost při modlení a způsobení míru mezi člověkem a soudruhem jeho — avšak učení se zákonu jde nade všechno.

Bože můj!

Duše, kterou Jsi mi dal, čista jest. Tys ji stvořil, Tys ji způsobil, Tys mi ji vdechl, a Ty ji opatruješ ve mně, a Ty časem ji vezmeš ode mne, ale zase mi ji vrátíš v čase příštím. — Pokud jest duše ve mně, vzdávám díky Tobě, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, Mistře všech stvoření,

לְעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלֹהֵינוּ
כְּבוֹד אָב וְאִם וּגְמִילוּת
חֻסְדִּים וְהַשְׁגָּמַת בֵּית
הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית.
וְהַכְנָסַת אֲוִרַיִם וּבְקוּר
חֹלִים. וְהַכְנָסַת בְּלֵה וְדַלּוּת
הַמֵּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה וְהַכָּאֵת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ
וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־

אֵלֹהֵינוּ וְנִשְׁמָה
שְׁנֵתָת בִּי שְׁחֹרָה
הִיא. אֵתָה בְרָאֵתָה
אֵתָה יִצְרָתָה אֵתָה
נִפְחָתָה בִּי. וְאֵתָה
מִשְׁפָּרָה בְּקִרְבִּי
וְאֵתָה עֲתִיד לְפִלָּה
מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי
לְעֲתִיד לְבָא. כָּל־
זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי
מִדָּרָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים

zdravuje všeliké tělo a divuplně tvoří.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil, zabývati se slovy zákona Jeho.

Učin příjemnými, Hospodine, Bože náš, slova zákona Svého v ústech našich a v ústech lidu Svého, domu Israele, abychom my i potomci naši a potomci lidu Tvého, domu Israele, všickni poznali jméno Tvé a učili se zákonu Tvému. Pochválen budiž, Hospodine, Jež udělil zákon lidu Svému Israele.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vyvolil nás ze všech národů a dal nám zákon Svůj. Pochválen budiž, Hospodine, dárce zákona!

Žehnejž tobě Hospodin a opatruj tebe; ozářž Hospodin tvář Svou tobě a buď milostiv tobě; obratiž Hospodin tvář Svou k tobě a dejž tobě pokoj!

Tyto jsou věci, jež nemají (zákonem) určené míry; Okraj pole (ponechá vaný chudým); první plochy, oběť sváteční, skutky milosrdenství a učení se zákonu. Tyto jsou věci, které člověku poskytují požitek na tomto světě, a zá-

בְּשָׂר וּבְמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ לְעִסּוֹק בְּדַבְרֵי תּוֹרָה:

וְהַעֲרַכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־
דַּבְרֵי תּוֹרָתְךָ. בְּפִינֵנו וּבְקִבּוּת עֲמֶךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִחְיֶה אֶנְחֵנוּ
וְנַצְאֵצְאֵנוּ וְנַצְאֵצְאֵי עֲמֶךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּחַרְבְּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֵת תּוֹרָתוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: וְיָרֵא יְיָ
פָנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנְּךָ: וְיִשָּׂא יְיָ פָנָיו
אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לְךָ שְׁלוֹם:

אֵלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם
שְׁעוֹר. הַפֶּאֶה וְהַבְּכוֹרִים
וְהָרְאִיּוֹן וּגְמִילוּת חֻסְדִּים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלֹהֵינוּ דְּבָרִים
שְׂאֵרָם אֵיכָל פְּרוֹזִיתָהֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרֵן קִיּוּמָה

Já v ruku Jeho poroučím své tělo, celou duši svou; když spím i když se probouzím, Bdí oko Páně nade mnou!

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil umývání rukou.

Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž utvořil člověka v moudrosti a stvořil mu četné otvory a dutiny. Zjevně a známo jest před trůnem velebnosti Tvé, že, kdyby se otevřela jedna z nich, aneb uzavřel se jeden z nich, nebylo by možno obstáti a na živu zůstatí před Tebou.

Pochválen budiž, Hospodine, Jenž u-

אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקֹד
רוּחִי בְּעַת לַיְשֻׁן
וְאֶעִירָה: וְעַם רוּחִי
בְּיָדָי: יי לִי וְלֹא אֶרְאֶה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוְּנוּ עַל נְשִׁילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה
וּבְרָא לוֹ נְקָבוֹת
נְקָבוֹת חֲלוּלִים
חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ
לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ
שֵׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם
אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמֹד לִפְנֵיךָ בְּרוּךְ
אַתָּה יי רוֹפֵא כָּל

Bůh všemocný již panoval, dřív než byl tvorům život dán; Svým pokynem svět zbuďoval, A „králem“ byl pak nazýván. Až dokoná vše na zemi, On panovníkem bude sám; On byl a jest bez skončení, i věčný Jeho slávy chrám.

Jest jediným Svou bytostí, a nikdo se Mu nerovná; bez počátku, do věčnosti jest vláda Jeho všemocná. Můj Bůh jest, živá spása má a štít můj v době soužení; můj prapor jest a hradba má, zdroj spásy mé v den prošení.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר
מֶלֶךְ בְּטֶרֶם כָּל-
יְצִיר נְבִרָא: לַעֲת
נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל-
אֲדוֹן מֶלֶךְ שָׁמַיִם נְקָרָא
וְאַחֲרָי בְּכָלֹת הַכֹּל
לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא:
וְהוּא הִיָּה וְהוּא
הָיָה. וְהוּא יְהִיָּה
בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד
וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל-
לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית.
וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֱלֹהֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי.
וְצִוֵּר חֲבֻלֵי בְּעַת
צָרָה: וְהוּא נַפְסֵי וּמְנוֹם
לִי. מִנֵּת כּוֹסֵי בְּיוֹם

9) Thóra jest nezměnitelná.
10) Bůh jest vševědoucí.
11) Bůh jest nejvýše spravedlivý.
12) Bůh sešle někdy spasitele.
13) Bůh vzkřísí mrtvé. (Nesmrtelnost duše lidské).

8) A zákon pravdy, mravnosti,

Bůh lidu Svému zvěstoval skrz proroka, jež Hospodin

Svým důvěrníkem jmenoval.

9) Bůh nezjinačí zákona, za jiný nezamění; neb zákon Jeho platnost má

pro všechna pokolení.

10) On vševidoucím jest a ví,

co v tajnosti jen chováme; on vidí konec věci dřív, než původ její poznáme.

11) On splácí muži zbožnému

dle díla záslužného, a hříšníkmu dá odplatu dle skutku bezbožného.

12) On sešle konec času, až přijde konec času, By vykoupil, kdož čekají Na pravou Jeho spásu.

13) A mrtvé zase oživí Bůh v milosti Své hojně; buď' pochváleno, svěčeno vždy jméno Jeho slavné!¹⁾

1) Třináct článků věroučných zní stručně:

- 1) Jest Bůh; Jeho jsoucnost není časem omezena
- 2) Bůh jest jediný.
- 3) Bůh jest netělesný.
- 4) Bůh jest původcem všeho.
- 5) Jen k Bohu sluší se modliti.
- 6) Bůh se zjevil.
- 7) Mojžíš jest a zůstane největším prorokem.
- 8) Thóra jest zjevením Božím.

Chvalozpěv obsahující třinácte článků víry.

Buď veleslaven živý Bůh,

necht zavzní chvála Jeho!

1) On jest a bude na věky,

byl před počátkem všeho. 2) Jest jediným a jed-notným,

krom Něho Boha není; a jednost Jeho vznešena nad každé pomýšlení.

3) On nemá s tělem podobu,

ni tvaru tělesného, a nikdo se Mu nerovná co do svatosti Jeho.

4) On dříve byl než každý tvor,

jenž na světě byl zrozen; On prvním jest, bez počátku,

neb nikdy nebyl stvořen. 5) Hle, On jest Pánem vesmíru

i tvorů bez rozdílu; všem projevuje laskavost, Svou velikost a sílu.

6) On v milosti Své udělil dar ducha prorockého těm mužům, kteréž vyvolil ku slávě jména Svého.

7) Však prorok, jakým Mojžíš byl,

již v Israeli nepovstal; o Bohu jasný názor měl a přesně vůli Jeho znal.

שיר תהלה: כתוכו רצוף יג עקרים:

יגדל אלהים חי

וישתבח. נמצא ואין

עת אל מעיאותו:

אחד ואין יחיד

ביחודו. נעלם וגם

אין סוף לאחדותו:

אין לו דמות הנופך

ואינו נוף. לא נערוך

אליו קדשותו: קדמון

לכל ליד בר אש

נברא. האשון ואין

ראשית לראשיתו:

הנו ארון עולם לכל

נוצר יורה גדלתו

ומלכותו: שפע

בבואתו נתנו. אל

אנשי סגלתו

ותפארתו: לא קם

בישראל אל כמשה עור.

נבוא ומביט אתי

תפלת שחרית.

Ranní modlitba.

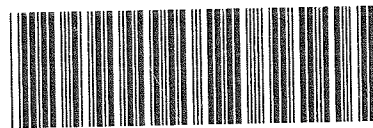
Modlitba při vstoupení do chrámu.

מה Jak libezné jsou stany Tvé, Jakobe, přibytkové tvoji, Israeli! A já — pro hojné milosti Tvé přicházím do domu Tvého, klaním se ve svatém chrámě Tvém v uctivosti před Tebou. Ó Hospodine, já miluji pobyt v domě Tvém a místo, kde sídlí velebnost Tvá! — A já — se klaním a kořím, klekám před Hospodinem, stvořitelem svým. — Modlim se k Tobě, Hospodine, v čas milosti Tvé. Ó Bože, v hojném milosrdenství Svém vyslyš mne pro pravdu spasení Svého! Amen.

מה-שבנו אלה-ליך
 יעקב. משכנת-תיך
 ישראל: ואני ברב
 חסדך אבא ביתך.
 אשתחיה אל-היכל
 קדשך ביראתך: יי
 אהבתי מעון ביתך.
 ומקום משכן
 כבודך: ואני
 אשתחיה ואברכה
 אברכה לפני-יי
 עשי: ואני תפלת-י
 לך יי עת רצון
 אלהים ברב-חסדך
 עניי באמת ישעך.

REV15

ÚK PrF MU Brno

3129S03706